1916 2016

நசுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

நூற்றாண்டு வெளியீடு

தெளிவு

பேராசிரியர் முனைவர்

ந சுப்பு ரெட்டியார்

Thirukkural

Thirukkuṟaḷ (Tamil: திருக்குறள் also known as the Kural), is a classic of couplets or Kurals or aphorisms. It was authored by Thiruvalluvar, a celebrated Tamil poet and philosopher. Most believe he wrote Thirukkural in 30 BC. It is one of the most important works in the Tamil language.

Thirukkural is a collection of 1330 Tamil couplets grouped into three sections.

•Aram: Righteousness: 380 verses: good ethical behavior with conscience and honor ("right conduct")

•Porul: Wealth: 700 verses: right manner of conducting worldly affairs

•Inbam: Love: 250 verses: love between men and women.

Thirukkural preaches simplicity and truth throughout its verses.

இறைவன் மனிதனுக்குச் சொன்னது கீதை

மனிதன் இறைவனுக்குச் சொன்னது திருவாசகம்

மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்னது திருக்குறள்

திருக்குறள் தெளிவு

பேராசிரியர் முனைவர் **ந சுப்பு ரெட்டியார்**

எளிய வேளாண் குடியில் பிறந்து, தன் முயற்சியால் பயின்று,
ஆசிரியராக தொடங்கிப் பேராசிரியர் வரை உயர்ந்தவர்.
திருப்பதி திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையை
உருவாக்கி அதன் தலைவராகப் பணியாற்றியவர்.
பல பல்கலைக்கழகங்களில்
சிறப்புநிலைப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தவர்.

பண்டையத் தமிழ்க்கல்வி மரபில் வேரூன்றி,
நவீனக் கல்விப் பயிற்றல் முறைகளில் தேர்ந்தவர்.
பல ஆய்வாளர்களை உருவாக்கியவர்.
வாழ்நாள் முழுவதும் எழுத்தும், பேச்சுமாக வாழ்ந்தவர்.
136 [135 +1] நூல்களைப் படைத்துப் பன்முக ஆளுமையாக மிளிர்ந்தவர்.

அன்னாரின் நூற்றாண்டு (2015~2016)
108 நிகழ்வுகளாக தமிழகமெங்கும்
மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப் பெற்றது.

திருக்குறளுக்குப் பல அரிய உரைகள் உள்ளன. அவை
அறிஞர்கட்கே உரியவை. இந்தத் “ திருக்குறள் தெளிவு” இளைஞர்
முதல் வளர்ந்தவர் வரை எளிதாக அறியும் வண்ணம்
அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. படிப்போர்
ஒரு சில உண்மைகளையாவது கடைப்பிடித்து ஒழுக
வேண்டும் என்பது பேராசிரியரின் விருப்பம்.

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

ISBN: 978 -81-939637-9-1

eBOOK ~ *மின் நூல்*

திருக்குறள் தெளிவு

அருங்கலைக்கோன், சடகோபன் பொன்னடி, சேவா ரத்னா,
தமிழ்ப்பேரவைச் செம்மல், கலைமாமணி, ஆய்வுத்தமிழரசு,
பொதுமறைச் செம்மல், வைணவ இலக்கிய மாமணி

பேராசிரியர் முனைவர்

ந சுப்பு ரெட்டியார்

முன்னாள் வாழ்நாள் மதிப்பியல் பேராசிரியர்

தமிழ் இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
.

1916 2016

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

திருக்குறள் தெளிவு

All rights are reserved. No part of the publication may be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech of other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, not be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchase.

முதற்பதிப்பு – 2001
இரண்டாம் பதிப்பு - 2002
மூன்றாம் பதிப்பு – 2003
நான்காம் பதிப்பு - 2003
ஐந்தாம் பதிப்பு – 2003
ஆறாம் பதிப்பு - 2005
ஏழாம் பதிப்பு - 2016
எட்டாம் பதிப்பு - 2018

Price: Rs.225.oo

Published by:

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai – 600 040

ISBN 978-81-939637-9-1

Wrapper design: **Centenary Committee**
Printed at: DJ Prints, Chennai – 600 095

Reverential Dedication

** இந்நூலைப் படிப்போர் சிந்தனைக்கு **

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். ... 834

நூல்களை முறையாக ஓதியும், அவற்றின் பொருளை உணர்ந்தும், பிறர்க்கு எடுத்துச்சொல்லியும், தான் அவற்றின் நெறியில் அடங்கியும் ஒழுகாத பேதையரிலும் பெரிய பேதையர் இவ்வுலகில் இலர்.

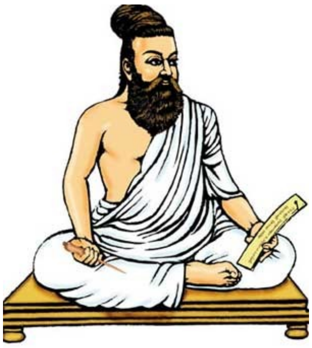

*** திருக்குறள் பெருமை ***

பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ?

... உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை
மறுவறநன்கு உணர்ந்தோர்கள்
உள்ளுவரோ மனுவாதி
ஒருகுலத்துக்கு ஒருநீதி?

...பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை

மக்களுக்கு மாநிலத்தில் வாழ்க்கை வழிகளெல்லாம்
சிக்கலறக் காட்டிநலம் செய்நூலாம் - மிக்கபுகழ்ச்
செந்தமிழ்ச் செல்வத் திருக்குறளை நெஞ்சமே
சிந்தனை செய்வாய் தினம்.

... கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

நூல்முகம்*

பொதுமறை தந்த தேவன், பொய் சொல்லாப் புலவன் என்று கவிமணியால் பாராட்டப்பெறும் திருவள்ளுவர் ஓர் உலகப் பெருங் கவிஞர்: ஒப்பற்ற கவிஞர். அவர் உள்ளத்துத் தோன்றிய அழகிய கருத்துக்கள் மக்கள் வாழ வழிகாட்டும் பொய்யாமொழிகள். இவை நாடு, மொழி, இனம், அறம், சமயம் இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட பொன்மொழிகள்.

வள்ளுவர் பெருமான் தமிழன்னை பெற்றெடுத்த தவப்புதல்வர். ஆவரை உலகுக்குக் கொடுத்துத் தமிழ்நாடு வான்புகழை ஈட்டிக் கொண்டது. முன்பதைக்கு வாழ்வியலை உணர்த்துவதற்காக எழுந்தது அவரது நூல். இதுவே அவரது தலையாய நோக்கம் எனினும் அரசியலை அறிய விரும்புவார்க்கு ஓன் அரசியல் நூல்: ஞானத்தை விரும்புவார்க்கு ஒரு ஞானக் கருவுலம்: கவிச்சுவை விரும்புவார்க்கு ஒரு காவியம்: அக இலக்கியச் சுவையை விரும்புவார்க்கு ஓர் அருமைப் பெட்டகம்: பேரின்பம் நாடுவோர்க்கு ஒரு பேரின்ப நூல். மக்களின் வயது நிலைகட்கேற்ப, மேற்கொண்ட வாழ்க்கை நெறிகட்கேற்ப ஒளி காட்டும் கலங்கரை விளக்கு. இம்மைக்கும் இன்பம் நல்கி, மறுமைக்கும் வீடுபேற்றினை அளிக்கும் நூல்.

திருக்குறளுக்குப் பல அரிய உரைகள் உள்ளன. அவை அறிஞர்கட்கே உரியவை. இந்தத் ‘‘திருக்குறள் தெளிவு’’ இளைஞர் முதல் வளர்ந்தவர் வரை எளிதாக அறியும் வண்ணம் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. படிப்போர் ஒரு சில உண்மைகளையாவது கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். அதுவே வள்ளுவப் பெருந்தகைக்கு நாம் காட்டும் கைம்மாறு. இதற்காகத்தானே அவர் நமக்கு நூலை அருளினார்.

இந்நூலை அழகிய முறையில் அச்சிட்டு எழில் கொழிக்கும் முறையில் கட்டமைத்து கற்போர் கைகளில் கவினுறும் வகையில் வழங்குகின்றது **சுரா பதிப்பகம்.** அதன் உரிமையாளர் திரு.வீ.வீ.கே.சுப்புராசு அவர்கட்கு என் இதயங்கனிந்த நன்றி. இத்தகைய அவருடைய தமிழ்த்தொண்டு மேன்மேலும் சிறக்க என் வாழ்த்துக்கள்.

தமிழர் எல்லோருடைய கைகளிலும் இந்நூலின் படியொன்று இருக்கும் நிலை இறையருளால் ஏற்பட்டால் அதுவே எங்கள் முயற்சிக்கும் உழைப்புக்கும் மயனாக அமையும்.

வாழ்க வள்ளுவம்.

‘‘வேங்கடம்’’
ஏடி-13 (மனை எண் 3354)
அண்ணா நகர்
சென்னை – 600 040
ஏப்ரல் 14, 2001
(தமிழ்ப்புத்தாண்டு முதல் நாள்)

ந சுப்பு ரெட்டியார்

*** முதல் பதிப்பினுக்குரியது**

உள்ளடக்கம்

திருக்குறள்

தெளிவு

001 அறம்

039 பொருள்

109 இன்பம்

பின்னிணைப்புகள்

[ந சுப்பு ரெட்டியார்]

141 காலக்கோடு ~ வாழ்க்கை

[TIMELINE – Life]

145 காலக்கோடு ~ நூல்கள்

[TIMELINE – Books]

150 காலக்கோடு ~ பாராட்டுதல்கள்

[TIMELINE – Honour]

151 காலக்கோடு ~ அறக்கட்டளைகள்

[TIMELINE – Endowments]

153 பேராசிரியரின் ஆசிரியப்பெருமக்கள்

[Professor's Teachers]

155 பணிகள்

[Service]

157 பதவிகள்

[Positions]

160 தொடர்புடையோர்

[Friends & Associates]

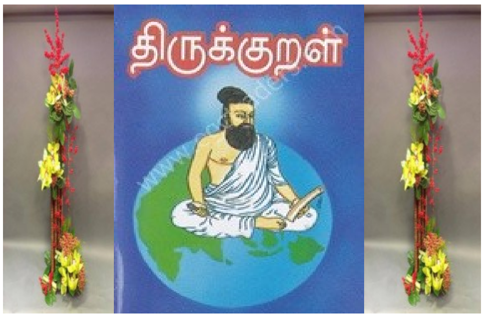

அதிகார அகராதி

எண்: பக்க எண்

அடக்கமுடைமை**13**
அமைச்சு**64**
அரண்**75**
அருளுடைமை**25**
அலர் அறிவுறுத்தல்**115**
அவர்வாயின் விதும்பல்**127**
அவா அறுத்தல்**37**
அவை அஞ்சாமை**73**
அவை அறிதல்**72**
அழுக்காறாமை**17**
அறன் வலியுறுத்தல்**4**
அறிவுடைமை**43**
அன்புடைமை**8**
ஆள்வினையுடைமை**62**
இகல்**86**
இடன் அறிதல்**50**
இடுக்கண் அழியாமை**63**
இரவச்சம்**107**
இரவு**10**
இல்வாழ்க்கை**5**
இறைமாட்சி**39**
இனியவை கூறல்**10**
இன்னா செய்யாமை**32**
ஈகை**23**
உட்பகை**89**
உழவு**104**
உறுப்புநலன் அறிதல்**124**
ஊக்கம் உடைமை**60**
ஊடலுவகை**133**
ஊழ்**38**
ஓப்புரவறிதல்**22**
ஒழுக்கமுடைமை**14**
ஒற்றாடல்**59**
கடவுள் வாழ்த்து**1**
கண்ணோட்டம்**58**
கண் விதுப்பழிதல்**118**
கயமை**108**
கல்லாமை**41**
கல்வி**40**
கள்ளாமை**29**
கள்ளுண்ணாமை**93**
கனவுநிலை உரைத்தல்**122**
காதற் சிறப்புரைத்தல்**113**
காலம் அறிதல்**49**
குடி செயல்வகை**103**
குடிமை**96**
குறிப்பறிதல் (பொ) **71**
குறிப்பறிதல் (இ)**110**
குறிப்பறிவுறுத்தல்**128**
குற்றங்கடிதல்**44**
கூடா ஒழுக்கம்**28**
கூடா நட்பு**83**
கேள்வி**42**
கொடுங்கோன்மை**56**
கொல்லாமை**33**
சான்றான்மை**99**
சிற்றினம் சேராமை**46**
சுற்றந்தழால்**53**
சூது**94**
செங்கோன்மை**55**
வெருவந்த செய்யாமை**57**
செய்ந்நன்றி அறிதல்**11**
சொல்வன்மை**65**
தகையணங்குறுத்தல்**109**
தவம்**27**
தனிப்படர் மிகுதி**120**
தீ நட்பு**82**
தீவினையச்சம்**21**
துறவு**35**
தூது**69**
தெரிந்து செயல்வகை**47**
தெரிந்து தெளிதல்**51**
தெரிந்து வினையாடல்**52**
நடுவு நிலைமை**12**
நட்பாராய்தல்**80**
நட்பு**79**
நலம் புனைந்துரைத்தல்**112**
நல்குரவு**105**
நன்றியில் செல்வம்**101**
நாடு**74**
நாணுடைமை**102**
நாணுத் துறவுரைத்தல்**114**
நிலையாமை**34**
நிறையழிதல்**126**
நினைந்தவர் புலம்பல் **121**
நீத்தார் பெருமை**3**
நெஞ்சொடு கிளத்தல்**125**
நெஞ்சொடு புலத்தல்**130**
பகைத்திறம் தெரிதல்**88**
பகை மாட்சி**87**
பசப்புறு பருவரல்**119**
படர் மெலிந்திரங்கல்**117**
படைச்செருக்கு**78**
படை மாட்சி**77**
பண்புடைமை**100**
பயனில சொல்லாமை**20**
பழைமை**81**
பிரிவாற்றாமை**116**
பிறனில் விழையாமை**15**
புகழ்**24**
புணர்ச்சி மகிழ்தல்**111**
புணர்ச்சி விதும்பல்**129**
புலவி**131**
புலவி நுணுக்கம்**132**
புலால் மறுத்தல்**26**
புல்லறிவாண்மை**85**
புறங்கூறாமை**19**
பெண்வழிச்சேறல்**91**
பெரியாரைத்
துணைக்கோடல்**45**
பெரியாரைப் பிழையாமை**90**
பெருமை**98**
பேதைமை**84**
பொச்சாவாமை**54**
பொருள் செயல்வகை**76**
பொழுதுண்டு இரங்கல்**123**
பொறையுடைமை**16**
மக்கட்பேறு**7**
மடிஇன்மை**61**
மருந்து**95**
மன்னரைச்
சேர்ந்தொழுகல்**70**
மானம்**97**
மெய்யுணர்தல்**36**
வரைவின் மகளிர்**92**
வலியறிதல்**48**
வாய்மை**30**
வாழ்க்கைத் துணைநலம்**6**
வான் சிறப்பு**2**
விருந்தோம்பல்**9**
வினைசெயல்வகை**68**
வினைத்திட்பம்**67**
வினைத்தூய்மை**66**
வெகுளாமை**31**
வெ.ஃ.காமை**18**

அறத்துப்பால்

பாயிரம்	1 முதல் 40 முடிய
இல்லறவியல்	41 முதல் 240 முடிய
துறவறவியல்	241 முதல் 370 முடிய
ஊழியல்	371 முதல் 380 முடிய

பொருட்பால்

அரசியல்	381 முதல் 630 முடிய
அமைச்சியல்	631 முதல் 730 முடிய
அரணியல்	731 முதல் 750 முடிய
கூழியல்	751 முதல் 760 முடிய
படையியல்	761 முதல் 780 முடிய
நட்பியல்	781 முதல் 950 முடிய
குடியியல்	951 முதல் 1080 முடிய

இன்பத்துப்பால்

களவியல்	1081 முதல் 1150 முடிய
கற்பியல்	1151 முதல் 1330 முடிய

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். (201)

1. கடவுள் வாழ்த்து

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகர ஒலியை முதலாகக் கொண்டவை; அதுபோல் உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாம் ஆதியாகிய கடவுளை முதல்வனாகக் கொண்டவை.

2. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.

தூய அறிவு வடிவான இறைவனின் திருவடிகளைத் தொழுதவருக்கு அவர் கற்ற கல்வியினால் உண்டாகும் பயன் ஒன்றும் இல்லை.

3. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

அன்பரின் நெஞ்சமாகிய இதயத்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் சிறந்த திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைப்பவர்களே இன்ப உலகில் நிலையாக வாழ்வார்கள்.

4. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்மை இல.

விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத இறைவனின் திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர்களுக்கு எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் துன்பம் இல்லை.

5. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

இறைவனின் உண்மை சேர்ந்த புகடை விரும்பி அன்பு செலுத்தினவர்களிடம் அறியாமையல் விளையும் நல்வினை, தீவினை ஆகிய இருவகை வினைகளும் வந்து சேரா.

6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

ஐம்பொறி வாயிலாக எழுகின்ற ஆசைகளை ஒழித்த இறைவனின் பொய்யற்ற ஒழுக்க நெறியில் நின்றவரே நிலைபெற்ற வாழ்வினர் ஆவர்.

7. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

தனக்கு ஒப்புமை இல்லாத இறைவனின் திருவடிகளைப் பொருந்தி நினைக்கின்றவர்களுக்கு அன்றிப் பிறர்க்கு மனக்கவலை மாற்றுதல் அரிதாகும்.

8. அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

அறக்கடலாக விளங்கும் இறைவனின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தவர்கட்கு அல்லாமல் பிறர்க்குப் பொருளும் இன்பமும் ஆகிய மற்றக் கடல்களைக் கடத்தல் அரிது.

9. கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

கேட்காத செவியும், காணாத கண்ணும் போல எண்வகைக் குணங்களின் உருவான இறைவனின் திருவடிகளை வணங்காத தலை பயனற்றது.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

இறைவனின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தவர்களே பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பா்; சேராதவர்களால் கடக்க இயலாது.

2. வான் சிறப்பு

11. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருவதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

மழை தவறாது பெய்தலால்தான் உலகம் (உயிர்கள்) வாழ்ந்து வருகின்றது. ஆகையால் அந்த மழை உயிர்களுக்குச் சாவா மருந்து (அமிழ்தம்) என்று உணரத்தக்கது.

12. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.

உண்பவர்கட்குத் தக்க உணவுப் பொருள்களை விளைத்துத் தந்து, பருகுவார்க்குத் தானும் ஓர் உணவாக இருப்பது மழையாகும்.

13. விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி.

மழை பெய்யாமல் பொய்படுமானால் கடல்சூழ்ந்த பரந்த இவ்வுலகத்தில் பசி நிலைத்து நின்று உயிர்களை வருத்தும்.

14. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

மழை என்னும் வருவாயின் வளம் குன்றிவிட்டால் பயிர் செய்யும் உழவரும் ஏர் கொண்டு உழமாட்டார்கள்.

15. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூம் எல்லாம் மழை.

பெய்யாமல் வாழ்வைக் கெடுக்கு வல்லதும் மழை;மழையின்றி வளங்கெட்டு நொந்தவர்க்குத் துணையாக அமைந்து காக்க வல்லதும் மழையாகும்.

16. விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.

வானத்திலிருந்து மடைத்துளி வீழ்ந்தால் அன்றி, உலகில் ஓரறிவுயிராகிய பசும்புல்லின் தலையையும் காண முடியாது.

17. நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின்.

மேகம் கடலிலிருந்து நீரை முகந்து சென்று மீண்டும் அதனிடத்திலே பெய்யாதொழியுமானால், அப்பெரிய கடலும் தன் வளம் குன்றிபபோகும்.

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

மழை முறையாகப் பெய்யவில்லையானால் இவ்வுலகத்தில் வானோர்க்காக நடத்தப்பொறும் திருவிழாக்களும் பூசனைகளும் நடைபெறாமல் நின்றுபோகும்.

19. தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

முழை பெய்யவில்லையானால் இப்பரந்த உலகில் பிறர் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானமும், தம்பொருட்டுச் செய்யப்படும் தவமும் இல்லையாகி விடும்.

20. நீர் இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

நீர் இல்லாமல் எத்தகையோர்க்கும் உலக வாழ்க்கை அமையாது; அதுபோல மழையில்லையானால் ஒழுக்கமும் நிலைபெறாது.

3. நீத்தார் பெருமை

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

ஒழுக்க நெறியில் நிலையாக நின்று பற்று விட்டவர்களின் பெருமையைச் சிறந்ததாகப் போற்றிக் கூறுவது நூல்களின் துணிவு.

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று.

பற்றுகளை விட்டவர்களின் பெருமையை அளந்து கூறுதல் உலகில் இதுகாறும் பிறந்து இறந்தவர்களைக் கணக்கெடுத்தாற் போன்றது.

23. இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.

பிறப்பு வீடுபேறு இவற்றின் துன்ப இன்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து இப்பிறப்பில் துறவறத்தை மேற்கொண்டவரின் பெருமையே உலகத்தில் உயர்ந்து விளங்குவது.

24. உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

அறிவு என்னும் அங்குசத்தால் ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளை அடக்கிக் காப்பவனே மேலான வீட்டுலகிற்கு வித்து போன்றவன்.

25. ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு உளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.

ஐம்பொறிவழியாக எழும் ஆசைகளை ஒழித்தவனுடைய வல்லமைக்கு வானுலகக் கோமானாகிய இந்திரனே போதுமான சான்றாவான்.

26. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

செய்வதற்கு அரியதானவற்றைச் செய்பவர் பெரியோர், செய்வதற்கு அரிதானவற்றை செய்யமாட்டாதவர் சிறியோர்.

27. சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்று சொல்லப்படும் ஐந்தின் வகைகளையும் ஆராய்ந்து அறிய வல்லவனுடைய அறிவிற்குள் உள்ளது உலகம்.

28. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

பயன் நிறைந்த மொழிகளில் வல்ல சான்றோரின் பெருமையை உலகில் நிலையாக விளங்கும் அவர்களுடைய மறை மொழிகளே காட்டிவிடும்.

29. குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.

நல்ல பண்புகளாகிய மலையின்மேல் ஏறி நின்ற பெரியோரின் சினம் சிறுபொழுதே என்றாலும் அதன் விளைவை எவராலும் தாங்குதல் அரியதாகும்.

30. அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களிடத்திலும் செம்மையான அருளை மேற்கொண்டு ஒழுகுவதால் அந்தணர் என்போரே அறவோர் ஆவர்.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

31. சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

அறம் மக்களுக்குச் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் நல்கும், அதனால் அறத்தைவிட உயிருக்கு நன்மை தருவது வேறு இல்லை.

32. அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.

ஒருவருடைய வாழ்க்கைக்கு அறத்தைவிட நன்மையானதும் இல்லை: அந்த அறத்தைப் போற்றாமல் மறப்பதைவிடக் கேடும் வேறு இல்லை.

33. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.

செய்யக்கூடிய வகையால் இயன்றவரை அறச் செயலைச் செய்யக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து செய்துவருதல் வேண்டும்.

34. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.

ஒருவன் தன் மனத்திடத்துக் குற்றமிலானாக இருத்தல் வேண்டும்: அவ்வளவே அறம் எனப்படும்: மனத்தூய்மை இல்லாத மற்றவை யாவும் ஆரவாரத் தன்மையுடையவை.

35. அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் என்னும் நான்கிற்கும் ஒரு சிறிதும் இடம்தராமல் ஒழுகி வருவதே அறமாகும்.

36. அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.

இளைஞராக உள்ளவர் பிற்காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தள்ளிவைக்காமல் அறத்தை அன்றே செய்தல் வேண்டும்: அதுவே உடல் அழியும் காலத்தில் அழியாத் துணையாகும்.

37. அற்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

பல்லக்கை சுமப்பவனும் அதன்மேல் அமர்ந்து செல்பவனும்ஆகிய அவர்களிடையே அறத்தின் பயன் இ.்.து எனக் கூறவேண்டா.

38. வீழ்நாள் படாஅமை நான்றாற்றின் அ.்.தொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

செய்யத் தவறிய நாள் என்றில்லாமல் ஒருவன் அறம் செய்வானாயின் அதுவே அவன் பிறவி வரும் வழியை அடைக்கும் கல்லாகும்.

39. அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.

அறநெறியில் வாழ்வதன் பயனாக வருவதே இன்பமாகும்; மற்றவகையில் வருவன எல்லாம் இன்பம் இல்லாதவை; புகழும் அற்றவை.

40. செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் அறமே: அவன் செய்யாமல் காக்கவேண்டியது எல்லாம் பழியே.

5. இல்வாழ்க்கை

41. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

இல்லறத்தில் வாழ்பவனாகச் சொல்லப்படுபவன் அறத்தின் இயல்பையுடைய முத்திறத்தார்க்கும் நல்வழியில் நிலையான துணையாவான்.

42. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.

துறந்தவர்க்கும் வறியவர்க்கும் தனக்குத் தொடர்புடைய இறந்தவர்க்கும் இல்வாழ்வினனே துணையாவான்.

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.

இறந்த மூதாதையர்கள், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தன்குடும்பம் என்ற ஐந்திடத்தும் அறநெறி வழுவாமல் பேணுதல் (இல்வாழ்வானின்) சிறந்த கடமையாகும்.

44. பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழிஎஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

பொருள் சேர்க்கும்போது பழிக்கு அஞ்சுதல், செலவு செய்யும்போது பகுத்து உண்ணுதல் ஆகிய இரண்டும் ஒருவனிடத்து இருந்தால் அவனது வாழ்க்கையில் ஒழுங்கு எப்போதும் குறைவதில்லை.

45. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

ஒருவனது இல்வாழ்க்கையில் கணவன் மனைவியரிடையே அன்புப் பிணைப்பும் அறநெறியில் ஒழுகுதலும் இருக்குமாயின் அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவேயாகும்.

46. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில்
போஒய்ப் பெறுவது எவன்.

ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறநெறிப்படி நடத்துவானாயின், அவன் வேறு நெறியில் சென்று பெறத்தக்கது ஒன்றுமே இல்லை.

47. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

அறநெறியின் இயல்போடு இல்வாழ்க்கை வாழ்கின்றவன் வாழ்வு முயற்சியில் ஈடுபடுவாருள் எல்லாம் தலைசிறந்தவன் ஆவான்.

48. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.

பிறரையும் அறநெறிப்படி நடக்கச் செய்து, தானும் அறநெறியில் தவறாது வாழ்பவனின் இல்வாழ்க்கை தவசியரின் நோன்பைவிட வலிமையுடையது.

49. அறன் எனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.

அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் பெற்றது இல்வாழ்க்கையே; அதுவும் பிறன் பழிக்கும் குற்றம் இல்லையாயின் சிறப்புடையதாகும்.

50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

உலகில் வாழவேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்பவன் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான்.

6. வாழ்க்கைத் துணைநலம்

51. மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

இல்வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த நற்பண்பு உடையவளாகித் தன் கணவனின் பொருள் வளத்துக்குத்தக்க வாழ்க்கை நடத்து கின்றவளே சிறந்த வாழ்க்கைத் துணைவியாவாள்.

52. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.

இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்க நற்பண்பு மனைவியிடம் இல்லையாயின், அந்த இல்வாழ்க்கையில் எவ்வளவு சிறப்பிருந்தாலும் அது வாழ்வு ஆகாது.

53. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை.

மனைவி நற்குண நற்செய்கைகள் உடையவளானால் கணவனிடத்தில் இல்லாதது ஒன்றும் இல்லை; அவள் நற்பண்பு இல்லாதவளானால் வாழ்க்கையில் ஒன்றும் இல்லையாகும்.

54. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

கற்பு என்னும் மனவுறுதி இல்லாளிடம் இருக்கப் பெற்றால் அந்தப் பெண்ணைவிடப் பெருமைமிக்கவை வேறு ஒன்றும் இல்லை.

55. தெய்வந் தொழா அள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

வேறு தெய்வத்தைத் தொழாதவளாய்த் தன் கணவனையே தெய்வமாகக் கொண்டு தொழுது துயிலெழுகின்றவள் ‘பெய்’ என்றால் மழை பெய்யும்.

56. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

கற்பு நெறியில் தன்னையும் காத்துக் கொண்டு, தன் கணவனையும் பாதுகாத்து இருவரிடமும் புகழ் நீங்காமல் காத்துச் சோர்வு அடையாதவளே சிறந்த பெண்ணாவாள்.

57. சிறைகாக்குங் காப்புஎவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

மகளிரைக் காவல் வைத்துக் காப்பதால் பயன் இல்லை. அவர்கள் நிறை என்னும் பண்பால் தம்மைத் தாமே காக்கும் காப்பே சிறப்பானதாகும்.

58. பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

தம் கணவனைப் போற்றிக் கடமை செய்யும் மகளிர் பெருஞ் சிறப்புடைய புத்தேளிர் வாழும் மேலுலக வாழ்வினைப் பெறுவர்.

59. புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.

புகழைக் காப்பாற்ற விரும்பும் மனைவி இல்லாதவருக்குத் தம்மை இகழ்ந்து பேசும் பகைவர் முன்னே ஏறுபோல் நடக்கும் பெருமித நடையும் இல்லை.

60. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

மனைவியின் மாண்புடைய நற்பண்பே இல்வாழ்க்கையின் மங்கலம் (நம்மை) என்று கூறுவர்; நல்ல மக்களைப் பெறுதலே அதற்கு நல்ல அணிகலம் என்றும் மொழிவர்.

7. மக்கட்பேறு

61. பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற.

ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுகளில் அறியவேண்டியவற்றை அறியவல்ல மக்களைப் பெறுவதைவிடச் சிறந்ததொன்று இருப்பதாக யாம் மதிப்பதில்லை.

62. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

பிறர் பழித்தற்கு இடமில்லாத நல்ல பண்புடைய மக்களைப் பெற்றால் ஒருவனுக்கு எழுவகைப் பிறப்புகளிலும் தீவினைப் பயனாகிய துன்பங்கள் சென்றணுகா.

63. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வியைான் வரும்.

தம் மக்களே தம்முடைய பொருள்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர். மக்களாகிய அவர்தம் பொருள்கள் அவரவருடைய வினைப் பயனால் வந்து அடையும்.

64. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்.

தம்முடைய மக்களின் சிறு கைகளால் அளாவப்பெற்ற மிகவும் எளிமையான கூழானாலும், அது பெற்றோர்க்கு அமிழ்தினும் இனிமையுடையதாகும்.

65. மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.

தம் மக்களின் உடம்பைத் தொடுதல் உடலுக்கு இன்பமாகும்: அவர்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கு மிகவும் இன்பம் தருவதாகும்.

66. குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்.

தம் மக்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு அதன் இனிமையை நுகராதவரே "குழல் இசை இனியது", "யாழ் இசை இனியது" என்று மொழிவர்.

67. தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

தந்தை தன் மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்லுதவி அவனைக் கற்றவர் அவையில் முதன்மை பெறும் தகுதியுடையவனாகச் செய்வதாகும்.

68. தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.

தம் மக்கள் தம்மைவிட அறிவுடையவராக இருத்தல் தமக்கு இன்பம் பயப்பதை விட உலகத்து உயிர்கட்கெல்லாம் மிக்க இன்பம் பயப்பதாகும்.

69. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.

தன் மகன் நற்பண்பு நிறைந்தவன் என்று பிறர் சொல்லக்கேட்ட தாய் அவனைப் பெற்றபொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியைவிடப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுறுவாள்.

70. மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல்.

மகன் தன் தந்தைக்குச் செய்யத்தக்க கைம்மாறு "இவனைப் பெறுவதற்கு இவன் தந்தை என்ன நோன்பு நோற்றானோ?" என்று பிறர் புகழ்ந்து கூறும் சொல்லேயாகும்.

8. அன்புடைமை

71. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாள் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும்.

அன்புடையாரின் துன்பத்தைக் கண்டபோது ஒருவர் கண்களிலிருந்து சிந்துகின்ற சிறு கண்ணீரே உள்ளத்தின் அன்பைப் பலரும் அறியப் புலப்படுத்தும். ஆதலால், அன்புக்கு அடைத்து வைக்கும் தாழ்ப்பாள் இல்லை.

72. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருள்களையும் தாமே அநுபவிப்பர். அன்புடையவர் தம் உடம்பையும் பிறர்க்கு உரிமையாக்கி வாழ்வர்.

73. அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

அருமையான உயிர்க்கு உடம்போடு பொருந்தியிருக்கும் உறவு, அன்போடு பொருந்தி வாழும் வாழ்க்கையின் பயனே என்று அறிஞர் கூறுவர்.

74. அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

அன்பு பிறரிடம் விருப்பம் உடையவராக வாழும் பண்பை நல்கும்: அ.்.து எல்லோரிடத்திலும் நட்பு எனப்படும் அளவு கடந்த சிறப்பையும் தரும்.

75. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு.

உலகில் இன்பம் உற்று வாழ்கின்றவர் எய்தும் சிறப்பு அன்புடையவராகப் பொருந்தி வாழும் வாழ்க்கையின் பயனே என்று பகர்வர்.

76. அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அ.்.தே துணை.

அறத்திற்கு மட்டுமே அன்பு துணையாகும் என்று கூறுவர் அறியாதார்: ஆராய்ந்து நோக்கினால் வீரச் செயல்களுக்கும் அதுவே துணையாக இருப்பது புலனாகும்.

77. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம்.

எலும்பற்ற உடலோடு வாழும் புழுவை வெயில் காய்ந்து வருத்துவதுபோல அன்பற்ற உயிரை அறம் வருத்தும்.

78. அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.

அகத்தில் அன்பு இல்லாமல் வாழும் உயிர் வாழ்க்கை வளமற்ற பாலைவனத்தில் பட்டமரம் தளிர்த்தல் போன்றதாகும்.

79. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.

உடம்பின் அகத்து உறுப்பாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு அதன் புறத்து உறுப்புகளால் யாதொரு பயனும் இராது.

80. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அ.்.திலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

அன்பின்வழி இயங்கும் உடம்பே உயிர்நிலை பெறும் உடம்பாகும்: அன்பு இல்லாதவர் உடல் எலும்பைத் தோல் போர்த்த கூடேயாகும்.

9. விருந்தோம்பல்

81. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

மனைவியுடன் வீட்டில் இருந்து பொருள்களைப் பேணி இல்வாழ்க்கை நடத்துவதெல்லாம் விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்யும் பொருட்டேயாகும்.

82. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

விருந்தாக வந்தவர் வீட்டின் வெளியே இருக்கத் தான் மட்டும் உண்பது சாவாமருந்தாகிய அமிழ்தமேயாயினும் அது விரும்பத்தக்கது அன்று.

83. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

நாள்தோறும் தன்னை நாடிவரும் விருந்தினரைப் போற்றுகின்றவனுடைய வாழ்க்கை துன்பத்தால் வருந்திக் கெடுதல் என்றுமே இல்லை.

84. அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முனகமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.

முகமலர்ச்சியுடன் நல்ல விருந்தினரைப் போற்றுகின்றவனுடைய வீட்டில் திருமகள் மனம் மகிழ்ந்து வாழ்வாள்.

85. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

விருந்தினர்ப போற்றியபின் எஞ்சியதைத் தான் உண்ணுகின்றவனுடைய நிலத்தில் விதைக்காமலேயே பயன் விளையும்.

86. செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

வந்த விருந்தினரைப் போற்றி இனிவரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்திருக்கின்றவன் வானுலகத்திலுள்ள தேவர்க்கும் நல்ல விருந்தினனாவான்.

87. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன அளவிலானது என்று கூறமுடியாது. விருந்தினரின் தகுதிக்கு ஏற்ப அளவாக அ.்து அமையும்.

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

விருந்தினரை ஓம்பி அந்த வேள்வியில் ஈடுபடாதவர் பின்னர் பொருளை வருந்திக் காத்துப் (பின்பு இழந்து) பயனை அடையாமற் போனோமே என வருந்தும் நிலையை அடைவர்.

89. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.

செல்வச் செழிப்புடன் இருக்குங் காலத்தில் வறுமை என்பது விருந்தோம்பலைப் போற்றாத அறியாமையாகும்: அ.்து அறிவிலிகளிடமே காணப்படும்.

90. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

அனிச்சமலர் முகர்ந்தவுடன் வாடிவிடும். விருந்தினரோ விருந்தளிப்பவரின் முகம் மலராமல் வேறுபட்டுத் தோன்றியவுடனேயே வாடி நிற்பர்.

10. இனியவை கூறல்

91. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

செம்மையான பொருளை அறிந்தவர்களின் வாய்ச் சொற்கள் இனிய சொற்களாய், அன்பு கலந்தனவாய், வஞ்சம் இல்லாதனவாய் இருக்கும்.

92. அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல னாகப் பெறின்.

முகம் மலர்ச்சியுடன் இன்சொல் உடையவனாக இருப்பது மனம் மகிழ்ந்து பொருள் கொடுப்பதைவிடச் சிறந்ததாகும்.

93. முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்.

முகத்தோற்றத்தால் விருப்பத்துடன் இனிமையுடன் நோக்கி உளம் கலந்த இன்சொற்களைக் கூறுவதே அறமாகும்.

94. துன்புறூஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

எவரிடத்தும் இன்பத்தை நல்கும் இன்சொல் வழங்குவோர்க்குத் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்தும் வறுமையும் இல்லாமற் போகும்.

95. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற.

பணிவு உடையவனாகவும், இன்சொல் வழங்குவோனாகவும் இருத்தல் ஒருவனுக்கு அணிகலனாகும்: இவையன்றி உடம்பில் அணிபவை அணிகனாகா.

96. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.

பிறர்க்கு நன்மையானவற்றை நாடி, இனிமையுடைய சொற்களைச் சொல்லின், பாவங்கள் தேயந்து போகும்: அறம் வளர்ந்து பெருகும்.

97. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பிறர்க்கு நற்பயனை நல்கி இனிமைப்பண்பிலிருந்து நீங்காத சொற்கள், வழங்குவோனுக்கும் இன்பம் தந்து நன்மை பயக்கும்.

98. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும்.

துன்பம் விளைவிக்கும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய சொற்கள் வழங்குவோனுக்கு, மறுமையிலும் இம்மையிலும் இன்பம் நல்கும்.

99. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

இனிய சொற்கள் தனக்கு மிகுந்த இன்பம் தருதலைக் காண்பவன் வன்சொற்களை வழங்குவது என்ன பயன் கருதியோ?

100. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

இனிய சொற்கள் உள்ளபோது ஒருவன் இன்னாத சொற்களைக் கூறுதல், இனிய கனி இருக்கவும் அதனை உண்ணாமல் காயைப் பறித்துத் தின்பதை ஒத்தது.

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

101. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது.

தான் எதுவுமே செய்யாதிருக்கவும் பிறர் தனக்குச் செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் கொடுப்பினும் ஈடாக முடியாது.

102. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மானப் பெரிது.

உற்ற காலத்தில் செய்த உதவி சிறிதளவாக இருப்பினும் அதன் தன்மையை ஆராய்ந்தால் அதன் பெருமையோ உலகத்தை விட மிகப் பெரியதாகும்.

103. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

பயனைக் கருதாதவர் செய்த உதவியின் நன்மையை ஆராய்ந்தால் அதன் நன்மை கடலையும்விட அளவினால் மிகப் பெரியதாகும்.

104. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

ஒருவன் தினையளவு நன்மை செய்தானாயினும் அதன் பயனை ஆராய்கின்றவர் அதனை பனையளவாக மதித்துப் போற்றுவர்.

105. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

ஒருவர் செய்த உதவி அதன் அளவையே எல்லையாக உடையது அன்று: அது உதவி செய்யப்பட்டவரின் பண்புக்கு ஏற்ற அளவை உடையதாகும்.

106. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

மன மாசு இல்லாதவரின் நட்பினை ஒருபோதும் மறத்தலாகாது: துன்பம் உற்ற காலத்தில் உறுதுணையாய் உதவியவர்களின் நட்பை எப்போதும் விடலாகாது.

107. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

தம்முடைய துன்பத்தை துடைத்தவரின் நட்பினை ஏழேழ் பிறப்பிலும் மறவாது நினைந்து போற்றுவர் நன்றியுடையோர்.

108. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது அறம் ஆகாது: அவர் செய்த தீமையை செய்த அப்பொழுதே மறந்து விடுவது அறம் ஆகும்.

109. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.

முன்பு நன்மை செய்த ஒருவர் கொன்றாற்போன்ற துன்பத்தைச் செய்தாரானாலும், அவர், முன்பு செய்த நன்மை ஒன்றை நினைத்தாலும் அந்தத் துன்பம் மறைந்து போகும்.

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

எத்தகைய அறத்தை அழித்தவர்க்கும் தப்புவதற்கு வழி உண்டு: ஆயின், ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்து அழித்தவனுக்கு உய்யும் வழியே இல்லை.

12. நடுவு நிலைமை

111. தகுதி எனஒன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.

பகைவர், நண்பர், அயலார் என்னும் வேறுபாடின்றி எல்லோரிடமும் முறையோடு பொருந்தி ஒழுகப்பெற்றால் "தகுதி" என்று கூறப்படும் நடுவு நிலைமை என்னும் அறம் நன்மையைத் தரும்.

112. செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.

நடுவு நிலைமை உடையவனின் செல்வ வளம் இடையில் அழிந்து போகாமல் அவனுடைய வழியினர்க்கும் உறுதியாக நன்மை தரும்.

113. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.

தீமையைத் தராது நன்மையே தருவதாயினும் நடுவு நிலைமை தவறி உண்டாகும் வளத்தை அப்போதே கைவிட வேண்டும்.

114. தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

ஒருவர் நடுவு நிலைமை உடையவர், அல்லது இல்லாதவர் என்பதை அவரவருக்குப் பின் எஞ்சி நிற்கும் புகழாலும் பழியாலும் அறியலாம்.

115. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

பொருட்கேடும் பொருட்பெருக்கமும் வாழ்வில் இல்லாதவை அல்ல: ஆகையால் நெஞ்சில் நடுவுநிலைமை கோணாமல் இருத்தலே சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

116. கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவுஒரீஇ அல்ல செயின்.

தன்நெஞ்சம் நடுவுநிலைமையினின்று நீங்கி முறையல்லாதவற்றைச் செய்ய நினைத்தால் அந்நினைப்பு அவன் கெட்டுபோவதற்கு அறிகுறியாகும்.

117. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

நடுவுநிலைமை தவறாத அறநெறியை மேற்கொண்டொழுகும் ஒருவன் அடைந்த வறுமை நிலையை அறிவுடையோர் தாழ்வாகக் கருதார்.

118. சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

முன்னே தான் சமமாக இருந்து பொருளைச் சீர்தூக்கிச் காட்டும் துலாக்கோல் போல் அமைந்து நடுவுநிலைமையிலிருந்து ஒருபக்கம் சாயாதிருத்தல் சான்றோர்க்கு அழகு.

119. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

உள்ளத்தில் கோணுதலற்ற பண்பை உறுதியாகப் பெற்றிருந்தால் சொல்லிலும் கோணுதல் இல்லாத நிலைமை உண்டாகும்.

120. வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போற் செயின்.

பிறர் பொருளையும் தம் பொருள் போல் போற்றிச செய்தால் அதுவே வாணிகம் செய்வோர்க்குரிய நல்ல முறையாகும்.

13. அடக்கமுடைமை

121. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

அடக்கம் ஒருவனை உயர்த்தித் தேவருள் சேர்க்கும்: அடங்காமை பேரிருள் ஆகிய நரகத்தில் தள்ளிவிடும்.

122. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.

அடக்கத்தை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு பேணிப் பாதுகாத்து வருக: உயிருக்கு ஆக்கம் தருவது அதனினும் மேம்பட்ட செல்வம் இல்லை.

123. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.

அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து நல்வழியில் அடக்கத்துடன் ஒழுகும் பண்பைப் பெற்றால், அந்த அடக்கம் பிறரால் அறியப்பட்டு மேன்மை பயக்கும்.

124. நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.

தன்நிலையிலிருந்து திரிந்து போகாமல் அடங்கியிருப்பவனின் உயர்வு மலையின் உயர்வைவிட மிகவும் பெரியதாகும்.

125. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

பணிவுடையவராக ஒழுகுதல் பொதுவாக எல்லார்க்கும் நன்மை பயப்பதாகும்: அவருள்ளும் செல்வர்க்குச் சிறப்பாக மற்றொரு செல்வம் போன்றதாகும்.

126. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஒரு பிறப்பில் ஆமைபோல் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியாள வல்லவனானால், அ∴து அவனுக்கு பல பிறப்பிலும் காப்பாக அமையும்.

127. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

காக்க வேண்டியவற்றுள் எவற்றைக் காக்காவிட்டாலும் நாவையாவது காக்க வேண்டும்: காக்கத் தவறியவர்கள் சொற் குற்றத்தில் சிக்கித் தவிப்பர்.

128. ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.

தீய சொற்களின் பொருளால் விளையும் தீமை ஒன்றாயினும் ஒருவனிடம் உண்டானால் அதனால் மற்ற அறங்களாலும் நன்மை விளையாமற் போய்விடும்.

129. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

தீயினால் சுட்டபுண் புறத்தே வடுவாக இருந்தாலும் உள்ளே ஆறிவிடும்: ஆனால், நாவினால் தீயசொல் கூறிச் சுடும் வடு என்றும் மறையவே மறையாது.

130. கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
ஆறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

சினத்தை அடக்கி, கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று அடக்கத்தையும் ஒருவன் மேற்கொண்டால், அவனிடம் அறக்கடவுள் சென்றடையும் சமயத்தை நோக்கி இருக்கும்.

14. ஒழுக்கமுடைமை

131. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

ஒழுக்கம் எல்லோர்க்கும் மேன்மை தருவதாக இருப்பதனால், அது உயிரைவிடச் சிறந்ததாகச் சான்றோரால் காக்கப்படும்.

132. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அ.்.தே துணை.

ஒழுக்கத்தை வருந்தியேனும் போற்றிக் காக்க வேண்டும்: அறங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்து தெளிந்தாலும், ஒழுக்கமே வாழ்க்கையில் சிறந்த துணையாக உள்ளது.

133. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாற் விடும்.

ஒழுக்கும் உடையவராக இருப்பதே உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மையாகும்: ஒழுக்கம் தவறுதல் இழிந்த பிறப்பின் தன்மையாகி விடும்.

134. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

கற்ற மறைப்பொருளை மறந்தாலும் மீண்டும் அதனை ஓதிக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், மறை ஓதுவாரின் குடிப் பிறப்பின் உயர்வு, ஒழுக்கம் குறைவுப்பட்டால் கெட்டொழியும்.

135. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

பொறாமையுள்ளவனிடம் செல்வம் இல்லாதது போல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கையிலும் உயர்வு இல்லையாகும்.

136. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

ஒழுக்கம் தவறுதலால் குற்றம் உண்டாவதை அறிந்து மனவலிமையுடைய சான்றோர் ஒழுக்கத்தில் வழுவாமல் காத்துக் கொள்வர்.

137. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.

ஒழுக்கத்தால் எல்லோரும் மேன்மை அடைவர்: ஒழுக்கக் கேட்டால் அடையக் கூடாத பழியை அடைவர்.

138. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

நல்லொழுக்கம் இன்பமான நல்வாழ்க்கைக்குக் காரணமாக அமையும்: தீயொழுக்கம் எப்பொழுதும் துன்பத்தையே தரும்.

139. ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

மறந்தும் தீய சொற்களை வாயினால் சொல்லும் குற்றம் நல்லொழுக்கம் உடையவர்களுக்கு ஒருபோதும் பொருந்தாத பண்பாகும்.

140. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

உலகத்து உயர்ந்தவரோடு பொருந்த ஒழுகும் முறையை அறியாதவர் பல நூல்களைக் கற்றவராயினும் அறிவில்லாதவரே ஆவர்.

15. பிறனில் விழையாமை

141. பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.

பிறனுக்கு உரியவளாகிய ஒருத்தியை விரும்பி நடக்கும் அறியாமை உலகில் அறம் பொருள் இவற்றின் இயல்புகளை அறிந்தவரிடத்தில் இல்லை.

142. அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல்.

நல்ல அறநெறியை விட்டுத் தீயநெறியில் நின்றவர் எல்லாரிலும் பிறன் மனைவியை விரும்பி அவன் தலைவாயிலில் நிற்பவனைப்போல் அறிவிலிகள் இலர்.

143. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுகு வார்.

ஐயப்படாமல் தெளிந்து நம்பியவர் வீட்டில் தீமையைச் செய்து நடப்பவர் செத்தாரை விட வேறுபட்டவர்கள் அல்லர்.

144. எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்.

தினையளவும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் பிறனுடைய மனைவியிடம் செல்லுதல் எவ்வளவு பெருமையுடையவராயினும் என்னவாக முடியும்?

145. எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

இச்செயல் எளியது என எண்ணிப் பிறனுடைய மனைவியிடம் நெறிதவறிச் செல்லுகின்றவன் எப்போதும் நீங்காது நிலைத்து நிற்கும் பழியை அடைவான்.

146. பகைபாவம் அச்சம் பழயென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.

பிறன் மனைவியை விரும்பி நெறிதவறி நடப்பவனிடத்தில் பகை, பாவம், அச்சம், பழி என்ற நான்கு குற்றங்களும் நீங்காமல் நிலைத்து நிற்கும்.

147. அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவாத வன்.

அறத்தின் இயல்போடு கூடி இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் பிறனுக்கு உரிமையானவளை விரும்பாதவனாவான்.

148. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.

பிறன் மனைவியை இச்சித்துப் பார்க்காத பேராண்மமை சான்றோர்க்கு அறம் மட்டும் அன்று: நிரம்பிய ஒழுக்கமும் ஆகும்.

149. நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குறியாள் தோள்தோயா தார்.

அச்சந்தரும் கடல் சூழ்ந்த உலகில் "நன்மைக்கு உரியவர் யார்?" எனில், பிறனுக்கு உரிமையானவளின் தோளை நச்சித் தழுவாதவரே ஆவர்.

150. அறன்வயைான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

ஒருவன் அறநெறியில் ஒழுகாமல் அறமல்லாதவற்றையே செய்தாலும் பிறனுக்கு உரியவளை விரும்பவில்லை என்றால் அ.:.தே அவனுக்கு மிகவும் நன்மை பயப்பதாகும்.

16. பொறையுடைமை

151. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

தன்மேல் நின்று தன்னைத் தோண்டுபவரையும் தாங்குகின்ற நிலம்போல், தம்மை இகழ்வாரையும் பொறுத்தலே மிகச் சிறந்த பண்பாகும்.

152. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.

வரம்புகடந்து ஒருவர் இழைத்த தீங்கையும் எப்போதும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆதனை நினையாமலே மறந்து விடுதல் அந்த பொறுமையைவிட நல்லதாகும்.

153. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

வறுமையுள் வறுமையவாது விருந்தினரைப் போற்றாமல் விடுதல். வலிமையுள் வலிமையவாது அறிவிலார் தீங்கு செய்தலை பொறுத்தலாகும்.

154. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும்.

ஒருவன் நற்குணங்கள் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கு விரும்பினால் பொறுமையைப் போற்றி ஒழுக வேண்டும்.

155. ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

பிறர் தீங்கு இழைத்தபோது அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமல், வருத்தினவரை அறிவுடையோர் ஒரு பொருளாக மதியார். ஆனால், பொறுத்தவரைப் பொன்போல் மனத்தில் வைத்து மதிப்பர்.

156. ஒருத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

தீமை இழைத்தாரைப் பொறக்காமல் வருத்தினவருக்கு ஒரு நாளைய இன்பமாகும்: அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டவர்க்கு உலகம் அழியும் வரை புகழ் உண்டு.

157. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று.

தகுதியில்லாதவற்றைப் பிறர் தனக்குச் செய்தாலும் அதனால் மனம் மிகவும் நொந்து அவருக்கு அறமற்ற செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் நல்லது.

158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.

மனச்செருக்கினால் தீமை செய்தவரைத் தாம் தம்முடைய பொறுமைப் பண்பினால் பொறுத்து வென்றுவிடுதல் வேண்டும்.

159. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

எல்லைமீறி நடப்பவரின் வாயில் பிறக்கும் கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்கள் துறவியரைப் போலத் தூய்மையானவர் ஆவர்.

160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.

உணவு கொள்ளாமல் நோன்பு கிடப்பவர் பெரியவர்: ஆனால், பிறர் தம்மை நோக்கிச் சொல்லும் கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவருக்கு அடுத்த நிலையில்தான் பெரியவர் ஆவர்.

17. அழுக்காறாமை

161. ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு.

ஒருவன் தன் நெஞ்சில் பொறாமை இல்லாதிருக்கும் நல்லியல்பினையே தனக்குரிய ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

162. விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.

எவரிடத்திலும் பொறாமை இல்லாதிருக்கும் குணத்தை ஒருவன் பெற்றால் அவன் பெறுதற்கரிய பேறுகளுள் அதற்கு ஒப்பானது வேறொன்னும் இல்லை.

163. அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான்.

தனக்கு அறமும் ஆக்கமும் விரும்பாதவான் என்று கருதத் தக்கவனே பிறனுடைய ஆக்கத்தைக் கண்டு மகிழாமல் அதற்காகப் பொறாமைப் படுவான்.

164. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.

பொறாமைப் படுதலாகிய தவறான நெறியில் துன்பம் ஏற்பழுதலை அறிந்து அறிவாளர் பொறாமை காரணமாக அறமல்லாதவற்றைச் செய்யார்.

165. அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடுஈன் பது.

பொறாமை உடையவருக்கு வேறு பகை வேண்டா, அஃது ஒன்றே போதும். பகைவர் கேடு செய்யத் தவறினாலும், அது தவறாமல் கேட்டைத் தந்து விடும்.

166. கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதைப் பார்த்து பொறாமைப் பட்டால் அவனுடைய சுற்றம் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இல்லாமல் கெட்டொழியும்.

167. அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.

பொறாமை உடையவனைக் கண்டு திருமகள் பொறுக்காமல் அவனைத் தன் தமக்கையான மூதேவிக்குக் காட்டித் தான் நீங்கி விடுவாள்.

168. அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.

பொறாமை எனப்படும் ஒப்பற்ற பாவி தன்னை உடையவனுடைய செல்வத்தையும் கெடுத்து அவனைத் தீயவழியிலும் உய்த்து விடும்.

169. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும்.

பொறமை கொண்ட நெஞ்சத்தானுடைய ஆக்கமும் பொறமை இல்லாத நல்லவனுடைய "கேடும்" ஆராயத்தக்கவை.

170. அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃதில்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.

உலகில் பொறாமையினால் பெருமை அடைந்தவரும் இல்லை: பொறாமை இல்லாததனால் மேம்பாட்டிலிருந்து நீங்கயவரும் இல்லை.

18. வெ.்.காமை

171. நடுவின்றி நன்பொருள் வெ.்.கின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.

நடுவு நிலைமையின்றி பிறரது நல்ல பொருளைக் கவர ஆசை கொண்டால் அந்த ஆசை அவனது குடியைக் கெடுக்கும் அப்பொழுதே குற்றமும் வந்து சேரும்.

172. படுபயன் வெ.்.கிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

நடுவுநிலைமை அல்லாதவற்றைக் கண்டு நாணி ஒதுங்குகின்றவர் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்தால் வரும் பயனை விரும்பி அறன் அல்லாத செயல்களைச் செய்யார்.

173. சிற்றின்பம் வெ.்.கி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

நிலையான இன்பத்தை விருப்புகின்றவர் நிலையில்லாத சிறிய இன்பத்தை விரும்பி அறம் அல்லாதவற்றைச் செய்யார்.

174. இலமென்று வெ.்.குதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்

ஐம்புலன்களையும் வென்ற குறையில்லாத அறிவாளர்கள் தாம் வறியர் என நினைத்து அதைத் தீர்க்க பிறர் பொருளை விரும்பார்.

175. அ.்.கி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெ.்.கி வெறிய செயின்.

ஒருவர் எவ்விடத்தும் பொருளைக் கவர நினைத்துப் பொருந்தாதவற்றைச் செய்தால் நுட்பமாகவும் விரிவாகவும் வளர்ந்த அவரது அறிவினால் ஏதும் பயனில்லை.

176. அருள் வெ.்.கி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள் வெ.்.கிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

அருளை விரும்பி அறநெறியில் நின்றவன் பிறனுடைய பொருளை விரும்பிப் பொல்லாத செயல்களைச் செய்ய நினைத்தால் கெட்டொழிவான்.

177. வேண்டற்க வெ.்.கியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

பிறர் பொருளைக் கவர விரும்புவதால் வரும் ஆக்கத்தை எவருமே விரும்பவேண்டா: அது பயன் விளைவிக்கும்போது அப்பயன் நன்மையாவது அரிதாகும்.

178. அ.்.காமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெ.்.காமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

ஒருவனது செல்வவளம் குறையாமல் இருப்பதற்குரிய வழி யாதென்றால், அவன் பிறன் பொருளைக் கவர விரும்பாதிருத்தலேயாகும்.

179. அறனறிந்து வெ.்.கா அறிவுடையோர்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு.

பிறன் பொருளை விரும்பாததே அறமென அறிந்து அதன்படி நடக்கும் அறிவுடையாரைத் திருமகள் தானே சென்றடைவாள்.

180. இறல்ஈனும் எண்ணாது வெ.்.கின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு.

பின் நிகழ்வதைக் கருதாமல் ஒருவன் பிறன் பொருளைக் கவர விரும்பினால் அ.்.து அழிவைத் தரும்: அப்பொருளை விரும்பாமல் வாழும் பெருமை வெற்றியைத் தரும்.

19. புறங்கூறாமை

181. அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது.

ஒருவன் அறத்தைப் போற்றிக் கூறாதவனாய்த் தீய செயல்களையே செய்தொழுகுபவனானாலும் அவன் பிறனைப் பழித்துப் புறங்கூறாதவன் என்று மற்றவர் சொல்லும்படி நடத்தல் நல்லது.

182. அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

அறத்தையே அழித்துத் தீமைகளைச் செய்து வருவதை விட ஒருவன் இல்லாத விடத்து அவனைப் பழித்துப் பேசி நேரில் பொய்யாக முகம் மலர்ந்து பேசுதல் தீமையாகும்.

183. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்.

புறங்கூறிப் பொய்யாக நடந்து உயிர் வாழ்தலைவிட அவ்வாறு செய்யாமல் இறந்து விடுதல் அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தை தரும்.

184. கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்இன்று பின்நோக்காச் சொல்.

நேரில் நின்று இரக்கமின்றிக் கடுமையாகப் பேசினாலும் பேசலாம்: நேரில் இல்லாதபோது பின் விளைவைக் கருதாமல் எந்தப் பழியையும் எடுத்துக் கூறுதல் ஆகாது.

185. அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

அறத்தை நல்லதென்று போற்றும் நெஞ்சம் இல்லா தன்மையினை, ஒருவன் மற்றவனைப் பற்றி புறங்கூறுகின்ற சிறுமையால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

186. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

பிறருடைய குற்றங்களைக் கூறுகின்றவனது பழிச் செயல்களுள்ளும் இழிவானதைத் தெரிந்தெடுத்துக் கூறிப் பிறரால் மிகவும் பழக்கப்படுவான்.

187. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர்.

மகிழும்படியாகப் பேசி நட்புகொள்ளுதல் நன்மை என்று தெரியாதவர் பிறர் தம்மை விட்டு நீங்கும்படிப் புறங்கூறி நண்பரையும் பிரித்து விடுவர்.

188. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு.

நெருங்கிப் பழகியவரின் குற்றத்தைப் புறங்கூறித் தூற்றும் இயல்புடையவர், பழகாத அயலாரிடத்து என்ன செய்வாரோ?

189. அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்நோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.

ஒருவர் நேரில் இல்லாதது கண்டு பழிச்சொல் கூறுபவனின் உடலை இவ்வுலகம் அறத்தை எண்ணிச் சுமக்கின்றது போலும்.

190. ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

அயலாரது குற்றங்களைக் காண்பது போலவே, தம் குற்றங்களையும் காண்பாரானால், நிலைபெற்ற உயிர் வாழ்க்கைக்கு எத்தகைய தீமையும் உண்டாகுமோ?

20. பயனில சொல்லாமை

191. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும்.

பலரும் வெறுக்கும்படியாகப் பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுவோன் உலகினர் எல்லோராலும் இகழப்பெறுவான்.

192. பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.

பலர் முன்பாகப் பயனற்ற சொற்களைப் பேசுதல், நண்பர்களிடத்தில் அறம் இல்லாத செயல்களைச் செய்தலைவிடத் தீமையுடையது.

193. நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை.

ஒருவன் பயனல்லாத ஒன்றைப் பற்றியே விரிவாகப் பேசும் பேச்சானது அவன் நல்ல பண்பற்றவன் என்பதை உலகிற்கு அறிவிக்கும்.

194. நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து.

ஒருவன் பயனோடு பொருந்தாத பண்பற்ற சொற்களைப் பலரிடத்தும் சொல்லுதல், அச்செயல் அறத்தோடு பொருந்தாததாகி அவனை நன்மையிலிருந்து நீங்கச் செய்யும்.

195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்

நல்ல பண்புடையவர்களும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்வார்களாயின் அவர்களுடைய மதிப்பும் சிறப்பும் ஒருங்கே நீங்கி விடும்.

196. பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

பயனில்லாத சொற்களைப் பலமுறையும் பேசுகின்றவனை "மனிதன்" என்று சொல்லற்க: மக்களுள் "பதர்" என்று சொல்லுக.

197. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

அறன் இல்லாதவற்றைச் சொன்னாலும் சொல்லலாம்: சான்றோர் பயன் இல்லாத சொற்களை எப்போதுமே சொல்லாமலிருத்தல் நல்லது.

198. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.

அருமையான பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவாளர்கள் மிக்க பயனற்ற சொற்களை ஒருபோதுமே சொல்லார்.

199. பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

மன மயக்கம் நீங்கிய குற்றமற்ற அறிவுடையோர் பயனில்லாத சொற்களை ஒருகால் மறந்தும்கூடச் சொல்லார்.

200. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

சொற்களில் பயனுடைய சொற்களை மட்டுமே சொல்லுக: பயனற்ற சொற்களை ஒருபோதுமே சொல்லற்க.

21. தீவினையச்சம்

201. தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.

தீயவை செய்தலாகிய இறுமாப்பைத் தீவினையுடைய பாவிகள் அஞ்சார்: ஆனால், தீவினை இல்லாத மேலோர் மட்டுமே அதற்கு அஞ்சுவார்கள்.

202. தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.

தீய செயல்கள் தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமை விளைவித்தலால் அத்தீயச் செயல்கள் தீயினும் கொடியனவாகச் சான்றோரால் அஞ்சப்படும்.

203. அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.

தமக்குத் தீமை செய்தவருக்கும் தாம் பதிலுக்குத் தீமை செய்யாது மன்னித்து விடுவதை அறிவுடைய செயல்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையானது என்று கூறுவர்.

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.

பிறர்க்குக் கேட்டினை விளைவிக்கும் தீய செயல்களை ஒருவன் மறந்தும் எண்ணாதிருக்க வேண்டும்: எண்ணினால் எண்ணியவனுக்குக் கேடு விளையுமாறு அறக்கடவுள் எண்ணும்.

205. இலன்என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து.

தான் வறுமையுடையவன் என்று கருதி அதனைப் போக்கிக் கொள்ளத் தீய செயல்களைச் செய்யக் கூடாது: செய்தால் மேலும் வறியனாகி வருந்துவான்.

206. தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான்.

துன்பம் தருவனவான தீவினைகள் தன்னைத் தொடர்ந்து வருத்துதலை விரும்பாதவன் பிறருக்குத் தீய செயல்களைச் செய்தலாகாது.

207. எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும்.

எவ்வளவு கொடிய பகையை உடையவரும் தப்பி உய்வர்: ஆனால், தீவினையாகிய பகையோ ஒருவனை விடாது தொடர்ந்து துன்புறுத்தும்.

208. தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று.

தீய செயல்களைச் செய்தவர் கேட்டை அடைதல் ஒருவனுடைய நிழல் அவனை விடாது தொடர்ந்து வந்து அவனது காலடியில் தங்கியிருத்தலை ஒத்தது.

209. தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

ஒருவன் தன்னுடைய நலனை விரும்புபவனானால் அவன் எத்தகையதொரு சிறிய தீய செயலிலும் ஒருபோதும் ஈடுபடாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

210. அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.

ஒருவன் தவறான வழியில் சென்று தீய செயல்களைச் செய்யாதிருப்பானானால் அவன் கேடற்றவன் என்பது தெளிவு.

22. ஒப்புரவறிதல்

211. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என் ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு.

இந்த உலகத்தார் தமக்கு நீரைக் கொடுக்கின்ற மழைக்கு என்ன கைம்மாறு செய்கின்றனர்? அவ்வண்ணமே மழை போன்றவர் செய்யும் உதவிகளும் கைம்மாறு வேண்டாதவை.

212. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ஒருவன் பலவகையிலும் முயற்சி செய்து ஈட்டிய பொருள் முழுவதும் தக்கவர்க்கு உதவி செய்வதற்கேயாகும்.

213. புத்தே ளுலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ்தலான ஒப்புரவைப் போல நல்லனவாகிய வேறு அறப் பகுதிகளை இவ்வுலகத்திலும் வான் உலகத்திலும் பெறுதல் அரிது.

214. ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

உலகத்திற்கு ஏற்ற கடமைகளை அறிந்து நடப்பவன் உயிரோடு வாழ்பவனாவான்: அவ்வாறு செய்யாதவன் செத்தவருள் ஒருவனாகக் கருதப்பெறுவான்.

215. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகுஅவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

உலகினர் எல்லாரும் விரும்புமாறு உதவி செய்து வாழும் பேரறிவாளனுடைய செல்வம் ஊரில் வாழ்வார் நீருண்ணும் குளம் நீர் நிறைந்தாற் போன்றது.

216. பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின்.

பிறருக்கு உதவி செய்பவனிடத்தில் செல்வம் உண்டாகுமானால் அ∴து ஊரின் நடுவேயுள்ள பழமரத்தின் பழங்கள் பழுத்தாற் போன்றது.

217. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின்.

செல்வம் ஒப்புரவாகிய பெருந்தகுதியுடையவனிடம் சேர்தல் எல்லா உறுப்புகளும் பிணி தீர்க்கும் மருந்தாகிப் பயன்தரத் தவறாத மருந்து மரம் போன்றது.

218. இடனில் பருத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

ஒப்புரவு செய்தலாகிய கடமையை அறந்த அறிவுடையவர் செல்வ வளம் சுருங்கிய காலத்திலும் இயன்றவரை உதவத் தவற மாட்டார்கள்.

219. நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னாதல் செயும்நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு.

ஒப்புரவாகிய நற்பண்புடையவன் பொருளற்று வறுமை உடையவனாதல், செய்யத்தக்க உதவிகளைச் செய்ய இயலாது வருந்துகின்ற நிலைமையாகும்.

220. ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அ∴தொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து.

பிறர்க்கு உதவி செய்தால் பொருள் கேடு வரும் என்றால் அக்கேடு ஒருவன் தன்னை விற்றாவது வாங்கிக் கொள்ளும் தகுதி உடையதாகும்.

23. ஈகை

221. வறியார்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

இல்லாதவர்கட்கு ஒரு பொருளை நல்குவதே ஈகையாகும்: மற்றவர்க்குத் தருவதெல்லாம் பயனை எதிர்பார்த்துத் தருவதாகும்.

222. நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.

பிறரிடமிருந்து பொருளைப் பெறுதல் நல்லாதாயினும் இரந்து பெறுதல் தீமையானது: மேலுலகம் இல்லையென்றாலும் பிறருக்குக் கொடுத்தல் நன்மையானது.

223. இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையாள் கண்ணே உள.

"தான் வறியன்" என்ற துன்பச் சொல்லை ஒருவன் சொல்லுவதற்கு முன்பாகவே, அவனுக்கு உதவும் தன்மை நல்ல குடிப்பிறப்பு உடையவனிடமே உள்ளது.

224. இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு.

உதவியை நாடி வந்து இரந்தவருடைய மகிழ்ச்சியான முகத்தைக் காணும் வரைக்கும் இரந்து கேட்கப்படுதலும் ஈகையாளனுக்குத் துன்பம் தருவதாகும்.

225. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.

தவ வலிமையுடையவரின் ஆற்றல் பசியைப் பொறுத்துக் கொள்ளல்: ஆயின் அதவும் அப்பசி நோயை உணவளித்து மாற்றவாரின் ஆற்றலை விடத் தாழ்ந்ததே.

226. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அ/தொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

எதுவுமே இல்லாத ஏழையரின் கொடிய பசிநோயைப் போக்க வேண்டும்: அதுதான் பொருளையுடையவன் அப்பொருளைத் தனக்குப் பிற்காலத்தில் உதவுமாறு சேமித்து வைக்கும் இடமுமாகும்.

227. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.

தான் பெற்ற உணவைப் பலரோடும் பகுத்து உண்ணும் பழக்கம் உடையவனைப் "பசி" எனப்படும் தீயநோய் சென்று அணுகுதல் இல்லை.

228. ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

தாம் சேமித்து வைத்துள்ள பொருளை பிறர்க்குத் தராமல் வைத்திருந்து பிறகு இழந்துவிடும் வன்கண்மை உடையவர் கொடுத்து மகிழ்வதால் உண்டாகும் இன்பத்தை அறியார்கள்.

229. இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல்.

தாம் முயன்று தேடி வைத்துள்ள உணவைப் பிறர்க்கு ஈயாமல் தனியராய் உண்பது வறுமையால் இரப்பதைவிடத் துன்பம் தருவதாகும்.

230. சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

சாதலைவிடத் துன்பமானது வேறொன்னும் இல்லை. ஆனால், வறியருக்குக் கொடுத்து உதவமுடியாத நிலை வந்தபோது அச்சாதலும் இனியதேயாகும்.

24. புகழ்

231. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

வறியவர்க்கு ஈதல் வேண்டும் அதனால் புகழோடு வாழ வேண்டும். அப்புகழன்றி உயிர்க்கு ஊதியம் என்பது வேறொன்றும் இல்லை.

232. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.

புகழ்ந்து பேசுகின்றவர் பேச்செல்லாம் வறுமையால் இரப்பவர்கட்கு ஒரு பொருள் கொடுத்து உதவுகின்றவரின்மேல் நிற்கின்ற புகழே எப்போதும் நிலையானது.

233. ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்.

உயர்ந்த புகழ் அல்லாமல் உலகத்தில் ஒப்பற்ற ஒரு பொருளாக அழிவில்லாமல் நிலைத்து நிற்க வல்லது வேறொன்றும் இல்லை.

234. நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு.

நிலவுகின்ற எல்லைவரை நெடுங்காலம் நிற்கவல்ல புகழ்தரும் செயல்களைச் செய்தால் வானுலகமும் தேவர்களைப் போற்றாது. அப்புகழாளனையே விரும்பிப் போற்றும்.

235. நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.

புகழால் மேன்மை பெறக்கூடிய கேடும், புகழால் நிலை நிற்பதாகிய சாவும், அறிவிற் சிறந்தோருக்கு அல்லாமல் பிறருக்கு ஒருபோதும் இல்லை.

236. தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

உலகத்தார் முன்பாக ஒருவர் தோன்றினால் புகழோடு தான் தோன்ற வேண்டும். அத்தகைய சிறப்பு இல்லாதவர் தோன்றுவதைவிடத் தோன்றாமலிருப்பதே நல்லது.

237. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்.

தமக்கு புகழ் உண்டாகுமாறு வாழ இயலாதவர்கள் தம்மைத்தாமே நொந்து கொள்ளாமல் தம்மை இகழ்கின்றவரை நொந்து கொள்வது ஏனோ?

238. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின்.

தமக்குப் பின்னரும் எஞ்சி நிற்கும் புகழை ஒருவர் பெறாவிட்டால், அதுவே உலகத்தார் எல்லார்க்கும் பெரிய வசையாகும் என்பார்கள்.

239. வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

புகழ் இல்லாதவருடைய உடம்பைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலம் கூட வசையற்ற வளமான பயனைத் தருவதில் குறைபாடு அடையும்.

240. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

வாழ்க்கையில் பழி உண்டாகாமல் வாழ்கின்றவரே முறையாக வாழ்கின்றவர் ஆவர்: புகழின்றி வாழ்கின்றவரோ உயிரோடிருந்தும் உயிர் வாழாதவர் ஆவர்.

25. அருளுடைமை

241. அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.

அருளாகிய செல்வமே செல்வத்துள் எல்லாம் சிறந்த செல்வமாகும்: பொருள்களாகிய பிறவகைச் செல்வங்கள் எல்லாம் இழிந்தவர்களிடத்திலும் உள்ளன.

242. நல்லாற்றால் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரினும் அ∴தே துணை.

நல்ல வழியினால் ஆராய்ந்து அருளுடையவர்களாக விளங்க வேண்டும். பல வழிகளால் ஆராய்ந்தாலும் அப்படி அருள் செய்தலே உயிருக்கு உறுதுணையாகும்.

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்.

அறியாமையகிய இருள் பொருந்திய துன்ப உலகில் இருந்து வாழும் வாழ்க்கை அருள் பொருந்திய நெஞ்சம் உடையவர்கட்கு ஒருபோதும் இல்லை.

244. மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வார்க்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.

நிலைபெற்ற உலகில் உள்ள உயிர்களைக் காத்து அருள் புரிந்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு தம் உயிரைக் குறித்து அஞ்சுகின்ற தீவினைகள் இல்லை.

245. அல்லல் அருள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி.

அருளுடையவர்களாக வாழ்கின்றவர்களுக்கு எவ்விதத் துன்பமும் இல்லை: காற்று இயங்குகின்ற வளம் பொருந்திய பெரிய உலகில் வாழ்வோரே இதற்குச் சான்று ஆவர்.

246. பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார்.

அருள் இல்லாதவராய் அறமற்றவற்றைச் செய்து வாழ்கின்றவர்களை உறுதிப் பொருளாகிய அறத்திலிருந்து நீங்கித் தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்களை மறந்தவர்கள் என்பர்.

247. அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.

பொருளற்றவர்கட்கு இவ்வுலக வாழ்க்கை இல்லாதவாறு போல, உயிர்களிடத்தில் அருளற்றவர்கட்கு மேலுலகத்து வாழ்க்கை இல்லையாம்.

248. பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றாதல் அரிது.

பொருள் இல்லாதவர் ஒருகாலத்தில் பொருள் வளமுடன் பொலிவர்: அருள் இல்லாதவரோ வாழ்க்கையின் பயன் அற்றவர்கள், அவர்கள் எக்காலத்திலும் சிறந்து விளங்குதல் இல்லை.

249. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.

அருளை மேற்கொள்ளாதவன் செய்கின்ற அறச் செயலை ஆராய்ந்தால், அது தெளிந்த அறிவில்லாதவன் ஒரு நூலின் உண்மைப் பொருளைக் கண்டாற் போன்றதாகும்.

250. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.

தன்னைவிட மெலிந்தவர்கள்மீது பகைத்துச் செல்லும்போது தன்னைவிட வலியார் முன்பாகத் தான் அஞ்சி நிற்கும் நிலைமையை நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

26. புலால் மறுத்தல்

251. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.

தன் தசையைப் பெருகச் செய்வதற்காகத் தான் பிரிதோர் உயிரின் தசையைத் தின்கின்றவன் எப்படி உயிர்கட்கெல்லாம் அருளுடையவனாக இருத்தல் முடியும்?

252. பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.

பொருளுடையவராக இருக்கும் தகுதி அப்பொருளைக் காப்பாற்றாதவர்க்கு இல்லை: அருளுடையவராக இருக்கும் தகுதி புலால் உண்பவர்க்கு இல்லை.

253. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றூக்காது ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம்.

ஒன்றன் உடலைச் சுவையாக உண்டவரின் மனம் கொலைக் கருவியை ஏந்தினவரது நெஞ்சத்தைபோல் பிற உயிர்க்கு அருள் செய்தலைப் பற்றியே நினையாது.

254. அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.

ஓர் உயிரைக் கொல்லாமலிருத்தலே அருள் ஆகும். ஒருயிரை கொல்லுதலோ அருளற்ற தன்மையாகும்: அதன் உடம்பை உண்ணுதல் அறம் அல்லாதது.

255. உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.

உயிர்களின் நிலைத்த வாழ்வு ஊன் உண்ணாத இயல்பில் தான் உள்ளது: ஊன் உண்டால் அவனை நரகம் வெளிவிடாது.

256. தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்.

புலாலை உண்ணும் பொருட்டு உயிர்களை உலகினர் கொல்லாதிருந்தால் விலையின் பொருட்டு எவரும் கொலை செய்து ஊனை விற்கமாட்டார்கள்.

257. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.

புலால் பிறிதோல் உயிரின் புண் என்று உணர்பவர், அதனைத் தாம் பெற்றபோதும் அதன் இழிநிலை அறிந்து அதனை உண்ணாதிருத்தல் வேண்டும்.

258. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.

பிறிதோர் உயிரின் உடலிலிருந்து பிரிந்து வந்த ஊனைக் குற்றத்திலிருந்து நீங்கிய அறிவுடையவர் உண்ணமாட்டார்.

259. அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

நெய் முதலிய பொருள்களைத் தீயில் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் இயற்றுதலைவிட, ஒன்றன் உயிரைக் கொன்று அதன் உடலைத் தின்னாமலிருந்தல் மிகவும் நன்மையானதாகும்.

260. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.

ஓர் உயிரைக் கொல்லாமலும் புலால் உண்ணாமலும் வாழும் உயர்ந்த பண்பாளனை உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பிப் போற்றும்.

27. தவம்

261. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.

தமக்கு உற்ற துன்பத்தைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிருக்குத் துன்பம் இழைக்காதிருத்தலும் ஆகிய அவ்வளவே தவத்திற்கு உள்ளதான வடிவாமாகும்.

262. தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

தவநெறிக்கு ஏற்ற மனவியல்பு கொண்டவர்க்கே தவக்கோலமும் பொருந்துவதாகும். தவ ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் அக்கோலத்தை மேற்கொள்வது வீணான முயற்சியாகும்.

263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தர்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்.

துறவியர்க்கு உணவு முதலாயின தந்து உதவுவதன் பொருட்டாகவே இல்லறத்தார்கள் தவம் செய்தலை மறந்தனரோ?

264. ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்.

பொருந்தாத பகைவரை அடக்குதலும் தம்மை விரும்பும் நண்பரை உணர்த்துதலும் நினைத்த அளவில் தவ வாழ்வின் பயனால் கைகூடும்.

265. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்.

விரும்பிய பயன்களை விரும்பியவாறே பெற முடியுமாகையால் செய்வதற்குரிய தவம் இல்லற வாழ்விலும் முயன்று செய்வதற்குரியதாகும்.

266. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு.

தவம் செய்கின்றவரே தமக்குரிய கடமைகளைச் செய்கின்றவர் ஆவர். அல்லாத மற்றையோர் ஆசை வலையுள் சிக்கித் தம் உயிருக்குத் தீமை செய்தவராவர்.

267. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

புடமிடப்பட்ட பொன் சுடச்சுட ஒளிவிடுதல் போல, தவம் செய்கின்றவரைத் துன்பம் வருத்த, வருத்த உண்மையான மெய்யுணர்வு ஒளிபெற்று வரும்.

268. தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும்.

தான் என்னும் செருக்கு தன்னிடமிருந்து நீங்கிய தவ வலிமை பெற்றவனை மற்ற உயிர்கள் எல்லாம் தொழுது போற்றும்.

269. கூற்றும் குதித்தலும் கைக்கூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு.

தவ நெறியால் ஆன்ம வலிமை பெற்ற ஞானிகட்குத் தம்மிடமிருந்தே வருகின்ற கூற்றத்தையும் எதிராக நின்று வெல்லுதலும் இயலும்.

270. இவர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

உலகில் மெய்யறிவற்றவர்கள் பலராக இருப்பதற்குக் காரணம் தவம் செய்கின்றவர் சிலராகவும், செய்யாதவர்கள் பலராகவும் இருப்பதேயாகும்.

28. கூடா ஒழுக்கம்

271. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.

வஞ்சமனத்தானது பொய்யொழுக்கத்தை அவனுடைய உடம்பாக அமைந்து திகழும் ஐந்து பூதங்களும் கண்டு தம்முள்ளே எள்ளிச் சிரிக்கும்.

272. வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின்.

தன் நெஞ்சம் தான் அறிந்து செய்யும் குற்றத்தில் தங்குமானால், அத்தகையவனது வானத்தைப் போல் உயர்ந்துள்ள தவக்கோலம் ஒருவனுக்கு என்ன பயனைத் தரும்?

273. வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

மனவலிமை இல்லாதவன் மேற்கொள்ளும் வலிய தவத்தோற்றம், புலியின் தோலைப் பசு போர்த்துக்கொண்டு பயிரை மேய்ந்தாற் போன்றதாகும்.

274. தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.

தவக்கோலத்தில் மறைந்து கொண்டு தவம் அல்லாத தீய செயல்களைச் செய்தல், கொலை குறித்த வேடன் புதரில் மறைந்து நின்று பறவைகளை வலைவீசிப் பிடித்தலை ஒத்தது.

275. பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும்.

பற்றுகளைத் துறந்துவிட்டதாகப் பாசாங்கு செய்து கொண்டு வாழ்பவரின் பொய்யொழுக்கம் "என்ன செய்தோம்? என்ன செய்தோம்?" என்று வருந்தும்படியான பல்வகைத் துன்பங்களையும் தரும்.

276. நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

மனத்தில் பற்றுகளைத் துறக்காமல் புறத்திலே துறந்தவரைப் போல காட்டிக்கொண்டு வஞ்சனை செய்து வாழ்கின்றவரைப்போல் இரக்கமற்றவர்கள் எவரும் இல்லை.

277. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து.

புறத்தோற்றத்தில் குன்றிமணியின் நிறம்போன்ற செம்மையான தோற்றம் உடையவராகக் காணப்பட்டாலும், உள்ளத்தில் குன்றிமணியின் மூக்குபோலக் கறுத்திருப்பவரும் உண்டு.

278. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

மனத்தில் மாசு நிறைந்திருக்கத் தவத்தால் மாண்பு பெற்றவனைப்போல் நீராடி மறைவாக வாழ்வு நடத்தும் வஞ்சனையுடைய மாந்தர்களும் இந்த உலகில் பலர் உள்ளனர்.

279. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.

நேராகத் தோன்றினாலும் அம்பு கொடுமை செய்வது: வளைவானாலும், யாழின் கொம்பு இன்னிசைளைத் தருவது: மக்களின் பண்புகளையும் இப்படியே அவரவர் செயல்வகையால் அறிந்துகொள்ள வேண்டும.

280. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.

உலகம் பழிக்கும் தீச்செயல்களைத் தவிர்த்துவிட்டால் மொட்டையடித்துக் கொள்ளலும் சடையைச் செயற்கை முறையில் வளர்த்துக் கொள்ளலும் வேண்டா.

29. கள்ளாமை

281. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

உலகினரால் இகழப்பெறாமல் வாழ விருப்புகின்றவன் எத்தகைய பொருளையும் பிறரிடமிருந்து வஞ்சித்துக் கொள்ள எண்ணாதபடி தன் மனத்தை முதலில் காத்தல் வேண்டும்.

282. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.

குற்றங்களை மனத்தினால் நினைத்தலும் குற்றமே. பிறன் பொருளை அவன் அறியாத வகையால் "வஞ்சித்துக் கொள்வோம்" என்று எண்ணாதிருக்க வேண்டும்.

283. களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும்.

பிறரை வஞ்சித்து வந்தடையும் செல்வமானது அளவு கடந்து பெருகுவதுபோல் தோன்றினாலும் எல்லாம் எதிர்பாராது வந்ததுபோல விரைந்து கெட்டுப் போகும்.

284. களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும்.

களவு செய்தலில் உண்டாகும் மிகுந்த விருப்பம் பயன் விளையும்போது தொலையாத துன்பத்தைத் தரும்.

285. அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.

அருளைப் பெரிதாக எண்ணி அன்புடையவராய் நடத்தல் பிறர் பொருளைக் கவர எண்ணி அவர் சோர்ந்திருக்கும் நிலையைப் பார்ப்பவரிடத்தில் இராது.

286. அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர்.

களவு நெறியில் மிக முதிர்ந்த ஆசையுடையவர்கள் எல்லோருமே அளவறிந்து வாழும் நெறியில் நின்று ஒழுகமாட்டார்.

287. களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.

களவு என்னும் இருண்ட மயக்க அறிவு உள்ளவரிடத்தில் அளவு அறிந்து வாழ்தலாகிய ஆற்றலை விரும்பும் போக்கு இராது.

288. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.

அளவறிந்து வாழ்கின்றவரின் நெஞ்சத்தில் நிற்கும் "அறம்" போல் களவு செய்து பழகி அறிந்தவரின் நெஞ்சில் "வஞ்சகம்" எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்.

289. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

களவல்லாத பிற நல்ல நெறிகளைக் கடைபிடித்து பொருள் ஈட்டி வாழ்தலைத் தெளியாதவர், அளவு கடந்த செயல்களைச் செய்து அப்போதே கெட்டழிவர்.

290. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

களவு செய்வார்க்கு உடலில் உயிர் வாழும் வாழ்வும் தவறிப் போகும்: களவு செய்யாமல் வாழ்வோருக்கு தேவருலக வாழ்வும் வாய்க்கத் தவறாது.

30. வாய்மை

291. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்.

வாய்மை எனக் கூறப்பெறுவது எது என்றால் அது பிறருக்குத் தீங்கு பயக்காத சொல்லைச் சொல்லுதல் ஆகும்.

292. பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.

குற்றம் இல்லாத நன்மையை விளைவிக்குமானால் பொய்யான சொற்களும் வாய்மை என்று கருதத்தக்க இடத்தைப் பெறும்.

293. தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

ஒருவன் தன் நெஞ்சு அறிவதாகிய ஒன்றைக் குறித்து பொய் சொல்லாகாது: அப்படிப் பொய் சொன்னால் அவனுடைய நெஞ்சமே அவனை வருத்தும்.

294. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்.

ஒருவன் தன் உள்ளம் அறியப் பொய் இல்லாமல் நடப்பானாயின், அத்தகையவன் உலகத்தோர் உள்ளத்தில் எல்லாம் இருக்கும் சிறப்பைப் பெறுவான்.

295. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை.

ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருந்திய உண்மைகயையே பேசுவானால், அவன் தவத்தோடு தானமும் ஒருங்கே செய்பவரிலும் சிறந்தவனாவான்.

296. பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.

ஒருவனுக்குப் பொய் இல்லாமல் வாழ்தலைப் போன்ற புகழ்நிலை வேறொன்றும் இல்லை. அ்.து அவன் வருந்தாமல் இருக்க எல்லா நலனும் தரும்.

297. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

ஒருவன் பொய்யாமை என்னும் அறத்தைப் பொய்யாகாமல் செய்து வந்தால் அவன் பிற அறங்களைக் கூடச் செய்யவேண்டியதில்லை.

298. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.

ஒருவனது புறத்தூய்மை நீராடுவதனால் ஏற்படும்: அதுபோல் அகத்தே தூய்மையாகத் திகழ்தல் உண்மை பேசுவதனால் உண்டாகும்.

299. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இருளைப் போக்கும் எல்லா விளக்குகளும் சிறந்தவை ஆகா: சான்றோர்க்குப் பொய்யாமையாகிய விளக்கே சிறந்ததாக அமையும்.

300. யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

யாம் மெய்ப்பொருள்களாக அறிந்தவற்றுள் எல்லாம் வாய்மையைவிடச் சிறப்பான பொருள் வேறு யாதொன்றும் இல்லை.

31. வெகுளாமை

301. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்.

செல்லக்கூடிய இடத்தில் சினம் உண்டாகாமல் தடுப்பவனே அதனை அடக்கியவனாவான்: செல்லக்கூடாத இடத்தில் அதனை அடக்கினால் என்ன? அடக்காவிட்டால் என்ன?

302. செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல் அதனின் தீய பிற.

சினம் தன்னைவிட வலியவர்மீது சென்றால் அது தனக்கே தீங்கு பயக்கும். அது தன்னைவிட மெலிந்தவர்மீது சென்றால் அதனிலும் தீமையானது வேறு இல்லை.

303. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்.

எவரிடத்திலும் சினங்கொள்ளாமல் அவரது தீச்செயலை மறந்துவிட வேண்டும். தீமையான விளைவுகள் அந்தச் சினத்தாலேயே வந்து சேரும்.

304. நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற.

முக மலர்ச்சியையும் அக மலர்ச்சியையும் கொல்லுகின்ற சினத்தைவிட ஒருவனுக்கு வேறு பகை இல்லை.

305. தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்.

ஒருவன் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள விரும்பினால் சினம் எழாமல் காத்துக் கொள்க. அவ்வாறு காக்கவில்லையாயின் அச்சினம் அவனையே கொன்றுவிடும்.

306. சினம்என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.

சினம் என்னும் சேர்ந்தவரை அழிக்கும் இயல்புடைய நெருப்பு 'தன் இனத்தார்' என்னும் பாதுகாவலான தெப்பத்தையும் சுட்டு எரித்துவிடும்.

307. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

தனது வலிமையைக் காட்டுவதற்குச் சினத்தைக் கருவியாகக் கொண்டவன், அதனால் அழிதல், நிலத்தை அறைந்தவனுடைய கை துன்பம் அடைதலின்று தப்பாததுபோல உறுதியாகும்.

308. இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

பல சுடர்களையுடைய பெரு நெருப்பில் தோய்ந்தாற் போன்ற துன்பத்தை ஒருவன் செய்தபோதிலும் கூடுமானால் அவன்பால் சினம் கொள்ளாதிருத்தல் நன்று.

309. உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்.

ஒருவன் உள்ளத்தாலும் சினத்தைப்பற்றி நினையாதிருப்பானானால், அவன் நினைத்தவை எல்லாம் உடனே அவனை வந்தடையும்.

310. இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

அளவு கடந்த சினத்தில் ஈடுபட்டவர் இறந்தாரோடு ஒப்பர். சினத்தைக் கைவிட்டவரோ முற்றுந் துறந்த மேலோரோடு ஒப்பர்.

32. இன்னா செய்யாமை

311. சிறப்புஈனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

சிறப்பைத் தருகின்ற பெருஞ்செல்வமே பெறுவதாக இருந்தாலும் பிறர்க்குத் துன்பம் விளைவிக்காதிருத்தலே மனத் தூய்மையுடையாரின் கொள்கையாகும்.

312. கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

ஒருவன் கறுவு கொண்டு தனக்குத் துன்பம் இழைத்தபோதிலும் அவனுக்குத் திரும்பத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலே குற்றமற்ற அறிவாளரின் கொள்கையாகும்.

313. செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும்.

தான் ஏதும் செய்யாதிருக்கத் தனக்குத் தீங்கு செய்தவர்க்கும் துன்பமானவற்றைச் செய்தால், அது தப்பமுடியாத துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

314. இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்.

தனக்குத் துன்பம் செய்தவரைத் தண்டித்தல் அவர்தம் செயலை நினைத்து நாணும்படியாக அவருக்கு நல்லுதவி செய்து அவர் செய்த தீமையையும் தான் செய்த நன்மையையும் மறந்து விடுதலாகும்.

315. அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய்
தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை.

பிற உயிருக்கு வரும் துன்பத்தைத் தமக்கு வந்த துன்பமாகக் கருதி அதனைக் காப்பாற்றாதவிடத்து நாம் பெற்றுள்ள அறிவினால் ஆகும் பயன்தான் உளதோ?

316. இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

பிறர்க்குத் துன்பம் தரும் எனத் தான் உணர்ந்த ஒரு செயலைப் பிறரிடத்தே செய்தலை ஒருவன் எப்போதும் செய்யாதிருத்தல் தலைசிறந்த அறமாகும்.

317. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.

எவ்வளவு சிறியதாயினும், எந்தக் காலத்திலும் எவரிடத்திலும் மனத்தினால் எண்ணி உண்டாகின்ற துன்பச் செயல்களைச் செய்யாதிருத்தலே சிறப்பாகும்.

318. தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.

தன் உயிர்க்குத் துன்பமானவை இவை என்று உணர்ந்தவன் மற்ற உயிர்கட்குத் துன்பங்களைச் செய்தல் என்ன காரணம் கருதியோ?

319. பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.

பிறர்க்கு துன்பமானவற்றை முற்பகலில் செய்தால், அவ்வாறு செய்தவர்க்கே பிற்பகலில் துன்பங்கள் தாமாகவே வந்து சேரும்.

320. நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

துன்பம் தருவன எல்லாம் துன்பம் செய்தவரின் மேல் சென்று சேர்வன: ஆதலால் துன்பமின்றி வாழ விருப்புவோர் பிறருக்குத் துன்பம் இழைக்க மாட்டார்.

33. கொல்லாமை

321. அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.

அறச்செயல் எது என்றால் எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாமையாகும். கொல்லும் செயல் அறமல்லாத பிற தீச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் விளைவிக்கும்.

322. பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.

உள்ள உணவைப் பலரோடு பங்கிட்டுக் கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல் அறநூலோர் தொகுத்துக் கூறிய அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

323. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்று அதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

ஒப்பற்ற நல்லறம் என்பது எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாமையாகும். அதற்கு அடுத்ததாக நல்லறம் எனக் கருதப்பெறுவது பொய்யாமையாகும்.

324. நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.

நல்லவழி என்று அறநூல்கள் கூறுவது எது என்றால் எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினை நினைக்கும் நெறியேயாகும்.

325. நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.

வாழ்க்கையின் தன்மையைக் கண்டு அஞ்சித் துறந்தவர்கள் எல்லாரிலும் கொலைப் பாவத்திற்கு அஞ்சிக் கொல்லாமை நெறியைப் போற்றுபவரே சிறந்தவர்கள் ஆவர்.

326. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று.

கொல்லாமையாகிய அறத்தைக் கடைபிடித்து ஒழுகுபவனது வாழ்நாள்மேல் உயிரைத்தின்னும் கூற்றுவனும் கண் வைக்கமாட்டான்.

327. தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.

தன்உயிர் உடம்பிலிருந்து நீங்கும் நிலை ஏற்படினும் அதனைத் தடுப்பதற்காகத் தான் வேறோர் உயிரைப் போக்கும் பாவச்செயலைச் செய்லாகாது.

328. நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.

கொலையைப் புரிவதால் விளையும் ஆக்கம் பெரிதாக இருப்பினும், சான்றோர்க்கு அத்தகைய ஆக்கம் மிகவும் இழிவானதாகும்.

329. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

கொலை செய்வதையே தொழிலாக உடைய மக்கள் அதன் இழிவை ஆராய்ந்தவரிடத்தில் தாழ்ந்த செயலினராகவே தோன்றுவர்.

330. உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

நோய் மிகுந்த உடம்புடன் உயிரும் போகாமல் வறுமையால் வருந்தித் துன்புறுகின்ற வாழ்வையுடையவர், முன்பு கொலை பல செய்து உயிர்களை உடம்பினின்றும் நீக்கியவர்களே என்று அறிஞர் கூறுவர்.

34. நிலையாமை

331. நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணுரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

நிலைத்து நில்லாத பொருள்களையெல்லாம் நிலையானவை என்று எண்ணி மயங்குகின்ற இழிவான அறிவுடையவராக இருத்தல் வாழ்க்கையில் மிகுந்த தாழ்நிலையாகும்.

332. கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

ஒருவனிடம் பெருஞ்செல்வம் வந்தடைதல் கூத்தாடும் இடத்தில் கூட்டம் வந்து கூடுவதைப் போன்றது. அச்செல்வம் கெட்டுப் போதலும் கூத்தாட்டம் முடிந்ததும் அக்கூட்டம் கலைந்து போவதைப் போன்றது.

333. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.

செல்வம் நிலையற்ற இயல்பினையுடையது. ஆதனை ஒருவன் அடைந்தால், அது நிலைப்பதற்கான அறங்களை அப்பொழுதே செய்தல் வேண்டும்.

334. நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.

வாழ்வை ஆராய்ந்து உண்மை உணர்வாரைப் பெற்றால், "நாள்" என்பது ஒரு சிறு கால அளவைப் போல் காட்டி உயிரின் வாழ்நாளை சிறிது சிறிதாக அறுத்துச் செல்லும் வாள் என்பது தெளிவாகும்.

335. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

நாவை அடக்கி விக்கல் மேலாக எழுந்து வருவதற்கு முன்பாகவே (இறப்பு நெருங்குவதற்கு முன்) நல்ல அறச் செயல்கள் விரைவாகச் செய்யத்தக்கவையாகும்.

336. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

நேற்று இருந்த ஒருவன் இன்று இல்லை என்னும் நிலையாமையாகிய பெருமையை உடையதுதான் இந்த உலகம்.

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.

அறிவில்லாதவர் ஒரு வேளையாவது வாழ்க்கையின் தன்மையை ஆராய்ந்து அறிவதில்லை. ஆனால், அவர் வீணாக எண்ணுவனவோ கோடியும் அல்ல. அதன் மேலும் அளவற்ற பலவாகும்.

338. குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.

தான் இருந்த முட்டை ஓடு தனித்துக் கிடக்கவும் பறவை பறந்து வெளியேறிப் போய்விட்டது போன்றதுதான் உடலோடு உயிருக்குள்ள தொடர்பு.

339. உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

இறப்பு என்பது ஒருவனுக்கு உறக்கம் வருவதைப் போன்றது. பிறப்பு என்பது அவன் உறக்கம் நீங்கி விழித்துக் கொள்வதைப் போன்றது.

340. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

(நோய்கட்கு இடமான) உடம்பில் ஒரு மூலையில் குடியிருந்த உயிருக்கு நிலையாக நுழைந்து தங்குவதற்குரிய ஓர் இடம் இதுவரை அமையவில்லை போலும்.

35. துறவு

341. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

ஒருவன் எந்த எந்தப் பொருளிலிருந்து பற்று விடுபட்டவன் ஆகின்றானோ, அவன் அந்த பொருளால் துன்பம் அடைவதில்லை.

342. வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல.

துன்பம் அற்ற வாழ்வை விரும்பினால் ஆசைகளை எல்லாம் விட்டுவிடல் வேண்டும். அப்படி விட்டு விட்டபின் இவ்வுலகில் அடையக் கூடிய இன்பம் பலவாகும்.

343. அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

ஐந்துவகையான பலன்களின் ஆசைகளையும் அடக்க வெல்லுதல் வேண்டும். அவற்றிற்கு வேண்டிய பொளாசைகளையெல்லாம் ஒருசேர விட்டுவிடுதல் வேண்டும்.

344. இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.

ஒரு பொருளின் மீது ஆசையற்றிருத்தலே தவநெறியின் இயல்பாகும். ஆசையுள்ளதானால் மீண்டும் உலக போகத்தில் மயங்குவதற்கு வழியாகும்.

345. மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.

பிறவித் துன்பத்தை ஒழிக்க முயல்பவர்கட்கு உடம்பு மிகையான பொருள். ஆகவே, அதற்கு மற்ற ஆசைகளின் தொடர்பு கொள்வது எதற்காகவோ?

346. யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.

உடலை "யான்" எனவும், பொருள்களை "எனது" எனவும் நினைக்கின்ற மயக்கத்தை அறுத்தெறிகின்றவன் வானோர்க்கும் எட்டாத உயர்ந்த உலகம் சேர்வான்.

347. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

பொருள்களின் மீதுள்ள பற்றுகளையே இறுகப் பற்றிக்கொண்டு ஆசையை விடாதவரையில், துன்பங்களும் விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

முற்றுந்துறந்தவரே மேலான நிலையினர் ஆவர். மற்றையோர் மயங்கி ஆசை வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களே ஆவர்.

349. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

இருவகைப் பற்றுகளும் அறுந்த போன அப்பொழுதே, அந்நிலை, பிறவித்துன்பத்தை ஒழிக்கும். மேலும், உலக நிலையாமையும் அப்பொழுதே காணப்படும்.

350. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

பற்றில்லாதவனான இறைவனது பற்றினை மட்டிலுமே விடாது பற்றுக. உலகப் பற்றுகளை விடுவதற்காக, அதனையே எப்போதும் விடாமல் பற்றிக் கொள்க.

36. மெய்யுணர்தல்

351. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

உண்மைப் பொருள் அல்லாதவற்றை உண்மைப் பொருள்களாகக் கருதி உணர்கின்ற மயக்கத்தினாலேயே, சிறப்பற்ற பலவகைப் பிறப்புகளும் உண்டாகின்றன.

352. இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

மயக்கம் நீங்கிக் குற்றம் அற்ற மெய்யறிவுடையவர்கட்கு அவ்வுணர்வு அறியாமையை நீக்கி இன்ப நிலையைக் கொடுக்கும்.

353. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து.

ஐயத்தினின்று நீங்கித் தெளிவு பெற்ற மெய்யறிவாளருக்கு இவ்வையகத்தைவிட வானம் மிகவும் அண்மையானதும் உறுதியானதும் ஆகும்.

354. ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.

மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு ஐம்புலன்களின் வேறுபாட்டால் வளர்ந்த ஐந்துவகை உணர்வும் முற்றப்பெற்றபோதிலும் யாதும் பயன் இல்லை.

355. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

எந்தப் பொருள் எத்தன்மை இயல்போடு தோன்றிய போதிலும் அத்தோற்றத்தை மட்டிலும் கண்டு மயங்காமல் அப்பொருளின் உண்னையான இயல்பை அறிவதே மெய்யுணர்வு ஆகும்.

356. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி

கற்கவேண்டியவற்றைக் கற்று, இங்கு மெய்ப்பபொருளையும் உணர்ந்தவர், மீண்டும் இப்பிறப்பிற்கு வராத பெரு நெறியை அடைவர்.

357. ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
போத்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

என்றும் உளதான உண்மைப் பொருளை ஒருவனுடைய உள்ளம் ஆராய்ந்து உறுதியாக உணர்ந்தால், அவனுக்கு மீண்டும் பிறப்பு உள்ளதென எண்ணவேண்டா.

358. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.

பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமான அறியாமை நீங்கும் பொருட்டு, வீடுபேறு என்னும் சிறந்த நிலைக்கு காரணமான செம்பொருளை முயன்று காண்பதே மெய்யுணர்வு ஆகும்.

359. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

எல்லாப் பொருள்கட்கும் சார்பான செம்பொருளை உணர்ந்து, பற்றுக் கெடுமாறு ஒழுகினால் சார்வதற்குரிய துன்பங்கள் திரும்பவும் வந்து சாரமாட்டா.

360. காமம் வெகுளி மய்கக்ம் இமைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

விருப்பு, வெறுப்பு, அறியாமை ஆகிய இக்குற்றங்கள்மூன்றின் பெயர்களைக் கூட உள்ளத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டால், பிறவித் துன்பமும் கெடும்.

37. அவா அறுத்தல்

361. அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

எல்லா உயிர்க்கும் எக்காலத்திலும் பிறவி என்னும் துன்பத்தைத் தருகின்றதான வித்து "அவா" என்பதுதான் என்று கூறுவர்.

362. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

ஒருவன் ஒன்றை விரும்ப வேண்டுமானால் பிறவாமை என்பதனையே விரும்ப வேண்டும். அந்த நிலை அவா அற்ற நிலையை விரும்பினால் உண்டாகும்.

363. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அ∴தொப்பது இல்.

அவாவற்ற தன்மைபோன்ற சிறந்த செல்வம் இவ்வுலகில் இல்லை. எவ்விடத்தும் அதற்கு இணையானதான செல்வம் ஒன்று இல்லை.

364. தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

அவாவில்லாத நிலையே தூய்மையான நிலை. வாய்மையே விரும்பி நடந்தால் அந்த நிலை தானாகவே நம்மை வந்து அடையும்.

365. அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர்.

பற்றற்றவர் என்று கூறப்படுவோர் அவா அற்றவரே, அவா அறாத மற்றையவர் எல்லாரும் அவ்வளவாகப் பற்று அற்றவர் அல்லர்.

366. அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா.

ஒருவனை அவன் தளர்ச்சி கண்டு வஞ்சிப்பது அவா ஆகும், அதனால் அவாவிற்குப் பயந்து ஒதுங்கி வாழ்வதே மேணன்மையான அறநெறியாகும்.

367. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

ஆசையை ஒருவன் முழுதும் அறுத்துவிட்டால், அவன் கெடாமல் வாழ்வதற்குரிய நல்ல செயல்கள் அவன் விரும்பியபடியே வந்து வாய்க்கும்.

368. அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அ∴ துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.

ஆசை அற்றவனுக்குத் துன்பம் இல்லையாகும். ஆசையிருப்பின் எல்லாத் துன்பங்களும் ஒழியாமல் மேலும் மேலும் வந்து கொண்டிருக்கும்.

369. இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.

அவா எனப்படுகின்ற மிகக் கொடிய துன்பமானது கெடுமானால், வாழ்வில் துன்பம் இடையறாமல் வந்து வாய்த்துக் கொண்டிருக்கும்.

370. ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

ஒருபோதும் நிரம்பாத தன்மையுடைய அவாவனை ஒழித்தால் ஒழிந்த அந்நிலையே பெரிதான இன்ப வாழ்வைத் தானாகவே தந்துவிடும்.

38. ஊழ்

371. ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி.

பொருள் உண்டாவதற்குக் காரணமான ஊழால் சோர்வில்லாத முயற்சி தோன்றும். பொருள் போவதற்குக் காரணமான ஊழ் வந்தால் சோம்பல் தோன்றும்.

372. பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை.

பொருள் இழத்தற்கான ஊழ் ஒருவனைப் பேதையாக்கும். பொருள் ஆவதற்குக் காரணமான ஊழ் அறிவை விரிவாக்கிப் பெருக்கும்.

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்.

ஒருவன் நுண்மையான நூல்கள் பலவற்றை முயன்று கற்றாலும், ஊழின் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு உள்ளதாகும் அறிவே மேம்பட்டுத் தோன்றும்.

374. இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

ஊழின் காரணமான உலகத்தின் இயற்கை இருவேறு வகைப்படும். செல்வராதல் வேறு. அறிவுடையராதல் வேறு.

375. நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.

செல்வம் ஈட்டும் முயற்சிக்கு நல்லூழால் தீயவை நல்லவையாவதும், தீயூழால் நல்லவையும் தீயவையாதலும் உண்டு.

376. பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

வருந்திக் காப்பாற்ற முயன்றாலும் நல்லூழ் வாய்க்காதபோது தமக்கு உரியவை அல்லாத பொருள்கள் நில்லாமல் போகும். நல்லூழ் வாய்க்கும்போது தமக்கு உரியவை வெளியே கொண்டு போய்ச் சொரிந்தாலும் போகா.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

ஊழை வகுத்தவன் வகுத்துவிட்ட வகைப்படி அல்லாமல் கோடிக்கணக்கான பொருள்களைச் சேர்த்தவர்க்கும் அவற்றைத் துய்த்தல் அரிதாகும்.

378. துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.

ஊழால் வரும் துன்பங்கள் வந்து வருத்தாமற் போகுமானால், நுகரும் பொருள் இல்லாத வறியவர்கள் தம்முடைய ஆசைகளைத் துறப்பார்கள்.

379. நன்றாய்கால் நல்லவாக் காணபவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன்.

நல்வினை விளையும்போது அவற்றை நல்லனவாகக் காண்பவர்கள், தீவினை விளையும்போது துன்பமுற்றுக் கலங்குவது ஏனோ?

380. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

ஊழைவிட மிக்க வலிவுள்ளவை வேறு யாவை உள்ளன? ஊழை விலக்கும் பொருட்டு மற்றொரு வழியை ஆய்ந்தாலும் அங்கும் ஊழே முன் வந்து நிற்கும்.

39. இறைமாட்சி

381. படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.

படை, குடி, வினைபொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்று கூறப்படும் ஆறு அங்கங்களையும் உடையவனே அரசருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவன்.

382. அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
ஏஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.

அஞ்சாமை, எளியோாக்குக் கொடுத்து உதவுதல், அறிவுடைமை, ஊக்கமுடைமை ஆகிய இந்த நான்கு பண்புகளும் குறைவுபாடமல் இருந்தலே வேந்தருக்கு இயல்பாகும்.

383. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு.

காலம் தாழ்த்தாத தன்மை, கல்வியுடைமை, துணிவுடைமை என்ற மூன்று பண்புகளும் நாடாளும் மன்னருக்கு நீங்காமல் இருத்தல் வேண்டும்.

384. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மானம் உடைய தரசு.

அறிநெறியிலிருந்து வழுவாமை, நெறியில்லாதவற்றை நாட்டைவிட்டு நீக்குதல், வீரத்தில் குறைவுபடாத மானமுடைமை ஆகிய மூன்றும் உடையவனே சிறந்த அரசனாவான்.

385. இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

பொருள் வரும் வழிகளை உண்டாக்கலும், வந்த பொருள்களைச் சேமித்தலும், சேமித்த பொருள்களைப் பாதுக்காத்தலும், நாட்டின் நலத்திற்குத் தக்கபடி செலவிடுதலிலும் வல்லவனே அரசனாவான்.

386. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

காண்பதற்கு எளியவனாய், கடுஞ்சொல் கூறதாவானாய், அரசன் திகழந்தால் அந்த மன்னனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாட்டை உலகம் புகழும்.

387. இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

இனிமையான சொற்களோடு தக்கவர்க்குப் பொருளை உதவிக் காக்கவல்ல அரசன் தன் மனத்தில் கருதியவாறே இவ்வுலகமும் அமையும்.

388. முறைசெய்து காப்பற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.

முறைமையோடு ஆட்சிபுரிந்து மக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னவன், அம்மக்களுக்குத் தெய்வம் என்று மதிக்கப்படும் உயர் நிலையில் வைத்து போற்றப்படுவான்.

389. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.

குறை கூறுவோரின் சொற்கள் கேட்பதற்கு வெறுப்பாக இருந்தாலும் பொறுக்கின்ற பண்புடைய அரசனின் குடைநிழலில் உலகம் தங்கும்.

390. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

கொடை, இரக்க குணம், செங்கோல் முறை, தளர்ந்த குடிகளைக் காத்தல் ஆகிய நான்கையும் சிறப்பாக உடைய அரசன் அரசர்க்கெல்லாம் ஒளிவிளக்கு ஆவான்.

40. கல்வி

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

கற்கத் தகுதியான நூல்களைப் பழுதில்லாமல் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்றபிறகு கற்ற கல்வியின் தகுதிக்குத் தகுந்தபடி நடக்கவும் வேண்டும்.

392. எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

"எண்" என்று சொல்லப்படுவதும் "எழுத்து" என்று சொல்லப்படுவதும் ஆகிய இவை இரண்டும் இவ்வுலகில் வாழும் மக்களுக்குக் "கண்" என்று கூறுவர்.

393. கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாத வர்.

"கண் உடையவர் என்று உயர்வாகக் கூறப்படுபவர் கற்றவரே. கல்லாதவர் தம் முகத்தில் இரண்டு "புண்" உடையவர் ஆவர்.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

எல்லோரும் மகிழும் வகையில் கூடியிருந்து பழகி "இனி என்று மீண்டும் கூடுவோம்" என்று வருந்தி நினைககுகம்படியாகப் பிரிதல் புலவரின் தொழிலாகும்.

395. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

செல்வர் முன் உதவி கோரும் எளியவர் பணிந்து நிற்பது போல், ஆசிரியரிடம் பணிந்து நின்று கற்றவரே சிறந்தவர். கல்லாதவர் இழிந்தவர்.

396. தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.

மணலில் தோண்டும் கிணற்றில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். அதுபோல மாந்தருக்கும் அவரவர் முயன்று கற்பதன் அளவுக்கே அறிவும் ஊறிச் சுரக்கும்.

397. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

கற்றவருக்குத் தன் நாடும் ஊரும் போலவே வேறு எதுவாயினும் நாடாகும், ஊராகும். ஆகையால் ஒருவன் சாகும் வரையில் கல்லாமல் காலங்கழிப்பது ஏன்?

398. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஒரு பிறப்பில் தான் கற்ற கல்வி அப்பிறப்பிற்கு மட்டும் அல்லாமல் ஒருவனுக்கு ஏழுபிறப்பிலும் உதவும் தன்மையுடையது ஆகும்.

399. தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

தாம் இன்பம் அடைவதற்குக் காரணமான கல்வியால் உலகமும் இன்பறுவதைக் கண்டு, கற்றறிந்த அறிஞர் மேன்மேலும அக்கல்வியையே விரும்புவர்.

400. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

ஒருவனுக்கு "அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம்" என்பது கல்விச் செல்வமே. கல்வி தவிர மற்ற பொருட் செல்வங்கள் எல்லாம் அழியக்கூடியவையாகையால் அவை சிறப்புடைய செல்வம் ஆகா.

41. கல்லாமை

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்

அறிவு நிரம்புவதற்குக் காரணமான நூல்களைக் கற்காமல் கற்றவர் அவையிலே சென்று ஒருவன் பேசுதல் அரங்கம் இழைக்காமலே வட்டுக்காயை உருட்டி ஆடினாற் போன்றது.

402. கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

கற்றவரின் அவையில் கல்லாதவன் பேச வேண்டும் என்று விரும்புதல் முலை இரண்டும் இல்லாதவள் பெண்மையை விரும்பினாற் போன்ற அறியாமையாகும்.

403. கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்

கற்றவரின் முன்னிலையில் ஒன்றையும் சொல்லாமல் அமைதியாக இருந்தால், கல்லாதவர்களும் மிகவும் நல்லவரே ஆவர்.

404. கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் றாயினும்
கொள்ளார் அறிவுடையார்.

கல்லாதவனுடைய அறிவுடைமை சில சமயங்களில் மிகவும் நன்றாக இருந்தாலும் அறிவுடையோர் அதனை நன்றென்று ஏற்றுக் கொள்ளார்.

405. கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

கல்லாத ஒருவன் தன்னைத்தான் மதித்துக் கொள்ளும் மதிப்பு கற்றவரிடம் கூடிப் பேசுங்கால் அவனுக்கு இயல்பாக உள்ள மதிப்பும் கெட்டொழியும்.

406. உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

கல்லாதவர் உயிர் தாங்கியிருக்கிறார் என்று சொல்லப் பெறும் அளவினரேயன்றி எந்தப் பயனும் இல்லாத களர் நிலத்தைப் போன்றவர்களே யாவர்.

407. நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

நுட்பமாகவும் சிறப்பாகவும் நுழைந்து கற்ற அறிவு நலம் இல்லாதவனின் உடல் அழகு, மண்ணால் அழகாகச் செய்த ஒரு பாவையின் உடல் அழகு போன்றதே.

408. நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.

கல்வியறிவு உடைய நல்லவரிடம் உள்ளதான வறுமையை விடக் கல்லாதவனிடம் சேர்ந்த அளவற்ற செல்வம் பெரிதும் துன்பம் தருவதாகும்.

409. மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.

கல்லாதவர் மேலான குடியில் பிறந்தவராக இருப்பினும், தாழ்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தும் கல்வி கற்றவரைப் போன்ற பொறுமை இல்லாதவர் ஆவர்.

410. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.

அறிவு பொலிவதற்குக் காரணமான நூல்களைக் கல்லாதவர்கள், மக்களை நோக்க விலங்குகள் தாழ்ந்தவை ஆவது போல, கற்றவரைக் கருதத் தாமும் இழிந்தவர் ஆவர்.

42. கேள்வி

411. செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

கேள்வியால் அடைகின்ற அறிவு, செல்வங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் சிறந்த செல்வமாகும்: அச்செல்வம் பிற செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதும் ஆகும்.

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

செவிக்கு கேள்வியாகிய உணவு இல்லாதபொழுது அதற்குத் துணையாக உடலை ஓம்புவதன் பொருட்டு வயிற்றுக்கும் சிறிது உணவு தரப்படும்.

413. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

செவியுணவாகிய கேள்வியை உடையவர் நிலவுலகில் வாழ்கின்றவரானாலும் அவியுணவை ஏற்றுக்கொள்ளும் தேவரோடு ஒப்பாவர்.

414. கற்றில னாயினும் கேட்க அ.்.தொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை.

தான் முயன்று நூல்களைக் கற்கவில்லையானாலும் கற்றவரிடம் கேட்டாவது அறிவு பெற வேண்டும். அ.்.து ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையில் தளர்ச்சி வரும்போது ஊன்றுகோல் போல் துணையாகும்.

415. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

நல்லொழுக்கம் உடைய சான்றோரின் வாய் சொற்கள், வழுக்கும் சேற்றில் உதவும் ஊன்றுகோல்போல் வாழ்க்கையில் எப்போதும் உதவியாக இருக்கும்.

416. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.

எவ்வளவு சிறிதாயினும் நல்லவற்றை கேட்டறிய வேண்டும். அ.்.து அந்த அளவுக்கேனும் மிகுந்த பெருமை தரும்.

417. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யாவர்.

நுட்பமாக கற்றுணர்ந்த அறிவோடு கேள்வி அறிவையும் உடையவர்கள், ஒன்றை பிறழ உணர்ந்தாலும் தமக்கு பேதமை தருகின்ற சொற்களை சொல்லார்.

418. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.

கேள்வியறிவால் துளைக்கல் பெறாத செவிகள் பிற ஒலிகளையெல்லாம் கேட்குமாயினும் உண்மையில் செவிடான தன்மை உடையனவே.

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.

நுட்பமான கேள்வியறிவை பெறாதவர்கள் வணக்கமாகப் பேசும் வாயினர் ஆகுதல் அருமையேயாகும்.

420. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்.

செவியால் கேள்விச் சுவையை உணராமல், வாயால் அறியும் நாவின் சுவையுணர்வு மட்டுமே உடையவர்கள் இறந்தாலும் வாழ்ந்தாலும் ஒன்றுதான்.

43. அறிவுடைமை

421. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.

அறிவு, அழிவு வராமல் காக்கும் கருவியாகும், அன்றி பகை கொண்டு எதிர்ப்பவர்க்கும் அழிக்க முடியாத கோட்டையும் ஆகும்.

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.

மனத்தை அது சென்று இடங்களில் செல்ல விடாமல் தீமையாவற்றிலிருந்து நீக்கிக் காத்து, நன்மையானவற்றில் செலவிடுவதே அறிவாகும்.

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

எப்பொருளை எவரிடத்தும் கேட்பதானாலும், அப்பொருளின் மெய்யான தன்மைகளைக் காண்பதுவே அறிவாகும்.

424. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

கேட்பவருக்குப் புரியும்படி எளிமையாக தான் விளக்கிச் சொல்லுவது, தான் பிறரிடம் கேட்பவற்றில் நுட்பமான பொருளை ஆராய்ந்து காண்பதுவும் அறிவாகும்.

425. உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு.

உலகத்து உயர்ந்தவர்களைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கொள்வது அறிவு. அத்தொடர்பில் முன்னே மகிழ்ந்து விரிதலும் பின்னே வருந்திக் குவிதலும் இல்லாதது அறிவு ஆகும்.

426. எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு.

உலகம் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றதோ, உலகத்தோடு பொருந்திய வகையில் தானும் அவ்வாறு வாழ்வதுதான் அறிவுடைமையாகும்.

427. அறிவுடையர் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃ தறி கல்லா தவர்.

அறிவுடையோர் எதிர்காலத்தில் நிகழப் போவதை முன்னதாக எண்ணி அறியவல்லார். அறிவில்லாதவர் அதனை அறிய முடியாதவர்.

428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

அஞ்சத்தக்கவற்றைக் கண்டு அஞ்சாதிருப்பது அறிவற்ற தன்மையாகும். அஞ்சவேண்டியவற்றைக் கண்டு அஞ்சுவதே அறிவுடையார் செயலாகும்.

429. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.

பின்னர் வரப்போவதை முன்னதாகவே அறிந்து காத்துக்கொள்ள வல்ல அறிவுடையார்க்கு அவர் நடுங்கும்படியாக வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றும் இல்லை.

430. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

அறிவுடையவர் எல்லா நன்மையுமே உடையவர் ஆவர். அறிவில்லாதவர் வேறு எதனை உடையவரானாலும் ஒன்றும் இல்லாதவரே ஆவர்.

44. குற்றங்கடிதல்

431. செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

செருக்கும், சினமும், சிறுமைக் குணமும் இல்லாதவருடைய வாழ்வில் காணும் பெருஞ்செல்வம் சான்றோரால் மதிக்கப்படும் தன்மையை உடையது ஆகும்.

432. இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.

ஈயாத உலோப குணமும் மாட்சியில்லாத மான உணர்வும், தகுதியில்லாத உவகையும் தலைவனாக இருப்பவனுக்குக் குற்றங்களாகும்.

433. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

பழிநாணுகின்ற பெருமக்கள் தினையளவாகிய சிறு குற்றம் தம்மிடம் நேர்ந்தாலும் அதனைப் பனையளவாகக் கருதிக் குற்றம் செய்யாமல் காத்துக் கொள்வர்.

434. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தரூஉம் பகை.

குற்றமே ஒருவனுக்கு அழிவைத் தருகின்ற கொடிய பகையாகும். ஆகவே, குற்றம் செய்யாமலிருப்பதே நோக்கமாக் கொண்டு காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

குற்றம் நேர்வதற்கு முன்பே வராமல் காத்துக் கொள்ளாதவனுடைய வாழ்க்கை நெருப்பின் முன்னர் வைத்த வைக்கோல் போர்போல் அழிந்துவிடும்.

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு.

முன்னே தன் குற்றத்தைக் கண்டு நீக்கிக்கொண்ட பிறகு பிறருடைய குற்றங்களையும் கண்டறிந்து நீக்குவானானால் தலைவனுக்கு என்ன குற்றம் உண்டாகும்?

437. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.

பொருளைப் பெற்றபோது அதனால் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமல் தவறியவனுடயை செல்வம், உய்யும் தன்மையில்லாமல் அழியும்.

438. பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.

பொருளினிடத்துப் பற்றுகொள்ளும் உள்ளமாகிய உலோபத்தன்மை எந்தக் குற்றங்களோடும் சேர்த்து எண்ணத்தகாத ஒரு தனிக் குற்றமாகும்.

439. வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

எக்காலத்திலும் தன்னையே மிக உயர்வாக வியந்து பேசுதல் கூடாது. நன்மை பயவாத செயல்களையும் ஒருபோதும் செய்ய விரும்புதலும் செய்தலும் கூடாது.

440. காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.

தன்விருப்பம் பிறர் அறியாதபடி விருப்பமானவற்றை நுகர வல்லவனானால் தன்னை வஞ்சித்துப் பகைவர் செய்யும் சூழ்ச்சிகள் யாவும் பயனில்லாமல் அழிந்தொழியும்.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

441. அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

அறத்தின் தன்மைகளை உணர்ந்தவராய்த் தன்னை விட முதிர்ந்த அறிவுடையவரது நட்பினைக் கொள்ளும் வகையறிந்து ஆராயந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

442. உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

நாட்டிற்கு வந்துள்ள துன்பத்தை நீக்கி, மேலும் துன்பம் நேராதபடி முற்படக் காக்கும் தகுதியுடைய பெரியோரையே துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

443. அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

பெரியோரையே விரும்பித் தமக்குரிய சுற்றத்தினராக்கிக் கொள்ளுதல், பெறுதற்கரிய பேறுகள் எல்லாவற்றிலும் அரிதான பெறும்பேறு ஆகும்.

444. தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

தம்மைவிட அறி முதலியவற்றால் பெரியோராக உள்ளவர்கள் தமக்குச் சுற்றத்தாராகுமாறு நடந்து வருதல் வல்லமை எல்லாவற்றிலும் தலையாய வலிமையாகும்.

445. சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

தக்க வழிகளைஆராய்ந்து கூறும் அறிஞரையே உலகம் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலால், மன்னவன் அவரை ஆராய்ந்து நட்புகொள்ள வேண்டும்.

446. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செய்க்கிடந்த தில்.

தகுதியுள்ள பெரியோர்களின் துணையுள்ளவனாகத் தான் நடந்துகொள்ள வல்லவனுக்குப் பகைவர் செய்யக்கூடிய தீங்கு ஒன்றும் இல்லை.

447. இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

கடிந்து அறவுரை கூறித் திருத்தவல்ல பெரியோரின் துணைகொண்டு நடப்பவரை எவர்தாம் கெடுக்க வல்ல ஆற்றலுள்ளவர்?

448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

கடிந்து அறவுரை கூறும் பெரியோரின் துணையில்லாத பாதுகாப்பற்ற மன்னன் தன்னைக் கெடுக்கும் பகைவர் எவரும் இல்லாதபோது தானாகவே கெட்டழிவான்.

449. முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.

முதல் இல்லாத வணிகருக்கு அதனால் வரும் இலாபமும் இல்லை. அதுபோல் தம்மைத் தாங்கும் துணையில்லாதவர்க்கு உலகில் நிலைபேறும் இல்லை.

450. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

நல்லவனாகிய பெரியோரின் தொடர்பைக் கைவிடுவதல் பலருடைய பகையைத் தேடிக் கொள்வதைவிடப் பதின் மடங்கு தீமை பயப்பதாகும்.

46. சிற்றினம் சேராமை

451. சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பெரியோரின் இயல்பு சிற்றினத்தைக் கண்டு அஞ்சும். சிறியோரின் இயல்பு அதனையே சுற்றமாகக் கருதித் தழுவிக் கொள்ளும்.

452. நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பது ஆகும் அறிவு.

சேர்ந்த நிலத்தின் தன்மையால் நீர் வேறுபட்டு அந்நிலத்தின் தன்மையுடையதாகும். அதுபோல மக்களுடைய அறிவு இனத்தின் இயல்பினை உடையதாகும்.

453. மனத்தான்ஆம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.

மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி என்பது மனத்தின் தன்மையால் ஏற்படும். இவன் இன்னவன் எனப்படும் சொல் அவனவன் சேர்ந்த இனத்தாலே உண்டாகும்.

454. மனத்துளது போலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துளது ஆகும் சிறப்பு.

ஒருவனது சிறப்பறிவு அவனது மனத்தில் உள்ளது போலக் காட்டினாலும் உண்மையாக நோக்கும்போது அ∴து அவன் சேர்ந்த இனத்தையொட்டியதாகவே இருப்பது தெரியவரும்.

455. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.

மனத்தின் தூய்மை, செய்வினையின் தூய்மை ஆகிய இரண்டும் ஒருவன் சேர்ந்த இனத்தின் தூய்மையை ஒட்டியே அமையும்.

456. மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாக வினை.

மனத்தூய்மை உடையவர்களுக்கு அவருக்குப் பின் எஞ்சி நிற்கும் புகழ் முதலியவை நன்றாக அமையும். இனம் தூய்மையாக உள்ளவர்க்கு நன்மையாகாத செயல் யாதும் இல்லை.

457. மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.

மனத்தின் நல் நிலையே மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் தரும். இனத்தின் நல்ல துணையோ எல்லாவகையான புகழையும் ஒருவனுக்குத் தரும்.

458. மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.

சான்றோர் மன நலத்தினை ஊறுதியக உடையவராயினும் அவர்க்கு இனத்தின்நன்மை மேலும் நல்ல காவலாக அமையும்.

459. மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் ற∴தும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.

மனத்தின் செம்மையால் மறுமை இன்பம் உண்டாகும். அதுவும் தான் சேர்ந்த இனத்தின் செம்மையால் மேலும் நல்ல காவலுடையதாகும்.

460. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.

நல்ல இனத்தைவிடச் சிறந்த துணையாவது உலகத்தில் யாதும் இல்லை. தீய இனத்தைவிட அல்லல் படுத்துவதுமான பகையும் இல்லை.

47. தெரிந்து செயல்வகை

461. அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.

ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக அதனால் முதலில் அழிவதையும், அழிந்தபின் ஆவதையும் பின்னர்க் கிடைக்கும் ஊதியத்தையும் ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும்.

462. தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.

ஆராய்ந்து சேர்ந்த இனத்துடன் தான் மேற்கொள்ளும் செயலைப்பற்றி நன்றாகத் தேர்ந்து தாமும் எண்ணிப் பார்த்துச் செய்கின்றவர்க்கு அரியபொருள் ஒன்றும் இல்லை.

463. ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.

பின் விளையும் ஊதியத்தைக் கருதி இப்போது உள்ள முதலை இழந்துவிடக் காரணமாக செயலை அறிவுடையோர் ஒருபோதும் மேற்கொள்ளார்.

464. தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.

தமக்கு இழிவு தருவதான ஒரு குற்றத்திற்கு அஞ்சுகின்றவர் இன்ன ஊதியம் பயக்கும் என்னும் தெளிவில்லாத செயலை ஒருபோதும் தொடங்கமாட்டார்.

465. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

ஒரு செயலைப்பற்றி எல்லா வகையிலும் முற்றிலும் எண்ணாமல் செய்யத் தொடங்குதல் பகைமை நன்கு வளரும் பாத்தியில் நிலைபெறச் செய்வதொரு வழியாகும்.

466. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

ஒருவன் செய்யத் தகாத செயல்களைச் செய்வதனால் கெட்டழிவான். செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்யாமல் விடுவதனாலும் கெடுவான்.

467. எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

நன்றாக எண்ணிய பிறகே ஒரு செயலைத் துணிந்து தொடங்க வேண்டும். "துணிந்த பின்னர் எண்ணுவோம்" என்று கருதுவது குற்றமாகும்.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

செய்வதற்குத் தக்க வழிகளிலே செய்யப்படாத முயற்சி பலர் துணையாக நின்று அதனை முடிக்குமாறு காத்தபோதிலும் அது குறைபட்டுப் போய்விடும்.

469. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

அவரவரது இயல்புகளை நன்றாக அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்தவாறு செய்யாவிட்டால் நன்மை செய்வதிலும் கூடக் குற்றம் உண்டாகி விடும்.

470. எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

தம் நிலைமையோடு பொருந்தாதவற்றை உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. ஆகையால், உலகம் இகழ்ந்து ஒதுக்காத செயல்களையே ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும்.

48. வலியறிதல்

471. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.

செயலின் வலிமையும், தன் வலிமையும், பகைவனது வலிமையும், இருவக்கும் துணை செய்வாரின் வலிமையும் ஆராய்ந்தே செயலில் இறங்க வேண்டும்.

472. ஒவ்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

தனக்குப் பொருந்தக் கூடிய செயலையும், அதற்காக அறிய வேண்டியவற்றையும் ஆராய்ந்து அறிந்து அதனிடம் நிலைத்து நின்று முயல்கின்றவர்க்கு முடியாதது எதுவம் இல்லை.

473. உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

தம்முடைய வலிமையை இன்ன அளவு அன்று அறியாமல் மனவெழுச்சியினால் தூண்டப்பட்டுத் தொடங்கி இடையில் அதனை முடிக்க வகையில்லாமல் அழிந்தவர் பலர்.

474. அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

மற்றவரோடு பொருந்தி நடக்காமல், தன் வலிமையின் அளவையும் அறுதியிடாமல் தன்னை வல்லவனாக வியந்து மதித்துக் கொண்டிருப்பவன் விரைவில் கெட்டழிவான்.

475. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

மென்மையான மயிலிறகு ஏற்றியுள்ள வண்டியும், அப்பண்டத்தை அளவுக்கு மிகுதியாக ஏற்றினால் அச்சு முறிந்து கெடும்.

476. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அ.்.திறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

ஒரு மரத்தின் நுனிக் கொம்பில் ஏறியவர், அதனையும் கடந்து மேலும் ஏற முனைவதால் அ.்.து அவரது உயிருக்கே உலை வைத்துவிடும்.

477. ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

தன்னிடம் உள்ள பொருளின் அளவை நன்கு தெரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த அளவில் கொடுத்து உதவுக. அதுவே பொருள்தனைப் போற்றி வாழும் நெறியாகும்.

478. ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை.

ஒருவனது வருவாய் வருகின்ற வழி சிறிதாக இருந்தாலும் அது செலவாகிப் போகும் வழி விரிவுபடாவிட்டால் அவனுக்குக் கேடில்லை.

479. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றக் கெடும்.

செல்வத்தின் அளவு அறிந்து வாழாதவனுடைய வாழ்க்கை பலவளமும் இருப்பதுபோல் தோன்றி இல்லாமல் மறைந்து அழிவுறும்.

480. உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

ஒருவன் தன்னுடைய செல்வத்தின் அளவை ஆராயாமல் அளவு கடந்து உதவி வந்தால், அவனுடைய செல்வத்தின் அளவு விரைவில் கெடும்.

49. காலம் அறிதல்

481. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

காக்கை தன்னைவிட வலிய கோட்டானைப் பகல் நேரத்தில் வென்றுவிடும். அதுபோல் பகைவரை வெல்லக் கருதும் வேந்தர்க்கும் அதற்கு தகுந்த காலம் வேண்டும்.

482. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.

காலத்தோடு பொருந்துமாறு ஆராய்ந்து நடத்தல் நில்லாத இயல்புடைய செல்வத்தை நீங்காமல் நிற்குமாறு பிணைக்கும் கயிறு ஆகும்.

483. அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.

தகுந்த கருவிகளோடு தகுதியான காலத்தை அறிந்து செயலை மேற்கொண்டால் அரிய செயல்கள் என்பவையும் உளவோ?

484. ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்.

ஏற்ற காலத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து ஏற்ற இடத்தையும் தெரிந்து ஒரு செயலை மேற்கொண்டால் உலகத்தையே அடைய நினைத்தாலும் அதுவும் கைகூடும்.

485. காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.

உலகத்தை வெற்றி கொள்ளக் கருதுகின்றவர் அதைப் பற்றி எண்ணிக் கலங்காமல் அதற்கு ஏற்ற காலத்தை கருதிக் கொண்டு பொறுத்துக் கொண்டிருப்பவர்.

486. ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

ஊக்கம் மிகுந்தவன் (காலத்தை எதிர்பார்த்து) போருக்குச் செல்லாமல் அடங்கியிருப்பது போரிடும் ஆட்டுக்கடா தன் பகையைத் தாக்குவதற்காகப் பின் வாங்கும் தன்மையது.

487. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.

அறிவுடையவர் பகைவர் தீங்கு செய்த அப்பொழுதே தம் சினத்தை வெளிக்காட்டார். வெல்வதற்குத் தகுந்த காலம் பார்த்து உள்ளத்தில் மட்டுமே சினம் கொள்வர்.

488. செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.

பகைவரைக் கண்டால் தமக்குச் சாதகமான காலம் வரும் வரை பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பகைவர்க்கு முடிவு காலம் வரும்போது அவர்கள் தலைகீழாக வீழ்ந்து மாய்வர்.

489. எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

கிடைப்பதற்கு அரிய காலம் வந்து வாய்க்குமானால் அப்போதே தாம் செய்வதற்கு அரியவான செய்லகளைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும்.

490. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

பொறுத்திருக்கும் காலத்தில் கொக்கைப் போல் அமைதியாக இருத்தல் வேண்டும். ஏற்ற காலம் வாய்த்தபோது அது மீனைக் குத்துவது போலத் தவறாமல் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

50. இடன் அறிதல்

491. தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது.

பகைவரை முற்றுகை செய்வதற்கு ஏற்ற இடத்தைக் கண்ட பின் அல்லாமல் எந்தச் செயலையும் செய்ய வேண்டா. அவருடைய வலிமையை இகழவும் கூடாது.

492. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

மாறுபாடு பொருந்திய வலிமையுடையவருக்கும் அரணோடு சேர்ந்திருப்பதால் உண்டாகும் வெற்றி பலவகைப் பயன்களையும் கொடுக்கும்.

493. ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.

தக்க இடத்தை அறிந்து தம்மைக் காத்துக்கொண்டு பகைவர்களுடன் போராடுதலைச் சிறப்பாகச் செய்தால் அவர்க்கு எதிர் நிற்க ஆற்றாதவரும் வலிமையுடையவராய் வெல்வர்.

494. எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

தக்க இடத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து பற்றிகொண்டவர்கள் போரையும் நெருங்கிச் செய்வாராயின் அவரை வெல்ல எண்ணியிருந்த பகைவர் தம் எண்ணத்தை இழப்பர்.

495. நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.

ஆழமான நீரினுள் முதலை மற்ற உயிர்களை வெல்லும். ஆனால் நீரிலிருந்து நீங்கி வந்தால் அந்த முதலையையும் மற்ற உயிர்கள் கொன்று விடும்.

496. கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

வலிய சக்கரங்களையுடைய நிலத்தில் ஓடக்கூடிய பெரிய தேர்கள் கடலில் ஓடமுடியாது. கடலில் ஓடும் கப்பல்களும் நிலத்தில் ஓடமுடியாது.

497. அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தாற் செயின்.

செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து தக்க இடத்தில் பொருந்திச் செய்தால் அவருக்கு மனவுறுதியைத் தவிர வேறு துணை வேண்டியதில்லை.

498. சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.

சிறிய படையை உடையவனும் தன் வலிமையைச் செலுத்தக்கூடிய தக்க இடத்தில் பொருந்தி நின்றால் பெரும் படை உடையவனும் தன் முயற்சியில் தோல்வி காண்பான்.

499. சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.

கடக்க முடியாத அரணும் மற்றச் சிறப்பும் இல்லாதவராயினும் பகைவர் வாழ்கின்ற இடத்திற்குச் சென்று அவரைத் தாக்கி வெற்றி பெறுதல் அரிது.

500. காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு.

போர்க்களத்தில் வேலேந்திய வீரரையும் கோத்து எடுத்த கொம்புடைய அஞ்சாத யானையையும் அதன் கால் ஆழ்கின்ற சேற்று நிலத்தில் அகப்பட்டபோது சிறு நரிகளும் கொன்று விடும்.

51. தெரிந்து தெளிதல்

501. அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

அறம், பொருள், இன்பம், உயிர்காக்க அஞ்சும் அச்சம் ஆகிய நான்கு வயைாலும் ஆராயப்பட்ட பிறகே ஒருவன் ஒரு தொழிலுக்கு உரியவனாகத் தெளியப்படுவான்.

502. குடிபிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

நல்ல குடியிலே பிறந்து குற்றங்களிலிருந்து நீங்கிப் பழி பாவங்களைச் செய்ய அஞ்சுகின்ற நாணம் உடையவனிடத்திலேயே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

503. அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு.

அருமையான நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து குற்றம் அற்றவர்களிடத்திலும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது அறியாமை இல்லாதிருப்பது அருமையாகும்.

504. குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

ஒருவனது குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியானவற்றைத் தெரிந்து அவற்றையும் தெளிந்து அவனைக் கொள்ள வேண்டும்.

505. பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

ஒருவர் தாம் அடையும் பெருமைக்கும் மற்றொருவர் தாம் அடையும் சிறுமைக்கும் தேர்ந்தறியும் உரைகல்லாக இருப்பவை அவருடைய செயல்களேயாகும்.

506. அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

சுற்றத்தாரின் தொடர்பு அற்றவரை நம்பித் தெளிய வேண்டாம். அவர் உலகத்தோடு தொடர்பு இல்லாதவர். அதனால் பிறர் கூறும் பழிச்சொல்லுக்கு நாணார்.

507. காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதமை எல்லாம் தரும்.

அறியவேண்டியவற்றை அறியாதிருப்பவரை அன்புடைமை காரணமாக நம்பித் தெளிதல், தெளிந்தவர்க்கு அது எல்லா அறியாமையையும் தரும்.

508. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.

மற்றவனைப்பற்றி ஒன்றும் ஆராயாமல் தெளிந்தால் அது அவனுக்கு மட்டுமின்றி அவனுடைய வழிமுறையில் வருபவர்களுக்கும் தீராத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

509. தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

யாரையும் ஆராயாமல் தெளியக்கூடாது. நன்றாக ஆராய்ந்த பிறகு, அவரிடம் தெளிவாகக் கொள்ளத்தக்க பொருள்களைத் தெளிந்து நம்ப வேண்டும்.

510. தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

ஒருவனை ஆராயாமல் தெளிவடைதலும், ஆராய்ந்து தெளிந்தவனிடம் ஐயம் கொள்ளுதலும் ஆகிய இவை, நீங்காத துன்பத்ததையே தரும்.

52. தெரிந்து வினையாடல்

511. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.

ஒரு செயலால் வருகின்ற நன்மையையும் தீமையையும் ஆராய்ந்து நன்மை தருகின்றவற்றையே விரும்புகின்ற இயல்பு உடையவனையே அந்தச் செயலுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

512. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்கை வினை.

செல்வம் வருவதற்குறிய வழிகளை பெருக்கச் செய்து அவற்றால் வளத்தை உண்டாக்கி, வரும் இடையூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவனே பணியாற்றவேண்டும்.

513. அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

அன்பு, அறிவு, ஐயமின்றித் தெளியும் ஆற்றல்,பேராசை இல்லாமை ஆகிய இந்நான்கு பண்புகளையும் நிலையாக உள்ளவனையே செயலுக்கு உரியவனாகத் தெளிய வேண்டும்.

514. எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர்.

எல்லா வகையிலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தபோதும் செய்யும் செயலின் வகையினாலே பொருத்தமற்று வேறுபடும் மாந்தர்கள் உலகில் பலர் உண்டு.

515. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று.

செய்யும் வழிகளை நன்கு அறிந்து இடையில் வரும் துன்பங்களைத் தாங்கிச் செய்பவனை அல்லாமல் மற்றவனைச் சிறந்தவன் என்று கருதி ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஏவக் கூடாது.

516. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.

செய்பவன் பற்றி முதலில் நன்கு ஆராய்ந்து, பின்பு அவன் செய்யும் செயலின் தன்மையையும் ஆராய்ந்து, தக்க காலத்தோடு பொருந்துமாறு உணர்ந்து அவனைச் செய்விக்க வேண்டும்.

517. இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.

இந்தச் செயலை இக்கருவியால் இன்னவன் முடிப்பான் என்று ஆராய்ந்து பிறகு அச்செயலை அவனிடமே செய்யுமாறு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

518. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல்.

இந்த வேலைக்கு தகுந்தவன் இவன் என்று ஆராய்ந்து அதன்பிறகு அவனையே அவ்வேலைக்கு உரியவனாகும்படி செய்ய வேண்டும்.

519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.

மேற்கொண்ட தொழிலில் எப்போதும் முயற்சி உடையவனின் உறவைத் தவறாக நினைக்கும் தலைவனை விட்டுத் திருமகள் நீங்கிவிடுவாள்.

520. நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

தொழில் செய்கின்றவன் கோணாதிருக்கும் வரையில் உலகம் கெடாது. ஆனால் மன்னவன் அவனுடைய நிலைமையை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும்.

53. சுற்றந் தழால்

521. பற்றற்ற கண்ணும் படைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

ஒருவன் வறியனானபோதும் அவனுக்கும் தமக்கும் இருந்த பழைய உறவைப் பாராட்டிப் பேசும் பண்புகள் சுற்றத்தாரிடம் உண்டு.

522. விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.

அன்பில் நீங்காத சுற்றம் ஒருவனுக்கு அமையுமானால் மேன்மேலும் வளர்ச்சி குறையாத செல்வ நலங்களையும் அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

523. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

சுற்றத்தாரோடு மனம் கலந்து பழகும் தன்மை இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கை குளப்பரப்பு கரையில்லாமல் நீர் நிறைந்தாற் போன்றது.

524. சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.

சுற்றத்தாரால் தான் சூழ்ந்திருக்கும்படிாக அவர்களை தழுவி அன்பாக வாழ்தல், ஒருவன் செல்வத்தை அடைந்ததனால் பெற்ற பயனாக அமையும்.

525. கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.

ஒருவன் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டிய பொருள் கொடுத்தலும் அவரோடு இன்சொல் கூறுதலுமாகிய இரண்டும் செய்ய வல்லவனானால் அவன் சுற்றத்தார் பலராலும் சூழப்படுவான்.

526. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்.

மிகுதியகாக் கொடுக்கும் இயல்புடையவனாயும் சினமற்றவனாயும் ஒருவன் இருந்தால் அவனைப்போல் சுற்றம் உடையவர் எவரும் இலர்.

527. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள.

காக்கை தனக்கு கிடைத்ததை மறைத்து வைக்காமல் தன் இனத்தைக் கரைந்து அழைத்து உண்ணும். ஆக்கமும் அத்தகைய இயல்பினருக்கே உண்டு.

528. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

அரசன்எல்லோரையும் பொதுவகையாக நோக்காமல் அவரவர் சிறப்புக்கு ஏற்றவாறு நோக்கினால், அதை விரும்பிச் சுற்றமாக வாழ்கின்றவர் பலர் பெருகுவர்.

529. தமராகித் தன்துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.

முன்பு சுற்றத்தாராக இருந்து, பிறகு ஒரு காரணத்தால் பிரிந்தவரின் உறவு, பிரிவதற்கு ஏற்பட்ட காரணத்தை நீக்கி விட்டால் மீண்டும் அவர்களே வந்து சேர்வர்.

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்.

தன்னிடமிருந்து காரணமில்லாமல் பிரிந்து சென்று பின்பு ஒரு காரணம் பற்றித் தன்பால் திரும்பி வந்தவனை, அரசன் அவன் நாடிய உதவியைச் செய்து அவனைத் தழுவிக் கொள்ள வேண்டும்.

54. பொச்சாவாமை

531. இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
ஊவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

பெரிய உவகையால் மகிழ்ச்சியடைந்து அதனால் கொள்ளும் மறதி, வரம்பு கடந்த சினம் வருவதைவிடத் தீமை தருவதாகும்.

532. பொச்சாப்பு கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

நாள்தோறும் விடாமல் பெருகிவரும் வறுமைத் துன்பம் ஒருவனது அறிவைச் கெடுத்தல்போல் மறதி அவனது புகழைத் தவறாமல் கெடுத்துவிடும்.

533. பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.

மறதியால் சோர்ந்து நடப்பவர்கட்குப் புகழுடன் வாழும் தன்மை இல்லை. அது உலகிலுள்ள எத்தகைய நூலார்க்கும் ஒப்ப முடிந்த முடிவாகும்.

534. அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

உள்ளத்தில் அச்சம் உடையவர்கட்கு புறத்தில் அரண் இருந்தும் பயன் இல்லை. அதுபோல் மறதி உடையவர்கட்கு நல்ல செல்வ நலம் இருந்தாலும் அதனால் பயன் இல்லை.

535. முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும்.

வரும் இடையூறுகளை முன்னதாகவே அறிந்து காத்துக் கொள்ளாமல் மறதியாக இருந்தவன் பின்னர் அவை வந்துள்ள போது தன் பிழையை நினைத்து வருந்துவான்.

536. இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல்.

யாரிடத்திலும் எக்காலத்திலும் மறந்தும் சோர்ந்திருக்காத தன்மை தவறாமல் பொருந்தியிருக்குமானால் அதற்கு ஒப்பான நன்மை தருவது வேறு எதுவும் இல்லை.

537. அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்.

மறவாமை என்னும் கருவி கொண்டு எதனையும் போற்றிச் செய்தால் செய்வதற்கு அரியன என்று கருதிக் கைவிடும் செயல்களும் இல்லையாகும்.

538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்கது எழுமையும் இல்.

சான்றோர்கள் சிறந்தவையாகப் போற்றிச் சொன்ன கடமைகளைத் தவறாமல் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் மறந்து சோர்ந்தவர்க்கு ஏழுபிறப்பிலும் நன்மை இல்லை.

539. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியன் மைந்துறும் போழ்து.

தாம் தம் மகிழ்ச்சியினால் செருக்குக் கொண்டு கடமையை மறந்திருக்கும்பொழுது மன்னர் அப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சியினால் சோர்ந்து கெட்டழிந்தவர்களை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

540. உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.

ஒருவன் தான் எண்ணியதை இடைவிடாமல் மறதியின்றி நினைக்கக் கூடுமானால் அவன் கருதியதை அடைதல் எளிதாக அமையும்.

55. செங்கோன்மை

541. ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வ஼ஃதே முறை.

யாரிடத்திலும் நடுநிலைமை தவறாமல் இரக்கம் காட்டாமல் குற்றம் இன்னதென்று ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்த தண்டனை விதிப்பதே அரசனது நீதி முறையாகும்.

542. வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.

உலகில் உள்ள உயிர்கள் யாவும் மழையை நோக்கி வாழ்கின்றன. அதுபோல மன்னவனின் செங்கோன்மையை நோக்கி குடிகள் வாழ்கின்றனர்.

543. அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

அந்தனர் போற்றும் மறைநூலுக்கும் அறத்திற்கும் அடிப்படையாய் நின்று உலகத்தைக் காப்பது மன்னவனது செங்கோன்மையாகும்.

544. குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.

குடிகளை அன்போடு அணைத்துக்கொண்டு செங்கோல் செலுத்துகின்ற அரசனுடைய அடியைத் தழுவி இவ்வுலக வாழ்வு நிலை பெறுவதாகும்.

545. இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.

நீதி முறைப்படி செங்கோல் செலுத்தும் மன்னவன் நாட்டில் பருவமழையும் நிறைந்த விளைபொருள்களும் ஒருங்கே ஏற்படுவனவாகும்.

546. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின்.

வேந்தனுக்கு வெற்றியளிப்பது அவன் கையிலுள்ள வேல் அன்று. அவன் செங்கோல் கோணாதிருக்குமானால் அதுவே வெற்றியளிப்பதாகும்.

547. இறைகாக்குமம வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

உலகத்தையெல்லாம் மன்னன் காப்பாற்றுவான். நீதி முறை கெடாதவாறு ஆட்சி புரிவானாயின், அரசனை அந்த முறையே காப்பாற்றும்.

548. எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே வேண்டும்.

முறையிட வருபவரது காட்சிக்கு எளியனாய், அவர்களது குறைகளைக் கேட்டு ஆராய்ந்து முறை செய்யாத மன்னவன் தாழ்ந்த நிலையில் நின்று தானே கெட்டழிவான்.

549. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.

குடிகளைப் பிறர் வருத்தாமல் காத்தும், தானும் அவர்கட்கு நன்மை செய்து பேணியும், அவர்களது குற்றங்களைத் தக்க தண்டனையால் ஒழித்தும் முறைசெய்தல் அரசனது தொழில். பழி அன்று.

550. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

கொடியவர்களைக் கொலைத் தண்டனையால் அரசன் ஒறுத்து மற்றவர்களை அருளோடு காத்து முறைசெய்தல் பசும் பயிரில் களையெடுப்பது போன்ற சிறந்த செயலாகும்.

56. கொடுங்கோன்மை

551. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

குடிகளை வருந்தச் செய்யும் செயல்களை மேற்கொண்டு முறையற்ற செயல்களைச் செய்து ஆட்சிபுரியும் அரசன் கொலையையே தொழிலாகக் கொண்டவரினும் கொடியனாவான்.

552. வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.

ஆட்சிக்குரிய கோலை ஏந்தி நின்ற அரசன் குடிகளிடன் முறை கடந்து பொருளைக் கேட்டால், போகும் வழியில் தனியே வேல் ஏந்தி நின்ற கள்வன் "அனைத்தையும் தந்துவிடு" என்று கேட்பதைப் போன்றது.

553. நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்.

காலந்தோறும் தன் ஆட்சியில் நேரிடும் நிலைமையை ஆராய்ந்து தகுந்தபடி முறை செய்யாத மன்னன் நாளுக்கு நாள் மெல்ல மெல்ல தன் நாட்டையும் இழந்து விடுவான்.

554. கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு.

மேல் நடப்பதைக் கருதாமல் முறைதவறி அரசோச்சும் மன்னன், தன் பொருள் வளத்தையும் நாட்டு மக்களது அன்பையும் ஒருங்கே இழந்து விடுவான்.

555. அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தை தேய்க்கும் படை.

கொடுங்கோலாட்சியால் அல்லற்பட்ட மக்கள் அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரே ஓர் அரசனின் செல்வத்தை அழிக்கும் படையாகும்.

556. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அ.்.தின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி.

செங்கோல் முறையால்தான் அரசர்க்குப் புகழ் நிலைக்கின்றது. அம் முறை இல்லையானால் அரசர்க்குப் புகழ் நிலை பெறாது போய்விடும்.

557. துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு.

மழைத்துளி இல்லாத நிலைமை உலகத்திற்கு எத்தகைய துன்பம் தருமோ, அவ்வாறே அரசனின் அருளற்ற தன்மை அவர் நாட்டில் வாழ்பவருக்குத் துன்பம் தரும்.

558. இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

முறை செய்யாத அரசனுடைய கொடுங்கோல் ஆட்சியின் கீழ் இருக்கப் பெற்றால், ஏழ்மையை விடச் செல்வம் உடைமையே துன்பம் தரும்.

559. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.

முறைதவறி அரசன் நாட்டை அரசு புரிந்ததால், பருவ மழை தவறிப்போய் மேகமும் மழைபொழியாது ஒதுங்கிப்போகும்.

560. ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

அரசன்ன முறையோடு நாட்டைப் பேணாவிட்டால், அந்நாட்டில் பசுக்கள் பால்தரும் பயன் குன்றும். அறு தொழிலோரும் அறநூல்களை மறப்பர்.

57. வெருவந்த செய்யாமை

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.

குற்றத்தை தக்கவாறு ஆராய்ந்து மீண்டும் அக்குற்றம் செய்யாதபடி குற்றத்திற்குப் பொருந்துமாறு தண்டிப்பவனே அரசன் ஆவான்.

562. கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

நெடுங்காலம் ஆக்கம் நீங்காமல் இருத்தலை விரும்புகிறவர்கள் குற்றம் செய்தவரைத் தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது அளவு கடந்து செய்வதுபோல் காட்டி அளவு மீறாமல் முறை செய்ய வேண்டும்.

563. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.

குடிமக்கள் அச்சம் அடையும் கொடுமைகளைச் செய்து ஆளுங் கொடுங்கோலரசன் திண்ணமாக விரைவில் கெட்டு அழிவை அடைவான்.

564. இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.

“நம் அரசன் கடுமையானவன்” என்று குடிமக்களால் கூறப்படும் பழிச்சொல்லுக்கு இலக்கான வேந்தன் தன் ஆயுள் குறைந்து விரைவில் அழிவான்.

565. அருஞ்செவி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்னது உடைத்து.

எளிதாகக் காண முடியாத தன்மையும், இனிமையற்ற முகம் காட்டும் இயல்பும் உடையவனது பெருஞ் செல்வம், பேய் கவனித்துக் காக்கும் புதையல் போன்றது.

566. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்.

கடுமையான மொழியும் இரக்கமற்ற தன்மையும் உடைய அரசனின் பெருஞ்செல்வம் நீடித்திருக்காமல் தேய்ந்து அப்பொழுதே கெடும்.

567. கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்.

கடுமையான சொல்லும் முறை கடந்த தண்டனையும் அரசனது பகைவரை வெல்லும் வலிமையைத் தேய்த்து அழிக்கும் அரமாகும்.

568. இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு.

அமைச்சர் முதலானவரோடு கலந்து ஆராயாமல் செயற்படும் அரசன் தன் சினத்தின் வழியில் சென்று சீறி நிற்பானானால் அவனுடைய செல்வம் சுருங்கும்.

569. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

போர் வருவதற்கு முன்பாகவே பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்யாத அரசன் அது வந்த காலத்தில் தற்காப்பு இல்லாதவனாக அஞ்சி விரைவில் அழிந்து போவான்.

570. கல்லாப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.

கடுங்கோலாகிய ஆட்சி முறை, கல்லாத கயவர்களையே தனக்கு அரணாகச் சேர்த்துக் கொள்ளும். அந்த ஆட்சியை அல்லாமல் நிலத்திற்குச் சுமை வேறு யாதும் இல்லை.

58. கண்ணோட்டம்

571. கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
ஊண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.

“கண்ணோட்டம்” என்று சொல்லப்படுகின்ற மிகப் பெரிய அழகு இருப்பதனால்தான் இவ்வுலகம் அழிவு அடையாமல் நிலை பெற்றுள்ளது.

572. கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அ∴திலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.

உலக நடைமுறை என்பது கண்ணோட்டத்தால் நடைபெற்று வருவது. கண்ணோட்டம் இல்லாதவர்கள் உயிரோடு இருப்பது நிலத்திற்கு சுமையே தவிற வேறு பயன் இல்லை.

573. பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.

பாடலோடு பொருந்தவில்லை என்றால் இசை என்ன பயனுடையதாகும்? அதுபோலவே கண்ணோட்டத்தோடு அமையாத கண்களாலும் பயன் இல்லை.

574. உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.

தேவையான அளவிற்குக் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்கள் முகத்தில் உள்ளனபோல் தோன்றுதலைத் தவிர உடையவனுக்கு வேறு என்ன பயனைத் தரும்?

575. கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அ∴தின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்.

கண்ணுக்கு அணிகலமாவது கண்ணோட்டம் என்னும் பண்பே. அ∴து இல்லையாயின் சான்றோரால் அது “புண்” என்றே கருதப்படும்.

576. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ணோடா தவர்.

கண்ணோடு பொருந்தியவராக இருந்தும் கண்ணோட்டம் (இரக்க குணம்) இல்லாதவர் மண்ணோடு பொருந்தியுள்ள மரத்தைப் போன்றவர்கள் ஆவர்.

577. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.

கண்ணோட்டம் இல்லாத மக்கள் கண் இருந்தும் குருடரே ஆவர். கண்ணுடையவர்கள் கண்ணோட்டம் இல்லாதிருத்தல் என்பது பொருத்தம் இல்லை.

578. கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.

தம்தம் கடமையாகின்ற தொழில் கெடாமல் எவரிடமும் கண்ணோட்டத்துடன் நடந்து கொள்ள வல்லவர்கட்கு இவ்வுலகமே உரிமையுடையது.

579. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

தண்டித்து அடக்கப்பட வேண்டியவரிடத்தும் கண்ணோட்டம் காட்டி அவரது குற்றத்தையும் பொறுத்து நடக்கும் பண்பே சிறந்தது.

580. பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

யாவராலும் விரும்பத் தகுந்த கண்ணோட்டம் என்னும் நாகரிகத்தை விரும்புகின்றவர்கள், பழகியவர்கள் தமக்கு நஞ்சைப் பெய்வதைக் கண்டாலும் அதனை உண்டு அமைவார்கள்.

59. ஒற்றாடல்

581. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

ஒற்றர்களும் புகழ் அமைந்த அறநூலும் ஆகிய இந்த இருவகைக் கருவிகளையும் ஓரரசன் தனக்குரிய இரு கண்களாக கொண்டு தெளிய வேண்டும்.

582. எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.

எல்லாரிடத்திலும் நிகழ்கின்ற எல்லாவற்றையும் எல்லா காலத்திலும் மிகவும் விரைவாக ஒற்றர் மூலம் அறிந்துகொள்ளுதல் வேந்தனுக்கு உரிய தொழிலாகும்.

583. ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்.

ஒற்றினால் எல்லார்க் கண்ணும் நிகழ்கின்றவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு அவற்றின் பயனை ஆராய்ந்து தெளியாத அரசன் வெற்றி பெறத்தக்க வழி வேறு இல்லை.

584. வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.

தம்முடைய செயல்களை வெய்கின்றவர், தம் சுற்றத்தார், தம் பகைவர் என்று கூறப்படும் அனைவரையும் ஆராய்வதே ஒற்றரின் கடமையாகும்.

585. கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.

ஐயப்படாத மாற்றுருவுடன், எவருடைய பார்வைக்கும் அஞ்சாமல், அறிந்தவற்றைத் தன் அரசனைத் தவிர பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல் இருக்க வல்லவனே ஒற்றனாவான்.

586. துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று.

புகமுடியாத இடங்களுக்கும் துறவியர் வேடத்தோடு சென்று அனைத்தையும் ஆராய்ந்து எவர் என்ன செய்தாலும் சோர்ந்துவிடாமல் இருப்பவரே ஒற்றராவார்.

587. மறைந்தவை கேடகவற் றாகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.

மறைவான செய்திகளையும் கேட்டு அறியக்கூடிய திறமை உள்ளவனாய் தான் அறிந்த செய்திகளை எவ்வித ஐயப்பாடுமின்றித் துணிய வல்லவனாய் உள்ளவனே நல்ல ஒற்றனாவான்.

588. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.

ஓர் ஒற்றன் மறைந்து பேட்டுத் தெரிவித்த செய்தியையும் மற்றோர் ஒற்றன் மூலம் கேட்டுவரச் செய்து ஒற்றுமை கண்டபின் உண்மை என்று கொள்ள வேண்டும்.

589. ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

ஓர் ஒற்றன் மற்றுமோர் ஒற்றனை அறியாதபடி ஆள வேண்டும். அவ்வாறு ஆளப்பட்ட ஒற்றர் மூவரின் சொல் ஒத்திருப்பின் அவை உண்மை எனத் தெளிய வேண்டும்.

590. சிறப்பறிய ஒற்றன்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை.

பிறர் அறியும்படியாக ஒற்றனுக்குச் சிறப்புகள் செய்தல் ஆகாது. அங்ஙனம் செய்தால் மறைபொருளைத் தானே வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான்.

60. ஊக்கமுடைமை

591. உடையார் எனப்படுவது ஊக்கம் அ.்.தில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.

ஒருவர் "பெற்றுள்ளார்" என்று சொல்லத் தக்க சிறப்புடையது ஊக்கமாகும். ஊக்கம் இல்லாதவர் வேறு எதைப் பெற்றிருந்தாலும் அதை உடையவர் அல்லர்.

592. உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

ஊக்கம் உடைமையே ஒருவரது நிலையான செல்வம் ஆகும். மற்றைய செல்வம் எல்லாம் நிலைபேறு இல்லாமல் ஒரு காலத்தில் நீங்கியும் போய்விடும்.

593. ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.

உறுதியான ஊக்கத்தையே தமது கைப்பொருளாகப் பெற்றவர்கள் தாம் செல்வம் இழந்துவிட்ட காலத்திலும் "இழந்தோம்" என்று நினைத்துக் கலங்கமாட்டார்கள்.

594. ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.

தளராத ஊக்கம் உடையவர்களிடத்தில் ஆக்கமானது தானே அவர் இருக்கும் இடத்திற்கு வழி கேட்டுக்கொண்டு போய்ச் சேரும்.

595. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு.

நீர்ப் பூக்களின் தாளின் நீளம் அவை நின்ற நீரின் ஆழத்தின் அளவானது. அதுபோலவே மக்களின் உயர்வும் அவர்களது ஊக்கத்தின் அளவானதேயாகும்.

596. உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

எண்ணுவதெல்லாம் உயர்வைப் பற்றியனவாகவே இருத்தல் வேண்டும். அந்த உயர்ந்த நிலை கைகூடாவிடினும் அவ்வாறு எண்ணுவதை மட்டிலும் கைவிடவே கூடாது.

597. சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

தன் உடம்பை மறைக்கும் அளவு தைத்துள்ள அம்புகளாலே புண்பட்டு வேதனை அடைந்தபோதும் யானை தன் பெருமையை நிலை நிறுத்தும்.

598. உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னுஞ் செருக்கு.

ஊக்கம் இல்லாதவர் "யாம் வள்ளண்மை உடையோம்" என்னும் இறுமாந்து மகிழ்ந்திருக்கும் நிலையை ஒருபோதும் அடையவே மாட்டார்கள்.

599. பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

யானை பருத்து உடம்பையும் கூர்மையான கொம்புகளையும் உடையதாக இருந்தாலும், ஊக்கம் உள்ளதாகிய புலி தன் மீது பாய்ந்தால் அதற்கு அஞ்சும்.

600. உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அ.்.தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.

ஒருவருக்கு வலிமையானது மிகுதியான ஊக்கமே. அவ்வூக்கம் இல்லாதவர் வடிவ வேறுபாட்டால் மக்களாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் மரங்களைப் போன்றவரே.

61. மடி இன்மை

601. குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

ஒருவன் வந்து தோன்றிய குடி என்னும் மங்காத விளக்கு அவனது சோம்பல் என்னும் மாசு படரப்படர, ஒளி மங்கிக் கெட்டு விடும்.

602. மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலும் சிறப்புடைய குடியாக விளங்குமாறு செய்ய விழைகின்றவர்கள், சோம்பலை அறவே போக்கி, முயற்சியாளராக விளங்க வேண்டும்.

603. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து.

அழிக்கும் இயல்புடைய சோம்பலைத் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கும் அறிவற்றவன் பிறந்த குடியின் பெருமை அவன் அறிவதற்குமுன் அழிந்துவிடும்.

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.

சோம்பலில் ஆழ்ந்து சிறந்த முயற்சியில் ஈடுபடாமல் வாழ்கின்றவருடைய குடிப்பெருமையும் கெட்டு, குற்றமும் நாளுக்கு நாள் பெருகும்.

605. நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

காலம் நீட்டித்தல், மறதி, சோம்பல், அளவு மீறிய உறக்கம், ஆகிய இந்நான்கும் அழிந்துவிடக்கூடிய இயல்புடையவர் விரும்பி ஏறும் மரக்கலமாகும்.

606. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.

நாடாளும் மன்னனின் தொடர்பு தானே இயல்பாக வந்து அமைந்தாலும் சோம்பலுடையவர்கள் அதனால் சிறந்த பயனை அடைய முடியாது.

607. இடிபுரிந்து எள்ளுஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்.

சோம்பலை விரும்பி மேற்கொண்டு சிறந்த முயற்சியற்றவராய் வாழ்கின்றவர் பிறர் இடித்துக் கூறி இகழ்கின்ற சொற்களைக் கேட்கும் நிலைமையை அடைவர்.

608. மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும்.

நல்ல குடியில் வந்து பிறந்தவனிடம் சோம்பல் என்பது வந்து சேர்ந்துவிடுமானால் அது அவனை அவனது பகைவர்க்கு விரைவில் அடிமைப்படுத்தி விடும்.

609. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

ஒருவன் தன்னிடமுள்ள சோம்பரை ஒழித்துவிடக் கூடுமானால் அவனுடைய குடியிலும் ஆண்மையிலும் நேரிட்ட குற்றங்கள் எல்லாம் நீங்கிவிடும்.

610. மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு.

தன் திருவடியால் உலகத்தைத் திருமால் தாவி அளந்த எல்லாவற்றையும் சோம்பல் இல்லாத வேந்தன் ஒருசேரப் பெற்றுவிடுவான்.

62. ஆள்வினை உடைமை

611. அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

இச்செயல் தம்மால் செய்ய முடியாதென்று சோர்வுறாமல் இருந்தல் வேண்டும். அதனைச் செய்வதற்குத் தக்க பெருமையை முயற்சி உண்டாக்கும்.

612. வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.

ஒரு செயலை செய்து முடிக்காமல் இடையிலேயே கைவிட்டவரை உலகமும் கைவிடும். ஆதலால் செயலில் முயற்சியற்றிருப்பதை விட்டொழித்தல் வேண்டும்.

613. தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு.

பிறருக்கு உதவி செய்தல் என்னும் மேம்பட்ட நிலைமை, விடாமல் முயற்சி செய்கின்ற உயர்ந்த பண்பில் நிலைத்துள்ளது.

614. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

போருக்கு அஞ்சுகின்ற பேடியின் கையிலுள்ள வாளிடத்தில் ஆண்மைச் செயல் எதுவும் தோன்றாதது போல, விடாமுயற்சி இல்லாதவன் உதவுகின்ற தன்மையும் கெட்டுப் போகும்.

615. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்.

தன் இன்பத்தை விரும்பாமல் மேற்கொண்ட செயலை முடிப்பதையே விரும்புகின்றவன், தன் சுற்றத்தாரின் துன்பத்தைப் போக்கித் தாங்குகின்ற தூண் ஆவான்.

616. முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.

இடைவிடாத முயற்சி ஒருவனுடைய செல்வத்தைப் பெருகச் செய்யும். முயற்சி இல்லாமையோ அவனுக்கு வறுமையைச் சேர்த்துவிடும்.

617. மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள்.

ஒருவன் சோம்பலிலே கரிய நிறமுடைய மூதேவி வாழ்கின்றாள். சோம்பல் இல்லாதவனுடைய முயற்சியில் திருமகள் வாழ்கின்றாள்.

618. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.

நன்மை விளைவிக்கும் ஊழ் இல்லாதிருத்தல் யார்க்கும் பழி அன்று. அறியவேண்டியவற்றை அறிந்து முயற்சி செய்யாமலிருப்பதே ஒருவனுக்குப் பழி ஆகும்.

619. தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

ஊழின் காரணத்தால் செயல் கை கூடாத போயினும் முயற்சி தன் உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியையாவது கொடுக்கும்.

620. ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.

சோர்வின்றி இடைவிடாது முயற்சி செய்பவர்கள் செயலுக்கு இடையூராக இருக்கும், விதியையும் ஒரு காலத்தில் தோல்வியுறச் செய்வர்.

63. இடுக்கண் அழியாமை

621. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல்.

துன்பம் வரும்போது அதற்காக மனம் தளராமல் நகைத்து ஒதுக்கு. அதனை நெருங்கி எதிர்த்து வெல்ல வல்லது அதனைப் போன்ற சிறந்த வழி வேறு எதுவும் இல்லை.

622. வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

வெள்ளம்போல் அளவற்றதாய்ப் பெருகி வரும் துன்பமும் அறிவுடையவன் தன் உள்ளத்தினால் அத்துன்பத்தின் இயல்பை நினைத்த அளவில் அவனை விட்டு மறைந்து போகும்.

623. இடும்பைக்கு இடும்மை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்மை படாஅ தவர்.

துன்பம் வந்தபோது அதற்காக வருந்திக் கலங்காத மனத்தெளிவு உள்ளவர்கள் அத்துன்பத்திற்கே துன்பம் உண்டாக்கி அதை வென்றுவிடுவர்.

624. மடுத்தவா எயல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.

தடைப்படும் இடங்களில் எல்லாம் தளர்ந்து விடாமல் வண்டியை இழுத்துச் செல்லும் எருதைப் போன்ற விடாமுயற்சியை உடையவன் உற்ற துன்பமே துன்பப்படுவதாகும்.

625. அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும்.

விடாமல் துன்பங்கள் மேன்மேலும் வந்தாலும் நெஞ்சம் கலங்காதவனுக்கு நேர்ந்த துன்பமானது தானே துன்பப்பட்டு அவனிடமிருந்து விலகிப்போகும்.

626. அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தோற்றா தவர்.

செல்வத்தைப் பெற்றோமே என்று மகிழ்ந்து அதனைப் பாதுகாக்காதவர், வறுமை வந்த காலத்தில் அதை இழந்து விட்டோமென்று அல்லற்படுவரோ?

627. இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளதாம் மேல்.

இவ்வுடல் துன்பத்திற்கு இலக்கானது என்று உணர்ந்து அதற்கு வரும் துன்பங்களுக்கு உள்ளம் கலங்காமல் இருப்பவர்களே மேலோர்கள் ஆவர்.

628. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.

இன்பம் உண்டாகும்போது அதனை விரும்பிப் போற்றாதவன் துன்பம் வந்தபோது அதனை இயற்கை என்று தெளிந்திருப்பவன் எந்த காலத்திலும் துன்பம் அடையமாட்டான்.

629. இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.

இன்பம் வந்தகாலத்தில் அந்த இன்பத்தை நுகர விரும்பி போற்றாதவன், துன்பம் வந்தகாலத்தில் அந்த துன்பத்தை அடைவதும் இல்லை.

630. இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

ஒருவன் வினையாற்றுமிடத்து துன்பத்தையே தனக்கு இன்பமாக் கருதிக் கொள்வானானால் அவனுடைய பகைவரும் அவனுயை முயற்சியை விரும்பும் சிறப்பு நிலையை அடைவான்.

64. அமைச்சு

631. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.

ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவியையும், ஏற்ற காலத்தையும், செய்யும் வகையையும், செயலின் அருமையையும் நன்கு சிந்திப்பவனே நல்ல அமைச்சனாவான்.

632. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.

மனவலிமையும், குடிபிறப்பும், காக்கும் திறனும், அறநூல்களைக் கற்றறிந்த அறிவும், விடா முயற்சியும் ஆகிய ஐந்தும் திருந்தப் பெற்றவனே அமைச்சனாவான்.

633. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.

பகைவர்க்குத் துணையானவரை பிரித்தலும், தம்மிடம் உள்ளவரைப் பிரிந்து போகாமல் காத்தலும், பிரிந்து சென்றவரை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்வதிலும் வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

634. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.

செய்யத்தக்க செயலை நன்கு ஆராய்தலும் ஆராய்ந்தபின் அதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ந்து செய்தலும், எதனையும் ஐயத்திற்கு இடமில்லாமல் துணிவாக உரைப்பதிலும் வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

635. அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.

அறத்தை அறிந்தவனாக, அறிவு நிறைந்து அமைந்த சொற்செல்வனாய், எக்காலத்திலும் செயலாற்றும் திறன் அறிந்தவனாய் உள்ளவனே ஆராய்ந்து கூறும் துணையாவான்.

636. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉளா முன்னிற் பவை.

இயற்கையான நுண்ணறிவும் அதனோடு சேர்ந்து நூலறிவும் ஒருங்கே உடையவரான அமைச்சர்களின் எதிராக எந்த நுட்பமான சூழ்ச்சிகளும் நிற்க முடியாமல் போய்விடும்.

637. செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.

செயலைச் செய்யும் வகைகளை நூலறிவால் அறிந்திருந்த போதிலும் உலகத்தில் நடைமுறை இயல்பை அறிந்து அதனோடு பொருந்துமாறு முறையாகச் செய்ய வேண்டும்.

638. அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உடையிருந்தான் கூறல் கடன்.

அறிந்து சொல்பவரின் அறவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் தானும் அறிவற்ற அரசனானாலும் அவனுக்கும் உறுதியானவற்றை எடுத்துக் கூறுதல் அமைச்சரது கடமையாகும்.

639. பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.

அருகில் இருந்தவாறே தன் அரசனுக்குத் தவறான வழியைக் கூறுகின்ற அமைச்சரை விட எழுபது கோடி பகைவர்கள் பக்கத்தில் இருந்தாலும் நன்மை தரத்தக்கதாகும்.

640. முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.

முறையாக ஆராய்ந்து அறிந்து உணர்ந்தபோதிலும் செயல்திறன் அற்ற அமைச்சர்கள் குறையானவைகளையே செய்வர்.

65. சொல்வன்மை

641. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.

நாவன்மையாகிய நலம் பெற்றிருப்பது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். அந்தச் சிறப்பு மற்றெந்தச் சிறப்பினுள்ளும் அடங்குவது அன்று.

642. ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.

மேன்மையும் கெடுதியும் சொல்கின்ற சொல்லால் வருவதால் சொல்லிலே சோர்வு உண்டாகாதபடி ஒருவன் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

643. கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

சொல்லும்போது கேட்பவர் உள்ளத்தைத் தன்வயப்படுத்தும் பண்புகளுடன், கேட்காதவரும் கேட்பதற்கு விருப்பப்படும் வகையிலும் சொல்லப்படுவதே சிறந்த சொல்வன்மை ஆகும்.

644. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினூங்கு இல்.

சொல்லின் திறத்தை அறிந்து எந்தச் சொல்லையும் சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய சொல்வன்மையைவிட மேலான அறமும் பொருளும் இல்லை.

645. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.

தாம் சொல்ல நினைத்த சொல்லை வெல்லக் கூடிய மற்றொரு சொல் இல்லை என்பதை நன்றாக அறிந்த பின்னரே சொல்லக் கருதியதைச் சொல்ல வேண்டும்.

646. வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

தாம் சொல்லும்போது பிறர் விரும்புமாறு சொல்லிப் பிறர் சொல்லும்போது அச்சொல்லின் பயனை ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல் மாசற்ற சிறப்புடையவரின் கொள்கையாகும்.

647. சொல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.

தான் கருதியவற்றை நன்கு சொல்ல வல்லவனாய், சொல்லும்போது சோர்வு இல்லாதவனாய், அவைக்கு அஞ்சாதவனாய் உள்ள ஒருவனைமாறுபாட்டால் வெல்வது எவர்க்குமே அருமையாகும்.

648. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

கருத்துக்களை ஒழுங்காக வரிசைப்படுத்தி இனிமையாகச் சொல்ல வல்லவர்களைப் பெற்றால் இவ்வுலகம் விரைந்து அவர்களுடைய ஏவலைக் கேட்டு நிற்கும்.

649. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மாசற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.

குறைவில்லாத சில சொற்களாலே தம் கருத்தை விளக்கிச் சொல்வதற்கு அறியாதவர்களே உண்மையாகவே பல சொற்களைச் சொல்லுவதற்கு எப்போதும் விரும்புவர்.

650. இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.

தாம் கற்ற நூற்பொருளைப் பிறர் உணருமாறு விளக்கிச் சொல்லத் தெரியாதவர் கொத்தாக மலர்ந்திருந்த போதிலும் மணம் கமழாத மலரைப் போன்றவர்கள் ஆவர்.

66. வினைத்தூய்மை

651. துணைநலம் ஆக்கம் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.

துணைவர்களால் உண்டாகும் நன்மை செல்வத்தை மட்டுமே கொடுக்கும். செய்யும் செயலின் செம்மையோ ஒருவன் விரும்பும் எல்லாவற்றையும் நல்கும்.

652. என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

புகழையும் அறத்தையும் தராத தூய்மையற்ற செயல்களை எக்காலத்திலும் ஒருவன் செய்யாமல் விட்டொழிக்க வேண்டும்.

653. ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.

மேன்மேலும் உயர்வதற்கு எண்ணுவோர் தம்முடைய புகழ் கெடுவதற்குக் காரணமான எந்த ஒரு செயலையும் எப்போதும் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும்.

654. இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

கலக்கம் இல்லாத அறிவை உடையவர்கள் தாம் துன்பத்திற்கு உட்பட நேர்ந்த காலத்திலும் இழிவான செயல்களை எதனையுமே செய்யார்.

655. எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

பின்னர் நினைத்து வருந்துவதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்தல் கூடாது. ஒருகால் தவறிச் செய்தாலும் மீண்டும் அத்தன்மையானவற்றைச் செய்யாதிருத்தல் நன்று.

656. ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

தன்னைப் பெற்ற அன்னையின் பசித் துன்பத்தைக் கண்ணால் கண்டு வருந்த நேர்ந்தாலும் சான்றோர்கள் பழிப்பதற்குக் காரணமான இழிவான செயல்கள் ஒருவன் செய்தல் கூடாது.

657. பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரலே தலை.

பழியை மேற்கொண்டு இழிதொழில் செய்து பெறும் செல்வப் பெருக்கத்தைவிடச் சான்றோர் செயல் தூய்மையோடிருந்து அடையும் பொல்லாத வறுமையே சிறந்தது.

658. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

ஆகாதவை எனச் சான்றோர்களால் விலக்கப்பட்ட செயல்களைக் கடிந்து ஒதுக்காமல் செய்தவர்க்கும் அவை நிறைவேறினாலும் துன்பத்தையே தரும்.

659. அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.

பிறர் வருந்துமாறு செய்து பெற்ற பொருள் எல்லாம் பெற்றவன் அழும்படியாகச் செய்து அகன்று விடும். நல்வழியில் வந்தவற்றை இழந்தாலும் பின்னர் பயன் தரும்.

660. சலத்தாற் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசுமண்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று.

வஞ்சனையான வழியில் பொருளைச் சேர்த்து ஒருவனைக் காப்பாற்றுதல் என்பது பச்சை மண்ணாலான கலத்தினுள் நீரைப் பெய்து அதனைக் காப்பாற்றி வைத்தாற் போன்றது.

67. வினைத்திட்பம்

661. வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.

மேற்கொண்ட செயலைச் செம்மையாக முடிக்கும் திறமை என்பது மனவலிமையாகும். பிற வலிமைகள் யாவும் வேறானவை.

662. ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.

இடையூறு வருவதற்கு முன்பாகவே விலக்கிக் கொள்ளலும், வந்தபின் மனம் தளராமையும் ஆகிய இந்த இரண்டினது வழியே வினைத்திட்பம்பற்றி ஆராய்ந்தவரின் கொள்கையாகும்.

663. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும்.

செய்யும் செயலை முடிவில் வெளிப்படும்படியாகச் செய்யும் தகுதியே ஆண்மையாகும். இடையில் வெளிப்பட்டால் அது தீராத துன்பத்தையே விளைவிக்கும்.

664. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.

"இச்செயலை இப்படியெல்லாம் செய்து முடிக்கலாம்" என்று சொல்லுதல் எவர்க்கும் எளியது. சொல்லியபடி செய்து முடித்தல் மிகவும் அரியது.

665. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.

செயல்திறனால் சிறந்த மனஉறுதி கொண்டு உயர்ந்தவரின் வினைத்திட்பம் நாடாளும் வேந்தனிடமும் சென்று பதிந்து பலராலும் நன்கு மதிக்கப்படும்.

666. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியர்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

ஒரு செயலை எண்ணியவர் தாம் எண்ணியபடியே செயல்ஆற்றுவதிலும் உறுதி உடையவர்களானால், நினைத்ததை நினைத்தவாறே செய்து வெற்றியடைவர்.

667. உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.

உருளுகின்ற பெரிய தேருக்கு அச்சில் நின்று தாங்கும் சிறிய ஆணி போன்றவர்கள் உலகில் உள்ளனர். அதனால் ஒருவரது உருவத்தின் சிறுமையைக் கண்டு இகழ்தல் கூடாது.

668. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

மனம் கலங்காமல் ஆராய்ந்து துணிந்து மேற்கொண்ட செயலைச் சோர்வடையாமல், காலம் தாழ்த்தாமல் ஈடுபட்டு விரைவாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

669. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.

இறுதியில் இன்பம் பயக்கும் தொழிலைச் செய்யும்போது முதலில் துன்பங்களால் வருத்தம் அடைய நேர்ந்தாலும் அதனை மனத்துணிவுடன் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

670. எனைத்திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

வேறு எத்தகைய வகையில் உறுதி உடையவராக இருந்தாலும், செய்யும் தொழிலில் மனவுறுதி இல்லாதவரை உலகம் மதியாது. சிறந்தோராகவும் ஏற்காது.

68. வினைசெயல்வகை

671. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.

ஒரு செயலை ஆராய்ந்து எண்ணுவதற்கு முடிவு மனத் துணிவு கொள்வதேயாகும். அவ்வாறு துணிவு கொண்டபின் காலம் தாழ்த்துவது குற்றமாகும்.

672. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

காலம் தாழ்த்திச் செய்யத்தக்கவற்றைக் காலம் தாழ்த்தியே செய்தல் வேண்டும். காலம் கடத்தாமல் செய்ய வேண்டியவற்றை விரைந்து செய்தல் வேண்டும்.

673. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

இயலுமிடங்களில் எல்லாம் செயலைச் செய்து முடித்தல் நல்லது. இயலாத நிலையில் அதை முடிப்பதற்கேற்ற வழிகளை ஆராய்ந்த பின்பே செய்ய வேண்டும்.

674. வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.

செய்யத் தொடங்கிய தொழில், ஒழிக்கும் பகை இவ்விரண்டின் எச்சம் ஆராய்ந்து நோக்கின், தீயின் எச்சம்போல் பெருகி பெருங்கேடு விளைவிக்கும்.

675. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.

வேண்டிய பொருள், ஏற்ற கருவிகள், தக்க காலம், மேற்கொண்ட தொழில், உரிய இடம் ஆகிய ஐந்தினையும் மயக்கம் இல்லாமல் ஆராய்ந்து கொண்ட பின்னரே செய்யவேண்டும்.

676. முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

செயலை முடிக்கும் வகையும், வரக் கூடிய இடையூறும், முடிந்த பின்னர் அடையும் பெரும் பயனையும் ஆராய்ந்தே ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டும்.

677. செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.

செயலை செய்கின்றவன் செய்யவேண்டிய முறை, அந்தச் செயலின் உண்மையான இயல்பினை அறிந்தவனுடைய கருத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

678. வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

மதநீரால் கன்னம் நனையும் யானையைக் கொண்டு வேறொரு யானையைக் கட்டுதல்போல, பழகிய செயலின் அறிவைக் கொண்டே பிற செயல்களையும் செய்தல் வேண்டும்.

679. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.

மாறுபட்டவரையும் தம்முடன் பொருந்துமாறு சேர்த்துக் கொள்ளல், நண்பர்க்கு உதவியானவற்றைச் செய்வதைவிட மிகவும் விரைவாகச் செய்வதற்கு உரியதாகும்.

680. உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

ஒன்றைச் செய்யும் வல்லமை இல்லாதவர், தம்மைச் சார்ந்துள்ளவர் நடுங்குவதற்காகத் தாம் அஞ்சி, வேண்டியது கிடைக்குமானால் வலிமை மிக்கவரைப் பணிந்தும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

69. தூது

681. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

அன்பு உடையவனாதல், உயர்ந்த குடிபிறப்பு உடையவனாதல், வேந்தன் விரும்புகின்ற பண்பு அடையவனாதல் ஆகிய இவை தூது உரைப்பவனுடைய தகுதிகளாகும்.

682. அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று.

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்து சொல்கின்ற சொல்வன்யை ஆகிய இவை தூது உரைப்பவர்க்கு இன்றியமையாத மூன்று தகுதிகளாகும்.

683. நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

வேற்றரசனிடம் சென்று தன் அரசனுடைய வெற்றிக்குக் காரணமான செயலைப்பற்றித் தூது உரைப்பவனின் திறம் அரசியல் நூல்கள் அறிந்தவருள் தான் வல்லவனாக விளங்குதல் ஆகும்.

684. அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

இயல்பாக அமைந்த நுண்ணறிவு, விரும்பத்தக்க தோற்றம், ஆராய்ந்து பெற்ற கல்வி என்ற இம்மூன்றின் செறிவை உடையவனே தூது உரைக்கும் செயலுக்குத் தகுதியானவன்.

685. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.

விரிக்காமல் தொகுத்துச் சொல்லியும், அவற்றுள் பயனற்றவைகளை நீக்கியும், கேட்கும் மாற்றார் மகிழுமாறு சுவைபடச் சொல்லியும் தன் தலைவனுக்கு நன்மை விளைவிப்பவனே தூதன் ஆவான்.

686. கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.

கற்பனவற்றைக் கற்று, பிறரது பகையான கடும் பார்வைக்கு அஞ்சாமல், கேட்பவர் உள்ளத்தில் பதியுமாறு சொல்லிக் காலத்தோடு பொருந்துவதை அறிபவனே தூதன் ஆவான்.

687. கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.

தன் கடமை இன்னது என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து நிறைவேற்றும் காலத்தையும் கருத்திற் கொண்டு, ஏற்ற இடத்தையும் அறிந்து, நன்றாகச் சிந்தித்துச் சொல்பவனே சிறந்த தூதன் ஆவான்

688. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

ஒழுக்கத்தில் தூய்மையும், தக்க துணைவரை உடைமையும், மனதில் துணிவு உடைமையும் ஆகிய இம் மூன்றிமையும் வாய்த்திருப்பவனாக விளங்குதலே தூதனின் தகுதியாகும்.

689. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

வாய்சோர்ந்தும் வடுப்படுஞ் சொற்களைச் சொல்லாத உறுதி உடையவனே அரசன் சொல்லியனுப்பிய சொற்களை மாற்றரசனுக்கு உரைக்கும் தகுதியுடையவன்.

690. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.

தனக்கு அழிவையே தருவதாக இருந்தாலும் அதற்கு அஞ்சி தன் கடமையில் குறைவுபடாமல் தன் அரசனுக்கு நன்மை உண்டாகுமாறு செய்கின்றவனே தூதன் ஆவான்.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

691. அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

வலிமையுள்ள அரசரைச் சேர்ந்து வாழ்கின்றவர் அவரை விட்டு மிகவும் நீங்காமலும் மிகவும் அணுகாமலும் நெருப்பில் குளிர் காய்பவரைப் போலப் பழகி வரவேண்டும்.

692. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய ஆக்கம் தரும்.

மன்னர் விரும்புகின்றவற்றைத் தாம் விரும்பாமலிருந்தால் அவரைச் சார்ந்திருப்பவர்கட்கு அம் மன்னராலே நிலையான ஆக்கத்தைப் பெற்றுத் தரும்.

693. போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.

அமைச்சர் தம்மைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பினால் பொறுத்ததற்கு அரிய தவறுகள் நேராமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஐயுற்று அரசன் சினம் கொண்டால் அவரைத் தெளிவித்தல் எவர்க்கும் முடியாது.

694. செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.

பெரியவர்கள் குழுமியுள்ள அரசவையில் இருக்கும் போது ஒருவன் மற்றொருவனிடம் காதோடு காதாக நெருங்கிப் பேசுதலும், உடன் சேர்ந்து நகைத்தலும் செய்யாமல் ஒழுக வேண்டும்.

695. எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.

அரசர் மறைபொருள் பேசும்போது உற்றுக் கேளாமலும், தொடர்பாக எதுவும் வினவாமலும் இருந்து அவரே அதனைச் சொல்லும்போது மட்டிலும் கேட்டறிய வேண்டும்.

696. குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

அரசருடைய உள்ளக் குறிப்பை அறிந்து, தக்க காலத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, வெறுப்பில்லாத வற்றையும் விருப்பமான வற்றையும் அவர் விரும்பிக் கேட்குமாறு சொல்ல வேண்டும்.

697. வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல்.

அரசர் விரும்புகின்றவற்றை மட்டிலும் அவரிடன் சொல்லி பயனில்லாதவற்றை அவரே கேட்டபோதிலும் எப்போதும் சொல்லாமல் கைவிடுத்தலும் வேண்டும்.

698. இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.

"இளையர்" எனக் கருதியோ, "இன்னமுறை" எனக் கருதியோ இகழாமல் அரசருடைய நிலைக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த புகழுடன் பொருந்த நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

699. கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

அசைவற்ற தெளிந்த அறிவினையுடையவர் தாம் அரசரால் விரும்பப்பட்டவராகக் கருதிக்கொண்டு அவர் விரும்பாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

700. பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

"யாம் அரசர்க்கு மிகப் பழைய காலத் தொடர்புடையோம்" என நினைத்துத் தகுதி அல்லாதவற்றைச் செய்பவரின் நெருக்கமான உரிமை அவனுக்கே கேட்டை விளைவிக்கும்.

71. குறிப்பறிதல்

701. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி.

ஒருவர் சொல்வதன் முன்பதாகவே அவருடைய முகத்தை நோக்கி அவர் கருதிய குறிப்பை அறியக் கூடியவன் வற்றாத கடலால் சூழப்பெற்றுள்ள உலகத்திற்கே ஓர் அணிகலன் ஆவான்.

702. ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

சிறிதும் ஐயப்படாத வகையில் பிறர் உள்ளத்திலுள்ள எண்ணங்களை உணர்ந்துகொள்ளக் கூடியவனை (அவன் மனிதனே ஆனாலும்) தெய்வத்தோடு ஒப்பாகக் கொள்ள வேண்டும்.

703. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.

ஒருவரது முகக்குறிப்பினாலேயே அவரது உள்ளக்குறிப்பை உணரவல்லவரை நமது உறுப்புகளுள் எதனைக் கொடுத்தேனும் துணையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

704. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு.

ஒருவன் மனதில் கருதியதை அவன் சொல்வதற்கு முன்பாகவே அறிந்துகொள்ள வல்லவரோடு மற்றவர் உறுப்பால் ஒத்தவராக இருந்தாலும் அறிவால் வேறுபட்டவர் ஆவர்.

705. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.

ஒருவர் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பாற் காட்டியபோது அதனை உணராமல் இருந்தால் உடலுறுப்புகளுள் கண்கள் என்ன பயனைச் செய்வதாகுமோ?

706. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

தன்னை அடுத்திருக்கும் ஒரு பொருளின் உருவத்தைத் தன்னிடன் காட்டும் பளிங்குகோல் ஒருவர் நெஞ்சத்தில் மிகுந்துள்ளதை அவருடைய முகம் தெளிவாகக் காட்டிவிடும்.

707. முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.

ஒருவனுடைய உள்ளம் மகிழ்ந்தாலும் சினந்தாலும் அவனுடைய முகம் முற்பட்டு அதைத் தெரிவித்து விடும், முகத்தைவிட அறிவால் மிக்கது வேறு ஒன்று உண்டோ?

708. முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

உள்ளக் குறிப்பை நோக்கி உள்ளதை உணர வல்ல ஒருவரைத் துணையாகப் பெற்றால், அவர் எதிரே நின்றாலே போதும், எதுவும் சொல்ல வேண்டா.

709. பகைமையுங் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.

கண்பார்வையால் கருத்தை வகைப்படுத்தி உணர்பவரைத் துணையாகப் பெற்றால் ஒருவரது பகைமையையும் நட்பையும் அவரது கண்களே நமக்கு உணர்த்திவிடும்.

710. நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற.

“நுண்ணறிவுடையோர் யாம்” என்பவர் பிறரை அளந்தறியும் அளவுகோல் யாதென ஆராயுங் காலத்து, அப்பிறரது கண்களே அல்லாமல் பிற உறுப்புகள் யாதும் இல்லை.

72. அவை அறிதல்

711. அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்து தூய்மை யவர்.

சொற்களின் தொகைபற்றி அறிந்த தூய அறிவுடையவர்கள் அவைக்களத்தின் தன்மை அறிந்து ஏற்ற சொற்களை ஆராய்ந்து சொல்வாராக.

712. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

சொற்களின் நடையை ஆராய்ந்தறிந்த நல்லறிவுடையவர்கள் தாமிருக்கும் அவையின் செவ்வியைத் தெரிந்து சொல்லவேண்டியவற்றை நன்கு உணர்ந்து சொல்ல வேண்டும்.

713. அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.

அவையின் தன்மையை அறியாமல் சொல்லுதலை மேற்கொள்ளுகின்றவர் சொற்களின் வகையை அறியாதவர்கள்; அவர் சொல்ல வல்லதும் ஒன்றும் இல்லை.

714. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்கதை வண்ணம் கொளல்.

அறிவினால் ஒளியுடையவரின் முன்பாகத் தாமும் அறிவிற் சிறந்தவராய்ப் பேசுதல் வேண்டும். அறிவில்லாதவர்முன் தாமும் அறிவில்லாதவர்போல் இருந்துகொள்ள வேண்டும்.

715. நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

அறிவு மிகுந்தவர்கள் குழுமியுள்ள அவையில் தாம் முந்திச் சென்று பேசாத அடக்கம், ஒருவனுக்கு நன்மை என்று சொல்லப்பட்டவை அனைத்திலும் சிறந்தது.

716. ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.

விரிந்த அறிவு நுட்பங்களை அறிந்து உணர்கின்றவர்களின் முன் சென்று பேசிக் குற்றப்படுதல் ஒழுக்க நெறியிலிருந்து நிலை தளர்ந்து கெடுவதைப் போன்றதாகும்.

717. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து.

குற்றமறச் சொற்களை ஆராய்வதில் வல்ல அறிஞரிடத்தில், பல நூல்களையும் கற்றிறந்தவரின் கல்வியறிவு மேலும் விளக்கம் பெற்றுத் தோன்றும்.

718. உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.

தாமே உணர்கின்ற தன்மை உயைவரின் முன்பாகக் கற்றவர் ஒன்றைச் சொல்லுதல் தானாக வளரும் பயிருள்ள பாத்தியினுள்ளே நீர் சொரிந்தாற்போன்றது.

719. புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.

நல்ல அறிஞரின் அவையில் நல்ல பொருளை நன்கு பதியுமாறு சொல்ல வல்லவர்கள், அறிவற்றவரின் கூட்டத்தில் மறந்தும் பேசாதிருக்க வேண்டும்.

720. அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.

நல்லார் தம் இனத்தவர் அல்லாதவரின் கூட்டத்தின் முன் ஒரு பொருள்பற்றிப் பேசுதல் தூய்மையில்லாத முற்றத்தின்கண் சிந்திய அமிழ்தம் போன்றது.

73. அவை அஞ்சாமை

721. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தோகையறிந்த தூய்மை யவர்.

சொற்களின் தொகைபற்றி நன்கு அறிந்த தூய அறிவுடையவர்கள் அவையின் தன்மையை அறிந்து வல்லவரின் அவையில் அச்சத்தால் வாய்சோர்ந்து பிழைபடப் பேசமாட்டார்கள்.

722. கற்றாருள் கற்றர் எனப்படுபவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

கற்றவரின் முன் தாம் கற்றவற்றை அவருடைய மனத்தில் பதியுமாறு சொல்லவல்லவர், கற்றவர் எல்லாரிலும் கற்றவர் என்று மதித்துப் புகழப்படுவர்.

723. பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.

பகைவர் உள்ள போர்க்களத்தில் அஞ்சாமல் சென்று சாகத் துணிந்தவர்கள் உலகில் பலர். ஆனால், கற்றோர் அவைக் களத்தில் அஞ்சாமல் துணிவாகப் பேசவல்லவர்கள் சிலரே.

724. கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.

கற்றவரின் முன் தாம் கற்றவற்றை அவர்கள் மனம் கொள்ளும்படியாகச் சொல்லி மிகுதியாகக் கற்றவர்களிடம் தாமும் மிகுதியான கல்வியை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

725. ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.

அவையில் எழும் வினாக்களுக்கு அஞ்சாமல் விடையளிக்கும் பொருட்டு நூல்கசை் கற்கும் நெறியில் அளவை நூலை அறிந்து கற்க வேண்டும்.

726. வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.

அஞ்சாத வீரர் அல்லாத மற்றவர்க்கு அவர் ஏந்தியுள்ள வாளினால் என்ன பயன்? நுட்பமான அறிவுடையவர்களின் அவைக்கு அஞ்சுபவர்கட்கு நூலோடு என்ன தொடர்பு உண்டு?

727. பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

அவையினிடத்தில் நின்று அஞ்சுகின்றவன் கற்ற நூல் பகைவரின் போர்க்களத்தில் அஞ்சுகின்ற பேடியின் கையில் ஏந்திய கூர்மையான வாள் போன்றது.

728. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

நல்ல அறிஞரின் அவையில் நல்ல பொருளைக் கேட்பவர் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் சொல்ல முடியாதவர் பலவகையான நூல்களைக் கற்றவராயினும் பயன் இல்லாதவரே.

729. கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார்.

நல்ல நூல்களைக் கற்றறிந்திருந்தாலும் நல்ல அறிஞரின் அவைக்கு அஞ்சுகின்றவர் கல்லாதவரைவிடக் கடைப்பட்டவர்கள் என்று கூறுவர்.

730. உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செல்சொல்லா தார்.

அவைக்களத்திற்கு அஞ்சித் தாம் கற்றவற்றைக் கேட்பவர் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் எடுத்துக் கூற முடியாதவர் உயிர் வாழ்கின்றவராயினும் இறந்தவர்க்கு ஒப்பாவர்.

74. நாடு

731. தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.

குறையாத விளைபொருளும் தக்க அறிஞரும் கேடில்லாத செல்வம் உடையவரும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதே நல்ல நாடாகும்.

732. பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டான்
ஆற்ற விளைவது நாடு.

மிக்க பொருள் உடையதாயும், அனைவராலும் விரும்பத் தக்கதாயும், கேடுகள் இல்லாததாயும் மிகுதியான விளைபொருள் உள்ளதாயும் திகழ்வதே நல்ல நாடாகும்.

733. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

வேறு நாட்டு மக்கள் குடியேறுவதில் சுமை ஒருசேரத் தன்மேல் வரும்போது தாங்கியும் தன் அரசனுக்குரிய திறைப் பொருள் முழுவதும் தரவல்லதுமானதே நல்ல நாடு.

734. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.

மிக்க பசியும் ஓயாத நோயும் வெளியிலிருந்து வந்து தாக்கி அழிவு செய்யும் பகையும் தன்னிடம் சேராமல் இனிதாக நடைபெறுவதே நல்ல நாடாகும்.

735. பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.

பலவகையாகப் பிரிந்து இயங்கும் கூட்டங்களும் உடனிருந்தே அழிவு செய்யும் பகையும், வேந்தனை வருத்துகின்ற கொலை வெறியுள்ள குறுநில மன்னரும் இல்லாததே நல்ல நாடு.

736. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை.

பகைவரால் கெடுக்கப் படாததாயும் இயற்கையின் மாறுபாடுகளால் கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றாததாயும் உள்ள நாடுதான் நாடுகளுள் சிறந்த நாடு.

737. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.

ஊற்று நீரும் மழை நீரும் ஆகிய இருவகை நீர் வளமும் தக்கவாறு வளமாய் அமைந்த மலையும், அந்த மலையிலிருந்து வரும் ஆற்றுநீர் வளமும், வலிய அரணும் நாட்டிற்குகந்த நல்லுறுப்புகளாகும்.

738. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

மக்கள் நோயில்லாதிருத்தல், செல்வம் உடைமை விளைபொருள் பெருக்கம், இன்பம் தரும் கவின் கலைகள், நல்ல காவல் ஆகிய இந்த ஐந்தும் நாடடிற்கு அழகு என்று கூறுவர்.

739. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

முயற்சிசெய்து வருந்தித் தேடாமல் தரும் வளத்தையுடைய நாடே நல்ல நாடு என்பர். தேடி முயன்றால் வளம் தரும் நாடு சிறந்த நாடு ஆகாது.

740. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

மேற்கூறிய எல்லாம் சிறப்பாக அமைந்திருந்தபோதிலும் ஆட்சிபுரியும் அரசன் பொருத்தமில்லாமல் இருந்தால் அந்த நாடு பயனற்ற நாடாகும்.

75. அரண்

741. ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

அறிவு, பெருமை, ஆண்மை என்ற மூவகை ஆற்றலும் உடையவராய்ப் போரிடவல்லவர்க்கும் அரண் சிறந்தது. படையெடுத்தவர்க்கு அஞ்சி தன்னைப் புகலிடமாக அடைந்தவர்க்கும் அது சிறந்தது.

742. மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண்.

நீல மணிபோன்ற தெளிந்த நீரினை உடைய அகழியும், வெளியான நிலப்பரப்பும், உயரமான மலையும், அழகிய நிழலால் செறிந்த காடும் ஆகிய இவை நான்கும் உடையதே பாதுகாப்பான நல்ல அரண்.

743. உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
ஆமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.

உயரம், அகலம், உறுதி, பகைவரால் அழிக்க முடியாத அருமை ஆகிய நான்கும் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதே அரண் என்று போரியல் நூல்கள் கூறும்.

744. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.

காக்க வேண்டிய இடம் சிறிதாயும் மற்ற இடம் பெரிய பரப்புள்ளதாயும் தன்னை எதிர்த்துவந்த பகைவருடைய ஊக்கத்தை அழிக்க வல்லதாகவும் அமைந்திருப்பதே நல்ல அரண்.

745. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.

பகைவரால் கைப்பற்றப்படுவதற்கு அரிதாயும், தன்னிடன் உணவுப் பொருள் கொண்டதாயும், உள்ளிருப்போர் போர் செய்யும் நிலைக்கு எளிதாயும் உள்ளதே நல்ல அரண்.

746. எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.

உள்ளே இருப்பவர்க்குத் தேவையான எல்லாப் பொருளும் உடையதாயும், போர் நெருக்கடியான நேரத்தில் உதவ வல்ல நல்ல வீரர்களைக் கொண்டதாயும் உள்ளதே நல்ல அரண்.

747. முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண்.

முற்றுகையிட்டும், முற்றுகை இடாமல் திடீரென்று தாக்கியும், வஞ்சனை செய்தும் பகைவரால் கைப்பற்ற முடியாத அருமையுடைய நல்ல அரண்.

748. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.

வந்து சூழ்ந்துள்ள பகைவரது பெரும் படையையும் உள்ளிருப்போர் இடம் பெயராமல் நிலைத்து நின்றபடியே வெல்லும் அமைப்பு பொருந்தியதே நல்ல அரண்.

749. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்.

முற்றுகையிட்ட பகைவர்கள் போர் முனையின் முகப்பிலேயே அழியும்படியாக உள்ளிருப்பவர் போர் செயல்வகையால் வீறுபெற்றுச் சிறப்புடையதாய்த் திகழ்வது நல்ல அரண்.

750. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண்.

எத்தகைய பாதுகாவலை உடையதாக இருந்தாலும் அரண் காக்கும் செயல்வகையால் சிறப்பு இல்லாத மறவர்கள் இல்லாதவிடத்து அரணும் பயனற்று அழிவெய்தும்.

76. பொருள்செயல்வகை

751. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.

ஒரு பொருளாக மதிப்பதற்குத் தகுதியல்லாதவரையும் பிறர் மதிக்கும்படியாகச் செய்யக்கூடிய பொருள் அல்லாமல் சிறப்புடைய பொருள் வேறு இல்லை.

752. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.

பொருள் இல்லாத வறியரை (வேறு நன்மை பெற்றிருந்த போதிலும்) எல்லாரும் இகழ்வர். பொருள் உடையவரையோ (எல்லாத் தீமையும் உடையவராயினும்) சிறப்புச் செய்து போற்றுவர்.

753. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

"பொருள்" என்று கூறப்பெறும் நந்தா விளக்கு தன்னை உடையவர் எண்ணிய இடங்களுக்குச் சென்று அவர் பகையாகிய இருளைப் போக்கும் ஆற்றல் உடையது.

754. அறனீனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

தீமை ஒன்றும் இல்லாமல் பொருள் தேடும் திறம் அறிந்து வந்தடைந்த பொருள் ஒருவனுக்கு அறத்தையும் இன்பத்தையும் ஒருங்கே கொடுக்கும்.

755. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

அருளோடும் அன்போடும் பொருந்தி வராத வழிகளில் வந்தடைந்த பொருட் பெருக்கத்தைத் தீமையானது என்று விலக்கி விடவேண்டும்.

756. உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

உடையவர் இல்லாததாலே வந்து சேரும் பொருளும், சுங்க வரியாக வந்து சேரும் பொருளும் பகைவரை வென்று திறையாகப் பெறும் பொருளும் வேந்தனின் உரிமைப் பொருளாகும்.

757. அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.

"அன்பு" என்னும் அன்னை பெற்றெடுத்த "அருள்" என்று கூறப்பெறும் குழந்தை, "பொருள்" என்று கூறப்பெறும் செல்வம் படைத்த செவிலித் தாயால் வளர்வதாகும்.

758. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.

தன் கைப்பொருள் ஒன்று தன்னிடம் இருக்க அதைக்கொண்டு ஒருவன் ஒரு செயலை ஆற்றத் தொடங்குதல் ஒரு குன்றின் மீது ஏறி நின்று யானைப் போரைக் கண்டாற் போன்றதாகும்.

759. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல்.

ஒருவன் எப்போதும் பொருளைத் தேடி ஈட்டவேண்டும். அவனுடைய பகைவரின் செருக்கை அழிக்க வல்ல வாள் அதைவிடக் கூர்மையானது வேறு இல்லை.

760. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

நல்ல வழியில் சிறந்ததாகிய பொருளை மிகுதியாக ஈட்டியவர்க்கு மற்ற அறமும் இன்பமுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கே வந்து வாய்க்கும் எளிய பொருள்களாகும்.

77. படைமாட்சி

761. உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை.

எல்லா உறுப்பபுகளும் முறையாக அமைந்து களத்திற்படும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல் பகைவரை எதிர்த்து நின்று வெற்றி தரும் படையே அரசனுடைய செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும்.

762. உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது.

போரில் அழிவு வந்தவரிடத்தில் வலிமை குன்றினாலும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல் பகைவர்மேல் செல்லும் ஆண்மை வழிவழிப் புகழோடு விளங்கும் தொல்படைக்கே இயல்வதாகும்.

763. ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.

எலிகள் திரண்டு கடல்போல் ஆரவாரம் செய்தாலும் ஒரு பாம்பு மூச்சுவிட்ட அளவில் அவை ஒருங்கே கெட்டொழியும்.

764. அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

போர் முனையில் மனத்தின் உறுதியில் உழிவற்றதாய், பகைவருடைய வஞ்சனைக்கு உட்படாததாய் வழிவழித் தொடர்ந்து வந்த அஞ்சாமை உடையதே அரசனது சிறந்த படையாகும்.

765. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.

எமனே சினங்கொண்டு தன்மீது எதிர்த்து வந்தாலும் அதனோடு ஒன்றாகத் திரண்டு எதிர்த்து நின்று தாக்கும் ஆற்றலையுடையதே சிறந்த படையாகும்.

766. மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.

மறப்பண்பு (வீரம்), மான உணர்வு, சிறந்த வழியில் செயற்படும் தன்மை, மன்னனால் தெளியப்பட்ட சிறப்பு ஆகிய நான்கும் படைக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பாகும்.

767. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து.

தன்மீது எதிர்த்து வந்த பகைவரின் போரைத் தாங்கி நின்று அவர்களை வெல்லும் வகைகளை ஆராய்ந்து, அவருடைய தூசிப்படையைத் தாக்கி அதனைத் தடுத்து நிறுத்த மேற்செல்வதே சிறந்த படையாகும்.

768. அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
புடைத்தகையால் பாடு பெறும்.

போரிடுகின்ற வீரமும் எதிர்ப்பைத் தாங்கும் ஆற்றலும் இல்லையாயினும், படை தன்னுடைய அணி வகுப்பின் தோற்றத்தால் பெருமை பெறும்.

769. சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.

தேய்ந்து சிறுத்தலும், தலைவனிடம் நீங்காத வெறுப்பும், பொருளில்லாத வறுமையும் இல்லாதிருக்குமானால் அத்தகைய படை தவறாமல் வெற்றிபெறும்.

770. நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இல்வழி இல்.

நெடுங்காலமாக நிலைத்திருக்கும் மறவர்களை உடையதேயானாலும், தலைமை தாங்கும் தலைவர்கள் திறமையில்லாதபோது படைக்குப் பெருமையின்றி அழிந்து படும்.

78. படைச்செருக்கு

771. என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர்.

பகைவரே ! என்தலைவனின் முன்னே எதிர்த்து நிற்காதீர் ! அவன் முன் எதிர்த்து நின்று களத்தில் வேலால் வீழ்ந்துபட்டு நடுகற்களாய் நிற்பவர் மிகப் பலர்.

772. கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.

காட்டு முயலை குறி தவறாமல் எய்து வீழ்த்திக் கொன்ற அம்பை ஏந்துவதைவிட, வெட்டவெளியில் நின்ற யானை மீது எறிந்து குறி தவறிய வேலினை ஏந்துதல் சிறந்தது.

773. பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எ.்கு.

பகைவரை அஞ்சாமல் எதிர்க்கும் வீரத்தை மிக்க ஆண்மை என்று கூறுவர். அப்பகைவருக்கு ஒரு கேடு வந்தவிடத்து உதவி செய்தலை அந்த ஆண்மையின் கூர்மை என்று பகர்வர்.

774. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

கையில் ஏந்திய வேலை தன்னை எதிர்த்து வந்த ஒரு யானையின் மீது எறிந்து அதன் உயிரைப் போக்கி விட்டு வேறு வேல் தேடி வருகின்றவன் தன் மார்பில் தைத்திருந்த பகைவரின் வேலைக் கண்டு பறித்து மகிழ்கின்றான்.

775. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

பகைவரைச் சினந்து நோக்கிய கண் அவர் தம் கை வேலை எறிந்தபோதும் அந்நோக்கை அழித்து இமைக்குமானாலும் அது வீரமுள்ளவருக்குத் தோல்வி அல்லவோ?

776. விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.

கழிந்து போன நாட்களைக் கணக்கிட்டு, விழுப்புண் படாத நாட்களையெல்லாம் பயன்படாமல் தான் தவறவிட்ட நாட்களுள் சேர்ப்பவனே சிறந்த வீரன்.

777. சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

உலகைச் சூழ்ந்து பரந்து நிற்கும் புகழை விரும்பி உயிர் வாழ்தலையும் விரும்பாத ஆண்மையுள்ள வீரரின் காலில் விளங்கும் வீரக்கழல்களே அழகு செய்யும் தன்மையுடையனவாகும்.

778. உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.

போர் நேரிட்டால் தம் உயிருக்கும் அஞ்சாமல் போர்புரியும் வீரர்கள் தம் அரசனே தடுத்தாலும் தன்னுடைய மனவூக்கத்தில் சிறிதும் குன்றாதவர் ஆவர்.

779. இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.

தாம் உரைத்த சூளுரையிலிருந்து தவறாமல் போர்செய்து சாகத் துணிந்தவரை எவர்தாம் சூளுரை பிழைத்தற்காகத் தண்டிக்க வல்லவர்.

780. புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்தகோள் தக்க துடைத்து.

தம்மை பேணியவரின் கண்கள் நீர் பெருக்குமாறு சாகப் பெற்றால், சாவு ஒருவன் இரந்தும் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க சிறப்பினை உடையதாகும்.

79. நட்பு

781. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

நட்பைப்போல் செய்து கொள்வதற்கு அருமையான செயல் எதுவுமே இல்லை. அதைப்போல் பகைவர் செயலைத் தடுத்து நிறுத்தும் அரிய பாதுகாப்பு எதுவும் இல்லை.

782. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு.

அறிவுடையவரின் நட்பு திங்களின் வளர்பிறைபோல் நாள்தோறும் வளரும் தன்மையுடையது. அறிவில்லாதவரின் நட்பு தேய்பிறைபோல் நாள்தோறும் தேய்ந்து போகும் தன்மையுடையது.

783. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

நற்பண்பு உடையவரின் நட்பு பழக பழக இன்பம் தருதல், நூலின் நற்பொருள் கற்கக் கற்க மேன்மேலும் இன்பம் தருதலைப் போன்றது.

784. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.

நட்பு செய்து கொள்வது ஒருவரோடொருவர் சிரித்து மகிழ்வதற்காக மட்டும் அன்று. நண்பர் நெறிகடந்து செல்லும் போது முற்பட்டுச் சென்று இடித்து உரைப்பதற்காகவும் ஆகும்.

785. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.

நட்பு செய்வதற்கு தொடர்பும் பழக்கமும் கூடத் தேவை இல்லை. இருவரிடமும் உள்ள ஒத்த உணர்ச்சியே நட்பு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய உரிமையைத் தரும்.

786. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.

முகம் மட்டிலும் மலரும்படியாக நட்புக் கொள்வது நல்ல நட்பு ஆகாது. நெஞ்சம் மலரும்படியாக உள்ளன்பு கொண்டு நட்பு செய்வதே நல்ல நட்பாகும்.

787. அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவன்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.

நண்பனை அழிவைத் தரும் தீமைகளிலிருந்து விலக்கி, அவனை நல்ல வழியில் நிலைபெறச் செய்து, அழிவு நேரிட்ட காலத்தில் தானும் அவனோடு இருந்து துன்பப்படுவதே நல்ல நட்பாகும்.

788. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் கலைவதாம் நட்பு.

உடை நெகிழ்ந்தவனது கை உடனே உதவி மானத்தைக் காப்பதுபோல நண்பனுக்குத் துன்பம் வந்தால் அப்பொழுதே சென்று துன்பத்தை விரைந்து நீக்குவதுதான் சிறந்த நட்பு.

789. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.

நட்பிற்குச் சிறந்த நிலை எது என்றால் எப்போதும் மன மாறுபாடின்றி இயலும்போதெல்லாம் இணைந்து நின்று உதவி செய்து பேணும் நிலையாகும்.

790. இணையர் இவர்எமக்கு இன்னயாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.

"இவர் எமக்கு இத்தன்மையர், யாம் இவருக்கு இத்தன்மையோம்" என்று நட்பின் அளவைப் புனைந்துரைத்தாலும் அந்த நட்பு தன் சிறப்பினை இழந்து விடும்.

80. நட்பாராய்தல்

791. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

நன்றாக ஆராயாமல் நட்புச் செய்தரைவிடக் கெடுதி எதுவும் இல்லை. அப்படி நட்புச் செய்த பிறகு நட்பை உடையவர்க்கு அதிலிருந்து விடுதலை இல்லை.

792. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளத்தான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாம் துயரம் தரும்.

பலவகையாலும் ஒருவனை ஆராய்ந்து தெளிந்தபின் கொள்ளாதவனுடைய நட்பு இறுதியில் தானே சாவதற்குக் காரணமான துயரத்தை தந்து விடும்.

793. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.

ஒருவனுடைய குணத்தையும், அவன் பிறந்த குடியின் சிறப்பையும், அவன் குற்றங்களையும், நிலையாக இருக்கும் தோழர்களையும் அறிந்தே நட்புக் கொள்ள வேண்டும்.

794. குடிபிறந்து தன் கண் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவனும், தன்னிடத்தில் வரக்கூடிய பழிக்கு நாணப்படுகின்றவனும் ஆகிய ஒருவனைப் பொருள் கொடுத்தாவது நட்பு கொள்ள வேண்டும்.

795. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

நன்மையற்ற செயலைக் கண்டபோது வருந்தும்படியாக இடித்து உரைத்தும், மேலும் செய்யாதபடி தடுத்தும் உலக நடைமுறையை அறிய வல்லவரின் நட்பை ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

796. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

ஒருவனுக்கு கேடு வந்தவிடத்தும் ஒருவகை நன்மை உண்டு, அது நண்பரின் இயல்புகளை அளந்து அறிந்து கொள்ள உதவும் அளவு கோலாக அமையும்.

797. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல்.

ஒருவனுக்கு நற்பேறு என்பது யாதெனில், அவன் அறிவில்லாதவருடன் கொண்ட நட்பிலிருந்து நீங்கி அவரைக் கைவிடுதலாகும்.

798. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.

நண்பனைக் குறித்து ஊக்கம் குறைவதற்குக் காரணமான செயல்களை எண்ணாமல் இருத்தல் வேண்டும். அதுபோல் துன்பம் வந்துற்றபோது கைவிடுகின்றவரின் நட்பையும் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

799. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

கேடு வருங்காலத்தில் கைவிட்டு ஒதுங்கிப் போகின்றவரின் நட்பு ஒருவன் சாகின்ற காலத்தில் நினைத்தாலும் உள்ளம் வேதனையால் எரியும்.

800. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

குற்றமற்ற நல்லோர்களின் நட்பையே கொள்ளவேண்டும். ஒத்த பண்பு இல்லாதவருடைய நட்பினை ஒன்றைக் கொடுத்தாவது கைவிடுதல் வேண்டும்.

81. பழைமை

801. பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

பழைமை என்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால், அது பழகியவர் உரிமைத் தொடர்பை சிறிதும் சிதைத்து விடாமல் காத்து வரும் நல்ல நட்பாகும்.

802. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

நட்புக்கு உறுப்பாவது நெருக்கமாகப் பொருந்தும் உரிமையாகும். அப்படிப்பட்ட உரிமைச் செயலுக்கு உடன்பட்டவராதல் சான்றோரின் கடமை.

803. பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.

பழகியவர் உரிமையால் செய்யும் செயலைத் தாம் செய்தது போல் கருதி உடன்படாவிட்டால் அவருடன் தாம் நெடுங்காலம் பழகிய நட்பு என்ன பயனைத் தரும்?

804. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

தம்மோடு கொண்ட நெருக்கமான உரிமை காரணமாக தம்மைக் கேளாமலே நண்பர் ஒரு செயலைச் செய்து விட்டாலும் அந்த உரிமையைப் போற்றி விரும்பும் தன்மையோடு அச்செயலையும் விரும்பி உடன்பட்டிருப்பர் அறிஞர்.

805. பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

நட்பாகக் கொண்டவர் நாம் விரும்பாத ஒரு செயலைச் செய்தாரென்றால் அதனை அறியாமை என்றோ, மிகுந்த உரிமை என்றோ உணர்தல் வேண்டும்.

806. எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.

உரிமை வாழ்வின் எல்லையில் நின்றவர் தமக்கு நேரிட்ட தொல்லைகளின்போது பழைமையாய் உறவு கொண்டு உதவியாய் நின்றவரின் தொடர்பை அவர்கள் அறியாமை தொலைவான இடங்கட்குப் போனாலுங்கூடக் கைவிடார்.

807. அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

தொன்றுதொட்டு அன்புடன் பொருந்திய நட்பினையுடையவர்கள் தமக்கு அழிவு வரக்கூடிய ஒரு செயலைச் செய்தாலும் அவர்கள்மீது தம் அன்பு நீங்காமலிருப்பர்.

808. கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்கம் நட்டார் செயின்.

பழகிய நண்பர் செய்த குற்றங்குறைகளைப் பிறர் சொன்னாலும் கேளாமலிருக்கும் நட்புரிமையுடையவர்க்கு அந்நண்பர் தவறு செய்வாரானால் அது பயனுள்ள நாளாகும்.

809. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு.

நட்புரிமை கெடாமல் தொன்றுதொட்டுப் பழகிவந்த உறவு உடையவரின் தொடர்பைக் கைவிடாத பண்பினரை உலகம் விரும்பிப் போற்றும்.

810. விழையார் விழைப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.

தவறு செய்தபோதிலும் பழகிய நண்பரிடத்தில் தம் நட்புரிமைப் பண்பிலிருந்து மாறாதவர் தம் பகைவராலும் விரும்பப் படுவதற்குரிய சிறப்பினை அடைவர்.

82. தீ நட்பு

811. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.

அன்பு மிகுதியால் தம்மை அள்ளிப் பருகுவார்போல் தோன்றினாலும், நற்பண்பு இல்லாதவரின் நட்பு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து பெருகுவதைவிட தேய்ந்து குறைவது நன்று.

812. உறின்நட்டு அறின்ஒரூஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்.

தமக்குப் பயன் உள்ளபோது நட்புச் செய்தும் பயன் இல்லாதபோது நீங்கிவிடும் ஒத்த தன்மை இல்லாதவரின் நட்பைப் பெற்றாலும் இழந்தாலும் ஒன்றுதான்.

813. உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.

கிடைக்கும் பயனை அளந்து பார்க்கும் நண்பரும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது பெறுகின்ற பொருளைக் கொள்ளும் பொது மகளிரும் நம் பொருளைக் கவரும் கள்வரும் ஒரே தன்மையினர்.

814. அமரகத்து ஆற்றுஅறுக்கும் கல்லாமதா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.

போர் வந்துள்ளபோது களத்தில் தள்ளிவிட்டு ஓடிவிடும் அறிவில்லாத குதிரை போன்றவரின் நட்பைவிட ஒருநட்பும் இல்லாமல் தனித்திருத்தலே மிகவும் சிறந்தது.

815. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.

காவல் செய்து வைத்தாலும் பாதுகாப்பிற்கு ஆகாத கீழ் மக்களது தீய நட்பைப் பெறுவதைவிட அதனைப் பெறாமலிருப்பதே சிறந்தது.

816. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.

அறிவற்றவரின் மிகப் பொருந்திய நட்பை விட அறிவுடையவரின் நட்பின்மை கோடி மடங்கு நன்மை தருவதாகும்.

817. நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.

அகத்தில் அன்பற்று, புறத்தில் நகைக்கும் தன்மை உடையவரின் நட்பைவிட, பகைவரால் வருவன பத்து கோடி மடங்கு நன்மையாகும்.

818. ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

தம்மால் செய்து முடிக்கக்கூடிய செயலையும் முடியாத வண்ணம் செய்யாமல் கெடுப்பவரின் நட்பு உறவை அவர் அறியுமாறு ஒன்றும் சொல்லாமலே தளரச் செய்து கைவிடவேண்டும்.

819. கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

தாம் செய்யும் செயல் வேறாகவும் சொல்லும் சொல் வேறாகவும் உள்ளவரின் நட்பு நனவில் மட்டுமின்றிக் கனவிலும் துன்பம் தருவதாகும்.

820. எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.

தனியே இல்லத்தில் உள்ளபோது நட்புரிமை பேசிப் பலர் கூடியுள்ள பொதுமன்றத்தில் பழித்துப் பேசுபவரின் நட்பை எவ்வளவு சிறிய அளவிலும் நம்மை அணுகாமல் காத்தல் வேண்டும்.

83. கூடா நட்பு

821. சீரிடம் காணின் எறிதற்கு பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

உள்ளத்தால் நெருக்கமில்லாமல் புறத்தில் மட்டும் பொருத்தி நடப்பவரது நட்பு தக்க இடம் கண்டபோது எறிவதற்கு மறைந்துள்ள பட்டடை போன்றதாகும்.

822. இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

தம் இனத்தார்போல் உறவு காட்டி, உண்மையில் உள்ளத்தில் தம் இனம் அல்லாத கீழோரின் நட்பு பொதுமகளிரின் மனம்போல உள்ளொன்று புறமொன்றாக வேறுபட்டு நிற்கும்.

823. பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனம்நல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.

பல நல்ல நூல்களை எல்லாம் கற்றுத் தேர்ந்தபோதிலும், அவற்றின் பயனாக நல்ல பண்பினராகப் பழகுதல் (உள்ளன்பினால்) மாட்சிமையில்லாதாருக்கு அரிது.

824. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.

முகத்தில் இனிமை தோன்ற நகைத்துப் பழகினபோதும் அகத்திலே தீமை கொண்டுள்ள வஞ்சகருடன் நட்புக் கொள்வதற்கு அஞ்ச வேண்டாம்.

825. மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று.

மனத்தினால் தம்மோடு நெருக்கம் கொள்ளாமல் பழகு கின்றவரை அவர் கூறுகின்ற சொல்லைக்கொண்டு எத்தகைய ஒரு செயலிலும் நண்பராகத் தெளிவு கொள்ளல் ஆகாது.

826. நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.

தம்மிடம் பேசும்போது நண்பர்போல் தகுதியானவற்றைச் சொன்னாலும் பகைமை கொண்டவர் சொல்லும் சொற்களின் உண்மைத் தன்மை விரைவில் உணரப்படும்.

827. சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

வில்லின் வளைவு தீங்கு செய்தலையே குறியாகக் கொண்டது. இவ்வாறே பகைவரிடத்திலிருந்து வரும் வணக்கமான பேச்சையும் தீமை தரும் என்று தள்ளிவிடவேண்டும்.

828. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.

பகைவர் வணங்கித் தொழுத கையினுள்ளும் கொலைக்கருவி மறைக்கப்பெற்றிருக்கும். பகைவர் அழுது சொரியும் கண்ணீரும் அத்தன்மையானதே.

829. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று.

வெளிப்பட மிகுதியாக நட்புத்தோன்றச் செய்து உள்ளத்தில் இகழ்கின்றவர்களைத் தாமும் அந்நட்பில் நகைத்து மகிழுமாறு செய்து அத்தொடர்பை அழித்துவிட வேண்டும்.

830. பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகம்நட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல்.

பகைவரும் நண்பராகும் காலம் வருங்கால் முகத்தளவில் அவரிடம் நட்புக் கொண்டு அகத்தில் போற்றாது வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது அதையும் நீக்கிடவேண்டும்.

84. பேதைமை

831. பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல்.

பேதைமை என்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால், தனக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதலாகும்.

832. பேதைமை யுள்எல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கண் செயல்.

பேதைமை என்பவற்றுள் எல்லாம் பெரிய பேதைமையாவது, தன் ஒழுக்கத்திற்குப் பொருந்தாததில் விருப்பம் கொள்ளுதல் ஆகும்.

833. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

தகாதவற்றிற்கு நாணாதிருத்தல், தக்கவற்றை நாடாமலிருத்தல், கண்ணோட்டம் இல்லாதிருத்தல், எதனையும் பேணிக் காவாதிருத்தல் ஆகியவை பேதையரது தொழிலாகும்.

834. ஓதிஉணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தான் அடங்காப்
பேதையிற் பேதையார் இல்.

நூல்களை முறையாக ஓதி உணர்ந்தும், பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் தான் அவற்றின் நெறியில் அடங்கி ஒழுகாத பேதைபோல் வேறு பேதையர் இவ்வுலகில் இலர்.

835. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு.

ஏழு பிறப்பிலும் தான் புகுந்து அழுந்துவதற்கு உரிய நரகத் துன்பத்தை பேதை தன் இந்த ஒரு பிறவியில் செய்து கொள்ள வல்லவனாவான்.

836. பொய்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

செய்யும் நெறி அறியாத பேதை ஒரு செயலை மேற்கொண்டால், அது பொய்யாகிப் போவதுடன் அவனும் குற்றவாளியாகி கைவிலங்கு பூண்கின்ற துயரத்தை அடைவான்.

837. ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.

பேதை முன்வினைப் பயனால் பெருஞ்செல்வம் அடைந்தபோது அவனோடு தொடர்பில்லாத அயலார் பலரும் நிறைந்த நன்மை பெற, அவனுடைய சுற்றத்தார் பசியால் வருந்துவர்.

838. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின்.

பேதை ஒருபொருளை உடைமையாகப் பெற்றால் அவனது நிலைமை பித்துப் பிடித்த ஒருவன் கள் குடித்து மயங்கினாற் போலாகும்.

839. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல்.

பேதையரிடமிருந்து பிரிவு நேரிடும்போது அப்பிரிவுத் துன்பம் ஒன்றும் விளைவிப்பதில்லை. ஆகையால், ஒரு வகையில் பேதையருடன் கொள்ளும் நட்பு மிகவும் இனிமை பயப்பதாகும்.

840. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

சான்றோர் கூட்டத்தில் ஒரு பேதை புகுதல், ஒருவன் தூய்மையற்றவற்றை மிதித்து, கழுவித் துப்புரவு செய்யாத காலைப் படுக்கையில் வைத்தலைப் போன்றது.

85. புல்லறிவாண்மை

841. அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு.

அறிவில்லாத தன்மையே வறுமையுள் கொடிய வறுமை, பொருளில்லாத மற்ற வறுமைகளை உலகம் அத்தகைய வறுமையாகக் கருதாது.

842. அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.

அறிவில்லாத ஒருவன் மன மகிழ்ச்சியுடன் ஒரு பொருளைக் கொடுத்தலுக்குக் காரணம், வேறு ஒன்றும் இல்லை, அந்தப் பொருளைப் பெறுகின்றவனுடைய நல்வினையேயாகும்.

843. அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.

அறிவில்லாதவர் தமக்குத் தாமே செய்துகொள்ளும் வருத்தம் தரக்கூடிய துன்பங்கள் அவருடைய பகைவராலும் அவருக்குச் செய்யமுடியாத அளவினதாகும்.

844. வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.

புல்லறிவு என்று சொல்லப்படுவது யாது என்றால், அ∴து அறிவில்லாதவனும் "தான் அறிவுடையவன்" என்று ஒருவன் தன்னைத்தானே மதித்துக் கொள்ளும் செருக்காகும்.

845. கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.

அறிவில்லாதவர் தாம் கல்லாத நூல்களையும் கற்றவர் போல மேற்கொண்டு நடத்தல் மற்றவர் பழுதறக் கற்றுணர்ந்த பொருளைப் பற்றியும் அவர்க்கு ஐயத்தை விளைவிக்கும்.

846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.

தம்மிடத்திலுள்ள குற்றத்தை அறிந்து நீக்காதபோது தம் மரும உறுப்புக்களை மட்டும் ஆடையால் மறைத்துக் கொள்ளுதல் அறிவற்ற தன்மையாகும்.

847. அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

அரிய மறைப்பொருளைப் பெற்றாலும் அவற்றை மனத்தில் வைத்துக் காக்காமல் வெளிப்படுத்தும் அறிவில்லாதவன் தனக்குதானே பெருந்தீங்கு இழைத்துக் கொள்வான்.

848. ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போஒம் அளவுமோர் நோய்.

பிறர் ஏவினாலும் தனக்கு நன்மையானவற்றைச் செய்யாதவனாய், தானாகவும் உணாந்து தெளியாதவனாய் உள்ளவன் உயிர்போகுமளவும் பிறர்க்கு ஒரு நோய் போன்றன்.

849. காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு.

அறிவில்லாதவனை அறிவுடையவனாக்க முயல்வோன் தானே அறிவில்லாதவனாய் நிற்பான். அறிவு இல்லாதவனோ தான் அறிந்த வகையால் அறிவுள்ளவனாய்த் தோன்றுவான்.

850. உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும்.

உலகத்தார் "உண்டு" என்று சொல்வதை "இல்லை" என்று கூறுகின்ற ஒருவன் உலகத்தில் காணப்பெறும் ஒரு பேயாகக் கருதி விலக்கி வைக்கப்பெறுவான்.

86. இகல்

851. இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் பிற உயிர்களோடு பொருந்தாமல் வேறுபடுதலாகிய தீய பண்பை வளர்க்கும் நோய் "இகல்" (மாறுபாடு) என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

852. பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய்யாமை தலை.

ஒருவன் தன்னோடு பொருந்தாமல் வேறுபடுதலைக் கருதி வெறுக்கக்கூடியவனவற்றைச் செய்தாயினும், தான் அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்து அவனுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருப்பதே உயர்ந்தது.

853. இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்

ஒருவன் "மாறுபாடு" என்னும் துன்பம் செய்யும் நோயை மனத்திலிருந்து நீக்கி விட்டால் அஃது அவனுக்கு எந்தக் காலத்திலும் அழிவில்லாத நிலையான புகழைக் கொடுக்கும்.

854. இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

"மாறுபாடு" (இகல்) என்னும் துன்பங்களுள் கொடிதான துன்பம் கெட்டொழிந்தால் அஃது ஒருவனுக்கு இன்பங்களுள் சிறந்த இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

855. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்கும் தன்மை யவர்.

தம் உள்ளத்தில் மாறுபாடு கொள்வதால் வெல்லுதல் இனியது என்று கருதுகின்றவனுடைய உயிர்வாழ்க்கை தவறிப் போதலும் அழிதலும் சிறுபொழுதிற்குள் நிகழ்ந்து விடும்.

856. இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.

மாறுபாடு கொள்வதால் வெல்லுதல் இனியது என்று கருதுகின்றவனுடைய உயிர் வாழக்கை தவறிப் போதலும் அழிதலும் சிறுபொழுதிற்குள் நிகழ்நது விடும்.

857. மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவர்
இன்னா அறிவி னவர்.

மாறுபாட்டை விரும்புகிற தீய அறிவையுடையவர் வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதி நூல்களின் பொருள்களை ஒருபோதும் உணர்ந்து அறியமாட்டார்கள்.

858. இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலூக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.

தன் உள்ளத்தில் மாறுபாடு தோன்றியபோது அதனை எழாமல் தடுத்துக் கொள்ளுதலே ஆக்கம் தருவதாகும்: அதனை எதிர்த்து வெல்லக் கருதினால் அவனுக்குக் கேடு வந்து சேரும்.

859. இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகலிகாணும் கேடு தரற்கு.

ஒருவன் தனக்கு நற்காலம் வரும்போது காரணம் இருந்தாலும் இகலைக் கருதான்: அவன் தனக்குக் கேடுகாலம் வரும்போது அதனை எதிர்த்து வெல்லக் கருதுவான்.

860. இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு.

"மாறுபாடு" என்னும் ஒன்றினால் துன்பமானவை எல்லாம் உண்டாகும்: அதற்கு மாறான நட்பால் நல்ல நீதியாகிய பெருமித நிலை உண்டாகும்.

87. பகைமாட்சி

861. வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை.

தம்மைவிட வலியவருக்குப் பகையாகி அவரை எதிர்த்தலைக் கைவிட வேண்டும். தம்மைவிட மெலியவருக்குப் பகையாவதை விடாமல் கொள்வதற்கு விரும்ப வேண்டும்.

862. அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு.

தன் சுற்றத்தாரிடம் அன்பில்லாதவன் வலிய துணையில்லாதவன், தானும் வலிமையற்றவன் என்ற நிலையில் ஒருவன் இருந்தால் அவன் பகைவனுடைய வலிமையை எவ்வாறு எதனால் ஒழிக்க முடியும்?

863. அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு.

ஒருவன் அஞ்சுகின்றவனாய், அறியவேண்டியதை அறியாதவனாய், பிறருடன் பொருந்தும் பண்பு இல்லாதவனாய், எவருக்கும் கொடுத்து உதவாதவனாய் இருந்தால், அவன் பகைவரால் அழிக்கப்படுவதற்கு மிகவும் எளியவனாவான்.

864. நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.

ஒருவன் சினம் நீங்காதவனாய், நெஞ்சத்தை நிறுத்தி ஆளமாட்டாதவனாய் இருந்தால் அவனை பகைத்து வெற்றியடைதல் எக்காலத்திலும் எவ்விதத்திலும் எவர்க்கும் எளிதாகும்.

865. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது.

ஒருவன் நல்வழியை நோக்காதவனாய், பொருத்தமானவற்றை செய்யாதவனாய், தனக்கு வரும் பழியையும் பாராதவனாய் நற்பண்பும் இல்லாதவனாய் இருந்தால், அவன் பகைவரால் எளிதில் வெல்லத் தக்கவனாவான்.

866. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

தன்னையும் பிறரையும் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய சினத்தையுடையவனாய், மேன்மேலும் பெருகும் காமத்தவனாய் ஒருவன் இருப்பின், அவன் பகைமை பிறரால் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

867. கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

ஒரு தொழிலைத் தொடங்கும்போது உடனிருந்து, பின் கேடுகளைச் செய்பவனின் பகையைப் பொருள் கொடுத்தாவது உறுதியாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

868. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து.

ஒருவன் குணம் எதுவும் இல்லாதவனாய்க் குற்றங்களும் பலவாக உள்ளவனானால் அவன் துணையற்றவன் ஆவான். அந்நிலைமையே அவனுடைய பகைவர்க்கு நன்மையாக அமையும்.

869. செறுவார்க்குச் சேண்இகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

நீதியை அறிதல் இல்லாதவரும் அஞ்சும் இயல்பும் உடையவருமான பகைவரைப் பெற்றால் அவரை எதிர்த்து பகை கொள்பவர்க்கு உயர்ந்த இன்பங்கள் எல்லாம் தொலைவில் நீங்காமல் நிற்கும்.

870. கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை ஒல்லாது ஒளி.

நீதி நூல்களைக் கல்லாதவனோடு பகை கொண்டு எளிய செயலைச் செய்ய இயலாத ஒருவனிடம் எக்காலத்திலும் புகழ் வந்து பொருந்தாது.

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

871. பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று.

"பகை" என்று கூறப்படும் பண்பு இல்லாத தீமையை ஒருவன் சிரித்து மகிழும் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டாகவும் விரும்புதல் கூடாது. இது நீதி நூலின் முடிந்த முடிபாகும்.

872. வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சோல்லேர் உழவர் பகை.

வில்லை ஏராகவுடைய உழவராகிய வீரருடன் பகை கொண்ட போதிலும் சொல்லை ஏராகவுடைய அறிஞருடன் பகை கொள்ளலாகாது.

873. ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

தான் தனியாக இருந்துகொண்டு பலருடைய பகையைத் தேடிக்கொள்பவன் பித்துப் பிடித்தவனைவிட அறிவில்லாதவனாகக் கருதப்பெறுவான்.

874. பகைநட்பாக் கொண்டொழும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.

பகையையும் நட்பாக்கிக் கொண்டு நடக்கும் பண்புடைய அரசனது பெருமையினுள்ளே இவ்வுலகமே அடங்கியுள்ளது.

875. தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான் ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.

தனக்கு உதவியாகத் துணையோ இல்லை, தனக்குப் பகையோ இரண்டு, தானோ ஒருவன், இந்நிலையில் அப்பகைகளுள் ஒன்றை தனக்கு இனிய துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

876. தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல்.

இதற்குமுன் ஒருவனைப்பற்றி ஆராய்ந்து தெளிந்திருந்தாலும் தெளியாவிட்டாலும், மற்றொரு காலத்தில் அழிவு வந்துற்றபோது அவனைத் தெளியாமலும் நீங்காமலும் வாளா விட வேண்டும்.

877. நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்னை பகைவ ரகத்து.

தான் துன்புற்றதைத் தாமாகவே அறியாத நண்பர்க்குத் தன் துன்பத்தைச் சொல்லலாகாது. வலியிழந்த நிலைமையைப் பகைவரிடத்தும் புலப்படுத்தலாகாது.

878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.

தான் செய்யும் செயலின் வகையை அறிந்து தன்னை வலிமைப்படுத்திக்கொண்டு அது வெற்றியுடன் முடிவதற்கேற்பப் பொருளைப் பெருக்கிக் கொண்டு தற்காப்புத் தேடிக்கொண்டால் பகைவரிடத்தில் உள்ள செருக்கு தானாகவே தேய்ந்தொழியும்.

879. இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.

களைய வேண்டிய முள் மரத்தை அது இளையதாக இருக்கும்போதே களைந்துவிடவேண்டும். காழ்ப்பு ஏறி முதிர்ந்த போது களைய முற்பட்டால், களைகின்றவரின் கையையே அது வருத்தும.

880. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

பகைவரது தலைமையைக் கெடுக்கும் வாய்ப்பு வந்தபோதும் அவர்மீதுள்ள இகழ்ச்சியால் அதனைச் செய்யாத அரசர் திண்ணமாக மூச்சுவிடும் அளவிற்கும் உயிரோடிருப்பர் ஆகார். இது உறுதி.

89. உட்பகை

881. நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.

நிழலும் நீரும் நுகருங்காலத்தில் இன்பம் தருவனவாயினும், பின்னர் நோய் செய்தால் தீயனவே ஆகும். அதுபோலவே சுற்றத்தாரின் இயல்புகளும் துன்பம் செய்யின் தீயனவாகும்.

882. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

வாளைப்போல் வெளிப்படையான பகைவர்க்கு அஞ்ச வேண்டியதில்லை. ஆனால் உறவினரைப்போல் இருந்து அன்புகாட்டி உள்ளத்தில் பகை மறைத்து நிற்பவருக்கே அஞ்ச வேண்டும்.

883. உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

உட்பகையாக இருப்பவருக்குக் அஞ்சி, தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனம் காவாக்கால், தனக்கு தளர்ச்சி வந்துற்றபோது மட்கலத்தை அறுக்கும் கருவிபோல அந்த உட்பகை தவறாமல் அழிவு செய்யும்.

884. மனம்மாணா உட்பகை தோன்றின் இனம்மாணா
ஏதம் பலவுந் தரும்.

உள்ளத்தில் திருந்தாத பகை ஒருவருக்கு உண்டானால், அவர் அதனை அப்போதே ஒழிக்க வேண்டும். இல்லையானால் அது சுற்றம் சீர்படாமைக்கு காரணமான குற்றம் பலவற்றையும் தரும்.

885. உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முளையான்
ஏதம் பலவும் தரும்.

புறத்தே உறவுமுறை தன்மையோடு பழகுவோரிடம் உட்பகை தோன்றினால் அது ஒருவருக்கு இறக்கும் வகையான குற்றம் பலவற்றையும் கொடுக்கும்.

886. ஒன்றாமை ஒன்றியார் கண்வடின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அறிது.

ஒருவருடைய உற்றாரிடத்தில் பகைமை ஏற்படுமானால் அந்த உட்பகையால் அவன் அழியாதிருத்தல் என்பது எக்காலத்திலும் அரிதாகும்.

887. செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.

செப்பின் இணைப்பைப்போல் புறத்தே பொருந்தியிருப்பினும், உட்பகை உண்டாகிய குடியிலுள்ளவர்கள் அகத்தே பொருந்தியிருக்க மாட்டார்கள்.

888. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.

முன்உயர்ந்து வளர்ந்ததேயாயினும், உட்பகை உண்டான குடி அரத்தினால் அராவப்பட்ட இரும்பைப்போல் வலிமை குறைக்கப்பட்டு நாளுக்குநாள் தேய்ந்து அழிந்து போகும்.

889. எள்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.

ஒருவரது உட்பகை அவரது பெருமையை நோக்க எள்ளின் பிளவைப்போல் சிறிதானது என்றாலும், அதனால் அவன் பெருமையெல்லாம் பிற்காலத்தில் கெட்டழியும்.

890. உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று.

மனம் பொருந்தாதவரோடு ஒருவன் கூடியிருந்து வாழும் வாழ்க்கை ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்போடு தங்கியிருந்து வாழ்வதைப் போன்றது.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

891. ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலுள் எல்லாம் தலை.

மேற்கொண்ட செயல்களைச் செய்து முடிக்க வல்லவரின் ஆற்றல்களை இகழாதிருத்தல், காப்பவர் தமக்குத் தீங்குவராமல் செய்துகொள்ளும் காவல்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது.

892. பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.

ஆற்றல் மிகுந்த பெரியாரை விரும்பி மதிக்காமல் நடந்தால் அது அப்பெரியாரால் அவருக்கு எவ்விடத்தும் நீங்காத துன்பம்களைத் தந்து விடும்.

893. கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.

ஒருவன் தான் கெட்டுபோக விரும்பினால் பெரியாரைக் கேளாமலே ஒரு செயலைச் செய்க, தன்னைக் கொன்று கொள்ள விரும்பினால் வலிமையுடையவருக்குக் குற்றம் செய்தாலே போதும்.

894. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதால் இன்னா செயல்.

ஆற்றல் உடையவர்க்கு ஆற்றல் இல்லாதவர் தீங்கிழைத்தல், தானாக வரும் கூற்றுவனைக் கைகாட்டி அழைத்தலைப் போன்றது.

895. யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்ட வர்.

மிக்க வலிமையுடைய அரசனுடைய பகைக்கு உள்ளானவர் அவனிடமிருந்து தப்புவதற்காக எங்கு சென்றாலும் எங்கும் உயிர்வாழ்ந்திருக்க முடியாது.

896. எரியார் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார் பிழைத்தொழுகு வார்.

தீயால் சுடப்பட்டாலும் ஒருகால் உயிர்பிழைத்து வாழ முடியும். ஆற்றல் மிகுந்த பெரியோரிடத்தில், தவறு செய்து நடப்பவர், தப்பிப் பிழைக்க முடியாது.

897. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

தகுதியால் சிறப்பெய்திய பெரியார் ஒருவனை வெகுண்டால் பல வகையாலும் சிறப்புற்ற அவனுடைய வாழ்க்கையும் பெரும் பொருளும் அழிந்து விடும்.

898. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

குன்றுபோலத் தவ நெறியால் உயர்ந்தவர்கள் கெட வேண்டும் என்று நினைப்பார்களாயின், உலகில் அழியாமல் நிலைபெற்றாற்போல் உள்ளவரும் தம் குடியோடு அழிந்து படுவர்.

899. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

உயர்ந்த விரத வாழ்க்கை கொண்டவர்கள் சீற்றம் கொண்டால், நாட்டை ஆளும் அரசனும் இடைநடுவே முரிந்து அரசு இழந்து கெட்டழிவான்.

900. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

மிகச் சிறப்பாக அமைந்து பெருமையுடையவர்கள் சினம் கொள்வாரானால், மிகப் பெரிய சார்புகள் உடையவரானாலும் உய்தல் முடியாது. அப்போதே அழிந்து படுவர்.

91. பெண்வழிச் சேறல்

901. மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.

தம் மனையாள் விரும்புகின்றவாறு வாழ்கின்றவர் சிறந்த பயன்களை அடையார், கடமையைச் செய்தலை விரும்புகின்றவர் வேண்டாதபொருளும் அதுவேயாகும்.

902. பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.

கடமையை விரும்பாமல் மனைவியின் பெண்மையை விரும்புகிறவனுடைய செல்வம் (ஆக்கம்) இவ்வுலத்து ஆண்பாலர்கள் அனைவரையும் நாணும்படி செய்யும்.

903. இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.

மனைவிக்கு அஞ்சி நடக்கின்ற மறுமைப்பயன் இல்லாத ஒருவனுக்கு எப்போதும் நல்லவரிடையே பழகும்போது நாணத்தைத் தரும்.

904. மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று.

மனைவிக்கு அஞ்சி நடக்கின்ற மறுமைப்பயன் இல்லாத ஒருவனுக்குச் செயலாண்மை இருந்தபோதிலும் அது நல்லோரால் மதிக்கப் பெறாது.

905. இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

மனைவிக்கு எப்போதும் அஞ்சி வாழ்கின்றவன், தான் தேடிய பொருளேயானாலும் நல்லவர்க்கு நன்மையான கடமையைச் செய்வதற்கும் அஞ்சுவான்.

906. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையோர்தோள் அஞ்சு பவர்.

தம் மனைவியின் மூங்கில் போன்ற தோளுக்கு அஞ்சி வாழ்கின்றவர், வீரத்தால் துறக்கம் பெற்ற அமரரைப் போல சிறப்பான நிலையில் வாழ்ந்த போதிலும் பெருமை இல்லாதவரே ஆவர்.

907. பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து.

நாணமின்றி தன் இல்லாள் ஏவியபடியே செய்து ஒழுகுகின்றவனின் ஆண்மையைவிட நாணத்தைத் தன் இயல்பாகவுடைய பெண்மையே பெருமையுடையது.

908. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.

தம் மனையாள் விரும்பியபடி நடப்பவர் தம் நண்பர்களின் குறையையும் தீர்க்க மாட்டார். மறுமைக்குத் துணையாக உதவும் எந்த அறத்தையும் செய்யமாட்டார்.

909. அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.

அறச் செயலும் அதற்குக் காரணமாக அமைந்த பொருளைச் செய்தலும் மற்ற கடமைகளும் மனையாள் ஏவலின்படி நடப்போரிடத்தில் இல்லை.

910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.

எண்ண வல்ல நெஞ்சமும் அதனாலாகிய செல்வமும் உடைய வேந்தர்க்கு மனையாளின் ஏவலுக்கு இணங்கும் அறியாமை ஒருகாலத்தும் இல்லை.

92. வரைவின் மகளிர்

911. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.

அன்பால் விரும்பாமல் ஒருவன் தருகின்ற பொருள் காரணமாக விரும்புகின்ற பொதுமகளிர் பேசுகின்ற இனிய சொல் ஒருவனுக்குத் துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

912. பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பில் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.

ஒருவனிடமுள்ள பொருளின் அளவை அறிந்து அதனை அடையும்வரை பண்பைப்பற்றிப் பேசும் பண்பற்ற பொதுமகளிரின் இன்பத்தை ஆராய்ந்து பொருந்தாமல் விட்டுவிட வேண்டும்.

913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

கொடுக்கும் பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரின் பொய்யான தழுவுதல், பிணம் எடுப்பார் இருட்டறையில் தொடர்பு இல்லாத ஒரு பிணத்தைத் தழுவுவதைப் போன்றது.

914. பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.

இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது இழந்த இன்பத்தை அருளோடு கூடிய சிறந்த பொருளை ஆராயும் அறிவுடையோர் பொருந்தார்.

915. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.

இயற்கையான மதிநலத்தால் மாட்மைப் பட்ட அறிவுடையோர் பொருள் தருவார் எல்லாக்கும் பொதுவாக இன்பம் தரும் மகளிரின் இழிவான நலத்தைத் தீண்டார்.

916. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

அழகு முதலியவற்றால் செருக்கடைந்து தம் புன்மையான நலத்தை விற்கும் பொதுமகளிரின் தோளினைத் தம் புகழைக் கருதும் உயர்ந்தோர் தீண்டமாட்டார்.

917. நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சில்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

நெஞ்சத்தை நிறுத்தி ஆளும் ஆற்றல் இல்லாதவர், தம் நெஞ்சில் வேறு பொருள்களை விரும்பிக் கூடும் பொதுமகளிரின் தோள்களைப் பொருந்துவர்.

918. ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

வஞ்சித்தலில் வல்ல பொதுமகளிரின் முயக்கத்தை, அவ்வஞ்சனையை ஆராய்ந்து அறியும் அறிவில்லாதவர்க்கு “அணங்கு தாக்கு” (மோகினி மயக்கு) என்பர் அறிஞர்.

919. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.

உயர்ந்தோர், இழிந்தோர் என்னும் எவரையும் விலை தந்தால் தழுவுகின்ற பொதுமகளிரது மெல்லிய தோள்கள் உயர்வில்லாத கீழ்மக்கள் புகுந்த அழுந்தும் நரகமாகும்.

920. இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

இருவகைப்பட்ட மனம் உடைய பொதுமகளிரும், கள்ளும், சூதுமாகிய இம்மூன்று தொடர்புகளும் திருமகளால் கைவிடப் பெற்றவரின் நெருங்கிய உறவாகும்.

93. கள்ளுண்ணாமை

921. உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

கள்ளின்மேல் விருப்பங் கொண்டு நடப்பவர் எக்காலத்திலும் பகைவரால் அஞ்சப்படார். அதுவேயன்றி தாம் முன்பு எய்தியிருந்த புகழையும் இழந்து விடுவர்.

922. உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரால்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

அறிவை மயக்கும் கள்ளை அறிவுடையார் உண்ணலாகாது. சான்றோரால் நன்கு கருதப்பெறுவதை விரும்பாதவர் மட்டுமே வேண்டுமானால் உண்ணலாம்.

923. ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

எது செய்தாலும் மகிழும் அன்னையின் முன்பு கள்ளுண்டு களித்தல் அவளுக்கு துன்பம் தருவதாகும். அவ்வாறானால் குற்றம் எதனையும் பொறாத சான்றோரின் முன் அஃது என்னவாகும்?

924. நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

"நாணம்" என்று சொல்லப்படும் நல்லவள், "கள்" என்று சொல்லப்படும் விரும்பத் தகாத பெருங்குற்றம் உடையவர்க்கு எதிரே நிற்காமல் அருவருத்து அகன்று போவாள்.

925. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

ஒருவன் விலைபொருள் கொடுத்துக் கள்ளுண்டு தன் உடலை மறக்கும் அறியாத நிலையை மேற்கொள்ளுதல் இன்னதென்று அறியாத அறியாமை உடையதாகும்.

926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

உறங்கினார் அறிவிழந்திருப்பதால் இறந்தவரைவிட வேறுபட்டவர் அல்லர். அவ்வாறே கள் உண்பவரும் எப்போதும் அறிவு மயங்குதலால் நஞ்சு உண்டவரை ஒப்பர்.

927. உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

கள்ளை மறைந்திருந்து குடித்து அதன் களிப்பினாலே தம் அறிவை இழந்தவர்கள் உள்ளூரில் வாழ்பவரால் செய்திகள் அறியப்பெற்று எந்நாளும் எள்ளி நகையாடப்படுவர்.

928. களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்.

கள்ளை உண்டபொழுதே முன்ஒளித்த குற்றம் மிகுதியாக வெளிப்படுதலால் மறைவாகக் கள்ளையுண்டு "யான் ஒருபோதும் கள்ளுண்டறியேன்" என்று சொல்வதைக் கைவிட வேண்டும்.

929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

கள்ளுண்டு மயங்கினவனைக் காரணம் காட்டித் தெளிவித்தல், நீரினுள் முழ்கினவனைத் தீ விளக்கு கொண்டு தேடுவதைப்போல் முடியாத செயலாகும்.

930. கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

கள் உண்பவன் தான் உண்ணாதபொழுது உண்டு களித்தவனைக் காணுமிடத்தில் உண்டு மயங்குவதால் வரும் சோர்வு நிலையும் இப்படித்தான் ஆகும் என்று நினைக்கமாட்டானோ?

94. சூது

931. வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

வெற்றியே பெறுபவன் ஆனாலும் ஒருவன் சூதாட்டத்தை விரும்பக் கூடாது. வென்ற வெற்றியும் தூண்டில் இரும்பை இரை என்று மயங்கி மீன் விழுங்கினாற்போன்றது.

932. ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.

ஒரு பொருள் பெற்று, பெறுவோம் என்னும் ஆசையால் நூறுமடங்கு பொருளை இழந்து வறியராகும் சூதருக்கு நன்மைகளை அடைந்து வாழ்கின்ற நெறியும் ஒன்று உளதாகுமோ?

933. உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

உருளுகின்ற கருவியால் வரும் பொருளை ஒருவன் இடைவிடாது கூறிச் சூதாடினால், அவன் ஈட்டிய பொருளும் பொருள் வருவாயும் அவனை விட்டு நீங்கி எதிரிகளிடம் சென்று அடைந்துவிடும்.

934. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.

ஒருவனுக்கு துன்பம் பலவற்றையும் இழைத்து அவனுடைய புகழையும் கெடுக்கும் சூதாட்டத்தைப் போல் வறுமை தருவது வேறொன்றும் இல்லை.

935. கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார்.

சூதாடு கருவியும், ஆடும் இடமும், கைத்திறனும் ஆகிய இவற்றைக் கைவிடாதவர், தாம் எல்லாப் பொருளும் உடையவராக இருந்தும் இல்லாதவர் ஆகிவிடுவர்.

936. அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்சூ தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட் டார்.

சூது என்னும் மூதேவியால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர்கள் இம்மையில் வயிறார உணவைப் பெறார். மறுமையிலும் நரகத்தில் சிக்கி மிகவும் வருந்துவர்.

937. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.

நல்லது செய்வதற்கென்று அமைந்த காலம் சூதாடும் களத்தில் கழியுமானால், அது அவனுக்குத் தொன்றுதொட்டு வந்த செல்வத்தையும் இயல்பான நற்பண்புகளையும் கெடுத்து ஒழித்துவிடும்.

938. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.

சூதாட்டம் உள்ள பொருளையும் அழித்து, பொய்யையும் மேற்கொள்ளச் செய்து, அருளையும் கெடுத்து பலவகையிலும் துன்பத்தினால் வருந்தச் செய்யும்.

939. உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.

சூதாட்டத்தை ஒருவன் மேற்கொண்டால், அவனுயை புகழ், கல்வி, செல்வம், உணவு, உடை ஆகிய ஐந்துமே அவனைவிட்டு அகன்று விடும்.

940. இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்.

பொருளை வைத்து இழக்க இழக்க மேன்மேலும் விருப்பத்தை வளர்க்கும் சூதாட்டம்போல் உடல் துன்பப்பட்டு வருந்த வருந்த உயிர் மேன்மேலும் அதனை விரும்பும்.

95. மருந்து

941. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

ஒருவனுடைய உணவும் செயல்களும் உடற்கூறுபாட்டிற்கு மேல் கூடினாலும் குறைந்தாலும் மருத்துவ நூலோர் வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் என எண்ணி வகுத்த மூன்று நோயைச் செய்யும்.

942. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்.

ஒருவன் முன்பு உண்ட உணவு செரித்த தன்மையைத் தெளிவாக அறிந்து அதன் பின்னர் தக்க அளவு உண்பானானால் அவன் உடம்பிற்கு மருந்து என்னும் ஒன்று வேண்டியதில்லை.

943. அற்றால் அளவறிந்து உண்க அ∴துடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு.

ஒருவன் தான் முன்உண்டது செரித்துவிட்டால், பின் வேண்டியளவு அறிந்து உண்ணவேண்டும். அதுவே உடம்பு பெற்ற அவன் அதை நெடுங்காலம் காப்பாற்றும் வழி.

944. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

முன்பு உண்ட உணவு செரித்த தன்மையை அறிந்து மாறுபாடில்லாத உணவைத் தெரிந்தெடுத்து அதனையும் நன்றாகப் பசித்த பிறகு உண்ண வேண்டும்.

945. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.

மாறுபாடில்லாத உணவை அளவு மீறாமல் மறுத்து அளவோடு உண்டால் அவன் உயிர் உடம்பில் வாழ்வதற்கு இடையூறான பிணிகளால் துன்பம் இல்லை.

946. இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.

அளவுக்கு சிறிது குறைவாகவே உண்பவனிடம் இன்பம் நீங்காமல் நிலை நிற்பது போல், அளவுக்கு மிகுதியாக உண்பவனிடம் நோயும் நீங்காமல் நிலைத்து நிற்கும்.

947. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்.

பசித்தீயின் அளவின்படி அல்லாமல் காலமும் அளவும் அறியாதபடி பெருமளவு ஒருவன் உண்பானாயின், அதனால் நோய்களும் அவனிடத்தில் எல்லையில்லாமல் வளரும்.

948. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

குணம் குறிகளால் நோய் இன்னதென்று துணிந்து, அதன் காரணத்தையும் தெளிந்து, அதைத் தீர்க்கும் வழியையும் அறிந்து, செய்யும் வகை பிழையாமல் மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

949. உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

மருத்துவத்தை கற்றறிந்தவன் நோயுற்றவனுடைய வயது முதலியவற்றையும், நோயின் தன்மையையும் (அளவையும்) காலத்தின் இயல்பையும் நன்கு கருதிய பின்னரே மருத்துவம் செய்ய வேண்டும்.

950. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.

நோயுற்றவன், நோய்தீர்க்கும் மருத்துவன், அவனுக்கு உதவும் மருந்து வகைகள், மருந்தை அருகிலிருந்து கொடுப்பவன் என்று மருத்துவமுறை நான்கு வகைப் பாகுபாடு உடையது.

96. குடிமை

951. இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.

செம்மையும் நாணமும் ஒன்று சேர்ந்து பொருந்தி விளங்குதல் என்பது உயர்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் அன்றி மற்றவரிடத்தில் இயல்பாக அமைந்திருப்பதில்லை.

952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் ஒழுக்கமும், வாய்மையும் நாணமும் ஆகிய இம்மூன்று பண்புகளிலிருந்தும் தவறாமல் இயல்பாகவே நன்னெறியில் வாழ்வர்.

953. நகைஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

உண்மையாக உயர்குடியில் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி, ஈகை, இனிய சொல், பிறரை இகழ்ந்து கூறாமை ஆகிய நான்கும் நல்ல பண்புகள் என்று கூறுவர்.

954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிபிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.

பலகோடிப் பொருளைப் பெறுவதாக இருந்தாலும் நல்ல குடியில் பிறந்தவர்கள் தம் குடிப்பெருமைக்குக் குறைவான எந்த குற்றங்களையும் செய்யமாட்டார்கள்.

955. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.

தொன்றுதொட்டு வருகின்ற பழங்குடியில் பிறந்தவர்கள் தாம் கொடுத்துதவும் பொருள் தம் வறுமையால் சுருங்கியபோதிலும் தம் பண்பினிலிருந்து குறையமாட்டார்கள்.

956. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்த்தும்என் பார்.

மாசற்ற குடிமரபினோடு ஒத்து வாழ்வதாகக் கருதி வாழ்பவர்கள் வறுமையுற்ற காலத்திலும் வஞ்சனை கொண்டு தகுதியிலாதவற்றைச் செய்யமாட்டார்கள்.

957. குடிபிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.

உயர்குடியிர் பிறந்தவர்களிடம் தோன்றும் குற்றம் அளவால் சிறிதானாலும் வானத்துத் திங்களிடம் காணப்படும் களங்கம்போல் பலரறிய ஓங்கித் தோன்றும்.

958. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.

ஒருவனுடைய நல்ல பண்புகளுக்கிடையில் அன்பற்ற தன்மை காணப்பட்டால், அவனை அவனுடைய குடிபிறப்புப் பற்றி ஐயப்பட நேரும்.

959. நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

நிலத்தின் இயல்பினை அதனிடம் முளைத்த முளை தெரிவிக்கும், அதுபோல் உயர்குடியில் பிறந்தவரின் வாய்ச் சொற்கள் அவருடைய குடிப்பிறப்பின் இயல்பினைக் காட்டும்.

960. நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

ஒருவன் தனக்கு நன்மைகள் வேண்டும் என விரும்பினால் அவன் பழிக்கு நாணமுடையவனாதல் வேண்டும். குடியின் உயர்வு வேண்டும் என்று விரும்பினால் எல்லோரிடத்தும் பணிவோடு நடத்தல் வேண்டும்.

97. மானம்

961. இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.

மிகவும் இன்றியமையாத சிறப்புகளை உடையவனாயினும் உயர்குடியில் பிறந்தவர் குடிப்பெருமைக்குத் தாழ்ச்சி வரும்படியான செயல்களைச் செய்யாமல் விடவேண்டும்.

962. சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

புகழோடு பெரிய ஆண்மையும் விரும்புகன்றவர்கள் புகழ்தேடும் வழியிலும் தம் குடிப்பெருமைக்கு ஒவ்வாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

963. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

செல்வச் செழிப்புள்ள் காலத்தில் ஒருவனுக்குப் பணிவு வேண்டும். செல்வம் சுருங்கி வறுமையுள்ள காலத்தில் பணிவான உயர்வு வேண்டும்.

964. தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.

மக்கள் தம் உயர்வான நிலையை விட்டுத் தாழ்ந்த நிலைமையை அடையும்போது தலையிலிருந்து அகன்று விழுந்து தாழ்வுற்ற மயிரினைப்போல் இழிவு அடைவார்கள்.

965. குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.

குடிப்பிறப்பால் குன்றுபோல் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களும் தம் தாழ்வுக்குக் காரணமான செயல்களை ஒரு குன்றிமணி அளவு செய்தாலும் தாழ்ந்த நிலையை அடைவர்.

966. புகழ்இன்றால் புத்தேள்நர்ட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

தன்னை மதியாமல் இகழ்கின்றவர்களின் பின்சென்று பணிந்து நிற்கும் நிலை ஒருவனக்குப் புகழையும் தராது. மற்றும் தேவர் உலகிலும் கொண்டுகோய்ச் சேர்க்காது. அதனால் என்ன பயன்?

967. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.

தன்னை இகழ்வாரின் பின்சென்று பொருள் பெற்று அதனால் ஒருவன் வாழ்தவலைவிட அவ்வாறு செய்யாத நிலையில் நின்று அழந்தான் என்று சொல்லப்படுதல் சிறந்தது.

968. மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து.

ஒருவனுடைய பெருந்தகைமை அழியும் நிலையில், தான் இழந்துபோகாமல் மானம் விட்டு உடம்பை மட்டும் காத்து வாழும் வாழ்க்கை இறவாமைக்கு மருந்தோ?

969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

தன் உடம்பிலிருந்து ஒரு மயிர் நீங்கினாலும் உயிர் வாழாத கவரிமானைப் போன்றவர்கள் மானம் அழிய நேர்ந்தால் அப்பொழுதே உயிரை விட்டு விடுவர்.

970. இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.

தமக்கு யாதேனும் ஓர் இழிவு நேர்ந்தால், உயிரை விட்டுவிட்ட மானமுள்ளவரின் புகழ்வடிவினை எக்காலத்திலும் உலகத்தார் கைதொழுது போற்றித் துதிப்பார்கள்.

98. பெருமை

971. ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அ.்திறந்து வாழ்தும் எனல்.

ஒருவனுக்கு ஒளி என்பது ஊக்கமிகுதியாகும். ஒருவனுக்கு இழிவு அந்த ஊக்கம் இல்லாமலே உயிர்வாழலாம் என்று நினைப்பதாகும்.

972. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு இயல்பு ஒருதன்மையினதே. ஆயினும் தொழில் வேறுபாட்டால் பெருமை சிறுமை என்னும் சிறப்பியல்புகள் ஒருபோதும் ஒத்திருப்பதில்லை.

973. மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழில்லால் கீழல் லவர்.

செயற்கரிய செய்யாத சிறியவர் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தாலும் பெரியவர் ஆகார். அத்தகைய செயல்கள் செய்து பெருமையடைந்தவர் தாழ்ந்த நிலையான தரையில் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகார்.

974. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.

ஒரு தன்மையான கற்புடைய மகளிர் நிறையில் வழுவாமல் தம்மைத்தாமே காத்து ஒழுகுதலைப்போல, பெருமைப் பண்பும் ஒருவன் தன்னைத் தான் காத்துக்கொண்டு நடப்பவனிடம் உளதாகும்.

975. பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.

பெருமைப் பண்பு உடையவர் தாம் வறுமை அடைந்த நிலையிலும் பிறரால் செய்வதற்கு அரிய செயல்களை விடாமல் செய்து முடிக்கும் வலிமை கொண்டவர் ஆவர்.

976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.

பெரியோரை விரும்பிப் போற்றி அவரியல்பைப் பெறுவோம் என்னும் உயரிய நோக்கம் அவருடைய சிறப்பை உணராத சிறியோரின் உள்ளத்தில் இல்லை.

977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கண் படின்.

செல்வம் முதலிய சிறப்பு தமக்குப் பொருந்தாத சீரற்ற கீழ் மக்களிடம் ஏற்பட்டால், அவர்கள் வரம்பு கடந்த செயல்களைச் செய்பவராவர்.

978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

பெருமையுடையவர்கள் செருக்கின்றி எக்காலத்தும் பணிவாகவே இருப்பர் ஆனால், சிறுமையுடையவரோ எப்போதும் தம்மை வியந்து பாராட்டிக்கொள்வர்.

979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.

பெருமைப் பண்பாவது காரணம் உள்ளபோதும் செருக்கின்றி அமைந்திருத்தல். சிறுமைப் பண்போ பெருமை அற்றபோதும் செருக்கு மிகுந்த அதன் எல்லையில் நின்று விடுதல்.

980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

பெருமையுடையவர் பிறருடைய பெருமையைப் பேசிக் குறைபாட்டை மறைப்பர். சிறுமை உடையவரோ பிறரது குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே எடுத்துக் கூறுவர்.

99. சான்றாண்மை

981. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

"நமக்கு இது தகுவது" என்று அறிந்து சாண்றான்மை மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு நல்ல குணங்கள் எல்லாம் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கும் என்பர் நூலோர்.

982. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.

சான்றோர்களின் நலம் என்பது, அவர்களுடைய குணநலன்களால் வந்த சிறப்பே, அ.்.து ஒழிந்த பிற நலன்கள் எல்லாம் வேறு எந்த நலத்திலும் சேர்ந்துள்ளதும் அன்று.

983. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.

அன்பு, நாணம், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்னும் ஐந்து பண்புகளும் "சால்பு" என்னும் பாரத்தைத் தாங்கியுள்ள தூண்களாகும்.

984. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

"தவம்" ஓர் உயிரையும் கொல்லாத அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. "சால்பு" பிறரது குற்றத்தை அறிந்தாலும் வெளியே சொல்லித் திரியாத நற்பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

985. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

ஒரு செயலை முடிப்பவரது ஆற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாரைப் பணிமொழியால் தாழ்ந்தும் கூட்டிக் கொள்ளுதல். சால்புடையார் தம் பகைவரை ஒழிக்கும் படை அதுவேயாகும்.

986. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.

சால்புக்கு உரைகல்போல் மதிப்பிடும் கருவி எது என்றால் தமக்கு ஒப்பில்லாத தாழ்ந்தோரிடத்திலும் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பாகும்.

987. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.

தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்கும் இனிய செயல்களைச் செய்யாவிட்டால் சான்றோரின் சால்வு என்ன பயனை உடைத்தாகும்?

988. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.

"சால்பு" என்னும் வலிமை ஒருவரிடம் உறுதி பெற்றிருந்தால், அவருக்கு வரும் வறுமைத் துன்பங்களும் அவருக்கு இழிவான நிலைமையைத் தந்துவிடாது.

989. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.

"சால்புடைமை" என்னும் கடலுக்குக் கரை என்று சொல்லப்படும் பெரியோர்கள், ஊழிக்காலத்தில் வேறுபாடுகளே நேர்ந்தாலும் தாம் வேறுபடாமல் இருப்பர்.

990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

பல குணங்களாலும் நிறைந்தவர் தம் பண்புகளில் குன்றுவார்களானால், இந்தப் பெரிய நிலவுலகமும் தன்பாரத்தைத் தாங்க முடியாமற் போய்விடும்.

100. பண்புடைமை

991. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

எல்லாரிடத்திலும் எளிய செவ்வியுடன் இருப்பவருக்கு பண்புடையவராக வாழும் நன்நெறியினை அடைந்து சிறப்படைதலும் எளிது என்று கூறுவர்.

992. அன்புடைமை ஆன்ற குடிபிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

பிறர்மேல் அன்புடைமையும், உலகத்தோடமைந்த உயர் குடியில் பிறந்த தன்மை அமைந்திருத்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புடையவராக வாழும் நல்வழியாகும்.

993. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.

உடம்பால் ஒருவரோடொருவர் ஒத்திருத்தல் மக்களோடு ஒப்புமை அன்று. பொருந்தத் தக்க பண்பால் ஒத்திருத்தலே கொள்ளத்தக்க ஒப்புடைமையாகும்.

994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

நீதியையும் அறத்தையும் விரும்பிப் பிறர்க்கும் தமக்கும் பயன்பட வாழும் பெரியோரின் நல்ல பண்பினை உலகத்தார் அனைவருமே போற்றிக் கொண்டாடுவர்.

995. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

ஒருவனை இகழ்ந்து பேசுதல் விளையாட்டிலும் துன்பம் தருவதாகும். ஆகையால் பிறருடைய இயல்பை அறிந்து நடப்பவரிடத்தில் பகைமையிலும் நல்ல பண்புகள் உள்ளன.

996. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

பண்புடையவரிடத்தில் பொருந்தியிருப்பதால் உலகம் இடையறாது தொடர்ந்து இயங்குகின்றது. அங்ஙனம் இல்லையானால் அது மண்ணில் புகுந்து அழிந்து விடும்.

997. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.

நன்மக்களுக்கு உரிய பண்பு இல்லாதவர், அரம் போல் கூர்மையான அறிவு உடையவரானாலும் ஓரறிவேயுள்ள மரத்தை போன்றவரேயாவர்.

998. நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

தம்மோடு நட்புக் கொள்ளாதவராகிய பகைமையே செய்கின்றவரிடத்திலும் தாம் பண்புடையவராக ஒழுகாமை அறிவுடையவர்கட்கு இழுக்காகும்.

999. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.

பண்பு இல்லாமையால் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பழகி உள்ளம் மகிழ முடியாதவர்க்கு மிகப் பெரிய இந்த உலகம் ஒளியுள்ள பகற்கொழுதிலும் இருளில் கிடப்பதாகும்.

1000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.

பண்பில்லாதவன் முன்னைய நல்வினையால் பெற்ற பெருஞ்செல்வம், நல்ல ஆவின் பால் வைத்த கலத்தின் குற்றத்தால் தன் சுவை முதலியன கெட்டாற்போன்றதாகும்.

101. நன்றியில் செல்வம்

1001. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அ∴துண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.

ஒருவன் வீடு நிறையப் பெரும் பொருளைச் சேர்த்து வைத்தும் கஞ்சத்தனத்தால் தானேயும் உண்டு நுகராது, அப்பொருளின் உரிமையிருந்தும் ஏதும் செய்யாததனால், அவன் செத்தவனுக்குச் சமமாவான்.

1002. பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

"பொருளினால் எல்லாமே உண்டாகும்" என்று அறிந்து அதனை எவர்க்கும் ஈயாமல் அதனை இறுகப் பற்றிய மயக்கத்தை உடையவனுக்கு, சிறப்பில்லாத பேய்ப்பிறவி தான் ஏற்படும்.

1003. ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

சேர்த்து வைப்பதையே விரும்பிப் பற்றுள்ளம் கொண்டு புகழை விரும்பாத மக்கள் பிறந்து வாழ்தல் இப்பூமிக்கு ஒரு சுமையேயன்றி வேறில்லை.

1004. எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்.

ஒரு பொருளையும் கொடுத்தறியாததால் எவராலும் விரும்பப்படாதவன், தான் இறந்த பிறகு இவ்வுலகில் எஞ்சி நிற்பதற்கென்று எதனை எண்ணுவானோ?

1005. கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.

இரப்போர்க்குக் கொடுத்து உதவுவதும் தான் நுகர்வதுமாகிய செல்வத்தின் பயனை இழந்தவர்க்கு மேன் மேலும் பெருகிய பலகோடிப் பொருள் உண்டானாலும் பயன் இல்லை.

1006. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான்.

தானும் நுகராமல் தகுதியுள்ளவருக்குக் கொடுத்து உதவும் பண்பும் இல்லாமல் வாழ்கின்றவன், தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்திற்கு ஒரு நோய் போன்றவன்.

1007. அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமியள்மூத் தற்று.

பொருள் இல்லாத வறியவர்க்குக் கொடுத்து உதவாதவனுடைய செல்வம், அழகிய நங்கையொருத்தி திருமணப் பயனில்லாமல் தனியாக வாழ்ந்து முதுமையுற்றாற் போன்றது.

1008. நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.

வறியவர்க்கு அணியனாக இருந்தும் அவருக்கு உதவாத காரணத்தால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாத கஞ்சனின் செல்வம், ஊர் நடுவே நச்சுமரம் நிறையப் பழுத்து விளங்குவதைப் போன்றது.

1009. அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறம்நோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

சுற்றத்தார், உறவினர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதையும் விட்டு தன்னையும் வருத்தி அறத்தையும் போற்றாமல் ஒருவன் தேடி வைத்த பெரும் பொருளைப் பிறர் தாம் பெற்று நுகர்வர்.

1010. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து.

புகழ் பொருந்திய செல்வம் உடையவரது சிறிது காலத்திய வறுமை உலகத்தைப் புரக்க வல்ல மேகம் வறுமை மிகுந்தாற் போன்ற தன்மையுடையது.

102. நாணுடைமை

1011. கருமத்தான் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.

இழிந்த செயல் காரணமாக நாணுதலே நன்மக்களது நாணம். மனம், மொழி, மெய் ஒடுக்கங்களால் வரும் பிற நாணங்கள் குலமகளிருக்குரியவை.

1012. ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

உணவும் உடையும் எஞ்சி நிற்கும் மற்றவையும் எல்லா உயிர்கட்கும் பொதுவானவை ஆயினும், நன்மக்களின் சிறப்பியல்பாக விளங்குவது நாணுடைமையே யாகும்.

1013. ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.

உயிர்கள் எல்லாம் தம் இருப்பிடமான ஊனாலான உடம்மை ஒருபோதும் விடமாட்டா. அவ்வாறே நாணம் என்னும் நற்குணத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட "சால்பு", அதனை ஒருபோதும் விட்டுவிடாது.

1014. அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அ.்தின்றேல்
பிணிஅன்றோ பீடு நடை.

நாணம் உடைமை சான்றோர்க்கு ஓர் அணிகலம் ஆகும். அந்த அணி இல்லையாயின் அவரது பெருமித நடை காண்போருக்கு ஒரு நோயாகிவிடும்.

1015. பிறர்பழியும் தன்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.

பிறருக்கு வரும் பழியையும் தமக்கு வரும் பழியையும் சமமாக மதித்து நாணுபவரை "நாணத்திற்கு உறைவிடமானவர் இவர்" என்று உலகம் சிறப்பித்துக் கூறும்.

1016. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணல மேலா யவர்.

நாணமாகிய வேலியைத் தமக்குக் காவலாகச் செய்து கொள்ளாமல், மேலோர் அகன்ற இவ்வுலகில் வாழும் வாழ்க்கையை விரும்பி மேற்கொள்ளார்.

1017. நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர்.

நாணத்தை தமக்குரிய பண்பாக் கொள்பவர் நாணத்தால் உயிரை விடுவர். உயிரைக் காக்கும் பொருட்டாக நாணத்தை விடார்.

1018. பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.

கேட்டவரும் கண்டவரும் நாணத்தக்க பழியை ஒருவன் நாணாது செய்தால், அறம் நாணி அவனைக் கைவிடும் தன்மையுடையதாகும்.

1019. குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.

ஒருவனது ஒழுக்கம் தவறினால் அவனது குடிப் பெருமை ஒன்றே கெடும். நாணில்லா தன்மை நிலைபெற்றால் நன்மை எல்லாவற்றையும் கெடுக்கும்.

1020. நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.

மனத்தில் நாணமில்லாத மக்கள் உயிருடையோர்போல் இயங்குதல், மரத்தால் இயன்ற பாவையைக் கயிறுகொண்டு ஆட்டி உயிருள்ளதாகத் தோன்றுமாறு மயக்கினாற் போன்றது.

103. குடிசெயல்வகை

1021. கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல்.

"என் குடிப் பெருமைக்கு உரிய கடமையைச் செய்ய ஒருபோதும் சோர்வடையேன்" என்று ஒருவன் முயலும் பெருமையைப்போல மேம்பாடானது வேறொன்றும் இல்லை.

1022. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.

முயற்சி, நிறைந்த அறிவு என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் உடைய இடைவிடாத செயலால் ஒருவனுடைய குடிப்பெருமை தானே உயர்ந்து விளங்கும்.

1023. குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

"என் குடிப் பெருமையை உயரச் செய்வேன்" என்று அதற்கேற்ற செயல்களில் ஈடுபடும் ஒருவனுக்கு ஊழ் ஆடையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு தானே முன் வந்து துணை செய்யும்.

1024. சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.

தம் குடியை உயர்த்துவதற்கான செயலை விரைந்து முயன்று செய்பவர்க்கு அதன் வழிபற்றி அவர் ஆராயாமலேயே அச்செயல் தானாகவே நிறைவெய்தி விடும்.

1025. குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.

குற்றமாகிய செயல்களைச் செய்யாமல் தன் குடி உயர்வதற்கான செயல் செய்து வாழ்கின்றவனை உலகத்தார் எல்லாருமே அவனைச் சுற்றமாக விரும்பிச் சூழ்ந்து கொள்வர்.

1026. நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

ஒருவனுக்கு நல்லாண்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது அவன் தான் பிறந்த குடியினை ஆளும் தன்மையைத் தன்னிடம் உண்டாக்கிக் கொள்வதாகும்.

1027. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

போர்க்களத்தில் பலர் இருந்தாலும் வன்கண்மை உடையவரே போரைத் தாங்குவார். அதுபோலக் குடியிற் பிறந்தவர் பலரானாலும் தாங்கவல்லவர் மேல்தான் தாங்கும் பொறுப்பு உள்ளது.

1028. குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.

தம் குடியினை உயரச் செய்வதற்கான செயல் செய்வதற்கென காலம் என்று ஒன்று இல்லை. சோம்பல்கொண்டு தம் மானத்தையும் கருதுவாரானால் குடிப்பெருமை கெடும்.

1029. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.

தன் குடிக்கு வரக்கூடிய குற்றத்தை வராமல் காக்க முயல்கின்றவனின் உடம்பு அம்முயற்சித் துன்பத்திற்கே இருப்பிடமானதோ? அ·து இன்பத்திற்கும் இருப்பிடம் ஆகாதோ?

1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.

துன்பம் வரும்போது உடனிருந்து அதனைத் தாங்கிக் காக்கவல்ல நல்ல ஆண்மகன் இல்லாத குடி, துன்பமாகிய கோடரி புகுந்ததனால் வீழ்கன்ற மரம்போலத் தானும் வீழந்து படும்.

104. உழவு

1031. சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.

உழுதலால் வரும் மெய்வருத்தத்தை நோக்கிப் பிற தொழில்களைச் செய்து சுழன்றாலும், முடிவில் ஏர்த்தொழில் உடையவரையே உலகம் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றது. அதனால் உழவுத் தொழிலே மிகவும் சிறந்தது.

1032. உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅ∴ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

உழவுத்தொழலை விட்டுப் பிறதொழில்களை மேற்கொண்டு உயிர் வாழ்கின்றவர்கள் எல்லாரையும் தாங்குவதால் உழவு செய்வோர் உலகோருக்கு அச்சாணி ஆகின்றார்.

1033. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

யாவரும் உண்ணுவதற்காக உணவைத் தந்து, தாமும் உண்டு வாழ்கின்றவரே உரிமை வாழ்வினர். மற்றவர் எல்லோரும் பிறரைத் தொழுது உண்டு அவர் பின் செல்கின்றவரேயாவர்.

1034. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.

உழுதலால் நெல்லுடையவரான கருணையாளர் பல வேந்தரின் குடைநிழல்களையும் தம் குடை கீழ்க் காணவல்லவர் ஆவர்.

1035. இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

தம் கையால் உழவுத் தொழில் செய்து உணவு தேடி உண்ணும் இயல்புடையவர் பிறரிடம் சென்று இரவார். தம்பால் வந்து இரப்பவர்க்கும் ஒளிக்காமல் அவர் வேண்டுவதை ஈவர்.

1036. உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.

உழவருடைய கை, தொழில் செய்யாமல் மடங்கிவிட்டால் "யாவரும் விரும்புகின்ற எல்லாப் பற்றையும் விட்டு விட்டோம்" என்று கூறும் துறவியரும் அவ்வறத்தில் நிலைத்து நிற்க முடியாது.

1037. தொடிப்புழுதி க∴சா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

ஒரு பலம் எடையுள்ள புழுது கால் பலம் ஆகும்படி உழுது காய விட்டால் ஒரு பிடி எருவும் வேண்டாமல் அந்நிலத்தில் பயிர் செழித்து வளரும்.

1038. ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.

பலகால் உழுதலினும் எரு இட்டு வளப்படுத்துதல் நல்லது. இந்த இரண்டும் செய்து களைநீக்கிய பிறகு நீர்பாய்ச்சுதலைவிட பயிரைக் காத்தல் சிறந்தது.

1039. செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்.

நிலத்திற்கு உரியவன் நாள்தோறும் நிலத்திற்குச் சென்று அதைப் பாராது வாளா இருந்து சோம்பினால், அந்த நிலமங்கையும் அவனுடைய துணைவியைப்போல் வெறுத்து அவனோடு பிணங்கிவிடுவாள்.

1040. இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.

"எம்மிடம் ஒரு பொருளும் இல்லை" என்று எண்ணி வறுமையால் சோம்பியருப்பவரைக் கண்டால் நிலமக்கள் என்று உயர்வாய்க் கூறப்படும் நல்லாள் தன்னுள்ளே நகைத்துக் கொள்வாள்.

105. நல்குரவு

1041. இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது.

ஒருவனுக்கு வறுமையைப்போலத் துன்பம் தருவது எது என்று வினவினால் அந்த வறுமையைப்போல் துன்பம் தருவது அந்த வறுமை ஒன்றே ஆகும்.

1042. இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.

வறுமை என்று சொல்லப்படும் ஒரு பாவி ஒருவனை அணுகிவிட்டால் அவனுக்கு இம்மை இன்பமும் மறுமை இன்பமும் இல்லாமல் போகும் நிலைமை ஏற்படும்.

1043. தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை.

வறுமை எனப்படும் ஆசை நிலை ஒருவனைப் பற்றினால் அவனுடைய பழைமையான குடிப்பண்பையும் புகழையும் ஒருசேரக் கெடுத்தொழிக்கும்.

1044. இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.

இழிவான சொல் பிறவாத நல்ல குடும்பத்தாரிடம் அது பிறப்பதற்கு ஏதுவான சோர்வு என்னும் நிலைமையை வறுமை உண்டாக்கிவிடும்.

1045. நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

வறுமை என்று சொல்லப்படும் துன்பம் ஒன்றினுள்ளே பலவகையான வேறுபட்டுள்ள அனைத்துத் துன்பங்களும் சென்று விளைந்திடும்.

1046. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

நல்ல நூற்பொருளைத் தளிவாக உணர்ந்து எடுத்துச் சொன்னபோதிலும் வறுமைப்பட்டவர் சொன்ன சொற்பொருள் கேட்பார் இன்றிப் பயன்படாமல் போகும்.

1047. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

அறத்தோடு பொருந்தாத வறுமை ஒருவனை அடைந்தால் ஈன்றெடுத்த அன்னையாலும் அவன் அயலானைப் போலக் கருதிப் புறக்கணித்து நோக்கப்படுவான்.

1048. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.

நேற்றும் கொலை செய்ததுபோல் துன்பம் செய்த வறுமை இன்றும் என்னிடம் வருமோ ! வந்தால் இனி யான் யாது செய்வேன்?

1049. நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.

மந்திர மருந்துகளின் துணையால் ஒருவன் நெருப்பினுள் கிடந்து உறங்கவும் முடியும். ஆனால் வறுமை வந்துள்ளபோது எந்த வகையாலும் கண்மூடி உறங்குதல் அரிது.

1050. துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

நுகரும் பொருள் இல்லாத வறியவர் செய்யக்கூடியது முற்றத் துறத்தலாகும். அங்ஙனம் செய்யாதிருப்பது பிறர் இல்லத்து உப்பிற்கும் கஞ்சிக்கும் எமனாவதேயாகும்.

106. இரவு

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.

இரந்து கேட்கத் தக்கவரைக் கண்டால் அவரிடம் பரந்து கேட்கலாம். அவர் தம்மிடம் ஏதும் இல்லையென்று கை விரிப்பாராயின் அஃது அவருக்குப் பழி. கேட்டவருக்குப் பழி இல்லை.

1052. இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்.

இரந்து கேட்ட பொருள்கள் துன்பமுறாமல் கிடைக்கப் பெற்றால் அவ்வாறு இரத்தலும் ஒருவருக்கு உலகில் இன்பம் தருவதற்கு காரணமாகும்.

1053. கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேஎர் உடைத்து.

ஒளிப்பதறியாத நெஞ்சும் கடமை உணர்ச்சியும் உள்ளவர்களின் முன்னேபோய் நின்று அவரிடம் ஒரு பொருள் இரந்து கேட்பதும் ஓர் அழகு உடையதாகும்.

1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு.

தமக்கு உள்ளதைக் கனவிலும் ஒளிப்பதற்கு அறியாதவரிடன் சென்று இரந்து கேட்டாலும் வறியார்க்கு ஈதலைப் போலவே சிறந்ததாகும்.

1055. கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.

தம்மிடம் உள்ளதை இல்லை என்று ஒளித்துக் கூறாத நன்மக்கள் இருப்பதனால்தான் உயிரைக் காக்கும் பொருட்டாக இரக்கும் சிலரும் உலகில் உள்ளனர்.

1056. கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்மை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.

உள்ளத்தை ஒளிக்கும் துன்பநிலை இல்லாதவரைக் கண்டால் இரப்பவரின் வறுமைத் துன்பங்கள் எல்லாம் ஒருசேர அவரை விட்டு ஒழியும்.

1057. இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.

இகழ்ந்து எள்ளாமல் பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் இரப்பவரின் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் பொங்கி உள்ளுக்குள்ளேயே உவகை உடையும் தன்மையுடையதாகும்.

1058. இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

வறுமையால் இரப்பவர் இல்லையானால், குளிர்ந்த இடத்தையுடைய பெரிய உலகினரின் நடமாட்டம் மரப்பாவை இயக்கும் கயிற்றால் ஆட்டப்பட்டு சென்று வந்தாற் போன்றதாகும்.

1059. ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை.

தம்மிடம் வந்து பொருள் இல்லை என்று இரந்து கொள்பவர் எவரும் இல்லாதபோது, கொடுக்க விழைவார்கட்கு இவ்வுலகில் என்ன புகழ் உண்டாகும்?

1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

இரப்பவன் தனக்கு ஈயாத எவரிடத்திலும் சினம் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். பொருள், வேண்டும்பொழுது வந்து உதவாது என்பதற்கு அவன் அடைந்துள்ள வறுமைத் துன்பமே அவனுக்கு அறிவு புகட்டும் சான்றாக அமையும்.

107. இரவச்சம்

1061. கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும்.

தம்மிடம் உள்ளதை ஒளிக்காமல் உவப்புடன் கொடுத்து உதவும் கண் போன்றவரிடமும் இரந்து நிற்காமல் ஒருவன் வறுமையைத் தாங்குதல் கோடி நன்மை தருவதாகும்.

1062. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.

இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் முயற்சி செய்து உயிர்வாழ்தல் என்றில்லாமல் சிலர் இரந்தும் உயிர் வாழுமாறு விதித்திருப்பானானால் அவன் இரப்பவனைப் போல் எங்கும் அலைந்து திரிந்து கெடுவானாக.

1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.

வறுமைத் துன்பத்தை முயற்சியால் நீக்கக்கடவோம் என்று கருதாமல் இரப்பதன் வாயிலாக நீக்கக்கடவோம் என்று கருதும் கொடுமையைப் போல் கொடுமையானது வேறு இல்லை.

1064. இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.

நுகர் பொருள் இல்லாமல் வறுமைப்பட்ட வழியும் பிறர் பால் சென்று இரத்தலுக்கு உடன்படாத சால்வு, உலகமெல்லாம் சேர்ந்தாலும் ஈடாகாத பெருமையுடையது.

1065. தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல்.

நெறியோடு கூடிய முயற்சியால் கிடைத்தது, தெளிந்த நீர்போல் சமைத்த புல்லரிசிக் கூழேயானாலும் அதனை உண்பதை விட இனிமையானது வேறொன்றும் இல்லை.

1066. ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.

தண்ணீர் பெறாது வேட்கை மிகுதியால் சாகும் பசுவினைக் கண்டு அறன் நோக்கி “இதற்கு நீர் தருவீராக” என்று இரந்தாலும் அந்த இரத்தலைவிட நாவிற்கு இழிவான செயல் ஒன்றும் இல்லை.

1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று.

இரந்து கேட்பதனால் உள்ளதை ஒளிப்பவரிடத்தில் சென்று இரத்தலைத் தவிர்க்க என்று இவ்வுலகிலுள்ள இரப்பவர் எல்லோரையும் யான் இரந்து வேண்டுகின்றேன்.

1068. இரவென்றும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

வறுமைக் கடலைக் கடப்பதற்கு மேற்கொண்ட இரத்தல் என்னும் காவலற்ற மரக்கலம் உள்ளதை ஒளித்து வைக்கும் தன்மையாகிய பாறை தாக்கினால் உடைந்து போய்விடும்.

1069. இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

உடையார்முன் இல்லார் இரந்து நிற்பதன் கொடுமையை நினைந்தால் எம் உள்ளம் கரைந்து உருகும். உள்ளத்தை ஒளிக்கும் கொடுமையை நினைத்தால், கரைந்து நின்ற உள்ளமும் இல்லாமல் அழிந்தே போகும்.

1070. கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர்.

ஒளிப்பவர் “இல்லை” என்று சொல்கின்ற அளவிலேயே இரப்பவர் உயிர் போகின்றதே, ஒளிப்பவர் உயிர் பின்னும் நிற்றலால் அஃது எங்கே புகுந்து ஒளிந்திருக்குமோ?

108. கயமை

1071. மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.

வடிவமைப்பால் கயவர் மக்களைப் போன்று இருப்பர், அவரைப்போல ஒப்புமையான ஒன்றை வேறு எந்த இருவகைப் பொருள்களிடத்திலும் யாம் கண்டதில்லை.

1072. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.

தமக்கு உறுதியானவை இவை என்று அறிந்தவரைவிடக் கயவரே நல்லபேறு உடையவர். ஏனென்றால், அவர்போல் இவர் தம் நெஞ்சில் எதைப்பற்றியும் கவலை இல்லாதவர்.

1073. தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.

கயவரும் தேவரைப்போல தாம் விரும்புகின்றவற்றைச் செய்து மனம்போன போக்கில் நடத்தலால், கயவரும் தேவரும் ஒரே தன்மையுடையவர் ஆவர்.

1074. அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.

கீழ்மக்கள் தம்மிலும் கீழாக நடப்பவரைக் கண்டால், அந்தக் கீழ்மையில் தாம் அவரைவிட மேம்பட்டிருப்பதைக் காட்டித் தமக்குள் இறுமாப்பு அடைவர்.

1075. அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.

"அரசரால் ஏதம் வரும்" என்னும் அச்சமும் கீழ்மக்களது ஆசாரத்துக்கு காரணம். அஃது ஒழிந்தால் விரும்பப்படும் பொருள் வரும்போது அதனாலும் சிறிதளவு ஆசாரம் உண்டாகும்.

1076. அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.

கயவர் தாம் கேட்டறிந்த மறை பொருளைப் பிறருக்கு வலியக் கொண்டு போய்ச் சொல்லுதலால் அவர்கள் செய்தி அறிவிக்க அறையப்படும் பறைபோன்றவர்கள் ஆவர்.

1077. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

கயவர் தம் கன்னத்தை நெரித்து உடைக்கும்படி வளைந்த கையினர் அல்லாத மற்றவருக்குத் தாம் உண்டு கழுவிய ஈரக்கையையும் கூட உதறமாட்டார்கள்.

1078. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.

அணுகிக் குறையைச் சொன்னதும் சான்றோர் இரக்கங் கொண்டு உதவுதற்குப் பயன்படுவர். கரும்புபோல் வலியவர் அழித்துப் பிழிந்தால்தான் கீழ்மக்கள் அவருக்குப் பயன்படுவர்.

1079. உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.

கீழ் மகன் பிறர் நன்றாக உடுப்பதையும் சுவையோடு உண்பதையும் கண்டால், அவர்மேல் பொறாமை கொண்டு வேண்டும் என்றே வடு உண்டாக்கவும் முயல்வான்.

1080. எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.

ஒரு துன்பம் வந்தடைந்த காலத்தில் அதற்காகக் கயவர் தம்மை விரைவில் பிறருக்கு விலையாக விற்பதற்கு உரியவராவர். அதுவன்றி வேறு எத்தொழிற்கும் உரியவராகார்.

109. தகையணங்குறுத்தல்

1081. அணங்குகொள் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு.

இந்த உருவம் தேவப் பெண்ணோ? சிறந்த அழகு மயிலோ? கனமான குழையணிந்த மானடப் பெண்ணோ? புரியாமல் என் நெஞ்சம் மயங்குகின்றதே.

10.82. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து.

என்னை அவள் நோக்கினாள், என் வார்வைக்கு எதிரே பார்த்தாள். அந்தப் பார்வை தானே தாக்கி வருத்தும் தெய்வப்பெண் ஒரு சேனையையும் கொண்டு வந்து தாக்கினாற் போன்றது.

1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு.

“இயமன்” என்று சொல்லப்படுவதை இதன் முன்னர் அறியேன். இன்று நான் அதனை அறிந்து விட்டேன். அது அழகிய பெண் தன்மையுடன் போர் செய்யும் கண்களையுடையது.

1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.

தன்னைக் கண்டவரின் உயிரை உண்ணுகின்ற தோற்றத்தோடு பெண்தன்மையுடைய இந்தப் பேதைக்குக் கண்களின் தன்மைகள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுள்ளனவே.

1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.

இந்த இளமங்கையின் பார்வை வருத்தும் கூற்றமோ? பிறளுங் கண்ணோ? மருளும் பெண்ணோ? இந்த மூன்று தன்மையும் தன்பால் கொண்டுள்ளதே.

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கஞர்
செய்யல மன்இவள் கண்.

வளைவான இவள் புருவங்கள் கோணாமல் நேராக இருந்து மறைக்குமானால், அவற்றைக் கடந்து, இவளுடைய கண்களும் யான் நடுங்கும்படியான துன்பத்தைச் செய்ய மாட்டாவே.

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.

இந்த மாதின் சாயாத கொங்கைகளின்மேல் அணிந்த ஆடை, மதம் கொண்ட ஆண் யானையின்மேல் இட்ட முகபடாம் போன்றது.

1088. ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு.

போர்க்களத்தில் பகைவரும் அஞ்சுதற்குக் காரணமான என் வலிமை, ஒளி பொருந்திய இவள் நெற்றியிடம் தோற்று அழிந்ததே.

1089. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.

பெண் மானினது போன்ற இளமைப் பார்வையும், நாணமும் உடைய இவளுக்கு ஒரு தொடர்பும் இல்லாத அணிகளைப் பூட்டி அழகுபடுத்துவது ஏனோ?

1090. உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
குண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.

உண்டவருக்கு மட்டிலும் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும் கள் காமத்தைப்போல் கண்டவருக்கு மகிழ்வை உண்டாக்கும் ஆற்றலுடையது அல்லவே.

110. குறிப்பறிதல்

1091. இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

இவளுடைய மையுண்ணும் கண்களில் இருவகைப் பார்வைகள் உள்ளன. ஒன்று என்னிடத்து நோய் செய்யும் பார்வை. மற்றொன்று அந்நோக்கு மருந்தாகும் பார்வை.

1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது.

கண்ணால் என்னை களவு கொள்கின்ற இவளது அருகில் சிறுபார்வை காமத்தின் சரி பாதி அன்று. அதனினும் மிகுதியாகும்.

1093. நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.

அன்போடு என்னை நோக்கினாள், யான் கண்டதும் நோக்கித் தலை குனிந்தாள். அக்குறிப்பு அவள் வளர்க்கும் அன்பினுள் வார்க்கின்ற நீராகும்.

1094. யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும்.

யான் அவளை நோக்கும்கோது அவள் நிலத்தை நோக்குவாள். யான் நோக்காதபோது அவள் என்னை நோக்கி மெல்லத் தனக்குள் மகிழ்ந்து புன்முறுவல் விளைவிப்பாள்.

1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கண்ததாள் போல நகும்.

என்னை நேராகக் குறித்துப் பார்க்காத அத்தனைமையேயன்றி, ஒரு கண்ணைச் சுருக்கினவள்போல் என்னை நோக்கித் தனக்குள் மகிழ்வாள்.

1096. உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.

புறத்தே அயலார்போல் அன்பில்லாத சொற்களைச் சொன்னாலும், அகத்தே பகை இல்லாதவரின் சொல் என்பது விரைவில் உணரப்படும்.

1097. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறா அர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.

பகை கொள்ளாத போலக் கடுஞ்சொல்லும் பகைவர் போலப் பார்க்கும் சினந்த பார்வையும், புறத்தே அயலார்போல் இருந்து அகத்தே அன்பு கொண்டவரின் குறிப்பாகும்.

1098. அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப்
பசையினாள் பைய நகும்.

அவளை இரப்பது போலயான் நோக்கும்போது அதனால் நெகிழ்ந்தவளாய் மெல்லச் சிரிப்பாள். அதனால் அசையும் இயல்புடையவளுக்கு அப்போது ஓர் உழகு உள்ளது.

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

புறத்தே அயலார் போல் அன்பில்லாத பொது நோக்கம் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தலும், அகத்தே காதல் கொண்டவரிடம் காணப்படும் ஓர் இயல்பாகும்.

1100. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல.

இருவர் கண் இணைகளும் நோக்கால் ஒத்திருந்து அன்பு செய்யுமானால், அதற்குமேல் வாய்ச் சொற்களால் என்ன பயனும் இல்லாமல் போகின்றன.

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101. கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள.

கண்டும் கேட்டும் உண்டும் முகர்ந்தும் தீண்டியும் அறிகின்ற ஐந்து புலன்களாகிய இன்பங்களும் ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த இவளிடத்தில் மட்டிலுமே உள்ளன.

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தந்நோய்க்குத் தானே மருந்து.

நோய்க்கு மருந்தாவன நோயல்லாத பிற பொருள்களாக உள்ளன. ணிகலன்கள் புனைந்த இவளால் உண்டான நோய்க்கு இவளே மருந்தாக அமைகின்றாள்.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணாள் உலகு.

தாம் விரும்பும் காதலியரின் மெல்லிய தோள்களில் துயிலும் இன்பத்தைப் போலத் திருமால் உலகமாகிய வைகுந்தத்தில் பெறும் இன்பமும் இனிதாக இருக்குமா?

1104. நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்.

விட்டுப் பிரிந்தால் சுடுகின்றது. கிட்ட நெருங்கினால் குளிர்ச்சியாக உள்ளது. இத்தகைய புதுமையான நெருப்பை இவள் எங்கு பெற்றாளோ?

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.

மலரணிந்த கூந்தலைஉடைய இவளுடைய தோள்கள் விரும்பியபொழுது விரும்பப்பட்ட பொருள்கள் வந்து இன்பம் விளைவித்தல்போலவே இன்பம் தருகின்றன.

1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.

இம்மங்கையின் தோள்களை நான் தீண்டுகின்ற போதெல்லாம் என் உயிர் தளிப்பதால் இவளுடைய தோள்கள் அமிழ்தினால் செய்யப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.

தம் சொந்த இல்லத்திலிருந்து தாம் ஈட்டிய பொருள்களைப் பகுத்துண்டால் பெறும் இன்பத்தைப் போன்றது இம் மங்கையைத் தழுவுவதால் அடையும் இன்பம்.

1108. வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

காற்றும் இடையிலே புகுந்து பிளந்து செல்லாதபடி இறுக்கமாக தழுவுதல், ஒருவரையொருவர் விரும்பிக் கூடும் காதலர் இருவருக்கும் இனிமை தருவதாகும்.

1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

ஊடலும் அதனை அளவோடு உணர்ந்து தெளிவித்தலும் அதன்பின் கூடுதலும் ஆகிய இவை காதல் வாழ்வு நிறைவேறப் பெற்றவர் அடையும் பயன்களாகும்.

1110. அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.

நூற்பொருள்களை அறியும்தோறும் முன்னைய அறியாமையைக் காண்பது போல, செந்நிற அணிகளை உடையவளிடம் சேரும்தோறும் காதல் இன்பம் உண்டாகிறது.

112. நலம் புனைந்துரைத்தல்

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

னிச்ச மலரே! நீ முகர்ந்தாலே வாடும் நல்ல மென்மைத் தன்மை பெற்றுள்ளாய் ! நீ வாழ்க! யாம் விரும்பும் காதலியோ உன்னைவிட மென்மைத்தன்மை உடையவள்.

1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.

நெஞ்சமே! இவளுடைய கண்கள் பலரும் காண்கின்ற (குவளை) மலர்களை ஒத்துள்ளன என்று நினைத்து ஒத்த மலர்களைக் கண்டால் நீ மயங்குகின்றாய்.

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோள் அவட்கு.

மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய இவளுக்குத் தளிரே மேனி, முத்தே பல், இயற்கை மணமே மணம், வேலே மையுண்ட கண்.

1114. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று.

குவளை மலர்கள் காணும்தன்மை பெறுமானால் இவளுடைய கண்களுக்கு யாம் ஒப்பாக மாட்டோம் என்று தலை கவிழ்ந்து நிலத்தை நோக்கும்.

1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

அவள் தன் இடையின் மென்மையை நினையாதவளாய் காம்பு கிள்ளாமல் அனிச்ச மலரைக் கூந்தலில் சூடினாள். அவற்றாள் நொந்து வருந்தும் அவளுயை இடைக்குப் பறைகள் நல்லனவாக ஒலியா.

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

விண்மீன்கள் திங்களுக்கும் இவளது முகத்திற்கும் யாதொரு வேறுபாடும் கண்டறிய முடியாமல் தம் நிலையில் நிற்க முடியாமல் கலங்கித் திரிகின்றனவே.

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

தேய்ந்து பின்பு படிப்படியாக வளர்ந்து நிறைந்து விளங்குகின்ற திங்களிடம் உள்ளதுபோல இந்த நங்கையினுடைய முகத்தில் களங்கம் உண்டோ? இல்லையே!

1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.

திங்களே! இந்த நங்கையின் முகம்போல தேய்தல் வளர்தல் இன்றியும், களங்கம் இன்றியும் நின்னால் ஒளிவீச முடியுமானால் நீயும் இவள்போல் என் காதலுக்கு உரிமை பெறுவாய்.

1119. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.

வான்மதியே! குவளை மலர்போன்ற கண்களையுடைய இவளது முகத்தை நீ ஒத்திருக்க விரும்பினால், இனியாவது நீ பலரும் காணும்படியாகத் தோன்றாதிருப்பாயாக!

1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின்தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

அனிச்ச மலரும் அன்னப் பறவையின் மெல்லி இறகுகளும் இம் மாதின் மெல்லிய அடிகளுக்கு நெருஞ்சிப் பழம் (முள்) போல் வருத்தும்.

113. காதற் சிறப்புரைத்தல்

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாயிலெறு ஊறிய நீர்.

மென்மையான மொழிகளைப் பேசுகின்ற இவளது வெள்ளிய பற்களிடையே ஊறிய நீர் பாலோடு தேன் கலந்தாற் போன்ற மிகுந்த சுவையினை யுடையதாகும்.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.

இம்மடந்தையோடு எம்மிடத்து உண்டான உறவுமுறை, உடம்போடு உயிருக்கு இடையேயுள்ள தொடர்பு போன்றதாகும்.

1123. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாய்யாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.

எனது கண்ணின் கருமணியிலுள்ள பாவையே. நீ அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிவிடுவாயாக. ஏனெனில், யான் விரும்புகின்ற அழகிய நெற்றியையுடைய இவளுக்கு என் கண்ணில் இருக்க வேறு இடம் இல்லையே.

1124. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து.

ஆய்ந்தெடுத்த அணிகலன்களையுடைய இவள் என்னுடன் இருக்கும்போது என் உயிருக்கு வாழ்வு போன்றவள். பிரியும்போது அவ்வுயிருக்குச் சாதலையொத்தவள்.

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

ஒளி பொருந்தியனவாய்ப் போர் புரிகின்ற கண்களையுடைய இவளது பண்புகளை யான் மறந்தால், பிறகு நினைக்க முடியும். ஆனால் அதனை எப்போதும் நான் மறந்ததில்லையே.

1126. கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.

எம் காதலர் எம் கண்ணுள்ளிருந்து ஒருபோதும் நீங்கார். எம் கண்களை மூடி இமைத்தாலும் அதனால், வருந்தார். அவர் அவ்வளவு நுட்பமானவர்.

1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.

எம் காதலர் எம் கண்ணினுள் இருக்கின்றார். ஆகையால் மை எழுதினால் அவர் மறைவதை எண்ணிக் கண்ணுக்கு மையும் எழுதமாட்டோம்.

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து.

எம் காதலர் எம் நெஞ்சினுள் உறைகின்றார். ஆகையால் சூடான பொருளை உண்டால் அவர் வெப்பமுறுதலை எண்ணி அதனை உண்ணுவதற்கும் அஞ்சுகின்றோம்.

1129. இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.

கண் இமைத்தால் கண்ணுள் இருக்கும் காதலர் மறைந்து போதலை அறிகின்றேன். அவ்வளவிற்கே இந்த ஊரார் அவரை அன்பற்றவர் என்கின்றனரே.

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.

காதலர் எம் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து உறைகின்றார். அப்படி இருந்தும் அவர் பிரிந்து போய்விட்டார். அதனால் அன்பில்லாதவர் என்று இந்த ஊரார் அவரைப் பழிக்கின்றனரே.

114. நாணுத் துறவுரைத்தல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி.

காமநோயால் துன்புற்றுத் தம் காதலியின் அன்பு பெறாமல் வருந்தியவருக்கு மடலூர்தல் அல்லாமல் வேறு வலிமையான துணை ஒன்றும் இல்லை.

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

காதலியின் பிரிவால் நேரிடும் துயரத்தைப் பொறுக்காத என் உடம்பும் உயிரும் நாணத்தை என்னிடமிருந்து நீக்கி நிறுத்தி விட்டு மடலேறத் துணிந்துவிட்டன.

1133. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல்.

நாணத்தையும் நல்ல ஆண்மையையும் முன்பு பெற்றிருந்தேன். காதலியைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற இப்பொழுது காமநோய் மிகுந்தவர் ஏறும் மடற்குதிரையையே பெற்றுள்ளேன்.

1134. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை.

நாணமும் நல்ல ஆண்மையுமாகிய தோணிகளைக் காம நோய் என்கிற கடுமையான வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு செல்கின்றது.

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.

வளைந்த சிறு வளையல்களை அணிந்த காதலி தான் மாலைப் பொழுதிலே வருந்தும் துயரத்தையும் மடலூரும் நிலைமையையும் எனக்குத் தந்தாள்.

1136. மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண்.

அந்த நங்கையின் பொருட்டாக என் கண்கள் உறங்காமல் உள்ளன. அதனால் நள்ளிரவு வேளையிலும் மடலூர்தல் பற்றி உறுதியாக நினைக்கின்றேன்.

1137. கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.

கடல் போன்ற காம நோயால் வருந்தியும், மடலூராமல் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண் பிறப்பைப் போல் பெருமையுடைய தகுதி ஆணுக்கு இல்லை.

1138. நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறுந்து மன்று படும்.

நெஞ்சை நிறுத்தும் நிறையற்றவர் இவர் என்றும் மிகவும் இரங்கத்தக்கவர் இவர் என்றும் கருதாமல் காமநோய் மறைந்திருத் தலைக் கடந்து மன்றத்திலும் தானாக வெளிப்படுகின்றதே.

1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.

பொறுத்திருந்தால் எல்லாரும் அறிந்தாரில்லை என்று நினைத்தே, என் காமநோய் இவ்வாறு தெருவில் பலரும் அறியுமாறு மயங்கித் திரிகின்றது போலும்.

1140. யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவிலர்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

யாம் பட்ட இத்துன்பங்களைத் தாம் படாமையால்தான் அறிவில்லாதவர் யாம் கண்ணாற் காணும்படியாக எம் எதிரே நின்று எம்மைக் கண்டு நகையாடுகின்றனர்.

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

1141. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலராறியார் பாக்கியத் தால்.

எங்கள் தொடர்பைப்பற்றி ஊரில் பழிச்சொல் எழுந்தும் என் அரிய உயிர் இன்னும் நீங்காது நிற்கின்றது அது என் நல் வினையின் பயனால்தான் என்பதைப் பலரும் அறியாமல் உள்ளனர்.

1142. மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்.

(குவளை) மலரைப் போன்ற கண்களையுடைய இவளின் அருமை அறியாமல், இந்த ஊரார் இவளை எளியவளாகக் கருதி அலர் கூறி எமக்கு உதவி செய்தனர்.

1143. உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

ஊரார் எல்லாருமே அறிந்த இந்தப் பழிச் சொல் நமக்குப் பொருந்ததோ? பொருந்துமாதலால் இந்த அலர் பெற முடியாமலிருந்து பெற்றாற்போன்ற நன்மை உடையதாக உள்ளது.

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
துவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.

எம் காமம் ஊரார் கூறுகின்ற தூற்றலால் வளர்ந்து வருகின்றது. அந்தத் தூற்றல் இல்லையானால் அது இன்பம் தருதலை இழந்து சுருங்கிப் போகும்.

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.

களிக்குந்தோறும் மேன்மேலும் கள்ளுண்டலை விரும்பினாற்போல, காமமும் அலரால் வெளிப்பட வெளிப்பட மேலும் இனிமையாகின்றது.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

காதலரைக் கண்டது ஒருநாள்தான், அதனால் எழுந்த தூற்றுதலோ திங்களை பாம்பு கொண்ட செய்தி எங்கும் பரவினாற் போல எங்கும் நன்றாகப் பரவி விட்டதே.

1147. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.

இந்தக் காமநோய் ஊராரின் பழிச் சொற்களை எருவாகவும் அது கேட்டு அன்னை சொல்லும் கடுஞ் சொல்லை நீராகவும் கொண்டு செழித்து வளர்கின்றது.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.

பழிச் சொல்லால் காமத்தைத் தணித்துவிடுவோம் என்று முயலுதல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்போம் என்று முயல்வதைப் போன்றது.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

அஞ்சற்க என்று அன்று உறுதி கூறியவர் இன்று பலரும் நாணும்படியாக நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பின், அலருக்கு நாணவும் நம்மால் இயலுமோ?

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும்இவ் வூர்.

யாம் விரும்புகின்ற அலரை இவ்வூரார் எடுத்து மொழிகின்றனர். அதனால் இனிமேல் காதலர் வேண்டினால் விரும்பியவாறு அதற்கு (உடன் போக்கிற்கு) உடன்படுவர்.

116. பிரிவாற்றாமை

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழவார்க்கு உரை.

பிரிந்து செல்லாத நிலைமையாக இருந்தால் எனக்குச் சொல்லுக. பிரிந்து சென்று விரைவில் திரும்பிவருவது பற்றயானால் அது வரையில் உயிர்வாழ வல்லவர்க்குச் சொல்லுக.

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைததால் புணர்வு.

அவருடைய அன்பான பார்வை முன்பு இன்பம் உடையதாக இருந்தது. இப்பொழுதோ பிரிவை நினைத்து அஞ்சுகின்ற துன்பத்தால் அவருடைய புணர்ச்சியும் துன்பமாகத் தோன்றுகின்றது.

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

அறிவுடைய காதலரிடத்தும் ஒவ்வொரு சமயம் பரிவு உள்ளபடியால் அவர் பிரியேன் என்று சொன்ன சொல்லும் நம்பித் தெளிவது அரிதாயுள்ளது.

1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.

அருள் செய்த காலத்தில் அஞ்சற்க என்று கூறித் தேற்றியவர் இப்போது பிரிந்து செல்வாரானால் அவர் கூறியஉறுதி மொழியை நம்பித தெளிந்த நமக்குக் குற்றம் உண்டோ?

1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.

காத்துக் கொள்வதானால் காதலர் பிரியாதபடி தடுத்துக் காக்க வேண்டும். அவர் பிரிந்து நீங்கினால் மீண்டும் அவரைக் கூடுதல் என்பது நமக்கு அரிதாகும்.

1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும நசை.

பிரிவைப்பற்றித் தெரிவிக்கும் அளவிற்குக் கல் நெஞ்சம் உடையவரானால் அத்தகையவர் மீண்டும் வந்து நமக்கு இன்பம் நல்குவார் என்னும் நம் ஆசையும் பயனற்றது.

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.

என் மெலிவால் முன்கையில் கழன்று நின்ற வளையல்கள் தலைவன் என்னை விட்டுப் பிரிந்த செய்தியை ஊரரிய எடுத்துக் காட்டித் தூற்றமாட்டாவோ?

1158. இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.

தோழியர் எவருமே இல்லாத ஊரில் வாழ்தல் துன்பமானது. இனிய காதலரைப் பரிந்து தனித்திருப்பது அதைவிட மிகவும் துன்பமானது.

1159. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ.

நெருப்பு தன்னைத் தொட்டால் சுடுவதல்லாமல் காம நோயைப் போல தன்னை விட்டு அகன்ற கொழுதும் சுடவல்ல தாகுமோ?

1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழவார் பலர்.

பிரியமுடியாத பிரிவிற்கு உடன்பட்டு, பிரியும்போது உண்டாகும் துயரையும் தாங்கி, பிரிந்தபின் பொறுத்திருந்து, அதன் பின்னரும் உயிரோடு இருக்கும் மகளிர் உலகத்தில் பலர்.

117. படர் மெலிந்து இரங்கல்

1161. மறைப்பேன் யானி.்.தோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

இக் காமநோயைப் பிறர் அறியாமல் யான் மறக்கேன். ஆனால் அது இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் மிகுவதுபொல் சுரந்து சுரந்து பெருகுகின்றது.

1162. கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்.

இக் காமநோயைப் பிறர் அறியாமல் மூடி மறைக்கவும் முடியவில்லை. நோயை விளைவித்த காதலர்க்குத் தூது அனுப்பித் தெரிவிக்கவும் நாணம் தருகின்றது.

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி னகத்து.

பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுக்காமல் வருந்துகின்ற என் உடம்பினிடத்தில் உயிரைக் காவடித் தண்டாகக் கொண்டு காம நோயும் நாணமும் இரு முனைகளிலும் தொங்குகின்றன.

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.

காம நோயாகிய கடலே எனக்கு நிலையாக உள்ளது. ஆனால், அதை நீந்திக் கடந்து செல்வதற்குப் பாதுகாப்பாகிய தோணியைப் பெற்றேன் இல்லை.

1165. துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.

இன்பமாகிய நட்புடைய நம்மிடமே துன்பத்தை வரச் செய்ய வல்லவர், பகையை வெல்வதற்கான வலிமை வேண்டும்போது என்ன செய்வாரோ?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அ.்.தடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.

காமம் மகிழ்விக்கும்பொழுது அதன் இன்பம் கடலளவு பெரிதாயுள்ளது. அது நம்மை வருத்தும்போது அதன் துன்பமோ கடலைவிடப் பெரிதாக உள்ளதே.

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளன்.

காமம் என்னும் வெள்ளத்தை நீந்தியும் அதன் கரையை யான் காணவில்லை. இந்த நள்ளிரவிலும் யான் ஒருத்தியே உறங்காமல் வருந்தியபடித் தனியாக இருக்கின்றேன்.

1168. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.

இந்த இராக் காலமும் இரங்கத்தக்தாய் உள்ளது. மற்ற எல்லா உயிர்களையும் உறங்கச் செய்துவிட்டு, என்னையன்றி யாரையும் தனக்குத் துணை இல்லாமல் உள்ளது.

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.

பிரிவுத் துயராலே வருந்தும்போது மிகநீண்டது பொலக் கழிகின்ற இராப்பொழுது, நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த கொடியவரின் கொடுமையைவிட மிகமிகக் கொடியது.

1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண்.

காதலர் இருக்கும் இடத்திற்கு என் உள்ளத்தைப்போல் உடலும் செல்ல முடியுமானால் என் கண்கள் இவ்வாறு கண்ணீர் வெள்ளத்தில் நீந்த வேண்டியதில்லை.

118. கண் விதுப்பழிதல்

1171. கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது.

இக்கண்கள் அவரைக் காட்டியதால் அல்லவா நீங்காத இக்காம நோயை யாம் பெற்றோம்? அவ்வாறிருக்க, காட்டிய கண்கள் தாமே இப்பொழுது அழுவது ஏன்?

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்.

பின்விளைவுபற்றி ஆராய்ந்து உணராமல் அன்று அவரை நோக்கிக் காதல் கொண்ட கண்கள் இன்று அன்பு கொண்டு என் துயரைப் பகுத்து உணராமல் தாமும் துன்பத்தால் வருந்துவது ஏன்?

1173. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.

அன்று காதலரைக் கண்கள் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்றுதாமே அழுகின்றன. இது நகைக்கத்தக்க தன்மையுடையது.

1174. பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து.

அன்று என் கண்கள் தப்பிப் பிழைக்க முடியாத அளவு தீராத காமநோயை என்னிடம் விளைவித்து நிறுத்திவிட்டு, தாமும் அழமுடியாமல் நீர்வற்றி வரண்டுவிட்டன.

1175. படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.

அன்று கடலும் தாங்கமுடியாத பெரிதான காமநோயை உண்டாக்கிய என் கண்கள், இன்று உறங்கமுடியாமல் துன்பத்தால் அழுகின்றன.

1176. ஓஒ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது.

எமக்கு அன்று இந்தக் காம நோயை உண்டாக்கிய கண்கள் இன்று தாமும் இத்தகைய துன்பத்தைப்பட்டு வருந்துவது மிகவும் இனியதே.

1177. உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

அன்று விரும்பி நெகிழ்ந்து காதலரைக் கண்டு மகிழ்ந்த கண்கள், இன்று உறக்கமின்றித் துன்பத்தால் வருந்தி வருந்திக் கண்ணீரும் அற்றுப் போவதாக.

1178. பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.

உள்ளத்தால் விரும்பாமல் சொல்லளவில் விரும்பிப் பழகியவர் ஒருவர் உள்ளஎர். அவரைக் காணாமல் கண்கள் அமைதியுறவில்லை.

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.

காதலர் வாராதொழியினும் உறங்கா. வந்தாலும் உறங்கா. இவற்றுக்கிடையே என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை அடைந்துள்ளன.

1180. மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.

அறையப்படும் பறைபோல் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்களையுடைய எம்மைப் போன்றவரிடத்தில் மறைபொருளான செய்தியை அறிதல் ஊரார்க்கு எளிதாகும்.

119. பசப்புறு பருவரல்

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்புயார்க்கு உரைக்கோ பிற.

விரும்பிய காதலரின் பிரிவுக்கு அந்நாளில் உடன்பட்டேன். இப்பொழுது பசலையுற்ற என் தன்மையை வேறு யாருக்குச் சென்று சொல்வேன்?

1182. அவர்தந்தார் என்னும்தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு.

அந்தக் காதலர் உண்டாக்கினார் என்னும் பெருமிதத் தோடு இந்தப் பசலை நிறம் உரிமையோடு என் மேனிமேல் ஏறி ஊர்ந்து எங்கும் பரவி வருகின்றது.

1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து.

என் அழகையும் நாணத்தையும் அவர் தம்மோடு எடுத்துக் கொண்டார். அதற்குக் கைம்மாறாகக் காம நோயையும் பசலை நிறத்தையும் எனக்குத் தந்துள்ளார்.

1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

யான் அவருடைய நல்லியல்புகளையே நினைக்கின்றேன். அவைபற்றியே பேசுவேன். அவ்வாறு இருந்தும் பசலை வந்தது வஞ்சனையோ? வேறு வகையோ? அறியேன்.

1185. உவக்காண் எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது.

அதோ பார். எம்முடைய காதலர் பிரிந்து செல்கின்றார். இதோ பார். என்னுடைய மேனியில் பசலை நிறம் வந்து பற்றிப் படர்கின்றது.

1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கண்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

விளக்கின் ஒளிகுறையும் சமயத்தைப் பார்த்து, தான் வரக் காத்திருக்கும் இருளைப் போலவே, காதலரின் தழுவுதலின் சோர்வை பசலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றது.

1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

தலைவரைத் தழுவியபடியே கிடந்தேன், பக்கத்தே சிறிது அகன்றேன், அவ்வளவிலே பசலை நிறம் அள்ளிக் கொள்வது போல் என்மீது வந்து மிகுதியாகப் பரவிவிட்டதே.

1188. பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.

இவள் பிரிவால் வருந்திப் பசலை நிறம் அடைந்தாள் என்று என்னைப் பழி சொல்வதே அல்லாமல் இவளைக் காதலர் பிரிந்து சென்றார் என்று சொல்பவர் யாரும் இல்லையே.

1189. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.

பிரிவுக்கு உடன்படச் செய்த காதலர் நல்ல நிலையினர் ஆவார் என்றால், என்னுடைய மேனியும் உள்ளபடியே பசலை நோயினை அடைவதாகுக.

1190. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்.

பிரிவுக்கு உடன்படச் செய்து பிரிந்து சென்றவர், நமக்கு அருள் செய்யாததுபற்றி ஊரார் தூற்றாமல் இருப்பாரானால், யான் பசந்தேன் என்று பேர் பெறுவதும் நல்லதேயாகும்.

120. தனிப்படர் மிகுதி

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

தாம் விரும்பும் காதலர் தம்மை விரும்புகின்ற பேறுபெற்ற மகளிர் காதல் வாழ்க்கையின் பயனாகிய விதையற்ற கனியைப் பெற்றவரே ஆவர்.

1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தாற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.

தம்மை விரும்புகின்றவர்க்குக் காதலர் அளிக்கும் அன்பு, உயிர்வாழ்கின்றவர்க்கு மேகம் மழை பெய்து காப்பதைப் போன்றது.

1193. வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு.

காதலரால் விரும்பப்படுகின்றவர்க்குப் பிரிவுத் துன்பம் இருந்தாலும் மீண்டும் வந்தபின் இன்பமாக வாழ்வோம் என்னும் செருக்கு ஏற்றதாகும்.

1194. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின்.

தாம் விரும்பும் காதலரால் விரும்பப் படாவிட்டால் உலகத்தாரால் விரும்பப்படும் நிலையில் உள்ளவரும் நல்வினை பொருந்தியவர் அல்லர்.

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை.

தாம் காதல் கொண்டவர் தாமும் அவ்வாறே தம்மிடம் காதல் கொள்ளாவிட்டால், தமக்கு அவர் என்ன நன்மை செய்வார்?

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.

காதல் ஒருபக்கமாக இருந்தல் மிகவும் துன்பம் தருவது. காவடித் தண்டின் சுமைபோல இருபக்கமாகவும் ஒத்திருப்பது மிகவும் இன்பம் தருவதாகும்.

1197. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்.

காதலர் இருவரிடத்திலும் ஒத்திருக்காமல் ஒருவரிடத்தில் மட்டும் காமன் நின்று இயங்குவதால் என் துன்பத்தையும் வருத்தத்தையும் அவன் அறியமாட்டானோ?

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

தாம் விரும்பும் காதலரின் இனிய சொல்லைப் பெறாமல் உலகத்தில் பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுத்து வாழ்கின்ற மகளிரைப்போல் வன்கண்மை உடையவர்கள் இல்லை.

1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு.

யான் விரும்பிய காதலர் மீண்டும் வந்து அன்பு செய்யார் என்றாலும், அவரைப் பற்றிய புகழைக் கேட்பதும் என் செவிக்கு இன்பமாக உள்ளது.

1200. உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

நெஞ்சமே, நீ வாழ்க, நின்னிடம் அன்பற்றவரிடம் நினது மிகுந்த துன்பத்தை உரைக்கின்றாய். அதனை விட்டு எளிதாகக் (காமக்) கடலைத் தூர்ப்பதற்கு நீயும் முயல்வாயாக.

121. நினைந்தவர் புலம்பல்

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது.

முன்பு கூடி நுகர்ந்த இன்பத்தைப் பின்பு நினைத்தாலும் தீராத பெரிய மகிழ்ச்சியைத் தருவதனால், உண்டால் மட்டும் மகிழ்ச்சிதரும் கள்ளைவிடக் காமமே இன்பம் நல்குவதாகும்.

1202. எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல்.

யாம் விரும்புகின்ற காதலரை நினைத்தாலும் பிரிவுத் துன்பம் இல்லாமல் போகின்றது. அதனால் காமம் எவ்வளவு அளவினதானாலும் ஒருவகையில் இன்பம் தருவதாகும்.

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினப்பது போன்று கெடும்.

தும்மல் வருவதுபோல் தோன்றி வராமல் அடங்கிவிடுகின்றதே. அதனால் நம் காதலர் நம்மை நினைப்பவர் போல் இருந்து நினையாமற் போயினாரோ?

1204. யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எம்நெஞ்சத்து
ஓஒ உளரே அவர்.

எம்முடைய நெஞ்சில் காதலாரகிய அவர் எப்பொழுது உள்ளார். அதுபோலவே, நாமும் அவருடைய நெஞ்சில் எப்பொழுதும் நீங்காமல் இருக்கின்றோமோ?

1205. தம்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.

தம்முடைய நெஞ்சில் எம்மை வரவிடாது காவல் செய்து கொண்ட நம் காதலர் நம் உள்ளத்திலும் தாம் ஓயாமல் வருவதைப்பற்றி நாணப்படமாட்டாரோ?

1206. மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.

காதலராகிய அவரோடு யான் இன்பமாயிருந்த அந்த நாட்களின் நினைவால்தான், நான் உயிரோடு உள்ளேன். வேறு எதனால் நான் அவரைப் பிரிந்து உயிர் வாழ்கின்றேன்?

1207. மறப்பின் எவனாவன் மன்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

காதலரை மறந்தறியாமல் நினைத்தாலும் உள்ளத்தைப் பிரிவுத் துன்பம் சுடுகின்றதே. நினைக்காமல் மறந்து விட்டால் என்ன ஆவேனோ?

1208. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு.

காதலரை எவ்வளவு அதிகமாக நினைத்தாலும் என் மீது சினங் கொள்ளார். காதலர் செய்யும் சிறந்த உதவியே அதுதான்.

1209. விளியும்என் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து.

"நாம் இருவரும் வேறு அல்லேம்" என்று அடிக்கடி சொல்லும் அவர், இப்போது அன்பில்லாமல் இருப்பதை மிகவும் நினைந்து என் இனிய உயிர் அழிகின்றது.

1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

திங்களே, என் உள்ளத்தில் பிரியாதிருந்து என்னைப் பிரிந்து சென்ற காதரை என் கண்ணால் தேடிக் காண்பதற்காக நீயும் வானத்தில் மறைந்துவிடாது இருப்பாயாக.

122. கனவு நிலை உரைத்தல்

1211. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

பிரிவால் வருந்திய நான் அயர்ந்து உறங்கியபோது காதலர் அனுப்பிய தூதோடு வந்த கனவுக்கு யான் விருந்தாக என்ன கைம்மாறு செய்து உதவுவேன்.

1212. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

யான் விரும்பும்போது என் கண்கள் உறங்குமானால் கனவில் வந்து தோன்றும் காதலருக்கு யான் தப்பிப் பிழைத்திருக்கும் உண்மையை உரைப்பேன்.

1213. நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.

நனவிலே வந்து நமக்கு அன்பு செய்யாதிருக்கின்ற காதலரைக் கனவிலாவது கண்டு மகிழ்வதால்தான் என் உயிர் இன்னும் நீங்காமல் உள்ளதாகின்றது.

1214. கனவினால் உண்டாகும் காமம் நனவினால்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.

நனவில் வந்து கூடி அன்பு செய்யாத காதலரைத் தேடி அழைத்து வருவதற்காகவே அவரைப் பற்றிய காதல் நிகழ்ச்சிகள் கனவில் உண்டாகின்றன.

1215. நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.

முன்பு நனவில் காதலரைக் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் அப்பொழுது மட்டுமே இனிதாக இருந்தது. இப்பொது காணும் கனவும் கண்டபொழுது மட்டுமே இன்பமாக உள்ளது.

1216. நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

நனவு எனப்படும் ஒரு நிலை இல்லாதிருக்குமானால், கனவில் வருகின்ற நம் காதலர் எப்பொழுதுமே நம்மைவிட்டுப் பிரியாதிருப்பர் அல்லவோ?

1217. நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது.

நனவில் வந்து நமக்கு அன்பு செய்ய நியைாத அக்கொடிய காதலர், கனவில் மட்டும் வந்து எம்மை வருத்துவது எதனாலோ?

1218. துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.

நான் உறங்கும்போது கனவில் வந்து என் தோள்மேல் உள்ளவராகி, விழித்திருக்கும்போது உடனே விரைந்து என் நெஞ்சில் உள்ளவராகின்றார்.

1219. நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.

கனவில் காதலர் வரக்காணாத மகளிர், நனவில் வந்து அன்பு செய்யாத காதலரைக் குறித்து வருந்தி மனம் நொந்து கொள்வர்.

1220. நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர்.

நனவில் நம்மைவிட்டு நீங்கினார் என்று காதலரை இவ்வூரார் பழித்துப் பேசகின்றனரே. இவர்கள் எம்மைப் போல் தம் காதலரைக் கனவில் காண்பதில்லையோ?

123. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

பொழுதே, நீ மாலைக் காலமும் அல்லை (காதலரை மணந்து பிறகு பிரிந்து வாழும்) மகளிரின் உயிரை உண்ணும் முடிவுக் காலமாக ஆவாய்.

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வண்கண்ண தோநின் துணை.

மயங்கிய மாலைப்பொழுதே வாழ்க. நீயும் எம்மைப் போலவே துன்பமுற்றுத் தோன்றுகின்றாயே. நின் துணையும் எம் காதலரைப் போலவே இரக்கமற்றதோ?

1223. பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

பனி தோன்றிப் பசந்த நிறங் கொண்ட மாலைக்காலம் எமக்கு வருத்தம் தோன்றி மேன்மேலும் வளரும்படியாகவே வருகின்றது.

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.

காதலர் அருகே இல்லாதபோது கொலை செய்யும் இடத்தில் ஆறலைப்பார் வருவது போல, இம்மாலைப் பொழுதும் எம் உயிரைக் கொள்வதற்காகவே வருகின்றது.

1225. காலைக்கு செய்தநன்று என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

காலைப் பொழுதுக்கு யாம் செய்த நன்மைதான் யாது? எம்மை இப்படிப் பெரிதும் வருத்துகின்ற மாலைப் பொழுதுக்கு யாம் செய்த பகையாகிய தீமைதான் என்ன?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.

மாலைப்பொழுது இவ்வாறு துன்பம் செய்ய வல்லது என்பதைக் காதலர் எம்மை விட்டு நீங்காமல் கூடியிருந்த காலத்தில் யான் அறியவே இல்லை.

1227. காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம போதாகி
மாலை மலரும் இந் நோய்.

இந்தக் காமநோய் காலைப்பொழுதில் அரும்பாய்த் தோன்றி, பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் வளர்ந்து மாலைப் பொழுதில் மலராக விரிகின்றது.

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.

ஆயனுடைய புல்லாங்குழல் நெருப்பைப்போல் சுடுகின்ற மாலைப் பொழுதிற்கு முன் தூதாக வந்து எம்மைக் கொல்லும் படையாகவும் அமைகின்றது.

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

அறிவு மயங்கும்படியாக மாலைப்பொழுது வந்து படர்கின்றபோது இந்த ஊரும் மயங்கியதால் எம்மைப் போல் துன்பத்தால் வருந்தும்.

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும் என்மாயா உயிர்.

பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற காதலரை நினைந்து பிரிவுத் துன்பத்தால் மாயாமல் நின்ற எம் உயிர் மயங்குகின்ற இம்மாலைப் பொழுதில் நலிவுற்று மாய்கின்றது.

124. உறுப்புநலன் அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேண்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண்.

இத்துன்பத்தை நமக்கு விட்டு விட்டுத் தொலைவில் உள்ள நாட்டுக்குச் சென்ற காதலரை நினைந்து அழுதமையால் எம் கண்கள் தம் அழகிழந்து நறுமலர்களுக்கு நாணுகின்றன.

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்

பசலை நிறத்தைப் பெற்று நீர்சொரியும் கண்கள், நம்மை முன்பு விரும்பிய காதலர் இப்போது அன்பு செய்யாததைப் பிறருக்கும் சொல்வனபோல் உள்ளனவே.

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தாள் வீங்கிய தோள்.

காதலரோடு கூடியிருந்த காலத்தில் மகிழ்ந்து பூரித்திருந்த தோள்கள் (இப்போது பிரிவனால்) மெலிந்து அவருடைய பிரிவைப் பிறருக்கு நன்றாக தெரிவிப்பனபோல் உள்ளன.

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

தம் துணைவர் விட்டு நீங்கியதால் அவரால் பெற்ற செயற்கை அழகும் பழைய அழகும் கெட்டு வாடிய தோள்கள் தம் பருமன் குறைந்து பசும்பொன் வளையல்களையும் கழலச் செய்கின்றன.

1235. கொடியார் கொடுமை உலைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

வளையல்களும் கழன்று விழ தம் பழைய அழகும் கெட்டுப்போன தோள்கள் (நம் துன்பத்தை உணராத) இரக்கம் அற்றவரின் கொடுமையை ஊரறியப் பறை சாற்றுகின்றன.

1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.

வளையல்கள் கழன்று விழ்ந்து, தோள்கள் மெலிந்தமையால், காண்பவர் மனம் நொந்தவராக, அவரைக் கொடியர் எனக் கூறக்கேட்டு யானும் வருந்துகின்றேன்.

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.

நெஞ்சமே கொடியவராகிவிட்ட காதலருக்கு மெலிவுற்ற என் தோள்களின் ஆரவாரத்தை எடுத்துக் கூறி உதவியைச் செய்ததனால் நீயும் பெருமை அடைவாயோ.

1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

தன்னை இறுகக் கட்டித் தழுவிய கைகளைத் தளர்த்திய அப்பொழுதிலேயே (சிறிதாகிய அப்பிரிவையும் பொறுக்க மாட்டாமல்) பசும்பொன் வளையல்களணிந்த இப்பேதைமை உடையவளின் நெற்றியும் பசலை நிறத்தை அடைந்து விட்டதே.

1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

கைகளைத் தளர்த்திய பொழுது தழுவியிருந்த முயக்கத்திற்கு இடையே குளிர்ந்த காற்று நுழைய, காதலியின் குளிர்ந்த கண்களும் அழகிழந்த பசலை நிறம் அடைந்து விட்டன.

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

காதலியின் ஒளியுள்ள நெற்றியின் நிறவேறுபாட்டைக் கண்டு, அவளுடைய கண்களின் பசலை நிறமும் மேலும் பெருந்துன்பம் அடைந்துவிட்டது.

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

1241. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து.

நெஞ்சமே (காதலால் வளர்ந்த) இத்துன்பம் தரும் நோயினைத் தீர்க்கும் மருந்து ஏதாயினும் ஒன்றை நினைத்துப் பார்த்து எனக்குச் சொல்லமாட்டாயோ?

1242. காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சே நீ வாழ்க. அவர்தாம் நம்மிடம் காதல் இல்லாதவராக இருக்கவும், நீ மட்டும் அவரையே நினைந்து வருந்துவது நின் அறியாமையேயாகும்.

1243. இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

நெஞ்சமே (என்னுடன்) இருந்தும் அவரை நினைந்து வருந்துவது ஏன்? இத்துன்ப நோயை விளைவித்தவரிடம் நம்மேல் இவ்வாறு அன்புற்று நினைக்கும் பண்பு இல்லையே.

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்காண லுற்று.

நெஞ்சமே, நீ அவரிடம் போகும்போது என் கண்களையும் உடன் கொண்டு செல்வாயாக. அவரைக் காண வேண்டும் என்று இவை என்னைப் பிடுங்கித் தின்கின்றன.

1245. செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர்.

நெஞ்சமே, யாம் விரும்பி நாடினாலும் எம்மை நாடாத அவர், எம்மை வெறுத்துவிட்டார் என நினைத்து , அவரைக் கைவிடுதல் நமக்குத் தகுமோ?

1246. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சமே நாம் ஊடியபோது ஊடலை உணர்த்திக் கூடுகின்றவரான காதலரைக் கண்டபோது நீ பிணங்கி உணர மாட்டாய். பொய்யான சினங்கொண்டு காய்கின்றாய்.

1247. காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு.

நல்ல நெஞ்சமே, ஒன்று காமத்தை விட்டுவிடு. அல்லது நாணத்தை விட்டுவிடு. இவை இரண்டையும் நீ விரும்பினால் என்னால் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க இயலாது.

1248. பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சமே பிரிவுத் துன்பத்தால் வருந்தி அவர் இரங்கி வந்து அன்பு செய்யவில்லையே என்று ஏங்கிப் பிரிந்தவரின் பின்னே செல்கின்றாய். நீ பேதைமை உடையை.

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சமே, காதலர் நம் உள்ளத்தில் உள்ளவராக இருக்கும்போது நீ அவரை நினைந்து யாரிடம் தேடிச் செல்லுகின்றனை?

1250. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்.

நம்மோடு சேர்ந்திருக்காமல் கைவிட்டுச் சென்ற காதலரை நாம் நெஞ்சிலே வைத்திருக்கும்போது இன்னும் நாம் அழகிழந்து வருந்துகின்றோம்.

126. நிறையழிதல்

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

நாணம் என்னும் தாழ்ப்பாள் பொருந்திய நிறை எனப்படும் கதவை காமம் ஆகிய கோடரி தகர்த்து விடுகின்றது.

1252. காமம் எனவொன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்

காமம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒன்று கண்ணோட்டம் இல்லாதது. அது எல்லோரும் உறங்கும் நள்ளிரவிலும் என் நெஞ்சத்தை ஏவல் செய்து ஆள்கின்றது.

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.

யான் காமத்தை என்னுள் மறைக்க முயல்வேன். ஆனால், அதுவோ என் குறிப்பின்படி அடங்கி நிற்காமல் தும்மல் வெளிவருதல்போல் தானே வெளிப்பட்டு விடுகின்றது.

1254. நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
முறையிறந்து மன்று படும்.

யான் இதுகாறும் நிறையோடு இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், என் காமம், என்னுள் மறைந்திருந்த எல்லையைக் கடந்து மன்றத்தில் வெளிப்படுகின்றது.

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.

நம்மை வெறுத்து அகன்றவரின் பின் செல்லாமல் மானத்தோடு நிற்கும் நிறையுடைமை காமநோய் உறாதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றவர் அறியும் தன்மையது அன்று.

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர்.

நம்மை வெறுத்துக் கைவிட்ட காதலரின் பின் யாம் செல்ல விழையும் நிலையிலிருப்பதால் எம்மைப் பற்றிய இந்தக் காம நோயானது எத்தன்மை உடையதோ.

1257. நாணென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

யாம் விரும்பிய காதலரும் காமத்தால் நமக்கு விருப்பமானவற்றைச் செய்வாரானால் நாமும் நாணம் எனப்படும் ஒரு பண்பையும் அறியாமலிருப்போம்.

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.

நம்முடைய நிறையாகிய அரணை அழிக்கும் படையாக இருப்பது பல பொய்களில் வல்ல கள்வாரன காதலரின் பணிவான சொற்கள் அன்றோ?

1259. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

ஊடுவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு சென்றோம். ஆனால், எம் நெஞ்சம் எம்மை மறந்து அவரோடு சென்று கலந்து விடுவதைக் கண்டு அவரைத் தழுவினோம்.

1260. நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பேம் எனல்.

தீயிலே கொழுப்பை இட்டாற்போல் உருகும் நெஞ்சையுடையவரான எம் போன்றவர்க்குப் புணரும்போது இசைந்து ஊடி நிற்போம் என்று ஊடும் உறுதிதான் உண்டாகுமோ?

127. அவர்வயின் விதும்பல்

1261. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

அவர் வருவாரென வழியையே பார்த்துப் பார்த்து என் கண்களும் ஒளி இழந்து அழகு கெட்டன. அவர் பிரிந்த நாட்களைக் குறித்துத் தொட்டுத் தொட்டு விரல்களும் தேய்ந்து போயின.

1262. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.

தோழி. காதலரின் பிரிவால் துன்புற்று வருந்துகின்ற இன்றும் அவரை மறந்தால் என் தோள்கள் அழகு கெட்டு மெலியும். தோள்மேல் அணிந்துள்ள அணிகள் கழலும்படி நேரும்

1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன்.

வெற்றியை விரும்பி ஊக்கமே துணையாகக் கொண்டு வெளிநாட்டுக்குச் சென்ற காதலர், திரும்பி வருதலைக் காண விரும்பியே இன்னும் யான் உயிரோடுள்ளேன்.

1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு.

முன்னர்க் கூடியிருந்த காம இன்பத்தையும் மறந்து பிரிந்து சென்றவரின் வருகையை நினைத்து, என் நெஞ்சம் மரக்கிளைகள் தோறும் ஏறிப் பார்க்கின்றது.

1265. காண்மன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்றோள் பசப்பு.

என் காதலனைக் கண்ணாரக் காண்பேனாக. அங்ஙனம் கண்டபின் என் மெல்லிய தோள்களில் உண்டாகியுள்ள பசலை நோயும் தானகவே நீங்கிவிடும்.

1266. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.

என் காதலன் ஒருநாள் மட்டிலும் என்னிடம் வருவானாக. அங்ஙனம் வந்தபிறகு என் துன்பநோய் எல்லாம் தீரும்படியாக நான் அவனோடு இன்பத்தைப் பருகுவேன்.

1267. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்அன்ன கேளிர் வரின்.

என் கண்போன்ற காதலர் வருவாரானால் யான் அவரோடு ஊடுவேனோ? அல்லது தழுவிக் கொள்வேனோ? அல்லது ஆவலோடு கலந்து இன்புறுவேனோ? என்ன செய்வேன்?

1268. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.

மன்னன் இச்செயலில் முனைந்து நின்று வெற்றி பெறுவானாக. அதன்பின் யாம் மனைவியோடு கூடியிருந்து அன்று வரும் மாலைப் பொழுதில் அவளோடு விருந்தை நுகர்வேன்.

1269. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேண் சென்றார்
வருநாள் வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.

தொலவிடத்திற்குப் பிரிந்து சென்ற காதலர் திரும்பி வரும் நாளை மனத்தில் வைத்து ஏங்கும் மகளிருக்கு ஒருநாள் ஏழுநாள் போல் நெடிதாகக் கழியும்.

1270. பெறின்என்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்என்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.

துன்பத்தைத் தாங்காமல், காதலி மனம் உடைந்து இறந்து விட்டால் அவள் நம்மைத் திரும்பப் பெறமுடிவதனால் என்ன? பெற்றுவிட்டால் என்ன? பொருந்தினால்தான் என்ன?

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

1271. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு.

நீ சொல்லாமல் மறைத்தாலும் அதற்கு உடன்படாமல் நின்மறைப்பையும் கடந்து நின் கண்கள் எனக்குக் குறிப்பாகச் சொல்ல முற்படுகின்ற செய்தி ஒன்று உள்ளதாகும்.

1272. கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோள் பேதைக்குப்
பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது.

கண் நிறைந்த பேரழகும் மூங்கில் போன்ற அழகிய தோளும் உடைய என் காதலிக்கு, பெண் தன்மை நிறைந்து பொலிவுறும் இயல்பு மிகுதியாக உள்ளது.

1273. மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.

நூலில் கோத்த மணியினுள்ளே காணப்படும் நூலைப் போல என் காதலியின் அழகினுள்ளேயும் அமைந்து புறத்தே திகழ்கின்ற குறிப்பு ஒன்று உள்ளது.

1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.

அரும்பும் மொட்டினுள் அடங்கியிருக்கின்ற மணத்தைப் போல, என் காதலியின் புன்முறுவலின் உள்ளேயும் அடங்கியிருக்கும் குறிப்பு ஒன்று உள்ளது.

1275. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்தொன்று உடைத்து.

செறிந்த வளையல்களையணிந்துள்ளவளான என் காதலி செய்துவிட்டுப் போன கள்ளமான குறிப்பு, என் மிக்க துயரத்தைத் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடையதாக உள்ளது.

1276. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.

பெரிதும் அன்பு காட்டி விருப்பம் மிகுதியாகுமாறு கூடுதல் அரிதான பிரிவைச் செய்து அன்பில்லாமல் கைவிட்டுப் பிரிய எண்ணுகின்ற உட்கருத்யையும் உடையதாகும்.

1277. தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.

குளிர்ந்த நீர்த்துறைக்கு உரியவராகிய, நம் காதலர் நம்மைக் கைவிட்டுப் பிரிந்த பிரிவை நம்மைவிட நம் கை வளையல்கள் முன்னதாகவே உணர்ந்து, கழன்று விட்டனவே.

1278. நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.

நேற்றுதான் எம்முடைய காதலர் பிரிந்து சென்றார். யாமும் மேனி பசலை நிறம் அடைந்து ஏழு நாட்கள் ஆகிவிட்ட நிலையில் இருக்கின்றோம்.

1279. தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அ∴தாண்டு அவள்செய் தது.

தன்னுடைய வளையல்களை நோக்கி, மெல்லிய தோள்களையும் நோக்கித் தன் அடிகளையும நோக்கி, அவள் செய்த குறிப்பு உடன்போக்கு என்பதேயாகும்.

1280. பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு.

மகளிர் தம் காம நோயைத் தம் கண்ணினாலே தெரிவித்துப் பிரியாமலிருக்குமாறு இரத்தல் பெண்தன்மைக்கு, மேலும் சிறந்த பெண் தன்மையுடையது என்று மொழிவர்.

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்குஇல் காமத்திற்கு உண்டு.

நினைத்த பொழுதிலே கிளர்ந்தெழுதலும், கண்ட பொழுதிலே இன்புறுதலும் ஆகிய இந்த இருவகைத் தன்மையும் கள்ளுக்கு இல்லை. காமத்திற்கு உண்டு.

1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்.

காமம் பனையளவாகப் பெருகி வரும்போது காதலரோடு தினையளவுக்குச் சிறிதாகவேனும் பிணங்காமல் இருத்தல் வேண்டும்.

1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண்.

நம்மை விரும்பாமல் புறக்கணித்துத் தமக்கு விருப்பமானவற்றையே செய்து ஒழுகினாலும் எம்முடைய கண்கள் காதலரைப் பார்க்காமல் அமைதி அடையவில்லை.

1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.

தோழி, யான் அவரோடு பிணங்குவதற்காகச் சென்றேன். ஆனால் என்னுடைய நெஞ்சம் அந்த நோக்கத்தை மறந்து விட்டு அவரோடு இணைந்து கூடுவதற்காகச் சென்றது.

1285. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

மை தீட்டும்பொழுது தீட்டும் கோலைக் காணாத கண்களைப்போல என் காதலரைக் கண்டபோது மட்டும் அவருடைய குற்றங்களை நினைக்காமல் மறந்து விடுகிறேன்.

1286. காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை.

என் காதலரைக் காணும்போது அவர் போக்கிலே தவறானவற்றைக் காண்பதில்லை. அவரைக் காணாதபோதோ தவறல்லாத நல்ல செயல்களைக் காண்பதில்லை.

1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து.

ஓடும் வெள்ளம் இழுத்துச் செல்வதை அறிந்திருந்தும் அதனுள் பாய்கின்றவரைப்போல, பிணங்குவதால் பயனில்லை என்பதை அறிந்திருந்தும் நாம் ஊடுவதால் பயன் என்ன?

1288. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

கள்வரே, இழிவு வரத்தக்க துன்பங்களைச் செய்தாலும் கள்ளுண்டு களித்தவருக்கு மேன்மேலும் விருப்பம் தரும் கள்ளைப் போல நின்மார்பும் ஆசையூட்டுகின்றது.

1289. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

அனிச்ச மலரை விடக் காமம் மிக மென்மையானது. அந்த உண்மையை அறிந்து அதன் சிறந்த பயனைப் பெறக்கூடியவர் ஒருசிலரேயாவர்.

1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று.

கண் நோக்கத்தளவில் பிணங்கினாள், பின் என்னை விடத் தான் விரைந்து தழுவுவதில் விருப்பம் உடையவளாகத் தன் பிணங்கிய நிலையையும் மறந்து அவள் கலங்கினாள்.

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

1291. அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது.

நெஞ்சமே, அவருடைய நெஞ்சம் நம்மை மறந்து அவர் விருப்பத்தையே மேற்கொள்வதைக் கண்ட பின்னரும் நீ எமக்குத் துணையாகாததுதான் ஏனோ?

1292. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
சேறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சமே, நம்மீது அன்புகொள்ளாத காதலரைக் கண்டபோதும், அவர் வெறுக்கமாட்டார் என்று நினைத்து அவரிடமே செல்கின்றாயே, என்ன மடமை இது.

1293. கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்.

நெஞ்சமே, நீ நின் விருப்பத்தின்படியே அவர்பின் செல்கின்றாயே. அதற்குக் காரணம் துன்பத்தால் அழிந்தவர்க்கு நண்பராக யாருமே இல்லை என்பதனாலோ?

1294. இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

நெஞ்சமே, நீ ஊடலைச் செய்து அதன் பயனையும் நுகரமாட்டாய், இனிமேல் அத்தகையவற்றைப் பற்றி நின்னோடு கலந்து ஆராய்பவர்தாம் எவரோ?

1295. பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.

காதலரைப் பெறாதபோதும் பெறாமைக்கு அஞ்சும். பெற்றபோதும் பிரிவாரோ என்று நினைத்து அஞ்சும். இவ்வாறு என் நெஞ்சமே தீராத துயரை உடையதாகின்றது.

1296. தனியேஇருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.

காதலரைப் பிரிந்த காலத்தில் தனியே இருந்து அவருடைய தவறுகளை நினைத்தபோது என் நெஞ்சம் எனக்குத் துணையாகாமல் என்னைத் தின்பதுபோல் துன்பம் தருவதாக இருந்தது.

1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

காதலரை மறக்க முடியாத என் சிறப்பில்லாத மட நெஞ்சோடு சேர்ந்து மறக்கத் தகாததாகிய நாணத்தையும் மறந்துவிட்டேன்.

1298. எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.

பிரிந்த காதலரை இகழ்ந்தால் இழிவாகும் என்று எண்ணி உயிரின்மீது காதல் கொண்ட என் நெஞ்சம் அவருடைய உயர்ந்த பண்புகளையே நினைக்கின்றது.

1299. துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி.

தாம் உரிமையாகப் பெற்றுள்ள நெஞ்சமே தமக்குத் துன்பம் வந்தபோது துணையாகாவிட்டால் வேறு எவர்தாம் துணையாவார்?

1300. தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி.

தாம் உரிமையாகவுடைய நெஞ்சமே தமக்கு ஆகாதபோது அயலார் உறவில்லாதவராக அன்பற்று இருப்பது என்பதும் இயல்பானதேயாகும்.

131. புலவி

1301. புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது.

நாம் ஊடும்போது அவர் அடைகின்ற அல்லல் நோயையும் சிறிது நேரம் காணலாம். அதற்காக அவர் வந்ததும் அவர்பாற் சென்று தழுவாமல் பிணங்குவாயாக.

1302. உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.

உணவுப் பண்டங்களில் அளவாக உப்பு சேர்ந்திருப்பது போன்றதே பிணங்குதல். பிணங்குதலை அளவு கடந்து சிறிது நீட்டித்தாலும் அந்த உப்பு சிறிது மிகுந்தது போலாகும்.

1303. அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புரந்தாரைப் புல்லா விடல்.

தம்மோடு பிணங்கியவரைத் தெளிவித்துத் தழுவாமல் விட்டுவிடுதல் துன்பத்தால் வருந்துவோரை மேலும் துன்பம் செய்து வருத்தினார் போன்றது.

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

ஊடிப் பிணங்கியவரைத் தெளிவித்து அன்பு செய்யாமல் கைவிடுதல், முன்னரே நீரின்றி வாடியுள்ள வள்ளிக் கொடியின் வேரை அறுப்பது போன்றது.

1305. நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து.

நல்ல பண்புகள் பொருந்தியுள்ள நல்ல ஆடவர்க்கு அழகாவது, மலர்போன்ற கண்களையுடைய மகளிரின் நெஞ்சில் உண்டாகும் பிணங்குதலின் சிறப்பேயாகும்.

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.

பெரும் பிணக்கும் சிறு பிணக்கும் இல்லாவிட்டால் காமம் மிகப் பழுத்த பழமும் முற்றாத இளங்காயும் போலப் பயனற்றதாக அமைந்துவிடும்.

1307. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று.

ஊடியிருத்தலிலும் காதலர்க்கு ஒருவகைத் துன்பம் உள்ளது. கூடியிருக்கும் இன்பம் இனிமேல் நீட்டிக்காதோ? என்று நினைந்து ஏங்கி வருந்தும் அச்சமே அது.

1308. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி.

"நம்மால் இருவரும் வருந்தினார்" என்று உணர்ந்த அந்த வருத்தத்தைத் தீர்க்கமுயலும் காதலர் இல்லாதபோது வீணாக வருத்தம் அடைவதனால் என்ன பயன்?

1309. நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.

நீரும் நிழலை அடுத்திருப்பதே இனிமையானது. அதுபோன்றே, ஊடலும் அன்பு செலுத்துவோரிடத்து மட்டிலும் நிகழுமானால் இனிமையைத் தருவதாகும்.

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரொடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.

பிணக்கு கொண்டபோது அதனைத் தெரிவித்து மகிழ்விக்காமல் வாடவிடுகின்றவரோடு என் நெஞ்சம் "கூடுவோம்" என்று நினைப்பது அது கொண்டுள்ள ஆசையினாலே ஆகும்.

132. புலவி நுணுக்கம்

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரந்தநின் மார்பு.

பரத்தனே, பெண்தன்மை உடையவர் எல்லாரும் தத்தம் கண்களால் நின்னைப் பொதுப் பொருளாகக் கொண்டு நுகர்கின்றனர். ஆதலால் நின் மார்பை யான் தழுவேன்.

1312. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.

காதலரோடு யாம் பிணங்கியிருந்தோமாக. அவரும் அந்த வேளையில் யாம் தம்மை "நெடுங்காலம் வாழ்க" என்று வாழ்த்துரை வழங்குவோம் என்று நினைத்துத் தும்மினார்.

1313. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று.

மரக்கிளைகளில் மலர்ந்த பூவைச் சூடினால் என் காதலி "நீர் இந்த அழகை யாரோ ஒருத்திக்குக் காட்டுவதற்காகச் சூடினீர்" என்று சினப்பாள்.

1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.

"யாரையும்விட நின்னையே விரும்புகின்றோம்" என்று சொன்னேனாக. யாரைவிட? யாரைவிட? என்று கூறி என்னைத் தழுவாமல் ஊடினாள்.

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

"இப்பிறப்பில் யாம் பிரியோம்" என்று காதலியிடம் சொன்னேனாக. இனிவரும் பிறப்பில் பிரிவதாக உணர்ந்து கண்நிறைய நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டனள்.

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

"நின்னை நினைத்தேன்" என்றேன். "நினைப்பிற்கு முன் மறப்பு உண்டன்றோ? என்னை ஏன் மறந்தீர்" என்று கூறி என்னைத் தழுவாமல் ஊடினாள்.

1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.

யான் தும்மினேனாக. அவள் "நூற்றாண்டு" என்று கூறி வாழ்த்தினாள். அடுத்து அதை விட்டு, "யார் நினைத்ததால் தும்மினீர்" என்று வினவி அழுதாள்.

1318. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.

அவள் பிணங்குவாள் என்று அஞ்சி யான் எழுந்த தும்மலை அடக்கிக் கொள்ள "உம்மவர் உம்மை நினைப்பதை எனக்குத் தெரியாமல் மறைக்கின்றீரோ?" என அழுதாள்.

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று.

பிணங்கியிருந்தபோது அதைத் தெளிவித்து மகிழ்வித்தாலும், "நீர் மற்ற மகளிர்க்கும் இத்தன்மையவராக ஆவீர்" என்று சொல்லிச் சினப்பாள்.

1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று.

அவளுடைய அழகையே நினைந்து அமைதியாக நோக்கினாலும் "நீர் எவரையோ மனத்திற் கொண்டு ஒப்பிட்டு நோக்கினீரோ?" என்று கூறிச் சினப்பாள்.

133. ஊடலுவகை

1321. இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு.

காதலரிடம் தவறு எதுவும் இல்லையாயினும் அவரோடு பிணங்குதல் அவர் நம்மீது மிகுதியாக அன்பு செலுத்தும்படி செய்யவல்லது.

1322. ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

பிணங்குதலால் உண்டாகின்ற சிறிய துன்பம் அந்த நேரத்தில் அவர் காட்டும் நல்ல அன்பு வாடிவிடக் காரணமாக இருப்பினும் பின்னர் பெருமை பெறும்.

1323. புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

நிலத்தோடு நீர் பொருந்திக் கலந்தாற்போன்ற அன்புடைய காதலரிடத்தில் ஊடுவதைவிட இன்பம் தருகின்ற தேவருலகம் உள்ளதோ?

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.

காதலரைத் தழுவிக்கொண்டு விடாமலிருப்பதற்குக் காரணமான பிணக்கில், என்னுடைய உள்ளத்தை உடைக்கவல்ல படையும் தோன்றுகின்றது.

1325. தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
ஆகறலி னாங்கொன்று உடைத்து.

தவறு இல்லாதபோதும் பிணக்கிற்கு ஆளாகித் தாம் விரும்புகின்ற மகளிரின் மென்மையான தோள்களைப் பிணக்கில், என்னுடைய உள்ளத்தை உடைக்கவல்ல படையும் தோன்றுகின்றது.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது.

உண்பதைவிட முன் உண்ட உணவு செரிப்பது இன்பமாகும். அதுபோல காமத்தில் கூடிப்பெறும் இன்பத்தைவிட ஊடிப் பெறும் இன்பமே சிறந்தது.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும்.

ஊடல் களத்தில் தோற்றவரே வெற்றிபெற்றவர். அந்த உண்மை, பிணக்கு தெளிந்தபின், அவர் கூடி மகிழும் நிலையில் தெளிவாகக் காணப்படும்.

1328. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.

நெற்றி வியர்க்கும்படியாக் கூடுவதில் உளதாகும் இனிமையைப் பிணங்கியிருந்து உணர்வதன் பயனாக இனியும் பெறுவேனா?

1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.

ஒளிவீசும் இழையையுடைய காதலி பிணங்குவாளாக. அதனைத் தணிக்கும்பொருட்டு யாம் இரந்து நிற்குமாறு இராக்காலம் இன்னும் நீள்வதாக.

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

காம நுகர்ச்சிக்கு இன்பம் தருவது பிணங்குவதாகும். பிணக்கு முடிந்தபின் இருவரும் கருத்தொன்றிக் கூடித் தழுவுதலையும் பெற்றால், அஃது அதனினும் மிகுந்த இன்பமாகும்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

(எண்: அதிகார எண்)

அஃகாமை	18
அஃகி அகன்ற	18
அகடாரார்	94
அகப்பட்டி ஆவாரை	108
அகரமுதல	1
அகலாது அணுகாது	70
அகழ்வாரைத்	16
அகனமர்ந்து ஈதலின்	10
அகனமர்ந்து செய்யாள்	9
அங்கணத்துள்	72
அசையியற்கு	110
அச்சமுடையார்க்கு	54
அச்சமே கீழ்	108
அஞ்சாமை அல்லால்	50
அஞ்சாமை ஈகை	39
அஞ்சும் அறியான்	87
அஞ்சுவ தஞ்சாமை	43
அஞ்சுவதோரும்	37
அடக்கம் அமரருள்	13
அடல்வேண்டும்	35
அடற்றகையும்	77
அடுக்கிய கோடி	96
அடுக்கியவரினும்	63
அடுத்துகாட்டும்	71
அணங்குகொல்	109
அணி அன்றோ	102
அந்தணர் என்போர்	3
அந்தணர் நூற்கும்	55
அமரகத்து ஆற்றறுக்கும்	82
அமரகத்து வன்கண்	103
அமிழ்தினும்	7
அமைந்தாங்	48
அரங்கின்றி	41
அரம்பொருத	89
அரம்போலும்	100
அரிதரோ	116
அரிதாற்றி	116
அரியஎன்ற	54
அரியகற்று	51
அரியவற்றுள்	45
அருங்கேடன்	21
அருஞெசெவ்வி	57
அருட்செல்வம்	25
அருமறை	85
அருமை உடைத்	62
அரும்பயன்	20
அருவினை	49
அருளல்லது	26
அருளில்லார்க்கு	25
அருளென்னும்	76
அருளொடும்	76
அருள்கருதி	29
அருள்சேர்ந்த	25
அருள்வெஃகி	18
அலந்தாரை	131
அலரெழ	115
அலர்நாண	115
அல்லல் அருளாள்	25
அல்லவைதேய	10
அல்லற்பட்டு	56
அவர் தந்தார்	119
அவர் நெஞ்சு	130
அவா இல்லார்க்கு	37
அவா என்ப	37
அவாவினை ஆற்ற	37
அவிசொரிந்து	26
அவையறிந்து	72
அவையறியார்	72
அவ்வித்து அழுக்காறு	17
அவ்விய நெஞ்சத்தான்	17
அழக்கொண்ட	66
அழச்சொல்லி	80
அழல்போலும்	123
அழிவதூஉம்	47
கெடாஅழிவந்த	81
அழிவினவை	79
அழிவின்று அறை	77
அழுக்கற்று	17
அழுக்காறு அவா	4
அழுக்காறு உடையார்	17
அழுக்காறு உடையான்	14
அழுக்காறு என	17
அழுக்காற்றின்	17
அளவல்ல	29
அளவளாவில்லா	53
அளவறிந்தார்	29
அறவறிந்து	48
அளவின்கண்	29
அளித்தஞ்சல்	116
அறங்கூறான்	19
அறஞ்சாரா	105
அறஞ்சொல்லும்	19
அறத்தாறு இது	4
அறத்தாற்றின்	5
அறத்தான்	4
அறத்திற்கே	8
அறத்தினூஉங்கு	4
அறம்பொருள்	51
அறவாழி	1
அறவினை யாதெனில்	33
அறவினையும்	91
அறனழீஇ	19
அறனறிந்து ஆன்ற	64
அறனறிந்து மூத்த	45
அறனறிந்து வெஃகா	18
அறனியலான்	15
அறனிழுக்கா	39
அறன் எனப்	5
அறன் ஆக்கம்	17
அறன் ஈனும்	76
அறன்கடை	15
அறன்நோக்கி	19
அறன் வரையான்	15
அறிகிலார்	114
அறிக்கொன்று	64
அறிதோறு அறியாமை	111
அறிந்தாற்றிச்	52
அறிவற்றங்	43
அறிவிலார்	85
அறிவிலான்	85
அறிவினான்	32
அறிவினுள் எல்லாந்	21
அறிவின்மை	85
அறிவுடையர்ஆவது	43
அறிவுடையார் எல்லாம்	43
அறிவுரு ஆராய்ந்த	69
அறுவாய்	112
அறைபறை	108
அற்கா இயல்பிற்றுச்	34
அற்றது அறிந்து	95
அற்றம் மறைக்கும்	68
அற்றம் மறைத்தலோ	85
அற்றவர் என்பார்	37
அற்றாரைத்	51
அற்றார் அழிபசி	23
அற்றார்க்கொன்று	101
அற்றாள் அளவறிந்து	95
அற்றேமென்று	63
அனிச்சப்பூக்	112
அனிச்சமும்	112
அன்பகத்தில்லா	8
அன்பறிவு ஆராய்ந்த	69
அன்பறிவு தேற்றம்	52
அன்பிலன்	87
அன்பிலார்	8
அன்பிற்கும்	8
அன்பின்வழியது	8
அன்பின் விழையார்	92
அன்பு ஈனும்	8
அன்புடைமை - இவ்	100
அன்புடைமை - வேந்	69
அன்புநாண்	99
அன்பும் அறனும்	5
அன்புற்று அமர்ந்த	8
அன்பொரீஇத்	101
அன்பொடு இயைந்த	8
அன்றறிவாம்	4
ஆகாறு அளவிட்டி	48
ஆகூழால்	38
ஆக்கமும் கேடும்	65
ஆக்கம் அதர்வினாய்	60
ஆக்கம் இழந்தேம்	60
ஆக்கம் கருதி	47
ஆங்கமை	74
ஆபயன் குன்றும்	56
ஆயம் அறிவினர்	92
ஆய்ந்தாய்ந்து	80
ஆரா இயற்கை	37
ஆவிற்கு நீரென்று	107
ஆள்வினையும்	103
ஆற்றாரும்	50

ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக	48
ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க	48
ஆற்றின் ஒழுக்கி	5
ஆற்றின் நிலைதளர்ந்	72
ஆற்றின் வருந்தா	47
ஆற்றுபவர்க்கும்	75
ஆற்றுவார் - இக	90
ஆற்றுவார் - பசி	23
ஆற்றுவார் - பண	99
இகலானாம்	86
இகலிற்கு எதிர்	86
இகலின் மிக	86
இகலெதிர்	86
இகலென்ப	86
இகலென்னும்	86
இகல்காணான்	86
இகழ்ச்சியன்	54
இகழ்ந்தெள்ளாது	106
இடமெல்லாம்	107
இடனில் பரு	22
இடிக்குந்துணை	45
இடிபுரிந்துள்ளுஞ்	61
இடிப்பாரை	45
இடுக்கப்படினும்	66
இடுக்கண்கால்	103
இடுக்கண் வருங்கால்	63
இடும்பைக்கு இடும்பை	63
இடும்பைக்கே	103
இடைதெரிந்து	72
இணரூழ்த்தும்	65
இணர்எரிதோய்	31
இதனை இதனால்	52
இமைப்பின்	113
இமையாரின்	91
இம்மைப் பிறப்பில்	132
இயல்பாகும்	35
இயல்பினான்	5
இயல்புளிக்	55
இயற்றலும்	39
இன்பம் விழை - வினை	62
இன்மை இடும்பை	107
இரக்க	106
இரத்தலின்	23
இரத்தலும்	106
இரந்தும்	107
இரப்பன் இரப்பாரை	107
இரப்பாரை	106
இரப்பான்	106
இரவார் இரப்	104
இரவுள்ள	107
இரவென்னும்	107
இருநோக்கு	110
இருந்துள்ளி	125
இருந்தோம்பி	9
இருபுனலும்	74
இருமனப் பெண்டிரும்	92
இருமை வகை	3
இருவேறு உலகத்து	38
இருள்சேர்	1
இருள்நீக்கி	36
இலக்கம்	63
இலங்கிழாய்	127
இலமென்று அசைஇ	104
இலமென்று வெஃகுதல்	18
இலர்பலராகி	27
இலனென்னும்	23
இலன் என்று	21
இல்லதென்	6
இல்லாரை	76
இல்லாளை	91
இல்லாள்கண்	91
இல்லைதவறவர்க்கு	133
இல்வாழ்வாள்	5
இவறலும்	44
இழத்தொறூஉம்	94
இழிவறிந்து	95
இழுக்கல்	42
இழுக்காமை	54
இழைத்தது	78
இளித்தக்க	129
இளிவரின்	97
இளைதாக	88
இளையர் இன	70
இறந்தமைந்த	90
இறந்த வெகுளியன்	54
இறந்தார்	31
இறப்பே புரிந்த	98
இறல் ஈனும்	18
இறுதி பயப்பினும்	69
இறைகடியன்	57
இறைகாக்கும்	55
இற்பிறந்தார் கண் அல்லது	96
இற்பிறந்தார் கண்ணேயும்	105
இனத்தாற்றி	57
இனம் போன்று	83
இனி அன்ன	130
இனியஉளவாக	10
இனைத்துணைத்	9
இனையர் இவர்	79
இன்கண் உடைத்தவர்	116
இன்சொலால் ஈத்து	39
இன்சொலால் ஈரம்	10
இன்சொல் இனிது	10
இன்பத்துள் - பயக்கும்	86
இன்பத்துள் - விழை	63
இன்பம் இடையறா	37
இன்பம் ஒருவற்கு	106
இன்பம் கடல்	117
இன்பம் விழை-இடும்பை	63
இன்மை எனஒரு	105
இன்மை ஒருவற்கு	99
இன்மையின் இன்னாதது	105
இன்மையின் இன்னாது	56
இன்மையுள் இன்மை	16
இன்றியமையாச்	97
இன்றும் வருவது	105
இன்னா எனத்தான்	32
இன்னா செய்தாரை	32
இன்னா செய்தார்க்கும்	99
இன்னாது இரக்கப்	23
இன்னாது இனன்	116
இன்னாமை இன்பம்	63
ஈட்ட இவறி	101
ஈதல் இசைபட	24
ஈத்துவக்கும்	23
ஈர்ங்கை விதிரார்	108
ஈவார்கண்	106
ஈன்றபொழுதிற்	7
ஈன்றாள் பசி	66
ஈன்றாள் முகத்தேயும்	93
உடம்பாடு இலாதவர்	89
உடம்பொடு	113
உடுக்கை	79
உடுப்பதூஉம்	108
உடை செல்வம்	94
உடைத்தம்	48
உடைமையுள்	9
உடையரெனப்படுவ	60
உடையார்முன்	40
உட்கப்படாஅர்	93
உட்பகை அஞ்சி	89
உணர்வதுடையார்	72
உணலினும்	133
உண்டார்கண்	109
உண்ணற்க	93
உண்ணாது	16
உண்ணாமை உள்ளது	26
உண்ணாமை வேண்டும்	26
உதவி வரைத்தன்று	11
உப்பமைந்	131
உயர்வகலம்	75
உயிர் உடம்பின்	33
உயிர்ப்ப உளரல்லர்	88
உய்த்தல்	129
உரமொருவற்கு	60
உரனென்னும்	3
உரன்நசைஇ	127
உருவுகண்டு	67
உருளாயம்	94
உரைப்பார்	24
உலகத்தார்	85
உலகத்தோடு	14
உலகம் தழீஇய	43
உலைவிடத்து	77
உவக்காண் எம்	119
உவந்துறைவர்	113
உவப்பத் தலைக்கூடி	40
உழந்துழந்து	118
உழவினார்	104
உழுதுண்டு	104
உழுவார்	104
உழைப்பிரிந்து	53
உளபோல்	58
உளரெனினும்	73
உளரென்னும்	41
உளவரை தூக்காத	48
உள்ளக் களித்தலும்	129
உள்ளத்தார்	125
உள்ளத்தால் உள்ள	29
உள்ளத்தால் பொய்	30

உள்ளம் இலாதவர் 60
உள்ளம் உடைமை 60
உள்ளம் போன்று 117
உள்ளற்க 80
உள்ளியத எய்தல் 54
உள்ளியதெல்லாம் 31
உள்ளினும் 121
உள்ளினேன் 132
உள்ளுவதெல்லாம் 60
உள்ளுவன் - உரை 119
உள்ளுவன் மறப்பின் 113
உள்ளொற்றி 93
உறங்குவது 34
உறல் முறையான் 89
உறாஅ தவர்க்கண்ட 130
உறாஅ தவர்போல் 110
உறாஅதோ 115
உறாஅர்க்கு 120
உறின்உயிர் 78
உறின்நட்டு 82
உறுதோறு 111
உறுபசியும் 74
உறுபொருளும் 76
உறுப்பமைந்து 77
உறுப்பொத்தல் 100
உறுவதுசீர் 82
உறைசிறியார் 68
உற்றநோய் நீக்கி 45
உற்றநோய் நோன்றல் 27
உற்றவன் 95
உற்றான் அளவும் 95
ஊக்கமுடையான் 49
ஊடலில் தோற்றவர் 133
ஊடலில் தோன்றும் 133
ஊடலில் உண்டாங் 131
ஊடல் உணங்க 131
ஊடல் உணர்தல் 111
ஊடற்கண் 129
ஊடிப்பெறுகுவங் 133
ஊடியவரை 131
ஊடியிருந்தே 132
ஊடுக மன்னோ 133
ஊடுதல் 133
ஊணுடை 102
ஊதியம் என்பது 80
ஊரவர் கௌவை 115
ஊருணிநீர் 22
ஊழிபெயரினும் 99
ஊழிற்பெருவலி 38
ஊழையும் 62
ஊறொரால் 67
ஊனைக் குறித் 102
எச்சமென்று 101
எட்பகவன்ன 89
எண்சேர்ந்த 91
எண்ணித்துணிக 47
எண்ணிய எண்ணி 67
எண்ணியார் 50
எண்ணென்ப 40
எண்பதத்தால் 100
எண்பதத்தாள் 55
எண்பொருளவாகச் 43
எதிரதாக் காக்கும் 43
எந்நன்றி 11
எப்பொருளும் ஓரார் 70
எப்பொருள் எத் 36
எப்பொருள் யார் 43
எய்தற்கரியது 49
எரியால் சுடப் 90
எல்லாப் பொருளும் 75
எல்லார்க்கும் எல்லாம் 59
எல்லார்க்கும் நன்றாம் 13
எல்லா விளக்கும் 30
எல்லைக்கண் 81
எவ்வதுறைவது 43
எழுதுங்கால் 129
எழுபிறப்பும் 7
எழுமை எழுபிறப்பும் 11
எளிதென 15
எள்ளாத எண்ணி 47
எள்ளாமை 29
எள்ளின் இளிவாம் 130
எற்றிற் குரியர் 108
எற்றென்று 66
எனைத்தானும் எஞ் 32
எனைத்தானும் நல் 42
எனைத்திட்பம் 67
எனைத் துணையார் 15
எனைத்து நினைப் 121
எனைத்தும் குறுகுதல் 82
எனைத்தொன்று 121
எனைப்பகை 21
எனைமாட்சி 75
எனை வகையான் 52
என்பிலதனை 8
என்றும் ஒருவுதல் 66
என்னை முன் 78
ஏதம் பெரு 101
ஏதிலார் ஆரத் 84
ஏதிலார் குற்றம் 19
ஏதிலார் போலப் 110
ஏந்திய கொள்கை 90
ஏமுற்றவரினும் 88
ஏரினும் நன்றால் 104
ஏரின்உழாஅர் 2
ஏவவும் செய்கலான் 85
ஐந்தவித்தான் 3
ஐயத்தின் நீங்கி 36
ஐயப் படாஅது 71
ஐயுணர்வு 36
ஒட்டார்பின் 97
ஒண்ணுதற்கோ 109
ஒண்பொருள் 76
ஒத்த தறிவான் 22
ஒப்புரவினால் 22
ஒருதலையான் 120
ஒருநாள் எழுநாள் 127
ஒருபொழுதும் 34
ஒருமைக்கண் 40
ஒருமைச் செய 84
ஒருமை மகளிரே 88
ஒருமையுள் 13
ஒலித்தக்கால் 77
ஒல்லும் கருமம் 82
ஒல்லும் வகையான் 4
ஒல்லும் வாயெல்லாம் 68
ஒல்வதறிவது 48
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் 14
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் 14
ஒழுக்கத்து நீத்தார் 3
ஒழுக்க முடையவர்க் 14
ஒழுக்கமும் 96
ஒழுக்கம் உடைமை 14
ஒழுக்கம் விழுப்பம் 14
ஒழுக்காறாக் 17
ஒளியார் முன் 72
ஒளியொருவற்கு 98
ஒறுத்தாரை 16
ஒறுத்தார்க்கு 16
ஒறுத்தாற்றும் 58
ஒற்றினான் ஒற்றி 59
ஒற்றும் உரைசான்ற 59
ஒற்றொற்றி 59
ஒற்றொற்று 59
ஒன்றா உலகத்து 24
ஒன்றாக நல்லது 33
ஒன்றாமை 89
ஒன்றானும் 13
ஒன்றெய்தி 94
ஒன்னார் 27
ஓஒ இனிதே 118
ஓஒதல் வேண்டும் 66
ஓதி உணர்ந்தும் 84
ஓம்பின் அமைந்தார் 116
ஓர்த்துள்ளம் 36
ஓர்ந்துகண் 55
கடலன்ன 114
கடலோடா 50
கடனறிந்து 69
கடன் என்ப 99
கடாஅ உரு 59
கடாஅக் களிற் 109
கடிதோச்சி 57
கடிந்த கடிந் 66
கடுஞ்சொல்லன் 57
கடுமொழியும் 57
கடைக் கொட்கச் 67
கணைகொடிது 28
கண்களவு 110
கண்டது மன்னும் 115
கண்டார் உயிர் 109
கண்டு கேட்டு 111
கண்ணிற்கு அணி 58
கண்ணின் துனி 129
கண்ணின் பசப்போ 124
கண்ணுடையர் 40
கண்ணும் கொளச் 125
கண்ணுள்ளார் 113
கண்ணுள்ளின் 113
கண்ணொடு கண் 110

கண்ணோட்டத்து	58
கண்ணோட்டம் இல்	58
கண்ணோட்டம் என்	58
கண்தாம்	118
கண்நிறைந்த	128
கண்நின்றுகண்	19
கதங்காத்து	13
கதுமெனத்தாம்	118
கயலுண்கண்	122
கரத்தலும்	117
கரப்பவர்க்கு	107
கரப்பிடும்பை	106
கரப்பிலா நெஞ்சின்	106
கரப்பிலார் வையகத்து	106
கரப்பினுங்	128
கரவாது உவந்து	107
கருமஞ் சிதையாமல்	58
கருமணியிற்	113
கருமத்தான்	102
கருமம் செய	103
கருவியும் காலமும்	64
கலங்காது கண்ட	67
கலந்துணர்த்தும்	125
கல்லா ஒருவன்	41
கல்லாத மேற்	85
கல்லாதவரின்	73
கல்லாதவரும்	41
கல்லாதான் ஒட்பம்	41
கல்லாதான் சொற்	41
கல்லார்ப் பிணிக்	57
கல்லான் வெகுளும்	87
கவறும் கழகமும்	94
கவ்வையால்	115
கழா அக்கால்	84
களவினால் ஆகிய	29
களவின்கண்	29
களவென்னும்	29
களித்தறியேன்	93
களித்தானை	93
களித்தொறும்	115
கள்வார்க்கு	29
கள்ளுண்ணா	93
கறுத்து இன்னா	32
கற்கக் கசடற	40
கற்றதனா லாய	1
கற்றறிந்தார்	72
கற்றாருள் கற்றார்	73
கற்றார்முன்	73
கற்றிலனாயினும்	42
கற்றீண்டு	36
கற்றுக்கண்	69
கனவினான்	122
கனவினும்	82
காக்க பொருளா	13
காக்கை கரவா	53
காட்சிக் கெளியன்	39
காணாச் சினத்தான்	87
காணாதான்	85
காணிற் குவளை	112
காணுங்கால்	129
காண்கமன்	127
காதல காதல்	44
காதலர் இல்வழி	123
காதலர் தூதொடு	122
காதல் அவரிலராக	125
காதன்மை	51
காமக் கடல்	117
காமக் கடும்புனல் உய்க்	114
காமக் கடும்புனல் நீந்தி	117
காமக் கணிச்சி	126
காமமும் நாணும்	117
காமம் எனவொன்றோ	126
காமம் உழந்து	114
காமம் விடு	125
காமம் வெகுளி	36
காலத்தினாற்	11
காலம் கருதி	49
காலாழ் களரில்	50
காலை அரும்பி	123
காலைக்குச் செய்த	123
கானமுயலெய்த	78
குடம்பை	34
குடிசெய்வல்	103
குடிசெய்வார்க்கு	103
குடிதழீஇக்	55
குடிபுறங்	55
குடிப்பிறந்தார்	96
குடிப்பிறந்து குற்றத்	51
குடிப்பிறந்து தன்கண்	80
குடிமடிந்து	61
குடியென்னும்	61
குணநலம்	99
குணமென்னும்	3
குணம்நாடி	51
குணனிலானாய்	87
குணனும் குடிமை	80
குலஞ்சுடும்	102
குழல்இனிது	7
குறிக்கொண்டு	110
குறித்தது கூறாமை	71
குறிப்பறிந்து	70
குறிப்பிற் குறிப்புணரா	71
குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை	71
குற்றமே காக்க	44
குற்றம் இலனாய்	103
குன்றன்னார்	90
குன்றின் அனையாரும்	97
குன்றேறி	76
தலையின் இழிந்த	97
தவஞ்செய்வார்	27
தவமறைந்து	28
தவமும் தவமுடை	27
தவறிலராயினும்	133
தள்ளா விளையுளும்	74
தற்காத்துத்	6
தனக்குவமை	1
தனியே இருந்து	130
தன்குற்றம் நீக்கி	44
தன்துணை இன்றால்	88
தன்னுயிர்க்கு இன்	32
தன்னுயிர்தான்	27
தன்னுயிர் நீப்பினும்	33
தன்னூன் பெருக்	26
தன்னெஞ்சறிவது	30
தன்னை உணாத்தி	132
தன்னைத்தான் காக்கின்	31
தன்னைத்தான் காதல	21
தாமின்புறுவது	40
தாம்வீழ்வார் தம்	120
தாம்வீழ்வார் மென்	111
தாம் வேண்டின்	115
தார்தாங்கி	77
தாளாண்மை இல்	62
தாளாண்மை என்	62
தாளாற்றி	22
தானம் தவம்	2
திறனல்ல	16
திறனறிந்து	65
தினற்பொருட்டால்	26
தினைத்துணை நன்றி	11
தினைத்துணையாங்	44
தினைத்துணையும்	129
தீப்பால தான்	21
தீயவை செய்தார்	21
தீயவை தீய	21
தீயளவன்றி	95
தீயினாற் சுட்ட	13
தீவினையார்	21
துஞ்சினார்	93
துஞ்சுங்கால்	122
துணைநலம்	66
துப்பார்க்கு	2
துப்பின் எவனாவர்	117
துப்புரவு	105
தும்முச் செறுப்ப	132
துளியின்மை	56
துறந்தாரின்	16
துறந்தார்க்குத்	27
துறந்தார்க்கும் துவ்வா	5
துறந்தார் படிவ	59
துறந்தார் பெருமை	3
துறப்பார்மன்	38
துறைவன்	116
துனியும்	131
துன்பத்திற்கு	130
துன்பம் உள வரினும்	67
துன்புறூஉந்	10
துன்னாத் துறந்	125
துன்னியார்	19
தூஉய்மை என்	37
தூங்காமை	39
தூங்குக தூங்கி	68
தூய்மை துணை	69
தெண்ணீர் அடு	107
தெய்வத்தான்	62
தெய்வந் தொழா அள்	6
தெரிதலும்	64
தெரிந்தஇனத்	47
தெரிந்துணரா	118
தெருளாதான்	25

தெளிவிலதனை	47
தென்புலத்தார்	5
தேரான் தெளிவு	51
தேரான் பிறனை	51
தேவர் அனையர்	108
தேறற்க	51
தேறினும்	88
தோகச் சொல்லி	69
தொடங்கற்க	50
தொடலைக்	114
தொடிநோக்கி	128
தொடிப்புழுதி	104
தொடியொடு	124
தொடிற்சுடின்	116
தொட்டனைத்	40
தொல்வரவும்	105
தொழுதகை	83
தோன்றின்	24
நகல்வல்லர்	100
நகுதற் பொருட்	79
நகை ஈகை	96
நகையும்	31
நகையுள்ளும்	100
நகைவகைய	82
நசைஇயார்	120
நச்சப்படாதவன்	101
நடுவின்றி	18
நட்டார்குறை	91
நட்டார்க்கு	68
நட்டார் போல்	83
நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை	79
நட்பிற்கு குறுப்புக்	81
நண்பாற்றாராகி	100
நத்தம்போல்	24
நயந்தவர்க்கு	119
நயந்தவர் நல்	124
நயனில சொல்லி	20
நயனிலன்	20
நயனுடையான்	22
நயனொடு நன்றி	100
நயன் ஈன்று	10
நயன் சாரா	20
நலக்குரியார்	15
நலத்தகை	131
நலத்தின் கண்	96
நலம் வேண்டின்	96
நல்குரவு	105
நல்லவை	38
நல்லாண்மை	103
நல்லார்கண்	41
நல்லாறு என	33
நல்லாறு எனினும்	23
நல்லாற்றான்	25
நல்லினத்தி	46
நவில்தொறும்	79
நற்பொருள்	105
நனவினால் கண்ட	122
நனவினால் நம்	122
நனவினால் நல்காக்	122
நனவினால் நல்காத	122
நனவினால் நல்காரை	122
நனவென	122
நன்மையும்	52
நன்றறிவாரின்	108
நன்றாகும் ஆக்கம்	33
நன்றாங்கால்	38
நன்றாற்ற லுள்ளுந்	47
நன்றி மறப்பது	11
நன்றென்ற	72
நன்றேதரினும்	12
நன்னீரை	112
நாச்செற்று	34
நாடாதுநட்டலிற்	80
நாடென்ப	74
நாடொறும் நாடி	56
நாடொறும் நாடுக	52
நாணாமை	84
நாணால் உயிரை	102
நாணும் மறந்தேன்	130
நாணென ஒன்றோ	126
நாணொடு நல்	114
நாண் அகத்தில்லார்	102
நாண் என்னும்	93
நாண் வேலி	102
நாநலம் என்னும்	65
நாம் காதல்	120
நாளென ஒன்று	34
நிணந்தீயில்	126
நிலத்தியல்பால்	46
நிலத்தில்	96
நிலவரை நீள்	24
நிலை அஞ்சி	33
நிலைமக்கள்	77
நிலையில் திரியாது	13
நில்லாதவற்றை	34
நிழல் நீரும்	89
நிறைநீர	79
நிறை நெஞ்சம்	92
நிறைமொழி	3
நிறையரியர்	114
நிறையுடைமை	16
நிறையுடையேன்	126
நினைத்திருந்து	132
நினைத்தொன்று	125
நினைப்பவர்	121
நீங்கான் வெகுளி	87
நீங்கின் தெறூஉம்	111
நீரும் நிழலது	131
நீர்இன்று அமையாது	2
நுணங்கிய	42
நுண்ணிய நூல்	38
நுண்ணியம்	71
நுண்மாண்	41
நுனிக்கொம்பர்	48
நூலாருள் நூல்	69
நெஞ்சத்தார்	113
நெஞ்சில் துறவார்	28
நெடுங்கடலும்	2
நெடுநீர் மறவி	61
நெடும்புனலுள்	50
நெய்யால்	115
நெருநல் உளன்	34
நெருநற்று	128
நெருப்பினுள்	105
நோக்கினாள் - நோக்கி	110
நோக்கினாள் - நோக்கு	109
நோதல் எவன்	131
நோய் எல்லாம்	32
நோய்நாடி	95
நோவற்க	88
நோனா உடம்பும்	114
பகச்சொல்லி	19
பகல் கருதி	86
பகல் வெல்லும்	49
பகுத்துண்டு	34
பகை என்னும்	88
பகை நட்பாக்	88
பகை நட்பாம்	83
பகை பாவம்	15
பகைனையும்	71
பகையகத்துச் சாவார்	73
பகையகத்துப் பேடிகை	73
பசக்கமன்	119
பசந்தாள்	119
பசப்பெனப்	119
படலாற்றா	118
படியுடையார்	61
படுபயன்	18
படைகுடி	39
படைகொண்டார்	26
பணியுமாம்	98
பணிவுடையன்	10
பணை நீங்கிப்	124
பண் என்னாம்	58
பண்டறியேன்	109
பண்பிலான்	100
பண்புடையார்ப்	100
பதிமருண்டு	123
பயனில பல்லார்	20
பயனில சொல்	20
பயன் தூக்கார்	11
பயன் தூக்கிப்	92
பயன் மரம்	22
பரிந்தவர் நல்கார்	125
பரிந்தோம்பிக்	14
பரிந்தோம்பிப்	9
பரியது கூர்ங்கோட்டது	60
பரியினும்	38
பருகுவார்	82
பருவத்தோடு	49
பருவரலும்	120
பலகுடை	104
பலசொல்லக்	65
பலநல்ல கற்றக்	83
பல்குழுவும்	74
பல்லவை கற்றும்	73
பல்லார் பகை	45
பல்லார் முனிய	20
பழகிய செல்வமும்	94
பழகிய நட்பெவன்	81

பழிமலைந்து	66
பழியஞ்சி	5
பழுதெண்ணும்	64
பழைமை எனப்	81
பழையம் எனக்	70
பற்றற்ற கண்ணும்	53
பற்றற்ற கண்ணே	35
பற்றற்றேம்	28
பற்றி விடாஅ	35
பற்றுக பற்ற	35
பற்றுள்ள	44
பனி அரும்பி	123
பன்மாயக்	126
பாடுபெறுதியோ	124
பாத்தூண்	23
பாலொடு தேன்	113
பிணிக்கு மருந்து	111
பிணியின்மை	74
பிணையேர்	109
பிரித்தலும்	64
பிரிவுரைக்கும்	116
பிழைத்துணர்ந்தும்	42
பிறப்பென்னும்	36
பிறப்பொக்கும்	98
பிறர்க்கு இன்னா	32
பிறர்நாணத்	102
பிறர்பழியும்	102
பிறவிப்	1
பிறன்பழி	19
பிறன்பொருளாள்	15
பிறன்மனை	15
பீலிபெய்	48
புகழ்இன்றால்	97
புகழ்நதவை	54
புகழ்பட வாழா	24
புகழ் புரிந்த	6
புக்கில்	34
புணர்ச்சி	79
புத்தேளுலகத்	22
புரந்தார்கண்	78
புலத்தலின்	133
புலப்பலெனச்	126
புலப்பென்கொல்	127
புல்லவையுள்	72
புல்லாதிராஅப்	131
புல்லிக்கிடந்தேன்	119
புல்லிவிடாஅப்	133
புறங்குன்றி	28
புறங்கூறி	19
புறந்துறுப்பு	8
புறந்தூய்மை	30
புன்கண்ணை	123
பெண்ணியலார்	132
பெண்ணிற்	6
பெண்ணினால்	128
பெண்ணேவல்	91
பெயக்கண்டும்	58
பெயலாற்றா	118
பெரிதாற்றிப்	128
பெரிதினிது	84
பெரியாரைப்	90
பெருக்கத்து	97
பெருங்கொடையான்	53
பெருமை உடை	98
பெருமைக்கும்	51
பெருமைபெரு	98
பெரும்பொருளால்	74
பெறா அமை	130
பெறின் என்னாம்	127
பெறுமவற்றுள்	7
பெற்றாற் பெறின்	6
பேணாது பெட்டார்	118
பேணாது பெட்பவே	129
பேணாது பெண்	91
பேதை பெருங்	82
பேதைமை என்ப	38
பேதைமை என்ப	84
பேதைமை ஒன்றோ	81
பேதைமை யுள்எல்லாம்	84
பேராண்மை	78
பொச்சாப்பார்க்கு	54
பொச்சாப்புக் கொல்லும்	54
பொதுநலத்தார்	92
பொதுநோக்கான்	53
பொய்படும்	84
பொய்யாமை அன்ன	30
பொய்யாமை பொய்	30
பொருட்பெண்டிர்	92
பொருட்பொருளார்	92
பொருளல்லவரை	76
பொருளல்லவற்றை	36
பொருளற்றார்	25
பொருளாட்சி	26
பொருளானாம்	101
பொருளென்னும்	76
பொருள் கருவி	98
பொருள் கெடுத்து	94
பொருள் தீர்ந்த	20
பொருள் நீங்கிப்	25
பொருள் மாலை	123
பொள்ளென	49
பொறியின்மை	62
பொறிவாயில்	1
பொறுத்தல்	16
பொறையொருங்கு	74
போற்றின்	70
மகன் தந்தைக்கு	7
மக்களே போல்வர்	108
மக்கள் மெய்	7
மங்கலம் என்ப	6
மடலூர்தல்	114
மடிமடிக்	61
மடிமை குடிமை	61
மடியிலா	61
மடியுளாள்	62
மடியை மடியா	61
மடுத்த வாய்	63
மணிநீரும்	75
மணியில் திகழ்தரு	128
மண்ணொடு	58
மதி நுட்பம்	64
மதியும் மடந்தை	112
மயிர்நீப்பின்	97
மருந்தாகி	22
மருந்தென	95
மருந்தோமற்று	97
மருவுக மாசற்றார்	80
மலரன்ன - அருமை	115
மலரன்ன - முகம்	112
மலரினும்	129
மலர்காணின்	112
மலர்மிசை	1
மழித்தலும் நீட்ட	28
மறத்தல்	31
மறந்தும்	21
மறப்பினும்	14
மறப்பின்	121
மறமானம்	77
மறவற்க	11
மறைந்தவை	59
மறை பெறல்	118
மறைப்பேன்மன் காமத்தை	126
மறைப்பேன்மன் யானி்.தோ	117
மற்றியான்	121
மற்றும் தொடர்ப்	35
மனத்தது மாசாக	28
மனத்தானாம்	46
மனத்தின் அமையா	83
மனத்துக்கண்	4
மனத்துளது	46
மனத்தொடு	30
மனநலத்தின்	46
மனநலம் நன்கு	46
மனநலம் மன்	46
மனந்தூயார்க்	46
மனந்தூய்மை	46
மனம்மாணா	89
மனைத்தக்க	6
மனைமாட்சி	6
மனையாளை	91
மனைவிழைவார்	91
மன்னர்க்கு	56
மன்னர் விழைய	70
மன்னுயிர் எல்லாம்	117
மன்னுயிர் ஓம்பி	25
மாதர் முகம்போல்	112
மாலைநோய்	123
மாலையோ	123
மாறுபாடு	95
மிகச் செய்து	83
மிகல்மேவல்	86
மிகினும் குறையினும்	95
மிகுதியான்	16
முகத்தான் அமர்ந்து	10
முகத்தின் இனிய	83
முகத்தின் முதுக்	71
முகநக நட்பது	79
முகம் நோக்கி	71
முகை மொக்குள்	128
முடிவும் இடை	68

முதலிலார்க்கு 45
முயக்கிடைத் 124
முயங்கிய 124
முயற்சி திருவினை 62
முரண் சேர்ந்த 50
முறிமேனி 112
முறைகோடி 56
முறைசெய்து 39
முறைப்படச் 64
முற்றாற்றி 75
முற்றியும் 75
முனைமுகத்து 75
முன்னுறக் 54
மேலிருந்தும் 98
மேற்பிறந்தா 41
மையல் ஒருவன் 84
மோப்பக் குழையும் 9
யாகாவாராயினும் 13
யாங்கண்ணின் 114
யாண்டுச்சென்று 90
யாதனின் 35
யாதானும் 40
யாமும் உளேங் 121
யாமெய்யாக் 30
யாரினும் காதலம் 132
யான் எனது 35
யான் நோக்குங் 110
வகுத்தான் 38
வகைமாண்ட 90
வகையறச் 47
வகையறிந்து தற்செய்து 88
வகையறிந்து வல்லவை 73
வசை ஒழிய 24
வசையிலா 24
வசையென்ப 24
வஞ்ச மனத்தான் 28
வருகமன் 127
வருமுன்னர் 44
வருவிருந்து 9
வரைவிலா 92
வலியார்க்கு 87
வலியார்முன் 25
வலியில்நிலைமை 28
வழங்குவ 93
வழிநோக்கான் 87
வழுத்தினாள் 132
வறியார்கொன்று 23
வன்கண்குடி 64
வாணிகஞ் செய் 12
வாய்மை என 30
வாராக்கால் 118
வாரிபெருக்கி 52
வாழ்தல் உயிர் 113
வாழ்வார்க்கு 120
வாளற்று 127
வாளொடென் 73
வாள்போல் 89
வானுயர் 28
வானோக்கி 55
வான்நின்று 2
விசும்பின் 2
விடாஅது 121
விடுமாற்றம் 69
விண்இன்று 2
வித்தும் இடல் 9
வியவற்க 44
விருந்துபறத் 9
விருப்றாச் 53
விரைந்து 65
விலங்கொடு 41
வில்லேருழவர் 88
விழித்தகண் 78
விழுப்புண் 78
விழுப்பேற்றின் 17
விழைதகையான் 81
விழையார் 81
விள்கற்றம் 119
விளிந்தாரின் 15
விளியுமென் 121
வினைகலந்து 127
வினைக்கண் வினைகெடல் 62
வினைக்கண் வினையுடை 52
வினைக்குரிமை 52
வினைசெய்வார் 59
வினைத்திட்பம் 67
வினைபகை 68
வினையால் 68
வினைவலியும் 48
வீழப்படுவார் 120
வீழுநர் வீழ 120
வீழும் இருவர்க்கு 111
வீழ்நாள்படா 4
வீழ்வாரின் 120
வீறெய்தி 67
வெண்மை எனப் 85
வெருவந்த 57
வெள்ளத் தனைய இடும்பை 63
வெள்ளத்தனைய மலர் 60
வேட்ட பொழுதின் 111
வேட்பத்தாஞ் 65
வேட்பன 70
வேண்டற்க வெ∴கி 18
வேண்டற்க வென்றி 94
வேண்டாமை 37
வேண்டிய வேண்டி 27
வேண்டின் உண் 35
வேண்டுங்கால் 37
வேண்டுதல் 1
வேலன்று 55
வேலொடு நின் 56
வைத்தான் வாய் 101
வையத்துள் 5

காலக்கோடு

வாழ்க்கை

During the 90 long years of Professor's life, so many happenings had occurred in his childhood, education, career and his interaction with other academicians, educational administrators, Tamil scholars, friends and associates. All these interesting incidents/occasions have been grouped into four broad categories - ***Life, Books, Honours & Endowments*** - in order to enable the viewers to have a meaningful and useful perspective of Professor. Just have an enjoyable journey!

Covering Professor's life, family and career

Events [Life, Family & Career]	
1916	**Birth at Perahambi [27 Aug], Lalgudi Taluq, Trichy Dist., Tamilnadu**
1917	Life starts at Kottathur (Father's place), Musiri Taluq, Trichy Dist., Tamilnadu
1919	Death of his father at Kottathur, Trichy Dist., Tamilnadu Moves back to his maternal uncle's house to Perahambi, Trichy Dist., Tamilnadu
1921	His education begins at Perahambi, Trichy Dist., Tamilnadu
1922	Enjoys the luxurious life at his maternal uncle's [Periya Pannai - Landlord] house.
1923	He finds some friends.
1924	His maternal uncle remarries; Returns to his native village, Kottathur along with his maternal grandmother
1925	His education continues in Kottathur, Trichy Dist., Tamilnadu
1929	Death of his maternal grandmother
1930	His education ends at Kottathur, Trichy Dist., Tamilnadu
1931	Completes III Form [= VIII std.] at Zamindar Middle School, Thuraiyur [with the SECOND rank in the school]
1932	Completes IV Form [= IX std.] at District Board High School, Musiri
1933	Completes V Form [= X std.] at District Board High School, Musiri
1934	Completes VI Form [= XI std.] at District Board High School, Musiri [with the SECOND rank in the school]
1935	Obtains Scholarship from Reddy Jana Sangham, Trichy, Tamilnadu Joins Intermediate Course at St Joseph College, Trichy, Tamilnadu

1936	Completes Intermediate Course at Trichy [St Joseph College]; Marriage with Sellapapa [September]; Serious illness [discontinues studies]
1937	Visits Mettur Dam & Kooduthurai at Bhavani
1938	Joins BSc (Chemistry) at St Joseph College, Trichy, Tamilnadu
1939	Completes his BSc [Chemistry] at Trichy [St Joseph College] with a THIRD rank in the University of Madras
1940	His serious job-hunting fails; Sells the wet land [.66 cents, worth of Rs.1500] for Rs.700 to his relatives Joins Teachers' College, Saidapet [to do LT], Chennai, Tamilnadu
1941	Completes his LT at Saidapet, Madras [Chennai] Joins as a Headmaster, Zamindar High School, Thuraiyur, Trichy Dist., Tamilnadu Establishes his family at Thuraiyur, Trichy Dist., Tamilnadu
1944	Completes Vidwan in Tamil [Private study]
1947	Completes BA [Tamil] with FIRST rank in the University of Madras [Private study]
1948	Pilgrimage [with his wife & other relatives] to selected Holy Shrines/Places seeking divine blessings for a child
1949	Birth of his first son Ramalingam (13 October) @ Thuraiyur, Trichy Dist., Tamilnadu
1950	Joins Dr Alagappa Chettier Training College, Karaikudi,
1951	Completes his MA [Tamil] with SECOND rank in the University of Madras [Private study]
1953	Birth of his second son Ramakrishnan (22 November) @ Karaikudi, Ramnad Dist., Tamilnadu
1959	Death of his mother [1 January] @ Karaikudi, Ramnad Dist., Tamilnadu Death of his maternal uncle [July]
1960	Joins Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP [August]
1964	Registers for PhD, Sri Venkateswara University, Tirupathi, Andhra Pradesh
1966	Shifts his family from Karaikudi to Tirupathi, Andhra Pradesh;
1968	Visits Varanasi, Ayodhya and Gaya with his wife
1969	Completes his research and submits his Thesis, "***Religion and Philosophy of Nalayira Divya Prabhandam with special reference to Nammalvar***".

1970	Receives his PhD Degree [from Sri Venkateswara University, Tirupathi, Andhra Pradesh] MA classes commence in the Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
1972	Establishes "***St Thiruvalluvar Gold Medal***" to be given to MA (Tamil) student who gets FIRST rank with first class (in the Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi) Establishes "***St Ramalinga Swamigal Gold Medal***" to be given to MA (Tamil) student who gets FIRST mark in "Literary Criticism" Paper (in the Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi) .
1976	Marriage of his first son (20 February) @ Vellore, Tamilnadu Celebrates his 60th Birth Annniversary at Lord Venkateswara Temple, Tirumala, AP
1977	Marriage of his second son (1 June) @ Trichy, Tamilnadu Birth of his first granddaughter (14 July), first girl-child after a gap of four generations in Professor's genealogy [Mrinalini - elder son's daughter] @ Vellore, Tamilnadu Retires from Sri Venkateswara University [October] Felicitation Volume to Prof Dr N Subbu Reddiar in Commemoration of his 61st Birth-day [*Studies in Arts and Science]* by the Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP]
1978	Settles with his family at Madras [Chennai], Tamilnadu Chief Editor, Tamil Encyclopedia [of Tamil Academy] - 18 months Birth of his first grandson [22 June] [Venkatesh - younger son's son] @ Madras, Tamilnadu
1979	Emeritus Professor, Centre of Philosophy [@ Kancheepuram], Tamil University, Tanjore, Tamilnadu, INDIA
1980	Birth of his second granddaughter (15 July) [Anupama - elder son's daughter] @ Vellore, Tamilnadu Birth of his second grandson (15 Nov) [Prakash - younger son's son] @ Madras, Tamilnadu
1983	Completes the construction of his own house at AD-13 ("Venkatam"), Anna Nagar West, Chennai - 600 040, Tamilnadu, INDIA
1986	Celebrates his 70th Birth Anniversary in the Kandha Kottam [Murugan Temple] at Chennai
1989	Appointed as Emeritus Professor for Life, Dept of Tamil Language & Literature, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
1993	Nominated as Life Member, Academic Council, Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu
1996	Honorary Director, Institute of Traditional Culture of South and Southeast Asia, Chennai [1996 - 2002] Celebrates his 80th Birth Anniversary in the Kandha Kottam [Murugan Temple] at Chennai
2002	Visits USA along with his wife for 3 months Celebrates the marriage of his first granddaughter [Mrinalini] at Chennai, Tamilnadu [15 July]

2005	Celebrates his 90th Birthday and 70th Wedding Day in the Kandha Kottam [Murugan Temple] at Chennai
2006	Celebrated the marriage of his second granddaughter [Anupama] at Dallas, TX, USA [18 March]; **Death at Chennai [1 May] @ 0400 Hours**

1916 2016

காலக்கோடு

நூல்கள்

During the 90 long years of Professor's life, so many happenings had occurred in his childhood, education, career and his interaction with other academicians, educational administrators, Tamil scholars, friends and associates. All these interesting incidents/occasions have been grouped into four broad categories - ***Life, Books, Honours & Endowments*** - in order to enable the viewers to have a meaningful and useful perspective of Professor. Just have an enjoyable journey!

Covering Professor's Publications

Year [Age]	**Name of Book**
1949 [33]	Publishes his first book: '*Kavignan Ullam*'
1957 [41]	Publishes **THREE** books: 01] *Ariviyal Payitrum Murai* 02] *Kalingattup-parani Aaraichi* 03] *Tamil Payitrum Murai* **(Considered to be his *magnum opus* in Pedagogy)**
1958 [42]	Publishes **THREE** books: 01] *Anuvin Aakam* 02] *Kalamum Kavignarkalum* 03] *Maanidha Udal* [Translation of *The Science Book of Human Body* by Edith Spronl]
1961 [45]	Publishes : '*Kalvi Ulaviyal'*
1962 [46]	Publishes **TWO** books: 01] *Arivukku Virundhu* 02] *Ilaignar Vaanoli*
1963 [47]	Publishes **TWO** books: 01] *Adhisaya Minnanu* 02] *Tolkaappium Kaattum Vaazhkai*
1964 [48]	Publishes **TWO** books: 01] *Illara Neri* 02] *Rockettukal* [Rockets]
1965 [49]	Publishes 'Muthollaayira Vilakkam'

1966 [50]	Publishes **TWO** books: 01] *Ilaignar Tolaikkaatchi* 02] *Anukkaru Bhautheekam* [Translation of *Nuclear Physics* by W Heisenberg]
1967 [51]	Publishes : 'Arivukku Virundhu'
1969 [53]	Publishes: '*UNESCO -Ariviyal Payitrum Moola Mudhal Nool*' [Translation of *UNESCO Source Book for Science Teaching*]
1971 [55]	Publishes: '*Malai Naattu Thirupathikal'*
1972 [56]	*Publishes: 'Paranip-Polivukal'* Publishes: 'Collected Papers of Symposium on Thirukkural' [Editor]
1973 [57]	Publishes: '*Ampulip-payanam*'
1974 [58]	Publishes: '*Namadhu Udhal*'
1975 [59]	Publishes: '*Thiruvengadamum Tamizh Illakiyamum*'
1976 [60]	Publishes: '*Tholai Ulaga Selavu'*
1977 [61]	Publishes: '*Religion and Philosophy of Nalayira Divya Prabhandham with special reference to Nammalvar*' [**His PhD Thesis**] **(Considered to be his *Magnum Opus*)**
1978 [62]	Publishes **TWO** books: 01] '*Study in Arts & Science*' (collected papers) 02] *Vemanar* [Translation for Sahitya Adacemy]
1980 [64]	Publishes: '*Vada Nattu Thirupathikal*'
1981 [65]	Publishes **TWO** books: 01] *Chola Nattu Thirupathikal - I* 02] *CR Reddy* [Translation for Sahitya Academy]

1982 [66]	Publishes **FOUR** books: 01] *Kuyil Paattu - Oru Mathipeedhu* [Bharathiyar Centenary Publication] 02] *Kannan Paattut-thiran* [Bharathiyar Centenary Publication] 03] *Panchali Sabatham - Oru Nokku* [Bharathiyar Centenary Publication] 04] *Mahatma Gandhiadigal Nenju Vitu Noothu* [Editor]
1983 [67]	Publishes **FOUR** books: 01] *Bharatheeyam* 02] *Kambanil Makkal Kural* 03] *Kavithai Puyitrum Murai* 04] *Pudhuk-kavithai - Pokkum Nokkum*
1984 [68]	Publishes **TWO** books: 01] *Saiva Samaya Vilakku* 02] *Vaazhaiyadi Vaazhai*
1985 [69]	Publishes **THREE** books: 01]*Vainava Uraivalam* 02] *Thambiran Thozhar* 03] *Collected Papers* [English] **[Silver Jubilees Commemoration Volume by the Dept of Tamil at Sri Venkateswara University, Tirupathi]**
1986 [70]	Publishes **TWO** books: 01] *Gnanasambhandhar* 02] *Naavukkarasar*
1987 [71]	Publishes **THREE** books: 01] *Azhvarkalin Araa Amuthu* 02] *Vittu Chithan Viritha Tamil* 03] *Kannan Thudhi* [Editor]
1988 [72]	Publishes **FOUR** books: 01] *Tamil Ilakkiyankalil -Aram, Needhi & Muraimai* 02] *Ninaivu-k-Kumizhikal - Part I* 03] *Paatthut-tiran* 04] *Aandal Paavaiyum Azhagu Thamizhum - Vol I* [Editor]
1989 [73]	Publishes **SEVEN** books: 01] *Kaliyan Kural* 02] *Ninaivuk-Kumizhikal - Part II* 03] *Ninaivu-k-Kumizhikal - Part III* 04] *Kalvi Ulaviyal Kotpaadukal* 05] *Manickvaasagar* 06] *Sadagopan Senthamizh* 07] *Aandal Paavaiyum Azhagu Thamizhum - Vol II* [Editor]

1990 [74]	Publishes **TWO** books: 01] *Ninaivu-k-Kumizhikal - Part IV* 02] *Tamizhil Ariviyal - Andrum Indrum*
1991 [75]	Publishes: '*Pudhuvai[mai]k Kavignar Subramanya Bharathiyar - Oru Kannottam'* [Bharathiyar Centenary Publication]
1992 [76]	Publishes **THREE** books: 01] *Paaventhar Bharathidasan - Oru Kannottam* [Bharathidasan Centenary Publication] 02] *Parakalan Painthamizh* 03] *Murugan Thudhiyamudhu [Editor]*
1993 [77]	Publishes: '*Vaaymozhium Vaasakamum'*
1994 [78]	Publishes **TWO** books: 01] *Artha Panchakam* 02] *Navavitha Sampandham*
1995 [79]	Publishes: '*Vainava Selvam - I'* **(Considered to be his *magnum opus* in Vaishnavite Circle)**
1996 [80]	Publishes **TWO** books: 01] *Panpaattu Nokkil Kamban Kaviyam* 02] *Empiran Sathakam*
1997 [81]	Publishes **TWO** books: 01] *Ilakkiya Vakaiyin Valarchiyum Ikkaala Ilakkiyangalum* 02] *Kavignar Vaaliyin Avathaara Purushan - Oru Mathipeedu*
1998 [82]	Publishes **TWO** books: 01] *Vazhum Kavignarkal - I* 02] *Thamil Kadal Raaya Cho*
1999 [83]	Publishes **THREE** books: 01] *Muthamizh Kavalar KAP Viswanatham* 02] *Neengatha Ninaivukal - I* 03] *Neengatha Ninaivukal - II*
2001 [85]	Publishes **SEVEN** books: 01] *Paavendarin Paattuthiran* [Bharathidasan Centenary Publication] 02] *Thirukkural Thelivu* 03] *Thanthai Periyarin Sinthanaikal* 04] *Saivasiddhantham - Or Arimugam* 05] *Thaayumanavar*

	06] *Saivamum Thamizhum* 07] *Ariviyal Nokkil Ilakkiyam, Samayam, Thathuvam*
2002 [86]	Publishes **FIVE** books: 01] *Kavimaniyin Thamizhp Pani - Oru Mathipeedu* 02] *Kavignar Valiyin Paandavar Bhoomi - Oru Mathipeedu* 03] *Palsuvai Virundhu* 04] *Paandiyan Parisu - Oru Mathippeedu* [Bharathidasan Centenary Publication] 05] *Thamzhil Ariviyal Selvam*
2003 [87]	Publishes **FIVE** books: 01] *Annal Anuman* 02] *Pattinathadigal* 03] *Ramalinga Adigal* 04] *Moovar Tevaram - Pudhiya Paarvai* 05] *Vainava Puranangal*
2004 [88]	Publishes **THREE** books: 01] *Valluvarin Vaazhviyal Chinthanaikal* 02] *En America-p-payanam* 03] *Kanchi Prathivathi Bhayangraam Annangaracharya Swamigal*

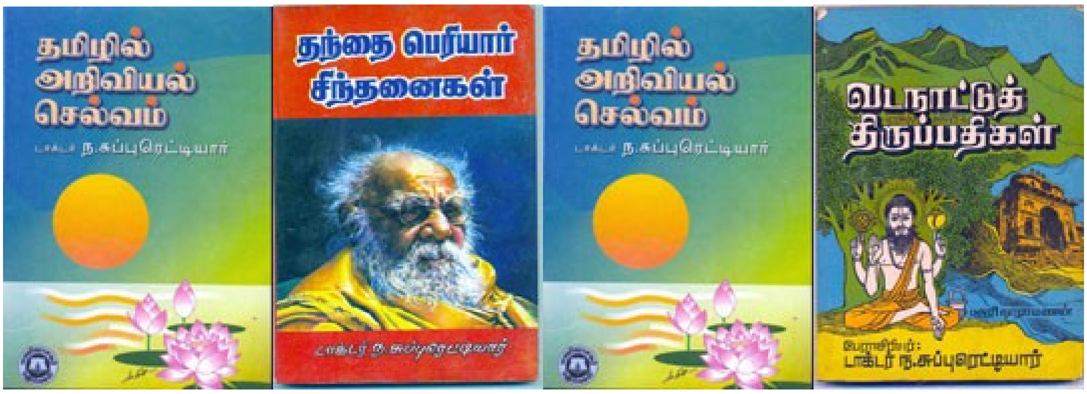

1916 2016

காலக்கோடு

பாராட்டுதல்கள்

During the 90 long years of Professor's life, so many happenings had occurred in his childhood, education, career and his interaction with other academicians, educational administrators, Tamil scholars, friends and associates. All these interesting incidents/occasions have been grouped into four broad categories - ***Life, Books, Honours & Endowments*** - in order to enable the viewers to have a meaningful and useful perspective of Professor. Just have an enjoyable journey!

Covering Honours conferred

Year	Awards, Prizes & Titles
1962	His book '*Ariviyal Virundhu*' gets a Prize from Department of Tamil Development, Govt of Tamilnadu
1964	His book '*Raackettugal* [Rockets]' gets a Prize from Government of Madras
1966	His book '*Anukkaru Bhautheekam* [Nuclear Physics]' gets a Prize from University of Madras His book '*Namadhu Udhal*' gets a Prize from Government of Madras
1969	**Awarded the Title: "Arunkalaikon" by Thiruvannamalai Kundrakudi Aatheenam, Kundrakudi, Tamilnadu**
1981	His book '*Chola Nattu Thirupathikal*' gets a Prize from Government of Tamilnadu
1982	His book '*Muthineri*' gets a Prize from Government of Tamilnadu
1983	His book '*Bharatheeyam*' gets a Prize from Government of Tamilnadu
1985	**Awarded with: "Thiru Vi Ka Award" by Government of Tamilnadu**
1992	Honoured with: "Thirukkural Award" by World Thirukkural Research Centre, Chennai, Tamilnadu
1993	**Awarded the Title: "Sri Sadagopam Ponnadi" by Sri Vaina Sabhai, Pantruti, Tamilnadu** **Awarded the Title: "Tamil Peravai Chemmal" by Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu**
1994	Honoured with: "Rajah Sir Muthiah Chettiar Award" by Rajah Sir Annamalai Chettiar Trust, Chennai, TN Honoured with "Prof Radhakrishnan Award" by Kamban Kazhagam, Chennai, Tamilnadu
1996	Honoured with: "Ramanuja Award" by Azhwar Research Centre, Chennai, Tamilnadu
1999	**Awarded the Title: "Kalaimamani" by the Tamilnadu Iyal, Isai, Nataka Mandram of Government of Tamilnadu** **Awarded the Title: "Seva Rathna" by Centenary Committee Kanchi Periyavar, Chennai, Tamilnadu** Honoured with: "DLitt" by Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu
2001	**Awarded the Title: "Aaivu Thamilarasu" by Thiruperunthiru Somasundarar Guruvarul Arutpa Mandram, New Washermanpet, Chennai,Tamilnadu** Honoured with: "CP Aadhithanar Award" by Dina Thanthi Trust, Chennai, Tamilnadu
2002	**Awarded the Title: "Podhu Marai Chemmal" by Guru Palani Adheenam Tirukkural Peetam, Maduranthakam, Tamilnadu**
2003	**Awarded the Title: "Tamil Vaagai Chemmal" by Salem Tamil Sangam, Salem,Tamilnadu**

காலக்கோடு

அறக்கட்டளைகள்

During the 90 long years of Professor's life, so many happenings had occurred in his childhood, education, career and his interaction with other academicians, educational administrators, Tamil scholars, friends and associates. All these interesting incidents/occasions have been grouped into four broad categories - ***Life, Books, Honours & Endowments*** - in order to enable the viewers to have a meaningful and useful perspective of Professor. Just have an enjoyable journey!

Covering Endowments

Year	Details
1974	Delivered Lectures in: "Dr RP Sethu Pillai Silver Jubilee Endowment" @ University of Madras, Chennai, TN
1977	Delivered Lectures in: "Dr Krishna Sanjeevi - Kannammal Natesan Endowment" @ University of Madras, Chennai, Tamilnadu
1984	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP in the name of: "**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**"
1989	Delivered Lectures in: "Sri Aanantharangam Krishnaswamy Pillai - Smt Amsammal Endowment" @ Central University, Pondicherry
1990	Delivered Lectures in: "Dr S Aranganayagam Endowment" @ International Institute of Tamil Studies, Taramani, Chennai, Tamilnadu
1996	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil Literature, University of Madras, Chennai, Tamilnadu in the name of:"**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**"
1996	Delivered Lectures in: "Sri AVM Memorial Endowment" @ Chennai Kamban Kazhagam, Chennai, Tamilnadu
1996	Delivered Lectures in: "Kalki Endowment" @ University of Madras, Chennai, Tamilnadu
1997	Delivered Lectures in: "Nimisha Kavi Subbaiah Naidu Endowment" @ University of Madras, Chennai, Tamilnadu
1998	Instituted an Endowment in the Dept of Saiva Siddhantha, University of Madras, Chennai, Tamilnadu in the name of:"**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**"
1998	Delivered Lectures in: "Kavignar R Muthganesan Endowment" @ Ramasamy Tamil College, Karaikudi, TN
1998	Delivered Lectures in: "Dr S Samymuthu Endowment" @ Bharathidasan University, Trichy, Tamilnadu
2000	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil Grammar, Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu in the name of:"**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal"**
2000	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil, Alagappa University, Karaikudi, Tamilnadu in the name of: "**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**"
2001	Instituted an Endowment in Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamilnadu [2001] in the name of: "**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**

2001	Delivered Lectures in: "Prof CA Perumal Endowment" @ University of Madras, Chennai, Tamilnadu
2002	Instituted an Endowment in Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli, Tamilnadu in the name of: "**Prof Dr N Subbu Reddiar &3 Tmt S Sellapapa Ammal**"
2002	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil, Loyola College, Chennai, Tamilnadu in the name of: "**Rev Fr Jerome D'Souza, Rev Fr Lawrance & Prof Dr N Subbu Reddiar**" [Gurus & Disciple]
2003	Instituted an Endowment in the Dept of Tamil, Bharathidasan University, Trichy, Tamilnadu in the name of: "**Prof Dr N Subbu Reddiar & Tmt S Sellapapa Ammal**"
2003	Delivered Lectures in: "Thiru Marimalai Adigal Endowment" @ University of Madras, Chennai, Tamilnadu
2005	Instituted an Endowment in Kamban Trust, Karaikudi in the name of:**"Prof Dr N Subbu Reddiar"**
2006	Delivered Lectures in: "Dr M Varadarajan Endowment" @ University of Madras, Chennai

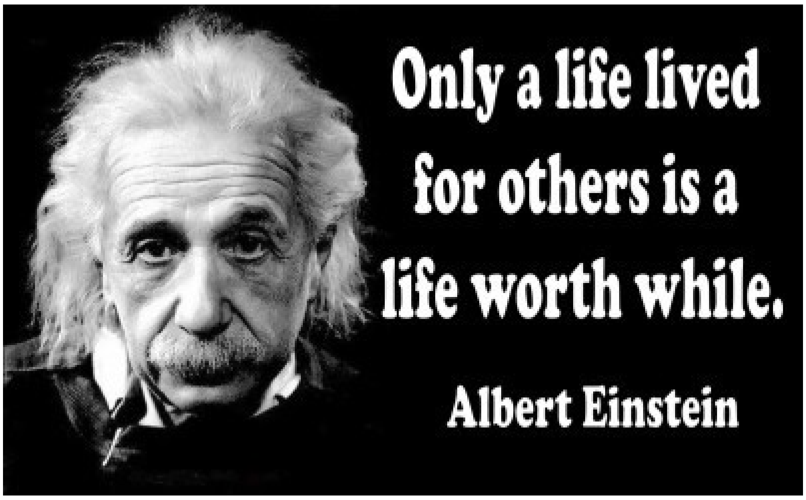

பேராசிரியரின் ஆசிரியப்பெருமக்கள்

In his autobiography, Professor recollects his early days of learning, appreciates and even, in fact evaluates his Teachers. Following is his way of appreciation and evaluation of his Teachers.

S.No.	Name of Teachers	Year(s)	Place & Class/Course	Subjects [His observation]
01	Linga Chettiar	1921-1924	**Perahambi** [Informal]	General Education [**Great Teacher**]
02	Chandrasekara Iyer [*Vellore Vaathiar*] [Lower Grade Teacher]	1924-1927	**Kottathur** [Board Elementary School]	Tamil [**Great Teacher**]
03	Subbaraya Udayar [Higher Grade Teacher]	1924-1926		English
04	VK Ranganatha Iyer [Higher Grade Teacher]	1924-1930		Mathematics [**Great Teacher**]
05	Samuel Pillai	1926-1930		English
06	EB Nagarathnam Iyer	1930-1931	**Thuraiyur**; Zamindar Middle School; III Form [= VIII Std.]	English, History
07	TS Rajagopal Iyer			Geography
08	A Ramasamy Iyer			Tamil, Mathematics
09	Perumal Naidu			Drawing
10	K Ramachandra Iyer	1931-1934	**Musiri**; Government High School; IV-VI Form [= IX - XI Std.]	Mathematics [**Ideal Teacher**]
11	N Subramanya Iyer			History, Geography
12	TK Ramanatha Pillai			Chemistry [XI Std]
13	S Rangasamy Iyengar [HM]			History
14	A Narayanasami Iyer			General Science
15	Govindasamy Pillai			Geography
16	Vincent			General Science
17	V Kumara Veeraiyar			Tamil
18	Jambulinga Gurukkal			Tamil [**Inspiring Teacher - Tamil Poetry**]
19	Prof Chinnasamy Iyer	1934-1936	**Trichy**; St Joseph College [Intermediate]	Prose
20	Prof Lawrence Sundaram			Poetry, Drama
21	Father Zecura			Essay, Non-detailed
22	Father Lee [Principal]			Moral
23	Prof Natesa Mudaliar			Tamil

24	Krishnasami Iyengar			Essay, Translation
25	Father Kambart			Physics
26	Prof Srinivasan			Mathematics
27	Prof Govinda Rao			Chemistry
28	Gopalarathnam [Tutor]			English
29	Savarimuthu			Physics
Break in Study due to Illness, and Marriage in Sept 1936				
30	Prof Ananthakrishnan	1937-1939	**Trichy**; St Joseph College [BSc - Chemistry]	Physics
31	Prof Haas			Chemistry **[HoD]**
32	Prof AC Joseph			Chemistry
33	Prof CK Ramakrishnan			Chemistry
34	Father Jerome D'Souza			Principal **[Innovative Teacher]**
Break in Study and seriously hunting for a job				
35	Prof Gurusamy Reddiar	1940-1941	Saidapet, **Madras**; Teachers' College [LT]	Psychology [**Specialist**]
36	Prof N Ragunathan Iyengar			Mathematics
37	Prof Singh			Health Education
38	Prof KC Veeraraghava Iyer			Science
39	Desikachari			History
40	Father Seeman			English

Govt High School, Kottathur

Zamindar Middle School, Thuraiyur

Boys' Govt Hr Sec School, Musiri

பணி

Professor Dr N Subbu Reddiar held a variety of responsible positions at several stages in many number of institutions. Several universities/institutions/organizations had utilised his knowledge and expertise to their advantage. During this period, Professor made immense contributions to the development of Tamil language, literature, education, educational administration and research. His organizing capacity and high analytical skill in approaching/handling problems were well known in academic circles.

He was very meticulous in complying with laid down rules/regulations at all stages; on some occasions, his insistence of strict compliance of procedures irked higher authorities, as they could not accomplish their own whims and fancies. His courage to fight against injustice done to himself/any body was simply terrible. He tactfully managed the very tricky as well as non-sensical situation in his life - while serving in Tamilnadu, Professor was considered as non-Tamil person and while serving in Tirupathi [Andhra Pradesh], he was treated as a person from Tamilnadu.

1941-50
Headmaster
Zamindar High School, Thuraiyur, Tricy Dist. Tamilnadu

Founder-Headmaster; developed the School from 200 students to more than 1000 students. Initiated starting of five High Schools in the neighbourhood of Thuraiyur.

1950-60
Professor & Head
Department of Tamil, Dr Alagappa Chettiar Training College, Karaikudi, Tamilnadu

Established and developed the Department of Tamil with a good library.

1960-77
Professor & Head
Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP

Considered as the Architect of the Department of Tamil; joined as a Lecturer [single man] and developed it into a full-fledged Research Department. Initiated starting of five High Schools in the neighbourhood for the benefit of Telugu speaking Tamils. Initiated starting of Tamil section up to Degree level in four colleges.

1978-79 [18 months]
Chief Editor
Tamil Encyclopedia, Tamil Academy, Chennai, Tamilnadu

1979-80 [18 months]

Professor Emeritus
Centre of Philosophy [of Tamil University, Tanjore] @, Kancheepuram, Tamilnadu

Completed an exhaustive Treatise on Vaishnavism [Vainava Selvam] which is considered as a source book for Vaishnavism.

<u>1985 [Silver Jubilee Year of the Dept of Tamil, SV University] - 3 months</u>
Visiting Professor
Department of Tamil, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP.

<u>From 1989 [Life]</u>
Emeritus Professor for Life
Dept of Tamil Language & Literature, University of Madras, Chennai, Tamilnadu

Guided Three students for PhD

<u>1996-2002</u>
Honorary Director
Institute of Traditional Culture of South & Southeast Asia, Chennai, Tamilnadu.

Conducted Seminars and popular lectures in and around the jurisdiction of University of Madras.

*****

Dept of Tamil, SV University, Tirupathi

Zamindar Hr Sec School, Thuraiyur

பதவிகள்

During his period of service [from 1941 to 1977], and even after his retirement, Professor held several responsible positions and served several organizations, like universities, research institutes, governmental organizations, quasi-judicial regulatory bodies, etc., and contributed to the enrichment of Tamil Language and Literature covering 65 long years. Following is the list of such important positions held by the Professor.

Other Services

S.No.	Position, Committee/Commission	Institute/Place
01	President	Cooperative Stores, Thuraiyur
02	President	Elementary Teachers' Federation, Thuraiyur
03	Secretary	Trichy District High School Headmasters' Association, Trichy
04	Founder-President	Trichy District Tamil Aasiriyar Sangam, Trichy
05	President	Thuraiyur Teachers Federation
06	Member, Academic Council	University of Madras, Chennai
07	**Life Member**, Academic Council	Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu
08	Ex-Officio Member, Academic Council	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
09	Senate Member	University of Madras, Chennai
10	Ex-Officio Senate Member	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
11	Member, Board of Studies	University of Mysore, Mysore, Karnataka
12	Member, Board of Studies	Bangalore University, Bangalore, Karnataka
13	Member, Board of Studies	University of Kerala, Trivandum, Kerala

14	Member, Board of Studies	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
15	Member, Academic Council	University of Mysore, Mysore, Karnataka
16	Member, Academic Council	Bangalore University, Bangalore, Karnataka
17	Member, Academic Council	University of Kerala, Trivandum, Kerala
18	Member, Academic Council	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
19	Member, Staff Selection Committee	Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu
20	Member, Staff Selection Committee	University of Madras, Chennai
21	Member, Staff Selection Committee	Annamalai University, Annamalainagar, Tamilnadu
22	Member, Staff Selection Committee	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
23	Member, Board of Examiners	University of Madras, Chennai
24	Member, Board of Examiners	Madurai-Kamaraj University, Madurai, Tamilnadu
25	Member, Board of Examiners	Annamalai University, Annamalainagar, Tamilnadu
26	Member, Board of Examiners	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
27	One-man Commission for recommending starting of advance courses in Tamil in colleges	Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
28	Member, Committee to reform of Tamil alphabets	Government of Tamilnadu
29	Member, Expert Committee to select books of authors for the award of grants for their publications	Government of Tamilnadu
30	Member, Advisory	Government of Tamilnadu

	Committee to recommend honorarium for elder Tamil savants	
31	Member, High Power Committee for the development of Tamil	Government of Tamilnadu
32	Member, Committee to draft plans for the spread of Tamil in other States and in other countries	Government of Tamilnadu
33	Member, Tamil Mandram to draft proposals for compulsory use of Tamil at all levels in Government	Government of Tamilnadu
34	Member, Expert Committee to select manuscripts of authors for granting financial assistance for their publications	Tirumala Tirupathi Devasthanams, Tirupathi, AP
35	Member	Chittoor and Gundatakal Tamil Sangams
36	Member, Advisory Committee	**Sahitya Akademi**, Madras Region
37	Member	Hindu Mathaabimaana Sangam, Karaikudi
38	Founder	Pakala Tamil Sangam
39	President	Anna Nagar Tamil Sangam, Chennai - 600 040, Tamilnadu

தொடர்புடையோர்

In a span of 90 years, especially during 65 years of his service to the cause of education and Tamil development, Professor had opportunity to interact with several personalities spreading astonishingly to various walks of life. A select list below would give some idea about the range and variety of his friends' circle.

[A] Presidents, Governors & Ministers

- Bharat Ratna C Rajagopalachari, Former Governor-General, Chennai, Tamilnadu
- Bharat Ratna Dr APJ Abdul Kalam, Present of India
- Bharat Ratna Dr S Radhakrishnan, Former President, Chennai, Tamilnadu
- Dr R Venkataraman, Former President, Chennai, Tamilnadu
- Dr M Ananthansayanam Iyyengar, Former Governor of Bihar, Tirupathi, Andhra Pradesh
- Bharat Ratna Dr C Subramanyam, Former Governor of Maharashtra, Chennai, Tamilnadu
- Thiru B Gopal Reddy, Former Governor, Uttar Pradesh
- Sri K Kamaraj, Former Chief Minister, Madras State [now, Tamilnadu], Chennai, Tamilnadu
- Dr CN Annadurai, Former Chief Minister of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Dr MG Ramachandran, Former Chief Minister of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Dr M Karunanidhi, Chief Minister of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Dr Navalar VR Nedunchezhian, Former Minister of Finance, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Dr K Anbazhagan, Minister of Finance, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Thiru K Venkatasamy Naidu, Former Minister for Hindu Endowment Board, Government of Madras, Chennai, TN
- Thiru TS Avinasilingam Chettiar, Former Minister for Education, Government of Madras, Coimbatore, Tamilnadu
- Dr K Kalimuthu, Former Minister for Agriculture, Government of Tamilnadu
- Thiru RM Veerappan, Former Minister for Hindu Religious Endowments, Government of Tamilnadu, Chennai
- Thiru C Aranganayakam, Former Minister of Education, Government of Tamilnadu
- Thiru K Rajaram, Former Minister for Agriculture, Government of Tamilnadu
- Dr MP Sivagnanam, Former Chairman, Legislative Council, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu

[B] Judges

- Justice S Ratnavelpandiyan, Supreme Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice PS Kailasam, Supreme Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice S Natarajan, Supreme Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice V Ramasami, Supreme Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice MM Ismail, Chief Judge, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice PR Gokulakrishnan, Chief Judge, Gujarat High Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice N Krishnasamy Reddiar, Madras High Court [Anna Nagar West, Chennai, Tamilnadu]
- Justice R Sengottuvelan, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice G Ramanujam, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice S Surya Murthi, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]

- Justice P Venugopal, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]
- Justice Dr S Maharajan, Madras High Court [Chennai, Tamilnadu]

[C] Vice-Chancellors

- Dr AL Mudaliar, University of Madras, Chennai
- Dr M Varadarajan, Madurai-Kamaraj University
- Prof Dr R Mahadevan, Rashtriya Sanskrit Vidhya Peetam, Tirupathi, AP
- Dr SV Chitty Babu, Annamalai University, Annamalainagar, Tamilnadu
- Dr K Venkatasubramanian, Pondicherry University
- Dr VI Subramaniam, Tamil University, Tanjore, Tamilnadu
- Dr TP Meenakshisundaram, Madurai University, [now Madurai-Kamaraj University]
- Prof KR Srinivasa Iyengar, Andhra University, Waltair, Andhra Pradesh
- Dr Aram Valarthanathan, Gandhi Rural University, Gandhigram, Tamilnadu
- Dr VC Kulandaiswamy, Anna University, Chennai, Tamilnadu
- Dr GN Reddy, Sri Venkateswara University, Tirupathi, Andhra Pradesh
- Dr Gnanam, Bharathidasan University, Tiruchirappalli, Tamilnadu
- Dr ND Sundavadivelu, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Dr Malcolm S Adiseshiah, University of Madras
- Prof GR Damodaran, University of Madras
- Prof PS Ponnusamy, University of Madras
- Dr Avvai Natarajan, Tamil University, Tanjore, Tamilnadu
- Dr PT Manoharan, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Fr Dr S Inacimuthu, University of Madras
- Dr S Krishnaswamy, Madurai-Kamaraj University
- Prof S Govindarajulu Naidu, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr VC Vaman Rao, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr G Jagannatha Reddy, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr K Satchidananda Murthy, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr MV Ramasarma, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof NS Ramanuja Thathacharya Swamigal, Rashtriya Sanskrit Vidhya Peetam, Tirupathi, AP
- Prof Dr R Mahadevan, Rashtriya Sanskrit Vidhya Peetam, Tirupathi, AP
- Dr VSp Manickam, Madurai-Kamaraj University
- Prof P Ramachanran, Madurai-Kamaraj University
- Prof Rama Sethunarayanan, Annamalai University, Annamalainagar, Tamilnadu

[D] Tamil Scholars / Teachers

- Thiru KV Jagannathan, Outstanding Tamil Savant
- Thiru Vi Kalyanasundaranar [Thiru Vi Ka], Inspiring Tamil Scholar
- Thiru KAP Viswanathan, Devoted Tamil Scholar
- Prof Aavvai Duraisamy Pillai, Great Tamil Scholar
- *Kambaraman* SK Ramarajan , Tamil Poet
- Roya Chokkalingam [Karaikudi], Excellent Tamil Scholar
- *Paavendhar* Bharathidasan, Tamil Poet
- *Kavignar* Vaali, Popular Tamil Poet
- *Kamban Adipodi* Saa Ganesan, Founder Kamban Kazhagam
- *Kamban Adisoodi* PL Palaniyappan, Secretary, Chennai Kamban Kazhagam
- Thiru TM Bhaskara Thondaimaan, Tamil Scholar
- Thiru V Ulaga Uuzhianaar, Tamil Scolar
- Thiru A Sambasiva Reddiar, Tamil Scholar
- Lalgudi Natesa Mudaliar, Tamil Teacher

- *Bhudur* K Venkataswami Reddiar, Tamil Scholar
- Thiru KC Kamaliah, Tamil Scholar
- Thiru Somalay, Tamil Poet
- Thiru S Murugappanar, Tamil Rationalist
- Thiru P Aalaala Sundaram Chettiar, Tamil Scholar
- Thiru AM Paramasivanandam, Tamil Scholar
- Thiru Anbu Ganapathi, Tamil Scholar
- *Enthur* A Sadagoparamanuja Swamigal, Scholar in Tamil and Sanksrit
- Thiru Aranga Srinivasan, Tamil Scholar
- *Vidwan* M Radhakrishnan, Tamil Teacher
- Thiru P Ramanuja Reddiar, Tamil Teacher
- *Pulavar* KC Kuppuswamy Reddiar, Tamil Teacher
- *Pulavar* V Aranganar, Tamil Teacher
- Thiru A Ramachandra Reddiar, Tamil Teacher
- Gnana AyyasamiThiru, Tamil Scholar
- Thiru K Padmanabha Reddiar, Tamil Teacher
- *Pulavar* R Thirumurugan, Tamil Scholar
- Thiru V Natesanar, Tamil Teacher

[E] Educational Administrators

- Dr SV Subramanian, Director, International Institute of Tamil Studies, Taramani, Chennai, Tamilnadu
- Dr Silamboli S Chellappan, Director, Tamil Development, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Thiru KR Manickam, Principal, Government College of Education, Saidapet, Chennai, Tamilnadu
- Thiru A Panneerselvam, Joint Director, Tamil Development, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Tmt Soundhara Kailasam, Senate Member, University of Madras & Annamalai University
- Dr K Meenakshisundaram, Director, Collegiate Education, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Dr AN Perumal, Director, International Institute of Tamil Studies, Taramani, Chennai, Tamilnadu
- Dr KSR Datta, Principal, Sri Venkateswara Oriental College, Tirupathi, Andhra Pradesh
- SR Naga Reddiar, Founder of High School and Administrator
- Tirukkural K Bhaskaran, Joint Director, Collegiate Education, Government of Tamilnadu, Chennai, Tamilnadu
- Pulavar T Periyandavan, Asst Director, International Institute of Tamil Studies, Taramani, Chennai, Tamilnadu
- Thiru Sambasivam Pillai, Dist Educational Office - Coimbatore Dist, Coimbatore, Tamilnadu
- Thiru C Raghunathan, Dist Educational Officer - Trichy Dist, Trichy, Tamilnadu

[F] Tamil Professors

- Prof C Ilakkuvanar, Department of Tamil, Thiagaraja College, Madurai, Tamil Nadu
- Prof Dr RP Sethupillai, Department of Tamil, University of Madras
- Prof Dr N Sanjeevi, Department of Tamil Literature, University of Madras
- Prof K Vellaivaranan, Department of Tamil, Annamalai University
- Prof PR Purushotham Naidu, Department of Tamil, University of Madras
- Prof A Srinivasaraghavan, Principal, VOC College, Tuticorin
- Prof Dr A Chidambaranathan Chettiar, Chief Editor, Tamil Lexicon, University of Madras

- Prof Dr S Meyyappan, Department of Tamil, Annamalai University, Tamilnadu
- Prof Dr KP Aravanan, Department of Tamil, Pondicherry University
- Prof M Natesa Mudaliar, Department of Tamil, St Joseph College, Trichy, Tamilnadu
- Dr AR Alagappan, Department of Tamil, Annamalai University, Tamilnadu
- Dr M Shanmugam Pillai, Department of Tamil, Madurai-Kamaraj University
- Dr V Jayadevan, Department of Tamil Language, University of Madras
- Linguist V Venkatarajulu Reddiar, Department of Tamil, University of Madras
- Prof Dr K Arumugam, Department of Tamil, Delhi University
- Prof Dr P Kothandaraman, Department of Tamil, University of Madras
- Prof Dr M Elayaperumal, Department of Tamil, Kerala University
- Prof Dr R Nagu, Department of Tamil, Presidency College, Chennai
- Prof KD Thirunavukkarasu, International Institute of Tamil Studies, Chennai
- Prof Dr M Sundaram, Department of Tamil, Presidency College, Chennai
- Prof Dr R Sarangapani, Department of Tamil, Alagappa College, Karaikudi, Tamilnadu
- Prof V Perumal, Department of Tamil, KGF First Grade College, KGF, Karnataka
- Prof Dr MRP Gurusami, Department of Tamil, PSG Arts College, Coimbatore, Tamilnadu
- Prof PM Santhamurthy, Department of Tamil, Saurashtra College, Madurai, Tamilnadu
- Prof VS Thirumavalan, Department of Tamil, Govt Arts College, Karaikal, Pondicherry
- Prof Dr AM Parimanan, Department of Tamil, Pushpam College, Poondi, Tamilnadu
- Prof T Gnanasundaram, Department of Tamil, Kandaswami Naidu College, Chennai
- Prof Dr C Balasubamaniam, Department of Tamil, University of Madras
- Prof Dr R Srinivasan, Department of Tamil, Pachaiappa's College, Chennai
- Prof Dr A Subramania Pillai, Department of Tamil, Government College, Chittoor, Andhra Pradesh
- Prof Dr AA Manavalan, Department of Tamil, University of Madras
- Prof Dr J Parthasarathy, Department of Tamil, Presidency College, Chennai
- Prof Dr R Dhandayudham, Department of Tamil, University of Malaysia, Kuala Lumpur, Malaysia
- Prof Dr Rm Periyakaruppan, ICC, Madurai-Kamaraj University
- Dr T Murugarathanam, Thirukkural Research Department, Madurai-Kamaraj University
- Prof Dr R Thaandhavan, Anna Sociology Centre, University of Madras
- Prof Dr V Palaniappan, Department of Tamil, Annamalai University, Tamilnadu

[G] Academicians

- Dr V Varadachari, Reader, Department of Sanskrit, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr S Agasthialingam, Department of Linguistics, Annamalai University, Tamilnadu
- Prof TMP Mahadevan, Founder-Director, Dr S Radhakrishnan Advanced Research Institute of Philosophy, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Dr S Thiruvengatachari, UGC Professor of Education, Chennai, Tamilnadu
- Prof Dr Prameela Gurumurthi, Departtment of Indian Music, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Prof Dr AV Rangachari, Head, Dept of Economics, Annamalai University, Annamalai Nagar, Tamilnadu
- Dr S Viswanathan, Reader, Department of English, University of Hyderabad, Hyderabad, Andhra Pradesh
- Dr M Narasimachary, Reader, Department of Sanskrit, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Dr GS Herbert, Reader, Department of Philosophy, Sri Venkateswara University, Tirupathi, Andhra Pradesh
- Prof J Seshadri, Sri Venkateswara Oriental College, Tirupathi, Andhra Pradesh

- Dr TB Siddhalingaiah, Institute of Correspondence Course, Madurai University [now Madurai-Kamaraj University]
- Prof P Sambamurthi, Head, Department of Indian Music, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Prof Dr (Mrs) S Chennakesavan, Department of Philosophy, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr P Krishnan, Head, Department of Saiva Siddhantham, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Prof Dr Shridhar Singh, Department of Hindi, University of Calicut, Kerala
- Prof Dr R Srinivasa Rao, Department of Education, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr S Narayana Rao, Department of Psychology, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr PV Arunachalam, Department of Mathematics, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr M Radhakrishnan, Department of Physics, Madras University PG Centre, Coimbatore, Tamilnadu
- Prof Dr P Jayarama Reddy, Department of Physics, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof Dr SVJ Lakshman, Department of Physics, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Prof K Rangaswami Iyengar, Department of Botany, Annamalai University, Annamalainagar, Tamilnadu
- Dr V Parvatheswara Rao, Reader, Department of Zoology, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr T Kodandaramaiah, Department of Telugu, Madurai University, [now Madurai-Kamaraj University], Tamilnadu
- Prof Dr CE Ramachandran, Department of History, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- Dr BRK Rau, Reader, Department of Economics, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr K Rajayyan, School of Historical Studies, Madurai University, [now Madurai-Kamaraj University], Tamilnadu
- Prof Dr N Balakrishna Reddy, Head, Department of Geography, Sri Venkateswara University, Tirupathi, AP
- Dr C Radhakrishna Sarma, Sahitya Akademi, Chennai
- Prof Dr R Gopalakrishnan, Director, Dr S Radhakrishnan Advanced Research Institute of Philosophy, University of Madras, Chennai, Tamilnadu
- TK Ananthasubramaniam, Central Institute of Sanskrit, Tirupathi, AP
- Prof MR Kumbhar, Head, Department of Library Science, Karnataka University, Bangalore, Karnataka
- Prof A Thirumalaimuthuswamy, Head, Department of Library Science, Madurai-Kamaraj University, Tamilnadu

[H] Industrialists

- Dr N Mahalingam, Chairman, Sakthi Group Institutions, Chennai
- Dr RM Alagappa Chettiar, Founder, Alagappa Group Colleges, Karaikudi, Tamilnadu
- Thiru R Krishnasamy Reddiar, Bus Owner [Chidambara Vilas], Trichy, Tamilnadu
- Thiru S Thiagarajan, M/s Southern Alloy Foundries P Ltd, Chennai
- Thiru SS Vasan, Founder, *'Ananda Vikatan'*, Chennai

[I] Religious Heads/Saints

- Srimad Paramahamsa Sadagopa Ramanuja Jeeyar Swamigal, Head, Vaanamaamalai Mutt, Nanguneri, Tamilnadu

- Thiru Deivasigamani Ponnambala Desika Paramacharya Swamigal, Head, Thiruvannamalai Mutt, Kundrakudi, Tamilnadu
- Chitbhavananda Adigal, Ramakrishna Thapovanam, Trichy
- Thavathiru Kundrakudi Adigalar, Head, Thiruvannamalai Mutt, Kundrakudi, Tamilnadu

[J] Other Prominent Personalities

- Thanthai EV Ramasamy, Rationalist; Founder : Dravida Kazhagam
- P Rangasamy Reddiar, Class-mate and Advocate, Trichy, Tamilnadu
- R Gandhi, Senior Advocate, Madras High Court
- CS Kuppuraj, Chief Engineer, PWD, Government of Tamil, Chennai
- Dr GT Gopalakrishna Naidu, Former Vice-President, Medical Council of India

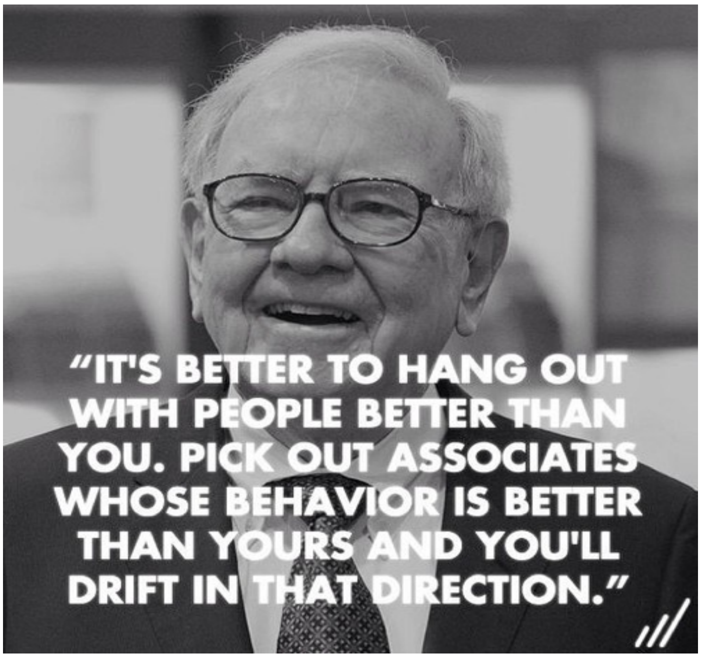

"We are what we repeatedly do, Excellence, then, is not an act, but a habit" **Aristotle**

First Paper: *என்ன ஆச்சரியம்?* **"Enna Aacharyam !" [1949]**

ஓர் அறிமுகம்

பேராசிரியர்

ந சுப்பு ரெட்டியார்

Books Published : **135 + 1**
Papers Published : **200** [Tamil 173 + English 27]
Endowments established: **10**
Endowment Lectures : **12**
Awards received: **8**
Prizes won : **14**
Titles conferred : **8**

Masterpieces:

1) **Tamil Payitrum Murai [1957]**
2) **Religion & Philosophy of Naalayira Divyap-pirabhandham with special reference to Nammalwar [English][His PhD thesis] [1977]**
3) **Kalvi Ulaviyal Kotpaadukal [1989]**
4) **Vainava Selvam [1995]**

Financial Aid for publishing the Books:

a) Tirumala Tirupathi Devasthanams - 21
b) Directorate of Tamil Development
Government of Tamil Nadu - 6

Research on Professor's Books

a) University of Madras - 1993 (leading to PhD)
b) Madurai Kamaraj University - 2017 (leading to PhD)

பேராசிரியரின் 135 நூல்களில், தெரிவு செய்யப்பெற்ற 100 நூல்கள் (முழுமையாக) **http://tinyurl.com/nsr100collections** எனும் இணையதளத்தில் உள்ளன. [freely downloadable]

India
Book of Records

CERTIFICATE

CENTENARY CELEBRATIONS OF PROF DR. N SUBBU REDDIAR

Prof Dr S Ramalingam (born on 13 Oct 1949) Organizing Secretary, Na Subbu Reddiar 100 Educational Trust, Chennai, Tamil Nadu, has conceived, designed and meticulously executed 108 Centenary Events throughout Tamil Nadu during the Centenary Year (2015-2016) of Prof. Dr. N Subbu Reddiar who served the cause of education for 65 years andwritten 135 books in various fields (100 books after retirement).

Biswaroop Roy Chowdhury
Chief Editor
India Book of Records

Date: March 19, 2018

India Book of Records is registered with the Government of India with RNI no. HARENG/2010/32259.

India Book of Records is affiliated to Asia Book of Records and follows Asian Protocol of Records (APRs) as per the consensus arrived at the meeting of the Chief Editors of National Record Books, Ho Chi Minh City, Vietnam.

ISBN 978-81-939637-9-1
9 788193 963791